

Đời Học Sinh Của 12 Chòm Sao

Contents

Đời Học Sinh Của 12 Chòm Sao	1
1. [Giới Thiệu:]	2
2. [Chap 1:] Ngày Đầu Tiên Đi Học	4
3. [Chap 2:] Lớp Z	7
4. [Chap 3:] Patty Rắc Rối	11
5. [Chap 4:] Chết Rồi Bạch Dương Ơi!!!!	14
6. [Chap 5:] Bắt Cóc	17
7. [Chap 6:] Tổ Tình Chăng?	22
8. [Chap 7:] Nụ Hôn... Kiểu Pháp	24
9. [Chap 8:] Học Sinh Mới	27
10. [Chap 9:] Này Thì Tay Ba (1)	30
11. [Chap 9:] Này Thì Tay Ba (2)	33
12. [Chap 10:] Nham Hiểm	37
13. [Chap 11:] Võ Kịch Trường	41
14. [Chap 12:] Cuộc Chiến Tay Ba Căng Thẳng	47
15. [Chap 13:] Bắt Cóc? Lại Bắt Cóc...	50
16. [Chap 14:] Tuyên Chiến	54
17. [Chap 14:] Buổi Hẹn Hò Của Nhân Mã	59
18. [Chap 16:] Tranh Giành	64
19. [Chap 17:] Nơi Tình Yêu Bùng Nổ (1)	67
20. [Chap 17:] Nơi Tình Yêu Bùng Nổ (2)	71
21. [Chap 18:] Thi Miss..thi Miss	75
22. [Chap 18:] Thi Miss, Thi Miss!!! (2)	80
23. [Chap 19:] Sợi Dây Chuyện Hạnh Phúc..	84
24. [Chap 19:] Sợi Dây Chuyện Hạnh Phúc (2)	86
25. Ngoại Truyện 1: Trò Chơi Nguy Hiểm	89
26. Ngoại Truyện 1: (2) Ghen	94
27. Ngoại Truyện 1: (3) Người Yêu Khủng Long	97
28. Ngoại Truyện 2: Món Quà Của Hạnh Phúc.	100

Đời Học Sinh Của 12 Chòm Sao

Giới thiệu

Thể loại: Học đường hài hước. * Casting (giới thiệu nhân vật): I/ Các nhân vật nam: 1/Bạch Dương

Đọc và tải ebook truyện tại: <http://truyenclub.com/doi-hoc-sinh-cua-12-chom-sao>

1. [Giới Thiệu:]

Tác giả: KaiLuBoBoo.

Thể loại: Học đường hài hước.

* Casting (giới thiệu nhân vật): I/ Các nhân vật nam:

1/Bạch Dương:

Ngoại hình: Tóc vàng, mắt đen. Cao 1m82, body chuẩn. Đẹp trai kinh khủng khiếp. Được gái bám theo suốt ngày, nhưng ảnh rất kiêu, chả thèm để ý tới e nào.

Tính cách: Hung hăng, dễ nổi nóng, bốc đồng, nhưng cũng rất thẳng tính, yêu ghét rõ ràng, quan tâm đến người khác và rất là nhiệt tình. Là 1 trong 6 đại ca của trường.

Gia thế: Con trai thị trường thành phố. Giàu nứt đố đổ vách.

2/Song Tử:

Ngoại hình: Đẹp lung linh như sao Hàn Quốc. Khuôn mặt không tì vết. Tóc đen, mắt nâu như hạt trân châu. Nhờ vẻ đẹp trai siêu được ưa chuộng nên ảnh là người đồng fan nhất trong 6 đại ca.

Tính cách: Hiên nhiên là ảnh rất đào hoa. Khả năng sát gái của ảnh là 1000/100. Chỉ cần nghe ảnh thì thắm vài câu thì không đến 1 phút là gái đổ rầm rầm. Nhưng bên cạnh đó, anh cũng người nhạy cảm, ấm áp và quan tâm đến người khác. Phải cái tội cứ hay sáng nắng, chiều mưa nên người ta cứ bị xoay vòng vòng.

Gia thế: Con trai chủ tập đoàn khách sạn Toto - một trong top 10 tập đoàn khách sạn giàu nhất thế giới.

3/Sư Tử:

Ngoại hình: Tóc đỏ, bù xù bù xù, nhưng lại trông rất lãng tử mới chết chứ. Mắt ảnh khá đặc biệt là nó màu cam cam. Cao 1m89, body chuẩn 6 múi. Nhìn xong phụt máu mũi.

Tính cách: Kiêu ngạo, coi trời bằng vung. Hiếu chiến, hiếu thắng. Thích chiếm hữu người khác, hay ghen. Nóng nảy y như Bạch Dương, được cái là không “trẻ trâu” bằng Bạch, biết suy nghĩ, và giữ bình tĩnh hơn

Gia thế: Con trai của Tổ chức Mafia Code Break - tổ chức này nhúng tay vào mọi ngành nghề, từ chính trị cho tới kinh tế, điện ảnh. Em trai Thiên Yết, nhưng tính cách thì khác hẳn.

4/Thiên Yết

Ngoại hình: Cao 1m85, tóc tím than, thoáng qua giống màu đen, mắt thì xám xịt. Lúc nào cũng tỏa ra sát khí, thế nhưng nhờ vậy mà ảnh có lượng fan chiếm vị trí số 3 trong 6 chàng.

Tính cách: Trầm tính, lạnh lùng, hay ghen, nhưng ẩn sâu bên trong vẻ ngoài đáng sợ lại là một trái tim cuồng nhiệt, si tình khó đỡ...

Gia thế: Như Sư Tử ý, lười lắm, không viết lại đâu...

5/Ma Kết:

Ngoại hình: Giống mô tuýp thiếu gia được dạy dỗ nghiêm khắc từ bé. Cao, to, đeo kính đen.

Tính cách: Khô khan, thực tế, nghiêm túc, đại loại là hơi giống ông già. Không biết cách thể hiện tình cảm với người mình thích, nên gặp khó khăn trong việc yêu đương.

Gia thế: Con trai tập đoàn thời trang, đá quý, phụ kiện...bla bla. Anh trai Song Ngư.

6/Bảo Bình:

Ngoại hình: Hơi lập dị, quái quái. Nhưng vẫn đẹp trai, hoàn hảo.

Tính cách: Là kiểu người của công chúng, thích làm thí nghiệm, thường xuyên chế tạo vũ khí độc được cho công ty nhà Yết-Sư.

Gia thế: Con trai cưng của Tập đoàn hóa chất, bắt tay với Tổ chức Mafia của Yết-Sư. Em trai bé Xử Nữ.

II/ Các nhân vật nữ:

1/Kim Ngư:

Ngoại hình: Dễ thương, cao khoảng 1m69. Tóc dài, màu vàng, mắt xanh lá. Xinh gái.

Tính cách: Khá lười biếng, thích ăn ngủ, hiền lành, nhưng chọc giận bé coi. Bé không cần động tay mà đứa đắc tội vẫn sống dở chết dở.

Gia thế: Sở hữu chuỗi nhà hàng ăn nổi tiếng.

2/Cự Giải:

Ngoại hình: Mạnh mẽ, cao 1m65. Tóc dài, màu nâu vàng. Xinh xắn, đáng yêu.

Tính cách: Yêu thích công việc nội trợ, nấu ăn ngon. Sống nội tâm, tình cảm. Tính bé cũng lành, nhưng tốt nhất cũng không nên sờ vào. Một hơi lắm!! Không hay bộc lộ ra ngoài, nhưng vẫn muốn người khác hiểu và quan tâm đến mình.

Gia thế: Con gái cưng của Tập đoàn rượu nổi tiếng.

3/Xử Nữ:

Ngoại hình: Chuẩn đến từng xentimet. Tóc ngắn, ôm sát vào mặt, mắt đen long lanh. Nhìn chung thì khá yếu đuối. Con trai mê cô như điên đảo.

Tính cách: Nói nhiều, hay xét nét, yêu thích sự hoàn hảo, nhìn thoáng qua vẻ ngoài thì cô có vẻ như hiền lành yếu đuối, thực tế thì lại là con người mạnh mẽ cá tính.

Gia thế: Như Bảo Bình.

4/ Thiên Bình:

Ngoại hình: Đẹp kinh khủng khiếp, đẹp không có một từ gì để miêu tả. Tóc đen mượt mà bóng bẩy. Cao 1m72. Chân dài đến nách luôn. Là người mẫu của tạp chí thời trang nhà bé Ngư.

Tính cách: Vui vẻ, hòa đồng, nhiệt tình, mỗi tội hơi điệu quá. Không có gương là không chịu được. Thi thoảng lại lên cơn dở hơi dở hoắm ngồi tự khen mình xinh.

Gia thế: Bố mẹ mất sớm, được nhà Kết-Ngư cứu mang.

5/ Nhân Mã:

Ngoại hình: Chiều cao hơi bị khiêm tốn. Nhưng lại dễ thương đáng yêu.

Tính cách: Nghịch kinh khủng, lại ngây thơ vô tội vạ. Luôn đi với bé Ngư, tạo thành bộ đôi tri kỉ.

Gia thế: Cha mẹ là diễn viên điện ảnh đạt giải Hollywood.

6/ Song Ngư:

Ngoại hình: Cao 1m72, body chuẩn không cần chỉnh. Tóc highlight, xoăn nhẹ, mắt màu xanh nước biển trong veo được thừa hưởng từ mẹ cô. Khuôn mặt hoàn hảo đến từng đường nét.

Tính cách: Nghịch ngợm, chuyên bày trò trên từ giáo viên tới học sinh. Thích chơi thể thao. Đi với Nhân Mã thành cặp đôi “hoàn hảo”. Đã vậy lại lười biếng, ham mê ăn ngủ, háo sắc. Nhưng cũng khá thẳng tính bộc trực.

Gia thế: Như Ma Kết. Là người thiết kế chủ đạo các bộ thời trang.

2. [Chap 1:] Ngày Đầu Tiên Đi Học

Đó là một buổi sáng đầu thu, nắng chan hòa, gió mát rượi như gió biển, vuốt ve mái tóc của những người bộ hành và thổi bùng lên ngọn lửa đam mê của tuổi trẻ.

Tại đó là một căn biệt thự được thiết kế theo kiểu châu Âu, với nền trắng tinh khiết, toát lên vẻ hiện đại và sang trọng. Vào trong căn nhà, ở một căn phòng lộng lẫy như phòng công chúa, có một “thiếu nữ” đang nằm ngáy o o, làm rung chuyển căn phòng ==’

”When I walk in the spot , this is what I see

Everybody stops and they staring at me

I got passion in my pants and I’m ain’t no afraid to show it

I’m sexy and I know it (x2)”

Cô gái với tay, lấy chiếc điện thoại và đặt nó vào tai.

“Aloooooo...!!!!” Song Ngư mồm méo xệch, ê a kéo dài giọng.

“Trời ạ! Giờ này mà vẫn ngủ được à? Anh Kết đi mất rồi đó, cậu có dậy ngay không thì bảo, tớ đi luôn bây giờ!!!” Thiên Bình chu chéo ồm ồm cả, tiếng chua chát như vừa uống cả vại dấm.

Song Ngư nhăn nhó mặt mày. Cô chỉ muốn bịt tai vào ngủ cho yên, nhưng đâu thể được, hôm nay là ngày khai giảng mà, cô phải tới xem sắp xếp lớp, đồng thời đòi quà Ngựa con đi Ai Cập về nữa.

“5 phút nữa được không?” - Bé Ngư hỏi dò, giọng vang lên vẻ dễ thương.

“Vậy cậu muốn lên thiên đàng hay xuống địa ngục đây? DẬY LUÔN VÀ NGAY CHO TÔI!!!!!!” - Thiên Bình gầm lên như sư tử cái Hà Đông, hại bé Ngư giật mình ngã lộn cổ xuống giường.

“Vâng, vâng! Em dậy liền!”

Nói rồi cô bé nhanh chóng, đánh răng rửa mặt, thay đồng phục rồi chạy vụt xuống nhà, không kịp ăn sáng. Không nhanh thì bà chằn Thiên Bình nấu lẩu cô cho anh Kết ăn mất, lẩu cá ngon lắm đấy!>”

“Thiệt tình, sáng nào cũng ngủ cố, thêm 5 phút thì được gì đâu...” - Bình nhi vừa đi vừa cằn nhằn, bé Ngư nhà ta chỉ còn cách căng tai ra mà nghe, trong lòng thầm rửa lão Ma Kết, dám để mình đi với bà Thiên. Hai cô gái xinh đẹp bước đi trên con đường Astorok, khiến bao con mắt ngưỡng mộ ngoái lại nhìn.

Zodiac Highschool đúng là trường hàng đầu quốc gia, lại dành cho toàn con nhà giàu nên trường trông hoành tráng như tòa lâu đài. Cổng trường to đùng, làm bằng kim loại bọc titan, cao đến 2m. Dưới ánh nắng, dòng chữ vàng trên tấm biển hiệu chiếu sáng lấp lánh, lung linh mờ ảo.

“SONG NGƯUUUU!!!!!!”

Từ xa réo lên tiếng gọi nghe rất trong trẻo, dễ thương mà chỉ nghe qua là bé Ngư, bé Bình đã có thể đoán được là ai. Bé Ngư nở nụ cười rạng rỡ, quay đầu lại thì... A lê hấp! Một cây nắm lùn đang hết hai tay hai chân ra, nhảy vồ vào người cô, làm cô ngã ngửa ra đằng sau, va ngay vào một tên con trai ở cạnh đó.

Ma Kết, vừa nhìn thấy em gái đang tiến lại gần, Thiên Bình đứng ngay cạnh đó, cả hai cùng chứng kiến thước phim quay chậm, không kém màn đặc sắc, như phim chưởng. Nhân Mã - thủ phạm gây ra tình huống trở trêu ấy - ngay khi vừa vồ vào người Song Ngư, làm cô bé ngã thì tên ấy cũng mất đà, bay thẳng một cú, phi trúng vào tên con trai với mái tóc bạch kim, tay đang cầm ống nghiệm, làm tên đó cũng ngã bổ chửng, ống nghiệm văng ngay vào gốc cây gần đó, nổ bùm một cái, cái cây biến mất, không để lại vết tích gì. Về phần Song Ngư thì cô xoay 180 độ, va đầu vào cái đầu đỏ rực, làm cả hai bất tỉnh nhân sự.

“Ngư ơi, còn sống không?” - Ma Kết nhanh chóng chạy lại chỗ Song Ngư, lấy tay vỗ bôm bốp vào mặt cô, hỏi léo nhéo gì đó.

Còn Thiên Bình thì sốt sắng chạy lại coi Nhân Mã có còn bình thường không thì thấy một cảnh tượng hết sức dở khóc dở cười. Bé Mã sau khi va vào người Bảo Bình thì dè luôn lên người tên đó, còn chưa rõ trắng sao đất dày gì, chỉ đang ú ớ, nói xin lỗi Bảo Bảo theo bản năng, thì tên Bảo Bảo vũ phu đó, ngay lập tức hất bé Mã xuống, làm bé đã choáng lại còn choáng hơn. Hắn nhảy chơi chơi như con bọ ngựa, miệng vừa rủa xả Mã Mã, vừa tán tụng tài năng khi gió gì đó của hắn.

“Ai da, cái con dở hơi dở hoắm kia, đột nhiên nhảy bổ vào người ta, làm ta mất toi luôn cái ống nghiệm vừa mới làm ra. Có biết cái đó chỉ có một cái duy nhất, không có cái thứ hai không?!! Giời ơi! Cái con điên mất trí. Mà mình cũng tài ghê cơ. Nổ một phát đã biến mất luôn, không còn vết tích nào. Nếu thử trên người thì quá đã!! Thử hỏi trên đời này có ai vừa đẹp trai vừa thông minh như ta. Hô hô hô ”

Nhân Mã lom khom đứng dậy, nhìn cái thằng hâm đang tự kiêu trước mặt mình rồi lau bầu chửi rủa gì đó, rồi như sực nhớ tới Song Ngư, tính chạy qua coi thì bị tên Bảo Bảo giữ lại.

“Này! Tính bồi thường nhau thế nào đây?” - Bảo Bình hất hàm hỏi.

“Hơ... Thì tôi xin lỗi được chưa? Giờ tôi phải qua chỗ này coi bạn tôi đã.” - Mã như người ngơ, lại lo cho Ngư nên trả lời qua qua cho nhanh.

Ai dè đời không như mơ!!

Với tên Bảo Bình này thì không gì quan trọng bằng các thí nghiệm của hắn. Thế là bé bị giữ lại, hai bên đôi co lời qua tiếng lại. Học sinh trong trường cứ trở mắt ra nhìn. Bình nhi tính chạy qua can, nhưng xem ra bất lực, cô bị hất sang một bên, và coi như không khí.

Quay qua với bé Ngư. Sau khi bị Kết vỗ cho sưng cả mặt, cuối cùng cô cũng tỉnh lại. Đang tính quay qua xử con ngựa điên kia, làm cô mất mặt ở chốn đông người vậy, lại còn lão Kết, làm cái trò vỗ má nhau giữa chốn công cộng. Thù lù trước mặt cô là gã trai to như con tịnh, không thể hiểu nổi gã ăn gì mà cao thế. Cô thua hắn đến hơn 1 cái đầu.

Sư Tử gầm lên như con sư tử, má anh bị xước dài một vết, máu còn rỉ ra.

“Cô làm cái quái gì vậy hả? Có mắt không vậy? Mới chữa được bệnh mù à? Dám xô bổn thiếu gia ngã lăn quay ra đất, làm xước cả khuôn mặt vàng ngọc của ta, cô chán sống rồi à?”

“Cái gì cơ? Tui vô tình chứ có cố tình đâu. Làm gì mà phải gào lên vậy? Đàn ông đàn ang mà xước có tí đã la rầm trời, có phải đàn bà không vậy?” - Song Ngư cũng gào um lên đáp trả.

Sư Tử thấy vậy, liền túm một tên đang ngắt trên cành quất, trở vào hắn rồi nói.

“Cô không chỉ gây ra tai nạn cho mình tui đâu, còn cậu ta nữa. Tính thanh toán thế nào đây?”

Ngư ngơ ngác chưa hiểu gì, đang định quắc cho hắn phát nữa vì tội vu khống thì Kết lúc này thì thâm vào tai cô, khiến cô đứng hình.

Hóa ra lúc cô va vào Sư Tử, cậu ta cũng làm một cú xoay mình trên không, kết quả là đâm vào Song Tử đang đứng gần đó. Đã tệ nay còn tệ hơn, Sư Tử không biết ngã kiểu gì lại chính đúng miệng Song Tử mà ngã. Và thế là 2 hot boy của chúng ta đã khóa môi nhau trên đất đến gần một phút.

“Nhưng tui đâu có cố ý đâu, chỉ là tai nạn không may thôi mà.” - Ngư hạ giọng, vẻ biết lỗi. Nhưng Sư thì lại không định để yên. Hắn chuẩn bị gào um lên lần nữa thì...

“STOPP!!!!” Một cô gái xinh đẹp, mái tóc ngắn ôm vào mặt, chạy đến.” Các bạn hãy dừng lại ngay, bây giờ chúng tôi cần tổ chức lễ khai giảng, không phải lúc cho các bạn thanh toán, bồi thường lẫn nhau. Muốn làm gì hãy đợi đến hết ngày, nếu các bạn vẫn tiếp tục thì...” - Xử Nữ bỏ lửng câu nói, nhanh như cắt tóm lấy Bảo Bình, vật cậu một cú y như ông Mori vật tội phạm trong Conan.

“Ui da, chị hai...” Bảo Bảo bị vật cho đau điếng cả người.

Mọi người tròn mắt nhìn Xử Nữ. Rồi cả lũ nhanh chóng chạy vô hội trường, ai nấy ngồi thành hàng ngay ngắn. Xử Nữ phủ tay, cười vẻ đắc ý rồi nói:

“Giờ tớ sẽ đọc tên 12 bạn này, nếu các bạn có tên thì chỗ ngồi ở sau sân khấu đằng kia, còn không thì ngồi vào hàng nhé!” - Xử Nữ cười như thiên thần giáng thế, làm cho ai đó bất giác đỏ mặt.

“Bạch Dương”

“Có”

Một cậu trai với màu tóc vàng rực đứng dậy, đi về phía Xử Nữ chỉ. Lúc cậu đi qua, lũ con gái ngay lập tức giả vờ dễ thương, e lệ, lòng mong ai đó lọt vào mắt cậu

“Kim Ngưu, bạn Kim Ngưu đâu?”

“Ồ ầy, ợi ó ỷ” (Tớ đây, đợi tớ tỵ) - Một cô gái miệng nhét đầy snack, tay ôm mấy bịch kẹo, lon ton chạy qua hàng ghế VIP. Nhìn cô bé cực kute, khiến không ít gã con trai thèm thuồng mong được làm những gói kẹo trên tay cô.

“Song Tử”

Chàng trai đẹp trai hơn cả trai Hàn Quốc, đứng dậy vuốt mái tóc đen bóng, đôi mắt màu trân châu khẽ nháy mắt ra hiệu với mấy em nữ sinh, làm mấy em ngất sùi bọt mép.

“Cự Giải”

Một cô gái xinh đẹp, hiền thực trông y như công chúa, nhẹ nhàng đi lại chỗ ngồi.

.
. .
.

Xử Nữ tiếp tục gọi tên, mấy bạn sao lết xác tới hàng ghế VIP. Đến khi Xử Nữ gọi tới cái tên

“Thiên Yết” “Thiên Yết”

Thì ngay lập tức cả hội trường ngay lập tức xôn xao, nhưng sau đó im bặt vì cái sát khí mà Yết tỏa ra. Cậu lững thững như một bóng ma di động, lừ đừ tiến về chỗ ngồi.

Xử Nữ tiếp tục gọi tên.

“Thiên Bình”

Cô gái bước đi với đôi chân dài thon thả, khiến không ít thằng con trai nhìn xong mà nổi máu dê. Ở dưới lao xao khi biết cô là người mẫu. Con gái thì tất nhiên là GATO khỏi nói. Còn bọn con trai thì khăn giấy bít kín lỗ mũi.

“Ma Kết”

Anh chàng nhẹ nhàng đẩy gọng kính sáng loáng. Các nữ sinh thì như phát cuồng cả lũ, ngất ngây trước vẻ đẹp của anh. Song Ngư nhìn vậy liền, lè lưỡi.

.
.

Sau đó thì hội trường ngay lập tức ổn định, nghiêm túc như đi đánh trận. Nhưng hàng ghế VIP thì trông thật buồn cười.

Do thành quả đạt được ban sáng mà giờ nhìn Sư Tử, Song Tử, Bảo Bình, Nhân Mã, Song Ngự trông như thợ xây, đầu tóc thì bù xù, áo quần thì xộc xệch, và hai bên vẫn lườm nguýt nhau, mặt đỏ gay gắt.

Thầy hiệu trưởng quần áo chỉnh tề, đứng dậy phát biểu. Sau khi đọc một tràng diễn văn dài lê thê, khiến cả hội trường lăn ra ngủ, thầy mới tăng hăng giọng:

“Ở trường ta thì có một lớp là lớp Z, do thiếu học sinh nên lớp chỉ có 12 người, về sau nếu có sẽ tuyển thêm học sinh vào. Nhưng lớp Z sẽ có khu KTX riêng, và thầy đề nghị là không một học sinh nào lớp thường mà lại bén mảng đến khu vực KTX của lớp Z. Ai vi phạm sẽ bị kỉ luật nặng. Và 12 học sinh đó là những em: Bạch Dương, Kim Ngưu, Song Tử, Cự Giải, Sư Tử, Xử Nữ, Thiên Bình, Thiên Yết, Nhân Mã, Ma Kết, Bảo Bình và Song Ngự. Giờ chúng ta sẽ kết thúc lễ khai giảng ở đây. Mời các em về lớp để phổ biến lịch học và xếp KTX. Đồng thời để khuấy động phong trào năm nay, thầy đã quyết định sẽ tổ chức party giao lưu tối nay, lúc 7h. Mong các em nhiệt tình hưởng ứng!!!”

Lũ học sinh nghe xong đứa nào đứa nấy tỉnh táo hẳn, bàn tán sôi nổi xem tối nay mặc gì để được điểm phúc các chàng, các nàng lớp Z thích.

3. [Chap 2:] Lớp Z

Lớp Z đúng là quá khác biệt so với các lớp thường. Khác từ bàn ghế, cửa kính đến rèm cửa sổ. Mọi thứ đều ở một đẳng cấp khác hẳn. Các sao biết mình được học lớp VIP nên sẽ được ưu đãi hơn hẳn, nhưng cũng chưa bao giờ nghĩ là lại kinh đến vậy. Thậm chí mỗi học sinh còn được 1 laptop riêng để phục vụ cho việc học, không cần phải ghi chép. Các sao cứ mắt chữ A, mồm chữ O mãi cho tới khi cô giáo chủ nhiệm vào lớp và ổn định chỗ ngồi.

“E hèm! Cô tên là Thiên Châu, sẽ là giáo viên chủ nhiệm của các em, và cô dạy bộ môn Tiếng Anh. Hôm nay cô sẽ xếp lớp và giúp các em giải đáp các thắc mắc. Có em nào muốn hỏi gì trước khi chúng ta bắt đầu không?” - Cô Châu cười tươi.

“Em có một câu hỏi!” - Song Tử nhanh nhẩu. “Cô đã có bạn trai chưa?”

Cả lớp phá lên cười, cô Châu cũng bật cười theo. Cô điềm đạm trả lời: “Cô không có bạn trai...”

“Vậy cho e xin số điện thoại của cô được chứ?” - Song Tử nháy mắt, miệng nở nụ cười đẹp mê li. Không hiểu sao có người biết đó là đùa, nhưng trong lòng vẫn nhoi nhói khó chịu.

“Haha, em thật vui tính, nhưng cô đã có chồng rồi!” - Cô Châu cũng nháy mắt tinh nghịch đùa lại. Bé Song nhà ta tiu nghỉu như bánh đa nhúng nước.

Bạch Dương thấy vậy liền đề thêm vào: “Ông hoàng chưa biết đến từ ”thất bại” Song Tử đã biết đến nó chưa?”. Cả lớp lại vang lên tiếng cười lần nữa. Bé Tử liền vò giấy, phi vèo cái vô mặt thằng Bành Bạch.

“Thôi được rồi! Vậy nếu các em không có thắc mắc gì nữa thì chúng ta sẽ phân chia chỗ ngồi và chức vụ nhé? Có ai muốn xung phong giữ chức vụ gì không?” - Cô Châu chuyển chủ đề.

“Em có ý kiến này cô ơi! Hay cô cho lớp mình tự giới thiệu với nhau trước rồi chúng ta xếp chức vụ sau!” - Bình nhi gơ tay phát biểu.

“Ý kiến hay đó! Để tôi bắt đầu cho!” - Sư Tử hào hứng hưởng ứng. “Tôi là Sư Tử đẹp trai tài giỏi nhất quả đất. Ai mà *ng đến tôi là không xong đâu, nhưng tôi nhất định sẽ không để cho ai bắt nạt các bạn lớp mình cả. Bla Bla...”

Song Ngư liền để thêm một câu:” Thiếu thiếu! Còn phải có câu: Tính cách tôi cực kì là đàn bà, chỉ cần xước nhỏ thôi là tôi phải la um lên kêu mama!”

Cả lớp nghe xong thì phá lên cười, hại chàng Sư đỏ mặt đành lui xuống, thầm rửa Ngư: Thù này anh quyết phải trả!!!

“Mình là Bạch Dương, 16 tuổi, nhóm máu AB, sở trường là môn thể dục.”

“Mình là Song Tử, 16 tuổi, mình rất thích các bạn nữ, nếu bạn nào có nhu cầu mình sẽ đáp ứng ngay... Ái dồ! Cậu điên à, Xử Nữ?”- Song Tử đang nói bỗng nhiên gào lên.

Xử Nữ cũng chẳng rõ tại sao, tự nhiên cô cảm thấy khó chịu, liền vùng vằng đứng dậy xách tai Song Tử lôi về chỗ.

“Mình là Xử Nữ, mình căm ghét những kẻ hay nói bậy bạ, nhố nhăng!” - Xử Nữ lườm Song Tử đến rách mắt, càng túm chặt tai cậu lôi về chỗ.

“Được rồi!! Mình không nói lăng nhăng nữa!! Bỏ tay ra đi!!” - Song Tử van nài Xử Nữ. Cuối cùng cô cũng chịu bỏ tay.

Đến lượt Cự Giải thì đúng là không tưởng.

Cô gái mặt tái xanh, chân tay bủn rủn, giọng run run nói.

“Mình ... là Cự... Cự Giải. Mình 16 tuổi, học lớp 10Z ...ở ...Zodiac... Mình rất ... dễ... bị... bị xấu hổ. Mã tài khoản ... đen... của mình là 09XX...”

May mà nhờ cô Châu ngăn lại, không thì Giải nhi có mà còn bô bô sang chuyện hồi nhỏ được cha mẹ dạy dỗ như thế nào.

“Mình là Kim Ngưu, mình rất thích ăn uống. Nếu bạn nào biết được món gì lạ lạ, mới mới thì báo tớ một câu nhé!” - Kim Ngưu cười tí mắt, tung tăng về chỗ.

Nhân Mã đúng là đậm chất ngựa điên. Chẳng hiểu nó bị l àm sao, nhưng sau khi nhìn Bảo Bảo giới thiệu bản thân kèm theo phụ họa là làn khói trắng, cùng hoa hồng tặng các bạn nữ trong lớp, tất nhiên không tặng nó, nó cấu um lên. Và biết nó giới thiệu theo cách gì không?

Mã Mã vừa hát rock, vừa giới thiệu, còn rủ Song Ngư cầm chổi giả đàn ghitar, phụ họa cùng nó. Nhưng dẫu sao nó cũng đã đem lại tiếng cười lớn cho cả lớp

Song Ngư chưa kịp lên thì đã bị tên Sư Tử xấu bụng ngáng chân cho ngã sừng cả cảm. Ngư quay lại nhìn tên đó uất đến nỗi đom đóm mắt, còn Sư thì đắc ý cười, mỉm cười nửa miệng rất khó ưa. Kết quả là tên Sư bị ăn 2 phát cấu, còn bé Ngư sừng cảm không giới thiệu được.

Ma Kết bước lên bục, giới thiệu như đi ăn cướp, vèo vèo đến mức độ không kịp nghe. Đơn giản là anh không có hứng thú lắm, nhưng chính vì thế mà tên Ngư và Mã lại được thể trêu chọc anh giả cool. Tất nhiên là hai con ranh này bị chị Thiên cốc đầu cho u một cục. Gì cũng được chứ đừng**ng vào anh Kết của chị.

Đến lượt Thiên Yết thì khỏi nói rồi, cả lớp còn tưởng nó là sát nhân cơ. Đi lên thì trừng mắt lườm nguýt, nói cụt lủn 2 chữ:“Thiên Yết!” rồi lại lững thững đi xuống.

Cuối cùng còn Thiên Bình, cô giới thiệu ngắn gọn cho nhanh rồi đi xuống. Bởi đã quá 10 phút rồi mà cô vẫn chưa soi gương.

Và đây là sơ đồ lớp Z:

Ma Kết - Thiên Bình - Xử Nữ - Bảo Bình

Cự Giải - Bạch Dương - Kim Ngưu - Thiên Yết

Song Ngư - Nhân Mã - Song Tử - Sư Tử

Ma Kết là lớp trưởng, Xử Nữ là lớp phó học tập, Sư Tử là lớp phó lao động, Cự Giải làm thư ký, tổ trưởng tổ văn nghệ là Thiên Bình.

Vậy chúng ta hãy sờ-tát vs cup-pồ đầu tiên nào: Kim Ngưu - Thiên Yết

Bị cô xếp cho ngồi cạnh tên “sát nhân” của lớp, Ngưu-chan lạnh hết cả sống lưng, toát mồ hôi hột ở sau gáy. Cô khẽ liếc mắt qua Thiên Yết, mặt hần lạnh như tiền, lại còn đang đọc truyện kinh dị nữa chứ. Nhưng cô cũng không muốn cứ phải ngồi im thín thít như tượng gỗ như thế này. Cuối cùng, Ngưu hít một hơi thật sâu, lên tiếng:

“Thiên Yết, bạn nói chuyện với mình được không?”

“Không!” - Tên Yết đã man đó không thèm nhìn Ngưu đến một lần, đáp cụt lủn một chữ.

[Suy nghĩ của Ngưu: Á à, tính chảnh hả? Không cái gì mà không? Bỏn cô nương đã phải ngừng ăn để tiếp chuyện với mi mà mi dám phũ thế à? Được lắm!!]

“Vậy bạn ăn kẹo chứ?” - Ngưu liền giở giọng ngọt ngào.

“Không!” - Câu trả lời vẫn như vậy.

[Đùa! Thằng này nó là tượng đá à?]

“NÀY!” - Ngưu hét um lên. Cả lớp giật mình quay lại nhìn Ngưu. Trong đầu có cùng suy nghĩ. “CẬU KHÔNG THẤY LÀ TÔI ĐANG CỐ GẮNG NÓI CHUYỆN VỚI CẬU À? BỘ CẬU ĐIẾC À? KHÔNG BIẾT PHÉP TẮC LỊCH SỰ TỐI THIỂU LÀ NGƯỜI KHÁC NÓI THÌ PHẢI NHÌN VÀO MẶT HỌ MÀ ĐÁP À? KỂ CẢ CẬU CÓ TỪ CHỐI LỜI MỜI CỦA TÔI THÌ CŨNG PHẢI LỊCH SỰ CHỨT XÍU CHỨ, ÍT RA CŨNG PHẢI NÓI:”CẢM ƠN NHƯNG TỚ KHÔNG ĂN ĐÂU!“. TƯỚNG MÌNH COOL LẮM HỦ? XÍ!!!!”

10 sao còn lại nhìn Ngưu thán phục: “Woa! Tài thiệt! Dám quát cả thằng ”sát nhân” đó.”

Yết nhẹ nhàng gấp quyển sách lại, từ tốn đứng dậy. Ngưu và cả lớp nín thở. Yết nhìn thẳng vào mắt Ngưu khiến cô có cảm giác như bị đè bẹp bởi hai bức tường vô hình. “Cảm ơn, nhưng tớ không ăn đâu!” Rồi cậu lững thững đi ra khỏi lớp. Để lại bé Ngưu còn đang đứng hình vì hãi.

Giờ chúng ta sẽ lướt qua cup-pồ thứ 2: Thiên Bình - Ma Kết.

Bình nhi ngồi cạnh Kết, tim cứ đập thành thịch như sắp nhảy ra khỏi lồng ngực. Cô nhìn chăm chú vào từng nét trên khuôn mặt Ma Kết, lúc này đang tập trung vào mấy bản thiết kế của Ngư. Rồi như sức nhớ ra gì đó, Bình nhi vội vàng lục cặp sách. Cô rút ra chiếc gương, sầm soi kĩ xem mắt có gì không nè, lông mũi có thò ra ngoài không, răng có dính rau hay cái gì khác không. Cô còn cẩn thận xịt nước hoa vào cổ, xịt cả lọ làm thơm miệng nữa. Cuối cùng cô quay ra bắt chuyện với Kết.

“Kết, anh đang coi gì vậy?” - Bình nhi nhẹ nhàng hỏi, giọng nói nghe như mật rót vào tai.

“Anh đang xem thiết kế của Ngư, con bé sáng tạo thật, những anh đang lựa xem bộ nào hợp với em nhất.”
- Kết đáp: “Anh muốn nó phải thật hoàn hảo với em!!”

Bình nhi nghe xong thì mặt đỏ như ớt khỉ. Không dám nói câu gì nữa.

Cạnh cặp đôi này chính là cặp đôi thứ 3: Xử Nữ - Song Tử (do BB đổi chỗ cho Song Tử để ảnh tập trung nhắn tin, cặp Ngư - Sư cãi nhau to quá!)

Song Tử tay nhắn tin nhoay nhoáy, anh đang lựa chọn cô gái may mắn nào được đi đến party cùng anh tối nay. Xử Nữ ngồi cạnh rất chi là khó chịu. Cô bực vì những âm thanh tin nhắn cứ kêu liên xoành xoạch. Cô khó chịu vì tại sao nó lại kêu nhiều đến vậy. Từ trước đến nay cô luôn ghét Song Tử, vì tính tính trăng hoa của cậu ấy, đã vậy lại không nghiêm túc với bất cứ việc gì. Những chuyện của cậu ấy vốn chưa bao giờ làm cô bận tâm, nhưng không hiểu từ khi nào cô lại bị nó thu hút như vậy. Cuối cùng, cô lên tiếng cau có bảo:

“Cậu có thể thôi nhắn tin đi không? Thật bực mình quá!”

“Nhưng mình không muốn đi đến party một mình. Cậu chịu khó đi! Sắp xong rồi!” - Song Tử cười gượng, đáp.

“Tôi không quan tâm, cậu có đi party một mình thì cũng không có quyền làm phiền người khác.” - Xử tức giận, gần giọng đáp.

“Chắc! Sao cậu khó tính vậy? Nếu không chịu được thì cậu đi dự party với mình đi, mình stop luôn!” - Song Tử nhăn mày đáp. Anh dám chắc là không đời nào cô chịu đi với anh đâu.

“Được! Dừng nó đi! Tôi sẽ dự party cùng cậu!” - Xử quả quyết đáp.

“OK!” - Song Tử thoáng chút ngạc nhiên, nhưng rồi anh cũng tắt máy, đút vào túi quần.

Dù ngoài mặt khó chịu, ra vẻ như mình bắt đắc dĩ mới phải làm vậy, nhưng thực ra trong lòng Xử lại cảm thấy sung sướng, ngọt ngào. Ngọt lắm, như thể vừa được ăn kẹo mật ong vậy. Còn Song Tử thì không nghĩ rằng Xử Nữ sẵn sàng làm vậy chỉ để cậu không làm phiền cô nữa, nhưng anh cũng nhanh chóng quay sang việc khác và quên bẵng nó đi.

Cặp thứ 4: Cự Giải - Bạch Dương. Cặp này thì Bạch Dương tám chuyện nhiệt thành lắm, có Cự Giải thì hơi e dè thôi.

“Hey! Cậu định dự party với ai vậy?” - Bạch Dương hỏi

“Mình không biết nữa!” - Cự Giải đáp

“Ê! Tớ cũng vậy nè! Hay cậu đi dự cùng tớ đi?” - Bạch cười

“Ồ! Vậy được không? Vì tớ nghĩ phải đi cùng người mình thích mới đúng chứ?” - Giải đỏ mặt hỏi lại.

“Có sao đâu! Tớ thích cậu mà!” - Bạch nói, mặt tỉnh bơ. Biết vì sao bạn Bạch tỉnh bơ không? Vì bạn ý lúc này chưa thích Giải theo kiểu mà Giải hiểu, bạn ý thích theo kiểu bạn ý hiểu. Thật chó treu quá!!! Làm Giải ăn dứa bỏ rồi!!

“Vậy cũng được!” - Giải bối rối đỏ mặt quay đi. Dẫu sao mà nói thì, cô cũng muốn đi với Bạch Dương mà. Cô thích anh từ hồi còn học cấp hai.

Còn Bạch Dương thì vừa mời Cự Giải xong đã quay sang í ới với mấy thằng bạn. Anh không biết rằng chỉ vì lời mời “không hàm ý” này mà anh gặp phải một rắc rối đau khổ đỡ.

Cho 2 cúp-pồ cuối liền nhau luôn:

“Ê! Cô tính đèn bù thế nào đây? Đã làm bốn thiếu gia mất mặt nơi đông người, nay lại cầu hai phát nữa vô mặt, bộ thích xoắn nhau lắm hử?” - Sư Tử hất hàm nói.

“Thế cái cằm tui thì tính sao? Có biết nó là niềm tự hào ngay sau cái mũi của tui không? Giờ nó đang sưng vù lên đây này!!” - Song Ngư cũng không chịu thua, vênh mặt lên ăn miếng trả miếng.

“Thật đó! Đàn ông gì mà như đàn bà ý, có thể mà cũng ngáng chân để trả thù, lòng dạ hẹp hòi!” - Nhân Mã nói để vào bênh vực Ngư.

“Cô...” - Sư Tử tức giận hằm hằm, nhưng không bắt bẻ dc câu gì.

“Cô nói thì hay lắm ý, cô còn đang mắc nợ tôi cái ống nghiệm đáng giá ngàn vàng đó, ngồi đó mà làm anh hùng rơm!” - Bảo Bình lên tiếng.

“Anh cũng hẹp hòi có kém, có mỗi cái ống nghiệm thôi mà cũng bắt đền con nhà người ta. Xí!!!” - Ngư lè lưỡi lêu lêu Bảo.

“Chuẩn rồi! Nếu thực sự là thiên tài thì chế lại cái ống nghiệm đấy cũng chẳng có gì khó, có khi anh đi ” ” thành quả của ai đó thì có.” - Mã được thể lẩn át.

Đột nhiên mặt Bảo Bình tối sầm lại, anh ghét nhất có ai đó nói anh lấy trộm ý tưởng. Anh nghe điều này không ít, đơn giản chỉ vì anh quá trẻ để có thể phát minh ra những thứ siêu phẩm như vậy. Mọi người trong công ty bố anh suốt ngày xì xầm điều đó. Có lần anh đã cho một lão trưởng phòng đi tong vì tội lắm mồm.

“Xì!!! Nói kiểu trâu bò như cô thì việc chế tạo quá đơn giản. Nó không đơn thuần chỉ là trộn cái này với cái kia, mà cô còn phải tìm nguyên liệu mà chế nữa chứ!!” - Sư Tử ngay lập tức chính đồn. Anh chơi với Bảo Bình đến 10 năm rồi mà còn không chắc tính nó như thế nào, lúc tức lên nó sẽ làm những chuyện kinh

khủng ngoại sức tưởng tượng luôn. Anh là người chứng kiến tận mắt cảnh nó cho lão già khốn khổ nọ tàn phế mà.

“Gớm chết chứ? Anh làm như cái..... Ừ, ừ!!!” - Nhân Mã đang nói thì bị Song Ngư bịt miệng lại, cô có trực giác nhạy bén từ nhỏ. Ngư cảm thấy tốt nhất là nên cẩn thận trong giao tiếp với Bảo Bình, không thể coi thường hẳn được.

Cuộc nói chuyện kết thúc tại đó. May mà cô Châu “giải nguy”, không thì chẳng biết đi về.

4. [Chap 3:] Patty Rắc Rối

Lớp Z đã nhanh chóng kết thúc buổi học tại đó. Các sao ai nấy cũng từng hứng đi xem KTX, nhưng vừa bước ra ngoài cửa thì...

“Á Á Á Á Á Á Á Á Á Á!!!! SONG TỬ! EM YÊU ANH!!! XIN CHO EM LÀM NGƯỜI TÌNH CỦA ANH DÙ CHỈ TRONG MỘT ĐÊM!!!!”

“SƯ TỬ! HÃY ĐỂ EM ĐƯỢC LÀM CÔNG CHÚA LỘ LEM, ĐEO CHIẾC GIÀY THỦY TINH CỦA ANH!!!!”

“BẢO BÌNH, EM MUỐN ĐƯỢC LÀM CON CHUỘT BẠCH CỦA ANH!!!”

“MA KẾT! HÃY NHÌN EM MỘT LẦN ĐI...”

”BACH DƯƠNG!!!! OMG, LÀ BẠCH DƯƠNG KÌA!!!!AAAAAAA!!!!

(Riêng Yết không được kêu tên vì đã chuồn đi từ thuở nào)

“Khiếp! Cái gì mờ sến súa vậy?” - Bé Ngư nhăn mặt vì tiếng ồn. Ghê nhất là cái con kêu được đi giày thủy tinh. Nhưng qua đó cô cũng mới biết trên đời này thật lắm đứa có mắt như mù. Cô thở dài quay qua Nhân Mã thì ngay lập tức bắt được cảnh con bạn thân đang có anh mời đi party. Cô cười thầm trong lòng, phen này được trò trêu Mã rồi. Nhưng quay qua phải, quay qua trái, cô mới phát hiện ra, trong 6 sao nữ, cô là đứa duy nhất không ai mời. Thế có chết không cơ chứ?

Bé Ngư đứng gặm móng tay, mặt méo xẹo, tự hỏi: “Bộ mình xấu quá hay sao mà chả có ma nào mời nhảy vậy??@@@” OAOA!!”

Sự thật thì lí do không ai mời cô nhảy vì, chả rõ anh Sư nhà ta nhanh tay nhanh chân thế nào mà lại dán ngay sau lưng Ngư mảnh giấy: TÔI BỊ THÚI CHẤN. Báo hại mấy anh trai kia tưởng thật, hoặc nghĩ Ngư dán thế vì không muốn ai mời cả.

Mãi tới khi Cự Giải nhìn thấy, cô mới biết, nhưng lúc ấy thì quá muộn rồi, 12 sao đã về tới KTX, và tất nhiên là Ngư - Sư sẽ không để cho nhau yên rồi.

“THÀNG CHẾT TIỆT! MI HẾT TRÒ RỒI HẢ? HẢ? NÓI!” - Ngư gào lên, giọng thét trứ danh này chắc chỉ thua chị Thiên thôi.

“Ồ! Tui hết trò rồi đấy! Bữa nay chịu khó đi dự party một mình đi nhé!!” - Sư Tử vừa lè lưỡi lêu lêu Ngư, vừa chạy tung tăng né chổ của Ngư.

“Hai người trật tự đi nào! Để tui còn tính xem KTX có bao nhiêu phòng!” - Xử châu mày nói.

“6 phòng ngủ, 4 phòng tắm, 1 phòng ăn và 1 phòng sinh hoạt chung.”

Mọi người giạt mình quay lại xem tiếng nói phát ra từ đâu, thì thấy Yết đã thù lù đứng sau lưng Giải, hại Giải sợ suýt phát khóc. Kim Ngưu né tránh nhìn Thiên Yết vì chuyện ban nãy, không biết liệu tên ấy có làm gì cô không.

“Anh về đây khi nào vậy?” - Sư Tử cất tiếng hỏi.

“Mới thôi, trước các cậu khoảng 10 phút gì đó” - Yết đáp

BỐP

“Chết nè! Chưa chưa con? Đụng vô bà mà đòi sống mới là chuyện lạ!” - Ngự nhanh tay, lấy chổi phang luôn vào đầu Sư một phát.

“Ui da! Cô điên hử?” - Bé Sư đau điếng ôm đầu. Một dòng máu chảy ra từ đầu cậu.

“Oái! Cậu có sao không? Ui ui, sao lại ra nhiều máu vậy?” - Ngự hốt hoảng, nhảy cẫng căng lên tìm hộp sơ cứu, 10 sao còn lại tự động lui ra ngoài cho hai anh chị giải quyết.

Ngự mau chóng lấy bông băng ra, chấm cồn sát trùng vết thương cho Sư.

“Cô có phải con gái không vậy? Đánh gì mà gớm thế?” - Sư Tử cầu nhàu.

“...” - Ngự không dám nói gì cả.

“Ê! Điếc rồi à? Sao không nói gì hết vậy?” - Sư được thể hỏi dồn. “Trả lời đi chứ! Sao im lặng vậy?”

“...” - Cá ngố vẫn tiếp tục im lặng băng bó vết thương cho con mèo bự kia.

“Ê Ê Ê Ê Ê Ê Ê Ê Ê!!!!!! Bị con gì nuốt mất lưỡi rồi hả Cá hâm?”

“Hức hức...Híc Híc!!” - Đột nhiên nước mắt Ngự rơi lã chã. Sư Tử thấy vậy hốt hoảng.

“Ấy ấy, tui đã làm gì cô đâu? Sao lại khóc? Nín đi! Uây uây!!”

“Không phải thế! Mà tui sợ máu!!!” - Ngự meo mào nói.

“Sợ máu sao còn ham băng bó!” - Sư chau mày nhìn Ngự như vật thể lạ.

“Vì tôi không muốn thành kẻ trốn tránh trách nhiệm, tui gỡ đầu anh chảy máu thì giờ tui phải băng nó lại. Mặc dù tui rất sợ máu!” - Ngự nước mắt ngấn nước mắt dài nói.

Đột nhiên Sư Tử đỏ mặt. Chẳng hiểu sao anh thấy Song Ngự dễ thương thế!! “Chết” mất thui!!

10 sao kia tranh nhau nhòm qua khe cửa, chỉ có Mã Mã là không bon chen được gì vì lùn quá, chả khác cây nấm là mấy.

“Tớ muốn coi... Cho tớ coi cái nào!!!”

“Suyttt!! Lộ bây giờ!!” - 9 sao kia quay ra xì dài.

Party khai giảng được diễn ra vô cùng sôi động, đủ các thể loại nhạc với các loại đèn màu, trông không khác gì các bar club. 12 chòm sao của chúng ta đẹp lung linh như tiên giáng trần. Nhất là các sao nữ, vì được thử những thiết kế độc quyền của Song Ngự mà, đã vậy lại còn được Bình nhi làm tóc, trang điểm nữa.

Song Tử vẫn chứng nào tật ấy, mặc dù mời Xử Nữ, nhưng vừa đến party cái là anh đã chạy xô ra tán gái. Xử Nữ bị Song Tử bỏ rơi. Nhìn anh bị lũ con gái vây quanh, cô tủi thân, mắt rơm rớm nước. Chợt một bàn tay đặt lên vai cô.

“Sao vậy Xử?” - Song Ngự tò mò hỏi.

“Không có gì, chỉ là bụi bay vô mắt thôi...” - Xử Nữ cố giấu đi những giọt nước mắt, nhưng không được.

“Đúng là bụi thật! Cậu ta như cơn gió phải không?” - Ngự nhìn theo ánh mắt của Xử Nữ về phía Song Tử. “Gió vốn dĩ phải được tự do, nhưng không có nghĩa là không thể có được trái tim của gió! Muốn có được nó, cậu phải chạy trước cả nó, và quay lại lè lưỡi lêu lêu nó, nó sẽ bị cảm thấy như bị khiêu khích rồi đuổi theo cậu ngay lập tức thôi.”

Nói rồi bé Ngự tung tăng chạy đi tìm Mã Mã.

“Chạy trước gió à?” - Rồi cô mỉm cười một cái: “Cảm ơn Ngự nhé!”

Cô tiến về nơi Song Tử đang đứng, túm lấy tay anh mỉm cười đầy tự tin: “Thế này không được đâu Song Tử à, cậu đã mời tớ đi dự tiệc cùng thì không thể bỏ tớ mà đi tán gái được!!”

Song Tử sững người 3 giây, rồi anh cười nói: “Vây quý cô nhảy với tôi nhé?”

“Rất vinh hạnh!” - Xứ nhẹ nhàng đặt tay lên tay Song Tử. Hai bạn trở thành trung tâm của sàn nhảy. Đám con gái vây quanh Song Tử tiếc đứt ruột mà không làm gì được, chỉ có thể đứng đó nhìn theo và gặm bánh GATO.

Ngư nhi vừa tới tiệc là đã chạy tới khu đồ ăn, rồi lệnh khệnh bê cả đồng đồ ăn về góc khuất ngồi ăn. Cô chẳng khoái nhảy nhót, chỉ muốn được yên tĩnh thưởng thức thú vui tao nhã (như heo). Đúng lúc cô đang ngồi ăn hạnh phúc thì mấy tên bã đậu say rượu đi tới lè nhè, trêu chọc.

“Sao ngồi đây cô đơn vậy em? Muốn chơi cùng bọn anh không?” - Một tên đầu tổ chim khọt khẹt như con lợn, phả hơi rượu vô mặt Ngư. Nguy rồi, Ngư hem có biết vô, mà ba thằng này lại quá khổ so với chiều cao của cô.

“Cút đi! Đừng làm tao bực!” - Ngư tức giận nói, tay giơ cao cái đĩa.

“Hơ hơ, cô em làm gì mà nóng tính vậy? Chơi cùng anh một chút coi!!” - Tên răng vàng đưa tay định chạm vào người cô thì ngay tức khắc tay hắn bị bẻ ra đằng sau không thương tiếc.

“Cút ngay không tay mày không còn nữa đâu!” - Thiên Yết từ đâu đi tới, bẻ tay tên đó, trừng mắt lên lườm tụi nó. Ba thằng hốt hoảng, vội vàng bỏ chạy.

“Tôi ngồi đây được chứ?” - Thiên Yết nhìn bọn chúng đang cong *** lên chạy, rồi quay lại cất tiếng hỏi Kim Ngư.

“Ồ! Ừm!” - Rồi cô tiếp tục ngồi ăn, hai người chẳng nói câu gì, chỉ có Yết khẽ nở một nụ cười thoáng qua.

Giải với Bạch thì khá hòa thuận (thực ra là chưa tới lúc sóng gió thôi). Hai bạn nhảy với nhau nhịp nhàng, ăn ý, và được vote phiếu bình chọn cao nhất thành ông vua và nữ hoàng của dạ tiệc.

Mã Mã vừa chạy từ nhà WC ra, đang tính đi tìm Ngư (Hai đứa này thân nhau thế!!) thì lại bị một hội con gái chắn đường. Chúng xô ngã Mã.

“Bọn tao tới đây để cảnh cáo cho mày biết, đừng có mà tơ tưởng đến Bảo Bảo nghe rõ chưa con?” - Một đứa con gái tóc ngắn, mặc váy đỏ trừng mắt đe dọa Mã.

“Bọn mày bị khùng à? Sao tao lại đi thích cái thằng lập dị đó được! Mà sao mày dám đẩy tao, chán sống rồi à?” - Nhân Mã tính đứng dậy tặng cho mỗi đứa một đấm thì Bảo Bình từ đâu xông ra, túm lấy cổ con bé váy đỏ, rồi đổ vào miệng nó cái chất gì đó. Con nhỏ sùi bọt mép lên, mắt long sông sọc, rồi ngã vật ra đất.

“Cô muốn thành chuột bạch của tôi mà, nên tôi làm thế không sao đâu nhỉ?” - Bảo Bình trừng mắt nhìn lũ con gái. Chúng nó kiêng dè con bé kia chạy mất dép.

“Ê! Tui vừa cứu mạng cô đó! Tính trả ơn tui đi!” - Bảo Bảo quay ra, nhìn Mã Mã cười gian xảo.

“Ấy, tui đâu nhờ anh cứu đâu! Tự anh đẩy chứ!”

“Vây bồi thường vụ sáng nay đi!”

“Ồ ơ, cái đó về KTX rồi nói.”

“Luôn và ngay đi!” - Bảo Bình dí sát mặt vào mặt Mã Mã.

Cặp Thiên Bình và Ma Kết thì không thành đôi tối nay được rồi. Kết ca nhận được cú điện thoại nên vội vàng ra về, để lại Bình nhi chưa kịp mời anh nhảy. Cô bước vô nhà vệ sinh, tẩy trang rồi về KTX, lòng buồn rười rượi. Cũng phải thôi, ai bảo cô yêu người mình không nên yêu - một tên tham công tiếc việc, một kẻ khô khan hơn đá. Nhưng cô không bao giờ có thể dứt được mối tình này, cô đã yêu Kết kể từ khi còn bé xíu, từ lần đầu tiên gặp anh ở cô nhi viện.

Ghé qua Song Ngư và Sư Tử nào!

Bé Ngư lúc chạy đi tìm Nhân Mã thì bắt gặp Sư Tử đang tán tỉnh một cô gái nọ. Họ chuẩn bị ngồi vào một bàn ăn cạnh đó. Thấy vậy cô liền nảy ra ý tưởng làm bẽ mặt Sư Tử. Ngư rút ra trong túi áo một vật thể, cười khúc khích rồi lén đặt nó vào dưới ghế Sư Tử.

Sư Tử vừa ngồi xuống ghế phát thì...

BÙM

Cả khu chỗ đó quay lại nhìn Sư Tử rồi xì xầm bàn tán. Song Ngư ở gần đó lẩn đằng ra cười, cười lên cười xuống như con khùng. Sư Tử ngượng chín mặt. Anh nhặt dưới ghế lên một quả bom thúi, rồi quay ra túm lấy Song Ngư - kẻ đang chết vì cười - vác lên vai, đi thẳng ra vườn trường. Ngư gào um lên, giấy nẩy đòi xuống. Nhưng bị Sư Tử giữ chặt trên vai không sao cử động được. Lần đầu tiên trong đời Ngư biết thế nào là hậu quả của việc đùa dai.

“ANH BỊ ĐIÊN À? THẢ TÔI XUỐNG!!!!” - Ngư kêu gào í ới.

Sư Tử quát:“IM MỒM!!!” thì ngay lập tức cô nín luôn.

Từ trước đến giờ chưa ai khiến cô sợ như thế. Kết ca ca cũng chưa bao giờ dám mắng cô, chỉ có cô là toàn mắng Kết. Cô còn chẳng sợ Thiên Yết nữa cơ, nhưng không hiểu sao tên này làm cô sợ đến mất mặt.

Sư Tử thả Song Ngư xuống, dí mạnh cô vào tường.

“CÔ MỘT VỪA HAI PHẢI THÔI, BỊ KHÙNG À? MUỐN CHẾT THẾ CO À?” - Sư Tử gầm lên quát, làm Ngư sợ dúm dọ lại.

“Tui xin lỗi, tui sai rồi! Tui chừa rồi! Tui không dám nữa đâu! Tha cho tui!!” - Ngư mặt trắng bệch, nhắm tịt mắt la hoảng.

Sư Tử nhìn Song Ngư chăm chăm...

ẦM ẦM ẦM

Như sét đánh ngang tai, có đôi môi ươn ướt chạm vào môi cô.

OMG! Sư Tử đang hôn cô.

Ngư trợn tròn mắt nhìn Sư Tử vẫn đang đắm đuối khóa môi cô.

5. [Chap 4:] Chết Rồi Bạch Dương Ơi!!!!

Sau cái party rắc rối đó, hơn nửa thành viên lớp Z mặt mày đưa đám như vừa mất cục vàng. Giờ học đầu tiên mà cả lớp ỉu xiu, cô Châu cùng các giáo viên bộ môn phải phát hoảng lên vì cái không khí ỉu rũ này.

Tại nhà ăn lúc 12h trưa:

* Hội con gái

Mặt mày mấy cô thiếu nữ của chúng ta trông thật đa dạng, phong phú.

Song Ngư hai mắt thâm xỉ vì mất ngủ. Cô không thể tưởng tượng tại sao cái tên Sư Tử ấy lại...lại kiss cô. Bộ không lẽ hần giận quá hóa điên luôn rồi sao? Aishh!!! Lại còn là first kiss nữa chứ!!Trời ơi!!! Đã thế sáng nay hần cứ tỉnh bơ, chả có biểu hiện gì, cũng không thềm cãi nhau hay nói với cô nửa câu, làm cô đã khó xử, nay lại còn khó xử hơn.

Nhân Mã thì mặt mày xám ngoét, cứ nghĩ lại cái cảnh hôm qua mà cô ăn không ngon, ngủ không yên.

Flash back

Tên Bảo Bảo dí sát mặt vào mặt cô. Mã Mã tim đập thành thịch, mặt đỏ lừ lừ như vừa uống cả chum rượu. Cô nghĩ có lẽ tên Bảo Bảo này muốn lấy first kiss của mình để đền bù, thôi kệ, hun hần một phát mà thoát khỏi hần, ta cũng yên lòng. Nhưng mọi thứ thật ngoài dự đoán!

“Cô phải làm chuột bạch cho tui trong vòng một năm!” - Bảo Bình khẽ thì thầm.

“CÁI GÌ CỜ?? ANH ĐỪA À?” - Mã tròn mắt, rồi như sực tỉnh, hét toáng lên. “Làm chuột cho anh một năm thì tui đâu còn là con người nữa!!”. Cô nhớ lại con bé vấy đồ kia mà rùng mình.

“Vậy cô muốn thời hạn là bao nhiêu?” - Bảo Bảo nhăn mặt hỏi.

“Một ngày.” - Nhân Mã hào hứng đáp.

“Cô điên à? Thế có mà tôi lỗ nặng. Ba tháng đi!” - Bảo Bảo giãy nảy.

“Anh có mất trí không? Một ngày thôi!” - Mã cũng giãy nảy.

“Vậy thích một năm hay ba tháng? Tui không tính rẻ hơn đâu!!” - Bảo Bảo lườm Nhân Mã, ra giọng đe dọa, tay còn lăm le ống nghiệm.

Mã biết không thắng được cái tên lập dị này, đành chịu nhận ba tháng làm thí nghiệm cho tên Bảo.

End flash

Ồi gọi ơi!!!! Thương cho cái số con rệp của cô. Đã thế sáng nay tên ý còn hẹn cô là 2h chiều qua phòng gặp hần.

Thiên Bình hôm nay nghỉ học để đi chụp hình, nhưng sự thực là cô đã khóc, mắt sưng húp lên. Thật sự thì cô không thể chịu được Ma Kết, anh ấy quá tham công tiếc việc, chưa bao giờ anh nhìn cô tới một lần. Rút cục, cô cũng chỉ là con búp bê để anh khoác lên những bộ đồ đẹp đẽ, hào nhoáng, mang lại hàng triệu đô cho anh. Tại sao cô lại yêu phải kẻ như vậy nhỉ?

Kim Ngưu thì đang ngồi bôi vẽ lên cả đồng kế hoạch cho việc lột bỏ chiếc vỏ ngoài lạnh lùng của Yết. Hôm qua cô đã thoáng thấy nụ cười của anh. Vậy từ đây suy ra anh ta cũng là con người cả thôi, chỉ cần cố gắng thì món ăn cũng sẽ thành công.

Cự Giải và Xử Nữ là hai người duy nhất đang tươi cười hạnh phúc vì đêm party tối qua. Xử Nữ thì tất nhiên là khỏi nói rồi. Cô và anh chàng mà cô thích, cùng khiêu vũ dưới ánh đèn. Chỉ tiếc 2 người không thắng giải.

Cự Giải thì nhớ lại lời nói của Bạch Dương sáng hôm qua, lòng phấn khích. Lần đầu tiên trong đời cô được người khác tỏ tình, lại là người cô luôn ngưỡng mộ. Giải thì luôn ngưỡng mộ Bạch Dương, bởi anh có những đức tính mà cô không có. Bành Bạch nhà ta thẳng thắn, lại nhiệt tình, quan tâm đến người khác, đó là những gì mà biết.

Nhưng thật đáng buồn là cái tên Bạch Dương đó chỉ được cái to xác, hần toàn phát triển tứ chi chứ chả phát triển đầu óc gì cả. Mặc dù đã 16 tuổi nhưng lúc nào cũng cứ như đứa trẻ, chưa biết đến yêu là gì. Hần thậm chí có thể nhìn con gái “nude” mà không cảm xúc, thấy đó là chuyện bình thường.

* Về các sao nam thì khá bình ỏn.

Họ ăn trưa trong tiếng ca tụng của đám fan nữ.

Sư Tử nghĩ tối hôm qua thì lại đổ mặt, anh không ngờ rằng anh lại làm như vậy. Chỉ tại cái con nhỏ Song Ngư đó, lúc sợ nhìn rõ dễ thương, làm anh không tự chủ được, thú tính nổi lên và BÙM. Cũng may sáng nay nó không dả động gì đến chuyện này, không thì anh chết.

Về phần Song Tử thì anh không suy nghĩ nhiều về tối qua lắm, chỉ nghĩ rằng Xử Nữ hóa ra cũng không ghét anh lắm.

Bảo Bảo thì cúp học, trốn trong KTX tự kỉ cười một mình, pha chế sẵn một ống nghiệm xanh lè, đặc biệt dành tặng Mã.

Về phần Thiên Yết thì hôm nay anh lại mở miệng bắt chuyện với mọi người trong lớp, nhất là Ngưu-chan, khiến cả lớp phải tự hỏi hôm nay có phải có bão.

Tên Ma Kết thì tạm tịn cúp cua cũng để đến công ty làm việc. Tên đó đúng là đồ vũ phu, trách mắng Thiên Bình thậm tệ vì tội làm mắt sưng húp, đồ lè như *** khỉ, hại tiến độ công việc bị chậm lại.

Giờ thì là câu chuyện Cự Giải với Bạch Dương: (The main part!!)

“Bành Bạch à? Tui không ngờ cậu lúc yêu cũng kinh gớm nhỉ? Vượt qua cả Song Tử tôi để đạt giải ông vua dạ tiệc cơ đấy!!!” - Song Tử cười đều giả, quay cả khía Bạch Dương.

“Phải đó!!! Lại còn yêu gái nhà lành mới kinh chứ!!!” - Sư Tử cũng hòa vào châm chọc tiểu Bạch.

“Ê, nói nhăng nói cuội gì đấy? Các chú có vấn đề à?” - Bạch Dương chưa hiểu chuyện lắm, cười cợt hỏi lại.

“Còn sao nữa? Yêu Cự Giải thì cứ nói toẹt ra đi, giấu chi mà kinh vậy!!!” - Xử Nữ cũng chọc ngoáy Bạch Dương, làm cả hội sững sờ vì không nghĩ Xử Nữ cũng biết đùa.

“Đúng rồi! Có gì đâu mà phải giấu như mèo giấu **** vậy?” - Ngự cười gian tà, lấy khuỷu tay huých vào sườn Bạch.

10 sao nhảy vào hội đồng Bạch Dương, Cự Giải mặt đỏ lôm như quả cà, im lặng không nói gì.

Bạch Dương liền sử dụng siêu thần chú, đẩy 10 sao kia ra, hết lên.

“TUI ĐAU CÓ YÊU CỰ GIẢI!!! MẤY NGƯỜI CÓ VẤN ĐỀ SAO?? SAO MỘT THIẾU GIA NHƯ TUI ĐÂY LẠI THÍCH NGƯỜI NHƯ CỰ GIẢI ĐƯỢC!!! ĐỪNG CÓ MÀ VỐ VẤN, CHẢ QUÁ TUI KHÔNG CÓ BẠN NHẢY NÊN MỜI MỜI CỰ GIẢI THÔI!!!!!!”

10 sao nghe xong thì sững lại. Cự Giải nghe vậy thì như chết đứng.

Vậy hóa ra với anh, cô chỉ là kẻ bắt đắc dĩ anh mới phải mời sao, vậy nói thích cô cũng là để cho cô chịu đi với anh ta để anh khỏi phải dự tiệc thôi sao. Cự Giải cứ đứng chôn chân, nước mắt rơi lã chã. Rồi cô dồn tất cả sức lực còn lại, quay đầu chạy như bay ra khỏi KTX.

“Này, có ghét cô ấy thì cậu cũng phải lựa lời mà từ chối chứ, sao lại nỡ làm tổn thương cô ấy!!” - Thiên Bình trách móc.

“Đúng đó! Bộ trên đời này thiếu cách để từ chối một người mà không làm họ tổn thương à?” - Mã Mã để lời vào, về mặt dày tức giận.

“Chặc! Chú đúng là quá đáng! Con gái kiểu Cự Giải rất là mỏng manh dễ vỡ, phải động não tí chứ!” - Bảo Bảo thở dài nói.

“Ấy ấy, sao giờ lại quay qua trách móc tui. Máy người hiểu lầm rồi!!! Tui đâu có ghét Cự Giải!!” - Bạch Dương vội thanh minh.

“Không ghét sao từ chối cô ấy như kiểu cậu ghét cô ấy lắm ý!” - Ma Kết nói.

“Tui đâu có! Tui quý Cự Giải mà, chỉ là tui không yêu cô ấy thôi. Cô ấy là con nhà lành, sao hợp với kẻ đầu gấu như tui. Tui luôn coi Giải là bạn, chưa bao giờ nghĩ mình sẽ thích cô ấy cả!” - Bạch cúi đầu giải thích.

“Gì cũng được! Nhưng cậu vẫn làm Giải tổn thương rồi!” - Yết nói xong thì bỏ lên phòng. 10 sao cũng quay đi, mỗi người một việc.

Thấy vậy Bạch Dương chạy vụt khỏi KTX, trong lòng bối rối không lời lẽ nào tả được.

Trên con đường Rollya, một chàng trai đẹp trai đang thẩn thờ bước đi, chẳng thềm ngó ngang đến những con mắt của người đi đường.

Đúng là thất tình nhìn thất thế, Bạch Dương cứ chăm chăm, cắm mặt mà đi, anh còn chẳng biết mình đang làm gì.

Bất ngờ có chừng 10 thằng đầu gấu đi qua, va vào Bạch.

“Đứng lại! Đụng người xong không xin lỗi mà bỏ đi thế hả chú em?” - Tên đầu sỏ khệnh khạng chắn trước mặt Bạch.

“Ê! Điếc hả?” - Một thằng lâu la khác quát.

Bạch Dương vẫn trở ra như tượng gỗ, chẳng nói chẳng rằng gì cả, mắt nhìn về xa xăm.

“Đại ca! Nó điếc rồi!”

“Vậy đánh cho nó tỉnh đi!”

BINH BỐP CHẤT RẦM BỊCH....

“Đại ca, thằng này tếu lắm! Bọn em đánh hoài nó không ngã, cứ lắc qua lắc lại như con lật đật!”

“Lục ví nó coi!!” - Thằng đầu sỏ ra lệnh.

10 thằng sột soạt lục ví Bạch. Anh vẫn chẳng cử động gì.

“WOA! Tên nè là công tử con nhà giàu à? Trong ví hần phải có đến cả trăm triệu, hơn 10 cái thẻ tín dụng, thẻ spa, thẻ bóng đá, mua sắm, lại còn có tận 1,5 triệu đô tiền mặt nữa chứ.”

“Đưa đây tao coi! Bữa nay tha hồ đi ”giải” tởa nhé!”

BỐP

Đột nhiên, một thằng bị đâm văng đầu vào cửa kính, lăn quay ra bất tỉnh.

“Chúng mày vừa nói đến GIẢI hả?” - Bạch Dương trừng mắt nhìn cả bọn, bẻ tay răng rắc. “Này thì GIẢI này! Chúng mày dám đụng vào bốn thiếu gia đây hả? Hôm nay sẽ ngày tàn của chúng mày!!!”

“Woa, anh ơi tha e...m!!!! Hự Hự!!”

Bạch Dương như con thú hóa điên, đập cho 10 thằng một trận như tũn, nhìn chúng bẹp dúm trên đường mà vẫn còn cẩu. Anh bỏ đi sau khi chiến trận đã ngã ngũ. Lòng nóng như lửa đốt....

Về phần Cự Giải thì cô trở về KTX với đôi mắt đỏ heo. Các sao nữ xúm lại an ủi, nhưng Giải chỉ nói:

“Bạch Dương không có lỗi, là mình tự tưởng tượng là anh ấy thích mình, chứ không phải tại anh ấy. Có trách thì hãy trách mình đã quá ảo tưởng...”

Nói rồi cô bỏ lên phòng, nằm khóc tỉ tê suốt cả đêm.

6. [Chap 5:] Bắt Cóc

Buổi học thứ hai cũng chẳng khác hơn buổi đầu tiên là mấy.

Bạch Dương thì cứ như người mất hồn, Cự Giải thì mắt sưng húp như *** chai. Hai người chẳng nói chẳng rằng với nhau, cứ im phăng phắc như tượng. Đã vậy bữa nay cô Châu lại nghỉ, nên lớp tự quản nguyên buổi sáng.

“Lớp buồn quá, không thể chịu được à!! Sao mọi chuyện lại thành ra thế này nhỉ?” – Mã nằm bò ra bàn, ề ề than phiền với Ngự.

“Không chỉ có Bạch Dương với Cự Giải thôi đâu, Kết ca với chị Thiên cũng có chuyện rồi kia kìa.” – Ngự tâm trạng cũng nào nề không kém, thở dài thườn thượt. Cô nhớ lại chuyện tối qua cô nhìn được.

“Ể??!Ma Kết và Thiên Bình cũng yêu nhau à? Kể coi nào!” – Sư Tử hào hứng chồm miệng sang.

“Đàn ông đàn ông gì mà hóng hớt, nhiệt tình tám chuyện hơn cả đàn bà vậy?” – Ngự nói giọng chua như vừa vắt chanh vào lưỡi, cong môi lên mỉa Sư.

Nào ngờ, Sư Tử đáp: “Với kiểu tám chuyện của cô thì không chỉ mình tui hóng mà cả lớp này đều hóng được, mồm mép thì cứ oang oang như cái loa phát thanh.”

Ngự quay ra nhìn cả lớp. Hóa ra mồm cô to đến mức độ ai cũng nghe thấy, hiển nhiên là bị nhận lấy 2 tia lửa điện của Kết ca và chị Thiên. Cô chỉ biết cười như con ngốc, giả đồ ngây thơ, rồi tự vả vào mồm mình.

Tất nhiên là anh Sư sẽ thấy nàng ý dễ thương không tả rồi.

“Ầy, chán thiệt! Mã ơi, khát nước quá!! Đi mua giùm chai trà xanh đi!!!!” - Ngự kéo dài giọng, mắt chớp chớp nhìn Mã.

“OK! Bấm giờ đi! Xem kỉ lục lần này là bao nhiêu!!!” - Mã hào hứng nói, co chân lên lấy đà. Ngự vừa nhấn đồng hồ phát, cô vắt giò chạy như bay.

“Xời, mình quá siêu!” - Ngự diên tự đắc, bấm máy mua trà.

Đột nhiên...

BỐP

Nhân Mã ngã gục xuống, một dòng máu tươi đỏ hỏn chảy dài trên khuôn mặt đáng yêu của cô.

“Mã sao đi lâu quá vậy? Bộ tính đùa mình à?” - Ngự sốt ruột, liền đứng dậy đi ra ngoài tìm Mã.

Cô đi tới chỗ máy bán nước tự động.

“Ể?? Sao lại có chai trà vớt đây?? Cái gì đây? Chắc, không lẽ đang mua dở nó lại buồn đi vệ sinh à? Oái, máu...!!!” - Ngự vừa xoay người thì giẫm phải thứ gì dính dính, đó là máu của Nhân Mã.

Cô hoảng hốt, tìm kiếm xung quanh xem có phải trò đùa của Mã không thì...

“Riiing...Ringg...!!!” - Một chiếc điện thoại được để ngay cạnh máy bán nước. Ngự nhắc máy lên:

“A lô? Nếu là đùa thì không vui đâu đó Mã Mã à!!!”

“Nhân Mã đang ở trong tay chúng tôi, nếu muốn cứu cô ta thì hãy đem Thiên Bình tới để chuộc, ta cho cô 2h, hẹn gặp lại tại nhà kho XXX ở Astorok. Đừng có bảo cảnh sát, nếu không ta sẽ gửi tặng cô cái đầu của Nhân Mã.”

“NÀY!!!” - Ngự chưa kịp nói gì thì tên đó đã cúp máy.

Cô hoảng sợ, chạy như bay về lớp. Cô kể lại mọi chuyện cho Ma Kết, khóc thút thít vì lo cho Mã.

“Bình tĩnh nào! Chúng ta sẽ tìm cách giải quyết!” - Kết xoa đầu Ngự, vỗ nhẹ vào lưng để trấn an cô. Sư Tử nhìn thấy thì ngứa hết cả mắt, nhưng anh không thể sững cò lên để đôi co, vì dù sao họ cũng là anh em. Còn Thiên Bình thì thầm ước cô được là Song Ngự.

“Được rồi!! Được rồi!! Ôm ấp thế thôi!!” - Sư Tử kéo hai người ra. “Ma Kết, cậu thử nghĩ cách gì đi!! Để tớ lo cho Song Ngự cho!!!”. Anh nói với Ma Kết, rồi tiện tay ôm luôn Song Ngự vào lòng...!=="

Bảo Bình không hiểu sao tự nhiên tim đập thình thịch, chỉ muốn chạy ngay đến chỗ nhà kho.

“Chúng ta phải tương kế tự kế để cứu Mã, mà không phải giao nộp Thiên Bình, khá là khó đấy, vì không rõ Mã hiện đang thế nào rồi!” - Xử vò đầu bứt tai nghĩ cách.

“Hay cứ để tớ làm mọi thứ, các cậu hãy chia nhóm rồi cứu cả hai.” - Thiên Bình nảy ra ý kiến.

“Cũng được đấy, chia 2 nhóm, một nhóm cứu Mã, nhóm còn lại lo đánh úp với Thiên Bình là mọi thứ.” - Mấy sao nghe có vẻ thuận ý.

Riêng Ma Kết thì anh không thích lấy Thiên Bình ra làm mọi thứ, nhưng cũng không biết làm cách nào khác. đành phải để Bình nghĩ làm vậy.

11 sao chụm đầu vào bàn bạc.

Nhóm 1: Ma Kết, Xử Nữ, Bạch Dương, Cự Giải và Thiên Yết lo hộ tống Thiên Bình

Nhóm 2: Song Tử, Song Ngự, Sư Tử, Bảo Bình, Kim Ngưu lo cứu Nhân Mã

Nhóm 1 sau khi đưa Thiên Bình đến nơi, nhanh chóng khống chế bọn bắt cóc nhưng không thành. Tên đầu sỏ đã đề phòng trước và phái 20 tên đi, nhưng 15 tên có súng thì nấp ở gần đó. Đợi nhóm 1 hành động là bắt luôn. Kế hoạch thất bại. Cả bọn bị bắt giam.

Nhóm 2 thì quan sát ở tòa nhà cao ốc ở gần đấy, thấy nhóm 1 bị bắt liền chuyển bàn kế hoạch khác.

Các sao bị bắt và giam trong phòng, trừ Thiên Bình bị lôi ra chỗ khác. Nhân Mã lúc này vẫn bất tỉnh, máu chảy ròng ròng trên khuôn mặt xinh đẹp. Cự Giải phải cố gắng lắm mới cầm máu cho Mã, cô bị trói chặt, không thể nhúc nhích được.

Thiên Bình tội nghiệp của chúng ta bị bắt vào phòng, bị treo lên tường giống như chúa Jesu. Hóa ra tên bắt cóc cô là một fan hâm mộ cô cuồng nhiệt. Hắn làm không ít trò dã man vs Bình nhi, cô liên tục gào thét khi bị hắn chạm vào.

Những âm thanh đầy dội vào phòng giam, như xé lòng Ma Kết. Anh dồn hết sức mình, huých mạnh vào cánh cửa, nhưng nó không hề suy chuyển.

“Thả Thiên Bình raaaa.....!!!!” - Anh liên tục gào thét ở trong phòng giam, mặc cho lũ bắt cóc đánh. Vài giọt nước mắt rơi trên khuôn mặt thanh tú.

Tất cả đều đau khổ nhìn Kết, nhưng họ cũng lực bất tòng tâm, thân bị trói chặt, Mã thì bất tỉnh, Kết bị đánh đến gãy cả tay, Thiên Bình không ngừng la hét trong đau đớn, tuyệt vọng.

Nhóm 2 thậm chí còn nhận được video hắn quay cảnh Kết bị đánh, Bình nhi bị chọc ghẹo. Ngư xem xong nghiêng răng ken két, cô siết chặt 2 bàn tay, đến nổi chảy cả máu. Bảo Bình thì xồn xồn hết cả lên vì Mã. Sư Tử thậm chí còn định bóp nát cả cuốn băng, may mà Song Tử ngăn lại. Kim Ngưu thì uất không chịu nổi, bóp nát bát gói snack.

Tối hôm đó, nhóm 2 bắt đầu hành động.

Bảo Bình đứng từ trên cây, ném mạnh một chai thuốc cậu vừa chế xong. Chai thuốc vỡ toang ra, chất lỏng nhanh chóng bốc hơi lên thành khí màu vàng khè. Mấy tên lâu la đứng gác ở đó hít phải thì mặt giật giật, miệng sùi bọt mép, mắt trắng dã, lòi ra ngoài như ốc bươu.

Mấy sao khác nhanh chóng lột trường mấy tên đó, rồi gồng cổ trói ở gốc cây.

Đột nhập thành công.

Kim Ngưu cùng Song Ngư đi giải cứu nhóm 1. Song Tử, Bảo Bình và Sư Tử đi cứu Thiên Bình.

Hai cô gái đi đến một căn phòng mà có 2 tên lính đứng gác ở ngoài. Dựa vào khả năng phán đoán + tai thính, Ngư đã nghe được tiếng khóc thút thít của Giải, và tiếng Mã léo nhéo ở trong. Xác định chuẩn đây là căn phòng giam họ.

Bé Ngư bắt đầu màn kịch.

Cô đi về phía hai tên lính gác đó.

“Hai anh có mệt không? Em đang mệt quá, liệu hai anh có rảnh mát xa cho em chút xíu, em bị mỏi ở chỗ này này!” - Ngư vừa nói, vừa vén tóc lên show làn da trắng ngần ở cổ.

“Ồ, ơ...” - Hai tên cốt đột đó hiển nhiên là không có em nào theo, nên dễ dàng bị Ngư dắt mũi. Cả hai tay chân run lẩy bẩy, mũi thì thổ đầy huyết.

Ngư thấy vậy liền bồi thêm cho chắc ăn. Cô làm giọng nũng nịu:

“Ui chao, sao nóng quá vậy? Đổ hết cả mồ hôi rồi!!!” - rồi đưa tay giả dò cởi cúc áo.

Tất nhiên là bản tính cầm thú của chúng không chịu được, liền a lè hấp nhào đô bé Ngư:” Anh tới đây bấy bì!!!! Anh sẽ mát xa giúp em!!!”

“Này thì mát xa này!!!” - Ngưu giơ chân đá bốp một phát vào trũng chỗ XX của một tên. Song Ngưu phóng vút từ chỗ nấp ra, lấy tay phang mạnh vào gáy tên còn lại.

Hai tên đó bất tỉnh nhân sự.

Kim Ngưu nhanh tay lấy chìa mở khóa.

Ngưu lao vào xem Kết, nhìn anh trai bị đánh, cô khóc nức nở.

“Sao anh đại thế? Bình thường thông minh lắm cơ mà, sao giờ lại ra nông nổi này? Sao không đợi em giải cứu, chộc tội nó làm chi, để tội nó đánh cho bầm mình thế này?? Oaoaaa!!!!”

“Yên nào, em làm anh càng đau thêm đó! Bình nhi đâu? Các em đã cứu cô ấy ra chưa?” - Kết thều thào hỏi.

“Chưa, Bảo Bình, Sư Tử, Song Tử đang đi cứu rồi. Tội em cứu bọn anh xong sẽ qua yểm trợ họ.” - Ngưu mếu máo đáp.

Kết nghe thấy vậy, liền dồn sức đứng dậy, chạy ra khỏi chỗ đó. Lúc này trong đầu anh chỉ nghĩ đến Bình nhi thôi.

“Từ từ đã, anh đang bị thương mà...” - Ngưu định chạy theo can nhưng không được.

Kim Ngưu lo cắt dây trói cho mọi người. Vừa cắt xong cho Yết, thì ngay lập tức anh ôm chặt lấy cô, làm Ngưu bối rối, mặt đỏ phừng phừng. Tất nhiên là Mã ta khi nhìn thấy thì không quên hú lên: “Ồ!!!!”

Cả hội nhanh chóng đuổi theo Kết đang lết xác đến chỗ Thiên.

Ba anh con trai kia thì tất nhiên là đã tìm thấy chỗ giam Thiên Bình, nhưng vẫn chưa biết làm thế nào để cứu cô, vì hầu hết lực lượng của chúng đều tập trung ở đây. Có đến 20 tên, mà tên nào cũng có vũ khí.

Tên đầu sở đang ngồi trên ghế, hần nhìn Thiên Bình với con mắt thèm thuồng đáng ghê tởm.

“Tên khốn kia, thả ta ra mau!!!!” - Thiên Bình gào lên, nước mắt rơi như suối. Sau khi nhìn Ma Kết bị đánh ngay trước mắt mà không thể làm gì được, cô hận tên đầu sở kinh khủng, lại lo lắng không biết anh còn sống hay đã chết.

“Bình tỉnh nào, em không thấy là anh rất yêu em sao? Anh chỉ muốn em là của anh thôi. Anh đã phải bỏ rất nhiều công sức và tiền của để đưa em tới đây này. Anh yêu em ngay từ cái nhìn đầu tiên, khi thấy em bước trên sàn diễn...bla bla bla.” - Tên đó lắm nhảm một đồng thứ bệnh hoạn gì đó, khiến ba chàng của chúng ta buồn ọe.

Song Tử nhanh chóng đi ra sau tên trùm, ra hiệu cho Thiên Bình. Nhận ra anh, cô cố gắng hiểu ám hiệu, rồi làm động tác bịt chặt mũi như anh bảo.

Bình nhi nhìn thấy Song Tử thì mừng lắm, nhưng vẫn phải giả vờ kêu gào. Ngay khi Bảo Bảo ném chai thuốc xuống, cô nhắm chặt mắt lại và nín thở.

Từ chai thuốc của Bảo Bảo, một làn khói trắng bao phủ cả căn phòng, khiến bọn lính ngất trên cành quất. Tên đầu sở biết mình bị đánh úp, hần cố bịt chặt mũi lại, tìm đường ra khỏi phòng.

Ba thiếu gia của chúng ta được dịp “căng cơ”, tước hết vũ khí rồi đập cho cả lũ một trận lên bờ xuống ruộng, sống cũng không bằng chết.

Hội Kết ca đã kịp lết đến phòng, Mã nhanh nhẩu ra gỡ Bình nhi xuống, mỗi tội lùn quá, toàn làm vướng chân vướng tay mọi người.

Bảo Bình thấy Nhân Mã bình an thì như trút được gánh nặng nghìn cân.

Ma Kết nhìn thấy Thiên Bình trông vẫn ổn liền thở phào nhẹ nhõm, rồi ngã gục trên người Bạch Dương. Thiên Bình lao ngay tới chỗ Kết khi vừa được cởi trói.

Cô khóc nức nở, trách mắng Kết y như Ngưu. Kết chỉ khẽ đưa tay chạm vào má và từng lọn tóc của cô, miệng thoáng nở nụ cười mãn nguyện.

Nào ngờ, lúc mọi người vui sướng vì đã chiến thắng, thì tên đầu sỏ từ đâu đi tới, tay lăm le cầm súng chĩa về phía Bạch Dương.

PÀNG

Tất cả quay lại thì chỉ kịp thấy Cự Giải ngã xuống, máu chảy ra xối xả.

Hóa ra cô đã nhìn thấy hắn chĩa súng về phía Bạch Dương, nhưng hắn nổ súng quá nhanh, cô thậm chí không kịp hét, chỉ biết lao ra đỡ cho Bạch. (Huhu, cảm động quá! Khâm phục tình yêu của chị Giải)

Thật đau quá! Nhưng cô vẫn miễn nguyện vì Bạch Dương không sao. Trước khi bất tỉnh, cô lơ mơ thấy được vẻ mặt hốt hoảng của Bạch Dương, cảm thấy được vòng tay anh đang ôm cô.

“Hahahahahahahahaha!!!!!!! Lũ ngu!!! Chúng mày nghĩ tao sẽ chịu thua nhanh đến vậy ư? Muốn bảo toàn mạng sống cho cả hội thì ngay lập tức giao trả Thiên Bình đây, nếu không chúng mày phải chết!!!!!!!”
- Hắn cười như tên tâm thần chĩa súng về phía 12 sao.

Lúc này anh Yết nhà ta mới thể hiện. Vì là con nhà nòi của Mafia nên thoát một cái, anh ném con dao của tên lính vừa bị đánh đang làm ở gần đó.

Con dao bay với tốc độ ánh sáng, cắm một phát vào ngón tay giữa của tên đó. Hắn đau đớn buông súng. Sư Tử nhanh như cắt, ra đòn chân đánh gục hắn, tịch thu khẩu súng. (Anh em có khác, tâm đầu hợp ý vậy!)

Bạch Dương như điên lên, anh gào lên hô mọi người gọi xe cứu thương. Tất nhiên là chị Xử đã nhanh tay bấm điện thoại.

Thế nhưng...

Tên hâm mộ Thiên Bình này là một tên tâm thần, hắn vẫn không hề bỏ cuộc. Hắn giật mạnh con dao ra, lao như điên đến túm lấy cổ Ngư, kề dao vào hăm dọa.

“Đưa Thiên Bình đây, nếu không thì con chó này sẽ chết!!!!” - Hắn gào lên.

11 sao còn lại mặt xám ngoét.

Sư Tử hét lên: “Thả cô ấy ra!!!” - Anh không thể chịu được khi nhìn cảnh hắn kề dao đe dọa Ngư, lại còn dám động vào người cô nữa chứ.

“Giỏi thì qua đây! Cổ con bé này nát như tương luôn!” - Hắn đắc ý nhìn Sư Tử.

“Grừ!! Cái thằng *beep* *beep* này, tao đã nhịn đủ rồi nhá, giờ tao sẽ *beep* *beep* rồi quăng xác mày cho chó gặm. Xuống địa ngục diiii@#^*?//>*()<{~'!!!!!!” - =“” song=“” ngư=“” hân=“” học=“” nghiên=“” rằng=“” nói.=“”>

Cô siết chặt hai bàn tay lại, rồi vận công: “Hãy ya!!!”

BINH

Cô dồn sức dùng 2 cùi chỏ đập một phát như trời giáng vào bụng tên đó.

“Cú này để trả thù cho chị Thiên nè!! Cước này để trả thù cho anh Kết” - Ngư sôi máu đến tận đỉnh đầu, đánh tên đó như điên.

Rồi cô túm lấy hai chân tên đó, xoay vèo vèo như chong chóng. “Đây sẽ là phát đánh nhớ đời mi, dành tặng cho Cự Giải”

Rồi Song Ngư quăng bùm tên đó vô xó tường. Không chết thì là quá may nhưng bất tỉnh nhân sự hay tàn phế mới là lạ.

11 sao còn lại nhìn cô há hốc mồm to đến mức độ có thể nhét vừa 2 quả trứng gà vào, mắt trố lòi ra. Cuối cùng thì mặt ai cũng xanh lét như *** nhá trước con king không Song Ngư.

7. [Chap 6:] Tổ Tình Chẳng?

Sau khi giải quyết xong vụ bắt cóc, giao nộp hơn ba chục tên từ lâu la cho tới trùm, 12 chòm sao của chúng ta hiển nhiên là sẽ tới bệnh viện quây từng bình rồi.

Tại bệnh viện Royal Saint - bệnh viện nổi tiếng nhất nước - 12 chòm sao của chúng ta bắt đầu cuộc quây phá.

.....

Ma Kết bị đánh gãy ba xương sườn, tay trái bị bong gân, mình mẩy thương tích,... Đại loại là rất nặng, chỉ thiếu nước tàn phế thôi. Anh đang nằm ngủ say trên giường bệnh trắng toát, cả căn phòng còn thoang thoang mùi thuốc tẩy. Bình nhi sau khi đã tắm rửa, băng bó vài vết thương ngoài da, cô đẩy cửa bước vào phòng. Cô khẽ kéo cái ghế đến bên giường bệnh, ngồi đó và lặng lẽ ngắm nhìn Kết đang ngủ.

Tên Ma Kết suốt ngày chỉ biết đến công việc, khô khan hơn cả đá, thể mà đẹp trai phết. Sống mũi ảnh cao, thẳng như dọc dừa, lông mi dài, hàng lông mày rậm đen, đôi môi thì nóng bỏng, quyến rũ kinh khủng, mỗi tội hơi nhợt nhạt tí. Thiên Bình khẽ chạm tay lên từng đường nét trên khuôn mặt anh, cô vừa sờ, vừa khẽ mỉm cười.

“Anh là tên tồi tệ nhất mà em từng được biết đó!” - Thiên Bình khẽ cất tiếng nói - “Anh suốt ngày la mắng em không biết giữ gìn sức khỏe, không bao giờ tập trung vào công việc, suốt ngày hô hoán em phải thế nào, em phải thế kia, thế mà giờ đây anh mới là kẻ như vậy. Anh chẳng bao giờ chịu nhìn em đến một lần, với anh lúc nào công việc cũng là quan trọng nhất. Vậy mà anh lại để cho lũ khốn nạn đó đánh, chỉ để bảo vệ em*, em tự hỏi anh thực sự quan tâm đến em hay đơn thuần em chỉ là con búp bê cho anh khoác lên những bộ quần áo tuyệt đẹp?” - Bình nhi khẽ cười, mắt cô ngấn lên dòng nước, chỉ chực rơi ra. Cô khẽ lấy tay quệt nước mắt.

” Nhưng không sao. Nếu em là con búp bê của anh, thì em sẽ là con búp bê đẹp nhất, em sẽ khiến anh không thể rời mắt khỏi em, anh chỉ có thể nhìn một mình em thôi. Hãy đợi đấy nhé! Hehe!” - Bình nhi mỉm cười tự tin. Cô đứng dậy xoay gót đi ra khỏi phòng.

Bất chợt, cô như nảy ra ý tưởng gì đó, quay lại mỉm cười gian tà nhìn Kết, “Vì em sẽ khiến anh phải nhìn em, nên cướp đi first kiss cũng không sao đâu nhỉ?!”

Nói đoạn cô tiên lại gần giường, cúi đầu xuống. Khoảng cách môi hai người cứ giảm dần.

2m

.

.

50cm

.

.

10cm

.

1mm

“Em có muốn lấy mất first kiss của anh cũng chẳng sao, nhưng bét ra em cũng nên để ý tới xung quanh chút xíu chứ. Cả đám lâu nhâu đang dòm ngoài cửa kia kìa!!” - Kết mở mắt nhìn chằm chằm vào Thiên Bình, giọng điệu còn có chút thờ dãi ngao ngán.

Bình nhi mắt tròn tròn như hai cái *** chai nhìn Kết, cô vội vàng lùi lại, mặt đỏ như *** khi.

“Ồ anh hai, sao anh quá đáng vậy? Ít ra cũng kiss rồi hăng nói chứ!!” - Ngư về mặt đầy tiếc rẻ, mấy chòm sao nấp bên ngoài ỉu xìu như bánh đa nhúng nước, đẩy cửa đi vào.

“Ờ, tưởng anh cho các chú coi phim miễn phí à? Xì tiền đây rồi anh kiss cho coi. 5000\$/ 1 đũa.” - Kết cười đắc ý.

“Ầy dà, tham vậy bố?!!” - Mấy sao kia đồng thanh.

“Không xì thì thôi, ai ép đâu!” - Kết cười nham nhở. Mấy sao tiểu ngưu bỏ ra ngoài, không ngừng chửi rửa than vẫn tên Kết.

Thiên Bình thì khỏi nói rồi, cô cũng muốn chuồn ra lắm chứ bộ, nhưng hội kia sao để cô yên, mà ở đây với Kết thì cũng mắc bệnh tim chứ chả chơi. Mặt cô đỏ lừ lừ như vừa nốc 10 chai rượu mạnh, im lặng không dám nhìn Kết.

“Em sao thế? Ban nãy hùng hồn lắm cơ mà?” - Tên Kết cười rõ đều, châm chọc Thiên Bình.

“Ai biết... anh dậy... rồi lại còn giả... giả dò ngủ... Hứ!” - Bình nhi càng lúc càng bối rối, không biết làm sao. Cô không ngờ mình cũng mắc phải cái tình huống muốn đào đất mà chui này.

“Vậy thì ít ra em cũng nên làm nốt việc định làm đi chứ!” - Kết nói tỉnh bơ.

Thiên Bình ngạc nhìn tròn mắt nhìn Ma Kết. Anh muốn cô hôn anh ư? Anh thậm chí còn nhắm mắt vào nữa chứ!!!><”>

Bình nhi lúng túng, không biết nên làm thế nào, lắc đầu nguầy nguậy, vả bôm bốp vào mặt mình.

“Lâu quá vậy!” - Kết mở mắt, nhăn mặt. Rồi nhanh như cắt, anh kéo tay cô. Thiên Bình mất đà ngã về phía đó.

Và tại khoảnh khắc đó, thời gian như ngừng trôi.

Mấy sao ở ngoài cửa:“WOA!!! So rõ man tịch!!!!”

“Anh hai làm sao qua mắt được em!! Tính anh em nắm rõ như lòng bàn tay rồi!!!!” - Song Ngự tự hào vênh mặt lên.

Nói về cặp Bạch - Giải

Sau khi biết Cự Giải chỉ bị bắn vào phần mềm, vết thương không có gì nguy hiểm đến tính mạng, Giải đã an toàn, Bạch Dương mới thở phào nhẹ nhõm.

Anh đẩy cửa phòng bệnh, tiến lại gần giường, nơi Cự Giải đang nằm ngủ say. Nét mặt cô đã hồng hào trở lại.

Bạch ngồi xuống bên giường. Anh nắm lấy bàn tay nhỏ nhắn của Giải.

“Haiz, sao cậu đại vậy? Lúc đấy chạy ra đỡ đạn cho tớ làm chi? Đáng lẽ ra cậu phải căm ghét tớ vì đã làm tổn thương cậu như vậy chứ?” - Bạch Dương nói như thì thầm vào tai Cự Giải.

Cô vẫn nhắm mắt im lìm. Cả căn phòng vang lại tiếng thở buồn rầu nặng nhọc của Bạch Dương.

Tiểu Bạch đưa tay lên chạm vào gò má hồng hồng của Giải nhỉ, tay anh khẽ lướt qua đôi môi anh đào.

Rồi Bạch cúi xuống, đặt môi mình lên môi Giải.

Bất ngờ anh như bị điện giật, lùi mạnh lại phía sau. Cái cảm giác này là gì vậy?

Cupple Mã - Bảo thì đúng là lập dị hết sức.

Bảo Bình vừa biết tin Nhân Mã đã băng bó vết thương xong, đang nằm nghỉ trong phòng thì xông lên như bò tót.

RẦM

Cánh cửa bật mở.

Mã giật thót cả tim, nhảy bổ lên giường, hét:” Anh bị mất trí à? Đột nhiên đập cửa ruỳnh ruỳnh vậy? Khùng à?” - Như sức nhớ ra điều gì đó, Nhân Mã làm bộ mặt gian xảo:”Hay là nhớ tôi quá không chịu được, nên xông vào đây?!”

Bảo Bình thở hổn hển, nói to tướng:”ĐÚNG RỒI ĐÓ, TUI NHỚ CÔ KHÔNG THỂ CHỊU ĐƯỢC!!!!!!”

“HẢ?” - Mã trở lời mất, mồm há to đến mức độ trứng đà điểu cũng nhét vừa.

“TUI KHÔNG HIỂU TẠI SAO NHƯNG LÚC CÔ BỊ BẮT CỐC, TUI LÓ SÓT VÓ CẢ LÊN, ĐÚNG NGỒI CŨNG KHÔNG YÊN NỮA!!” - Bảo Bảo nói liến thoắng như súng liên thanh, cứ bắn xổ ra ằng ằng, đến tác giả cũng chả kịp nghe, được cái là người viết ra nên hiển nhiên là biết tên này nói gì!!

“Ể???” - Giờ thì mặt ngựa điên đúng đậm chất ngựa điên. Cô đờ người ra, không hiểu có phải sao chổi vừa quẹt qua trái đất.

Bảo Bảo đi vào một vòng quanh phòng, rồi đập bùm vào cái bàn một phát, làm Mã giật hết cả nẩy.

“TUI KHÔNG THỂ ĐỂ MÌNH TRONG TÌNH TRẠNG NÀY ĐƯỢC!! ĐỂ GIẢI QUYẾT TÌNH TRẠNG NÀY, CÔ HÃY LÀM BẠN GÁI TUI TRONG 3 THÁNG ĐIII!!” - Anh nuốt nước bọt, nói rành rọt từng chữ một.

“Cái gì cơ? Anh mất trí à?” - Mã há hốc mồm

“KHÔNG! TUI ĐANG RẤT TỈNH TÁO ĐÓ. TUI KỂ CÁI NÀY CHO SONG TỬ VỚI SƯ TỬ THÌ HAI ẢNH BẢO:”CHÚ EM ĐỪNG GIẢ NAI NỮA!! CHÚ THÍCH CON BÉ LÙN ẤY THẮNG CẶNG RỒI!” NÊN TUI MUỐN KIỂM CHỨNG XEM CÓ PHẢI TUI THÍCH CÔ HAY KHÔNG. LÀM BẠN GÁI TUI TRONG BA THÁNG ĐI, RỒI KHÔNG CẦN PHẢI LÀM CHUỘT BẠCH NỮA.”

“Anh điên hử? Nhớ sau ba tháng anh thích tui thật thì sao?” - Mã bắt bẻ lại. Đời nào cô muốn dây dưa với tên đó.

“NẾU THÍCH THÌ HIỂN NHIÊN LÀ TUI SẼ TÁN ĐỔ CÔ RỒI” - Bảo trả lời như kiểu đây là điều hiển nhiên vậy.

“NÊ VỜ!!” - Mã hét lên

“Vậy cô thích làm chuột bạch hơn à?” - Bảo Bình đột nhiên cười gian, thò tay vào túi áo.

Phen này không xong rồi, đành làm bạn gái hấn thôi. Mã nước mắt nước mũi đầm đìa, cắn răng chấp nhận làm bạn gái hấn. Dẫu sao thì cô vẫn muốn sống hơn là chết.

“Vậy thì hun tui đi!!” - Bảo Bình vừa nói, vừa tiến sát lại gần Nhân Mã.

“Anh khùng à?” - Mã vội vàng đẩy Bảo ra. “Đồ khốn dê cụ!!”

“Ồ, thế làm bạn gái chả phải hôn bạn trai thì làm gì? Dê cái con khỉ mốc!” - Bảo tròn mắt, nhìn Mã như người ngoài hành tinh mà không biết mình mới là người quái đản ở đây.

“Ồ, ờ!” - Bất lực, Mã đành nhắm mắt lại.

Hai tên điên đã trao nhau “phốt-kít”.

“Ê, cảm giác thiệt Yomost quá, làm lại được không?” - Tên Mã mặt mũi nhìn rõ phởn, nhìn Bảo với con mắt cún con.

“Ồ, đúng thiệt! Làm lại cái nữa ha?” - Tên Bảo cũng khoái chí, liếm mép dăm chiêu.

Và rồi, se-cùm kít, thốt-kít,... liên tục diễn ra..

8. [Chap 7:] Nụ Hôn... Kiểu Pháp

Đây sẽ là chap kể về 2 tuần được nghỉ của các sao, nhưng chỉ viết về sao nào không nằm viện và hiển nhiên chủ yếu sẽ là Xử Nữ và Song Tử.

Kim Ngưu và Thiên Yết càng ngày càng thân nhau hơn, sáng thì đi ăn sáng, trưa thì đi ăn trưa, chiều thì hết ghé tiệm sách, lại ra khu vui chơi,...v.v và tối thì đi ăn tối. Mọi người phải ngạc nhiên trước khả năng chinh phục người khác của Ngưu, tên “sát nhân” dần dần chuyển thành “thiên sứ”. Cậu ta thậm chí còn không trùng mắt với các fan nữa, cười đùa, bắt chuyện với mọi người. “Thiệt là kinh ngạc đến rớt cằm!!” - Song Ngưu nhận xét.

Song Ngưu thì vẫn đều đều đến thăm Mã, nhưng lần nào đến cũng bị tên Bảo đuổi đi, đã thế con ngựa điên lại cũng không phản đối, hại cô cô đơn kinh khủng.

“OAOA, không chịu đâu! Sao lại chỉ có mình ta phò-ê-vờ-ơ-lon thế này???OAOA” - Ngưu ngồi chễm trệ trên ghế ở KTX, ôm gối mà hét um giờ.

“Thì ai bảo xấu quá!” - Tên Sư từ đâu đi ra, đứng thù lù sau lưng Ngưu, làm cô giật mình suýt té khỏi ghế.

“Nói cái gì cơ? Ai xấu hả?” - Ngưu quay lại, điên tiết nghiêng răng, định nhảy vào cắn xé tên Sư nát như bã đậu. Nhưng cô lại dừng khựng lại, quay ra nhìn nhờ: “Chả biết ai còn xấu hơn, không có ma nào dòm mà cũng chê bai người khác!”

“Chắc, kệ cô! Tui đói quá, có gì ăn không?” - Sư Tử nhìn Ngưu bằng nửa con mắt, thở dài rồi quay lưng đi.

“GRRR.....!!!!” - Ngưu tức đến ói máu, tay tóm chặt vào cái ghế sofa, làm ghế bị bục, lòe cả bông ra ngoài. Cô ghét nhất là cái điệu bộ kiêu khinh đời đó.

Sư Tử biết Ngưu sẽ cáu gắt chết, nên không cần quay lại cũng đoán được Ngưu như thế nào, người cứ run run như phải gió.

“Nấu tui cái gì ăn đi! Đói quá!” - Sư phải cố nhịn cười, quay lại kêu Song Ngưu.

“Xì~! Muốn ăn thì tự lăn vô bếp ý!” - Ngưu xì dài.

“Nấu giùm tui đi mà!” - Sư dụi dụi mắt, giọng còn ngái ngủ.

“Không!! Tự nấu đi!!!”

“Đi mà!!!” - Sư Tử làm vẻ mèo con dễ thương, nhìn Song Ngưu.

ỒI ZỒI ỒI!!!! Giọng con trai lúc ngái ngủ là thứ sexy nhất trần đời, đã vậy tên này lại còn đẹp zai, quyến rũ nữa chứ. NOOO!! Phải kiềm chế thú tính. NOOOOOOO!!!

Đó là điều mà Ngưu đã tự nhủ, nhưng cuối cùng, bản tính háo sắc đã chiến thắng. Ngưu nấu cho Sư món súp hải sản, anh Sư ăn xong thì bị nghiện, ngày nào cũng bắt Ngưu nấu đồ ăn cho. Lại còn tự phong Ngưu làm đầu bếp riêng, chỉ được nấu cho mình hăn ăn.

Tất nhiên là bạn Ngưu phản đối, nhưng lần nào cái tên này cũng giả trò, hại cô không kiềm được thú tính, đem trở hết tài nghệ cho tên thường thức. Aishh!!! Cô lại còn bị thổ huyết khi thấy cái body siêu chuẩn của hăn nữa chứ. Mất mặt quá, bị hăn nắm đuôi rồi!!

Giờ là lúc cho cặp Song Tử và Xử Nữ.

Ngày nào Song Tử cũng đi vào bar tới tận đêm khuya mới về. Xử Nữ thì lo sốt vó, vừa lo vừa khó chịu vì người cô thích không phải là của riêng cô, mà lại bị san sẻ cho những kẻ tầm thường, thấp hèn hơn hăn cô.

Cuối cùng, không chịu được nữa, Xử theo Song đến quán bar, để chuẩn bị cho cuộc chiến tranh giành Song Tử. Cô biết để có được trái tim của Song Tử không phải dễ dàng, bởi mặc dù trắng hoa rất nhiều, song anh chưa hề yêu ai. Nhưng cô nhất định sẽ chạy trước ngọn gió, để lè lưỡi lêu lêu nó.

“A, Xử! Cậu cũng tới đây à?” - Song Tử nhìn thấy Xử Nữ đang đứng ở một góc, liền nhanh chóng gọi cô.

Cô đi về phía nơi anh ngồi.

Ở đây, anh đang tán cùng một lúc bốn cô liền, và tất cả con gái trong bar thì luôn hướng về phía anh, ánh mắt đầy ẩn ý, khao khát và thèm thuồng. Xử thấy kinh tởm cái nơi này, cái lũ con gái này.

Một đứa con gái mặt mũi lẳng lơ, đi lướt qua Xử, đến ngồi cạnh Song Tử. Nó mặc chiếc váy ngắn cũn đến hông, áo thì cũng chẳng phải áo, giống như bikini hơn. Nó giả đồ nũng nịu, rồi hôn Song Tử. Và anh thì chẳng có vẻ gì từ chối!

Không được! Sao cái thứ thấp kém đó lại dám chạm vào cậu ấy. Tại sao cậu ấy lại chấp nhận để nó chạm vào? Cậu không thấy bẩn sao? Chỉ nhìn qua cũng biết nó đã “chung chạ” cùng bao lão già và mấy thằng trẻ trâu rồi (Dùng từ hơi bậy, mong mọi người thông cảm). Không, không được!

Xử Nữ liền lao đến, kéo con nhỏ đó ra, tát mạnh nó một cái. Rồi lôi Song Tử ra ngoài. Song Tử ngơ người ra, không hiểu vì sao Xử Nữ lại làm vậy. Còn con nhỏ kia thì phần nộ nhìn Xử Nữ.

“Sao cậu lại để cho con khốn đó chạm vào? Sao cậu lại có thể hôn nó, hôn một đứa thậm chí không phải bạn gái cậu?” - Xử quay lại, hét lên với Song Tử. Nhưng anh chẳng có phản ứng gì, anh đáp:

“Đấy là chuyện của tôi, cậu đâu cần phải quan tâm đến chuyện đó?”

“Sao lại không quan tâm? Nụ hôn là thứ dành cho người mình thích thôi mà!” - Xử khó chịu khi anh trả lời như vậy.

“Sao cậu phải xía vào chuyện của tôi vậy nhỉ? Cậu là người yêu tôi à?” - Song Tử có vẻ mất kiên nhẫn. Anh không thích bị hỏi cung kiểu này.

“Tất nhiên là tôi phải xía chứ!!! Làm sao tôi có thể đứng yên nhìn cảnh người mình thích hôn người khác được!” - Xử hét lên.

Nhưng sau khi nhìn phản ứng của Song Tử, anh ngạc nhiên, cô tròn mắt, vội che miệng lại. Thôi chết, mình nói hớ rồi.

“Hế??!!” - Song Tử cười gian tà, sát khí tỏa ra ngùn ngụt. “Thích á? Ehehe, tớ thật không ngờ đó. Vậy bạn chứng minh đi!”

“Chứng minh gì?” - Xử hỏi

“Hôn tôi đi, cho tôi biết ý nghĩa của nụ hôn với người mình thích ấy?” - Song Tử hást hàm nói.

“Làm sao tôi có thể... làm ngay tại đây? Chúng ta...vẫn chưa đến mức đó đâu!!” - Xử lúng túng. Mặc dù miệng nói không thể, nhưng thực sự cô rất muốn, chỉ là k có đủ can đảm.

“Hê, hay là cậu chê tôi hôn nhiều đứa con gái bẩn thỉu hơn cậu, nên cậu không muốn hôn tôi. Sĩ diện của cậu quá cao, cậu chỉ nhằm lẫn giữa thích và sở hữu thôi.” - Song Tử quay đầu định bỏ đi.

Xử siết chặt hai tay. Tại sao cậu ấy lại có thể nghĩ cô như vậy được nhỉ? Cậu không biết rằng cô đâu có quan tâm cậu đã hôn những kẻ kém hơn cô đâu, cô rất muốn hôn cậu, và cực kì ghét khi thấy người khác hôn cậu thôi.(Phức tạp quá!!!)

“NÀY!!” - Xử Nữ hét lên, rồi chạy như bay về phía Song Tử. Anh quay đầu lại thì ngay lập tức bị cô túm lấy ca-vát, giật mạnh xuống. Anh mất đà lao về phía Xử.

Môi hai người chạm vào nhau.

Xử đứng đó như trời trồng, giờ thì cô đã hôn cậu ấy rồi, cô phải làm gì tiếp.

Bất ngờ,

BOM NGUYÊN TỬ NỔ ĐOÀNH MỘT CÁI!

Cô thấy ngọt ngọt nơi đầu lưỡi

Oái, Song Tử.....*beep* *beep*(Nụ hôn Kiểu Pháp, ta-đa)

Anh thả cô ra.

Xử thở hổn hển, ngẩng mặt nhìn Song. Anh đưa tay quệt môi, lè lưỡi ra rồi nói:“Cậu thiệt kém quá, ngay cả hôn mà cũng không biết nữa à? Phư phư phư!!”

Cô quá shock, quay đầu chạy thẳng.

Kinh khủng quá, cái hôn đáp lại đấy nghĩa là gì?

.
. .

BINH!!!!

Xử ngã quay ra đất.

Do cô đâm đầu vào chạy nên va phải một tên đầu tổ quạ đang đi ngược lại.

“Ê, cô em xinh đẹp bị mù à?!! Dám đâm vào tao như thế, mày chán sống rồi à?” - Hắn đưa tay lên định tát Xử. Vì cái hôn ban nãy đã làm cô mất hết sức lực. Cô nhắm chặt mắt, chờ ăn đập.

1s

2s

3s

“OÁI, ĐAU QUÁ!!! THA CHO TÔI!!!!” - Tiếng tên đầu tổ chim rống lên.

“Thế nào? Dám bắt nạt bạn gái tao, tao cho tay mày gãy từ vai xuống nhé?”

Xử mở mắt ra nhìn. Không biết Song Tử đến từ lúc nào, nhanh chóng cho tên kia một cước, lăn quay ra đất. Tên đó chạy mất dép.

“Về KTX nào, người đẹp!!” - Song Tử chìa tay về phía Xử Nữ, mỉm cười nói. Trông anh lúc này không khác gì một bạch mã hoàng tử bước ra từ cổ tích.

Xử bắt giắc đưa tay về phía anh. Có lẽ cổ tích cũng có thật?!

Cả hai cũng quay về KTX.

9. [Chap 8:] Học Sinh Mới

Sau 2 tuần kể từ vụ khủng bố, lớp Z đã đi học trở lại.

Tất nhiên là các fan sẽ ăn mừng nhiệt liệt rồi, mấy bà tám thậm chí còn treo ruy băng chào mừng thần tượng. Không khí lớp học cũng sôi động hơn hẳn. Và điều đặc biệt, lớp Z lại có thêm mấy nhân vật mới với gia thế không kém phần hoành tráng so với 12 chòm sao.

Cô Châu bước vào lớp, dẫn theo 5 học sinh mới.

“Xin giới thiệu với các em, đây là các bạn học sinh chuyển từ trường Hikoral sang. Các em hãy giúp đỡ các bạn trong thời gian đầu mới chuyển sang nhé! Giờ các em tự giới thiệu đi!” - Cô cười thân thiện với mấy bạn mới. Bây giờ trông cô không khác gì đức mẹ Maria, y như hồi mới gặp 12 chòm sao, vậy mà lúc vào giờ học thì không khác gì bà chằn tinh, vợ Ngưu ma vương, vung cây quyền trượng, áp dụng mọi biện pháp để “cai quản” lũ giặc này.

Một cậu trai bước lên bục.

“Tôi là Bạch Xà, mong các bạn chiếu cố.” - Nói xong cậu đi thẳng một mạch xuống, không khác gì Thiên Yết là mấy, được cái nói dài hơn. 12 sao tư tưởng lớn gặp nhau: “Chắc tên này là hậu duệ của Yết chăng?”

Tiếp đó, một bạn gái xinh xắn, buộc tóc 2 bên, nhí nhảnh như con chó cảnh.

“Minh là Tiểu Thu, mong các bạn giúp đỡ!” - Cô nói xong thì nhảy chơi chơi xuống.

“Mình là Thiên Trường, hân hạnh được làm quen.” - Tên con trai này thì đẹp trai kinh khủng. Giới thiệu xong lại còn nháy mắt một cái, làm các sao nữ của chúng ta mê mẩn, nghe xong liên tưởng luôn đến ai nhỉ.

Mã huyết Ngư: “Đẹp trai nhỉ??”. Ngư đáp, thú tính nổi dậy: “Ồ, quá đẹp!!”

Bạn Sư nghe xong thì cáu, quay ra phật luôn: “Đồ mê trai!”

“CÁI GÌ CỜ??!!” - Ngư hét lên.

“Song Ngư, em nghĩ mình đang làm gì vậy?” - Cô Châu từ lúc nào đã đứng thù lù ngay đằng sau Ngư, xách tai cô bé. Sát khí ngùn ngụt, trợn mắt y chang Diêm Vương.

“Oái oái, cô tha em, aa.. đau vậy!!!” - Ngư bị kéo tai xuống cuối lớp, đứng úp mặt vô tường mà rửa tên Sư Tử chết bầm. Đã thế đừng hòng trách bà mày. Cả lớp được bữa cười ngặt nghèo.

Cô gái tiếp theo lên thì trông rất nghiêm nghị, như cặp trời sinh với Ma Kết vậy, tên là Thảo Ngọc. Tất nhiên là lần này thì cả lũ không dám tư tưởng lớn gặp nhau nữa, mà tư tưởng bé thôi, không chị Thiên cho đi châu ông vải cả lũ.

Bạn nữ cuối cùng lên giới thiệu thì trông có vẻ yếu ớt, hiền lành - Khương Mỹ.

Và sơ đồ lớp của chúng ta xếp lại như sau:

Thiên Yết - Kim Ngưu - Bạch Xà - Bảo Bình

Song Tử - Xử Nữ - Nhân Mã - Cự Giải

Ma Kết - Thảo Ngọc - Khương Mỹ - Bạch Dương

Thiên Bình - Song Ngư - Thiên Trường - Sư Tử - Tiểu Thu.

Song Ngư vừa nghe thấy cô xếp chỗ như vậy thì lập tức phản đối. Đời nào cô muốn rời xa Mã Mã để ngồi cạnh cái tên Thiên Trường đó đâu, dù rằng cô là kẻ ham mê sắc giới.

“NOOO!!!! Cô không thể xếp chỗ như vậy được!!! Không được mang Mã Mã của em diiii, trả Mã Mã của em đây!!!” - Cá ngó gào thét âm ỉ cả lên, nhưng không gì lay chuyển được cô Châu.

“Cô à, cho Mã ngồi cạnh em đi cô, cô ơi, cô xinh đẹp, cô từ bi, bla bla bla bla.....” - Cá ngó vẫn tiếp tục lải nhải đến cùng, mặc cho cô nhất quyết không đồng ý, đối đủ thứ giọng từ đe dọa cho đến năn nỉ ngọt ngào.

Rốt cuộc, không những không kéo được Mã về, lại còn bị cô phi cho 2 cục phần vì tội lải nhải, bé Ngư làm kiểu mặt giống như phim sến Romeo và Juliet: “Mã à, kiếp này chúng ta không thể ở bên nhau được rồi, ta đành chia ly nàng ở đây thôi! Hẹn kiếp sau được se duyên kết trái lần nữa!! Hức Hức!”

“Thiếp sẽ nhớ chàng nhiều lắm, hức hức... Kiếp này không có duyên, hẹn kiếp sau hội ngộ.” - Bé Mã cũng quay xuống, hòa với Song Ngư, còn gơ tay ra kiểu luyến tiếc đau khổ.

Kết quả, hai con hâm ý bị phạt nhảy cóc 10 vòng quanh sân, và phải trực nhật.

Tiết Âm Nhạc, cả lớp được lên thính phòng.

Thầy dạy nhạc là một nhạc sĩ nổi tiếng, và có lòng yêu âm nhạc với tất cả nhiệt huyết. Chính vì vậy nên lớp Z không dám ho he gì, không thì sống cũng chẳng bằng chết với ông.

“Tôi là giáo viên dạy bộ môn âm nhạc cho các em - một môn nghệ thuật hết sức tinh tế và sang trọng. Ở đây các em sẽ học cách cảm nhận được sự tinh túy, sâu sắc của các bản giao hưởng. Bla bla bla...” - Thầy như đắm chìm vào cảm xúc dạt dào, nói huyên thối, làm cả lớp phát nản.

Nhân Mã thậm chí còn bắt chước tả lại dáng vẻ của thầy, khiến cả lớp buồn cười mà cứ phải nín, đến bể ruột mất. Bất ngờ thầy mở mắt, bắt quả tang tên Mã.

“Em đang làm cái trò gì vậy hả?” - Thầy trợn trừng mắt, quay ra lườm con ngựa điên đó. Mã mặt xanh lét như *** nhái, không dám nói câu gì. Thấy nguy cấp quá, Song Tử liền làm anh hùng tái xuất giang hồ.

“Thưa thầy, nãy giờ em nhìn thầy mà cứ thấy có điều gì đó kì bí, giờ em mới phát hiện ra. Thầy trông rất giống với nhạc sĩ vĩ đại Bethoveen kia!” - Anh vừa nói, vừa đưa tay chỉ về phía bức ảnh treo trên tường, vẽ mặt rạng ngời, khôi phục.

“Thật à? Nhạc sĩ Bethoveen là nhạc sĩ yêu thích của tôi đó, không ngờ em cũng có con mắt khá quá!” - Thầy như vỡ được vàng, quay ra tự hào vỗ vai Song Tử, quên phết luôn chuyện Mã.

Cả lớp thở phào nhẹ nhõm. May mà chàng Song Tử nhà ta “dẻo mủ”.

“Giờ tôi sẽ mở một bản nhạc, các em hãy lắng nghe và cho biết tên bản nhạc đó.” – Thầy “Bethoveen” tăng hăng giọng.

Bản nhạc được mở lên du dương như rót vào tai. Tiếng nhạc nhẹ nhàng, trù mến. Mấy chị gái trong lớp đứng đưa người theo điệu nhạc. Thầy cũng ngâm nga theo.

Khổ nổi tên Ngư ngốc lại không bao giờ nghe nhạc cổ điển, toàn nghe mấy thể loại giật đùng đùng là chết chình chình, thành ra tên đó cứ đứng như tượng gỗ, chẳng biết cảm nhận ra sao, lo hơn nữa là nếu thầy hỏi đến thì chắc chết.

Thui thủi cái mồm điều tha quạ mỗ, vừa nhắc đến xong thì ngay lập tức thầy túm luôn nó hỏi, bởi lẽ nó cứ loay hoay, chẳng tập trung.

Téo teo tèo...

“Em có thể cho tôi biết bản nhạc này tên là gì được không?” – Thầy cất tiếng hỏi, vẻ mặt “mong đợi” thấy rõ.

“Ồ... Ồ... Tên bản nhạc này là...là...” – Ngư lung túng như gà mắc tóc. Phen này chắc chết thật rồi.

Kim Ngưu thấy vậy liền giải vây, nói nhỏ: “Ồ.....”

“Yên lặng, ai mà hé răng ra nhắc thì đừng trách tôi” – Thầy trợn mắt trừng trừng, hăm dọa.

Song Ngư nghe được mỗi chữ “ồ”, có một bộ phim bắt đầu bằng chữ hồ, hình như cùng tên với bản nhạc hay sao ý. Chết cha, vận dụng toàn bộ công suất đi nào. Bản nhạc gì bắt đầu bằng chữ “ồ”???

“À há!” – Mắt Ngư bỗng sang rục lên. Có vẻ cô đã biết câu trả lời, cả lớp thở phào nhẹ nhõm. Cá ngốc mặt thể hiện rõ sự tự tin, nói rõ to đáp án:

“Thưa thầy, bản nhạc tên HỒ QUẠ HOANG ạ!”

Cả lớp đứng hình, trợn trừng mắt nhìn Ngư. thầy giáo há hốc mồm, tưởng chừng như cái cằm của thầy bị rút ra khỏi hàm.

1s

2s

3s

“Hahaha, Hồ quạ hoang, cậu vui tính thật đấy Ngư ạ!!!! Hahahaha!!” – Tên Sư Tử cười ngoác miệng tận tới mang tai, nước mắt nước mũi giàn giụa.

“Ngư ngốc ơi là Ngư ngốc, anh cũng chấp tay lạy em mất thôi” – Ma Kết bình thường nghiêm nghị là thế, nay cũng bò lăn ra cười.

“Hihihi, hồ quạ hoang!!”

“Hahahaha...”

Cả lớp lăn đùng ra cười như cái chợ vỡ. Thầy thì đứng đó suýt nổ đầu.

Song Ngư lúng túng không biết làm sao, đành nhắm mắt làm liều: “Không phải quạ hoang thì không lẽ là hồ chim sẻ, hay là hồ cú vọ, hay là... là...”

Sư Tử cười suýt rách miệng, cố gắng kìm lại: “Là Hồ Thiên Nga”

“Dễ thế mà cũng không biết, phạt em chạy 10 vòng quanh sân” – Thầy hét lên, chỉ tay ra ngoài cửa.
Ngư đành cắn răng đi ra ngoài, vừa đi cô vừa lẩm bẩm: “Đời đúng là bể khổ, mà em lại chớ biết bơi!”

Vì có thêm 5 học sinh mới, lại xếp ở chung KTX, nên các sao đành phải chuyển thành 3 người một phòng. Bình nhi chuyển sang ở cùng Song Ngư và Nhân Mã. Xử Nữ chuyển qua ở cùng Cự Giải và Kim Ngưu. 3 cô gái mới tới thì chung 1 phòng.

Phía nam thì Bảo Bình chuyển qua ở cùng Sư Tử và Song Tử. Bạch Xà và Thiên Trường thì ở cùng Bạch Dương. Thiên Yết và Ma Kết thì vẫn giữ nguyên.

P/s: Hẳn các bạn cũng biết các nhân vật mới sẽ đóng vai trò làm người thứ ba cho các cuộc tình của các sao được thêm mắm thêm muối tí xiu... Hehe

10. [Chap 9:] Ngày Thì Tay Ba (1)

Sắp tới là đến Giáng sinh, cho nên toàn trường được nghỉ hai tuần liền, vừa cho nghỉ đông và để chuẩn bị văn nghệ chào mừng Noel.

Lớp Z được giao trọng trách vở kịch “Nàng công chúa thất lạc” và một bài hát.

Các sao nữ của chúng ta thì khá là thân thiện, chẳng mấy chốc đã làm thân với nhau. Nhưng về phần mấy anh con trai thì không chắc.

“Cái thằng Thiên Trường mới chuyển đến ấy thiệt là ghét nó quá! Phá vỡ kỉ lục tán gái của tớ, 12 em trong chưa đầy 1 phút, tớ mới chỉ được 10 em. Đã thế nó còn đắc ý, cười khẩy mình nữa chứ” - Song Tử khó chịu: “Tớ thì chỉ chạnh lòng tí vì nó tán giỏi hơn mình thôi, nhưng nó dám cười khẩy kiểu ấy, muốn cho nó chết quá!”

“Đã vậy dạo này thấy thằng ấy hay bám theo con Cá ngừ kia!” - Sư Tử bực mình, dăm chiêu nhớ lại mấy cảnh mà cái thằng cha theo đuôi Ngư.

“Cái thằng Bạch Xà kia dạo này cũng đang được Kim Ngưu quan tâm thái quá, thấy mà chướng mắt!” - Thiên Yết không biết từ đâu đi tới, nhập hội luôn cùng mấy tên con trai, lòng hăm hực vì dạo này Ngư không quan tâm mấy đến anh.

“Haizz, chán đời mấy chứ! Sao không tán người ta luôn đi, cho mấy tên đấy khỏi bám đuôi, như tui đây này!” - Bảo Bình tự hào vì là người duy nhất trong cả bọn đã có bạn gái (Bạn gái theo hợp đồng kiểu nô lệ thôi!!).

“Chắc, dạo này Kết ca chú ý tới Thảo Ngọc nhiều quá, hại chị Thiên cứ lo nơm nớp suốt ngày. Đã vậy lại còn rõ tâm đầu hợp ý, mệt mỏi!!” - Ngư không biết từ đâu đi tới, nhập hội như một thằng con trai thực thụ.

“Mã Mã đâu sao không ra chơi cùng!?” - Bạch Dương quay ra cất tiếng hỏi.

“Tui cũng muốn lắm chứ, nhưng cái thằng chết bầm Bảo Bình kia suốt ngày đuổi tui đi, còn con Ngựa điên ấy thì cứ như trên mây, chả thèm chú ý tới tui nữa.” - Ngư thở dài thườn thượt, quay ra lờm nguýt tên Bảo.

“Thế Thiên Trường đâu? Sao không tâm sự cùng cậu ấy?” - Song Tử hỏi, quay ra liếc đêu Sư Tử. Tất nhiên là suýt ăn quả đắng bầm mắt.

“Ồi trời ơi, đừng có nhắc đến tên ấy nữa, mấy hôm nay thằng điên đó cứ bám theo tui suốt, lải nhải đủ thứ trò, nhiều khi muốn giết tên ấy lắm mà cứ phải nhịn!!!!” - Ngư nghiêng răng ken két, giấy nẩy lên như giã phải đinh.

Sư nhà ta như yên tâm được phần nào, nhẹ nhõm hẳn. Mấy tên con trai ngay lập tức cười thầm.
Ở sau cái cột gần ấy, có người đã quan sát hết tất cả. “Song Ngư, tôi nhất định không để cô yên đâu!!”

Bạch Xà đang ngồi đọc sách ngoài vườn, bé Ngư tiến lại gần.

“Tiểu Xà à, chỉ mà cứ đọc sách hoài vậy, cậu nên làm quen với các bạn trong lớp hơn chứ, đừng giống như Thiên Yết hồi đầu vậy.”

“Nhưng tôi không thích, nói chuyện với họ chán lắm!” - Bạch Xà đáp, tỏ vẻ không mấy thích thú, vì Ngư nhắc đi nhắc lại vấn đề này suốt.

“Vậy sao cậu còn nói chuyện với tớ?” - Ngư hỏi, định bắt bẻ lại.

“Cậu khác!” - Bạch Xà nói, quay đầu lại nhìn thẳng vào mắt Ngư.

Trâu vàng nhà ta lúng túng, vội vã bỏ đi.

Thiên Yết nhìn thấy cảnh này thì cảm khó chịu, thấy người nóng như lửa đốt.

Thấy Ngư vừa đi đến, ngay lập tức anh kéo tay cô đi thẳng ra sau nhà.

“Sao cậu phải quan tâm đến tên đó nhiều như vậy? Bộ cậu thích nó rồi hả?” - Yết cau có nhìn Ngư.

“Ồ không, chỉ là mình muốn giúp cậu ấy thôi, giống như cậu hồi đầu vậy!” - Ngư cười gượng, cô cảm thấy hơi sợ Yết lúc này.

“Tại sao cậu phải giúp hắn chứ? Tự thằng đó thích thế thì cậu việc gì phải bận tâm!” - Yết như mất hết kiên nhẫn trước câu trả lời đó.

“Bạn bè trong cùng lớp thì phải giúp đỡ nhau chứ, cậu cũng thế còn gì!”

“Chẳng có bạn bè gì giữa một nam một nữ cả, cậu không thấy điều đó hiển hiện rõ trên khuôn mặt của tên đó sao?!”

“Đau quá! Cậu bỏ mình ra, cậu bị làm sao vậy?” - Ngư bị Thiên Yết bóp chặt hai cánh tay, cô đau đến cổ đẩy Yết ra nhưng không được.

Hai người cứ giằng co, kéo lại hoài.

Bị Ngư chống cự lại, Thiên Yết không thể chịu được. Và trong một khắc anh mất hết lí trí.

Anh bước đến gần Ngư, đẩy mạnh cô vào tường, khóa chặt cô trong vòng tay mình. Một tay anh nâng cằm Ngư, tay kia giữa chặt lấy eo cô. Gương mặt cả 2 chỉ cách nhau 5cm.. 3 cm... 1cm... và *beep* * beep *

Ngư bị Yết cưỡng hôn, cô không thể chịu được nụ hôn thô lỗ kiểu này, gắng đẩy anh ra mà không được, hai tay cô cứ đâm thùm thụp vào lưng Yết. Cuối cùng cô cắn vào môi Yết, anh mới dừng lại. Thiên Yết lại siết chặt eo Kim Ngư, khóa môi cô làm cô không thở nổi, Ngư khóc, nước mắt rơi đầy trên khuôn mặt kiêu diễm, Ngư hét lên:

“YẾT!!! LÀM ƠN THẢ MÌNH RA, MÌNH XIN CẬU ĐÓ, MÌNH KHÔNG MUỐN MẤT CẬU ĐÂU!!!”

Thiên Yết như bị điện giật, anh ngừng lại, khẽ đưa tay chạm vào giọt nước trong veo ấy, cô đẩy tay anh ra.

Ngư ngã khụy xuống, khóc nức nở không thành tiếng.

Yết chỉ lặng lẽ nhìn Ngư khóc, tự dằn vặt mình. Anh quỳ xuống cạnh cô, nhẹ nhàng ôm cô vào lòng, thì thầm bên tai cô:

“Mình xin lỗi!”

Ngư cứ vậy khóc ngon lành trong lòng anh.

Giờ chúng ta lướt qua Song Ngư tí nhĩ?!

Suốt mấy ngày hôm nay, Thiên Trường cứ liên tục bám theo cô, lải nhải cả một đồng thứ khỉ gió gì đó, mặc cho cô chửi bới phũ phàng. (Giờ mới thấy cái thằng nè chai mặt thiệt!!==)

“Bạn Ngư xinh đẹp à, đi chơi với mình đi! Sao bạn nỡ bỏ mình vậy? Hẹn hò với mình đi!” - Thiên Trường ra vẻ dễ thương.

Thật quá quắt không chịu được!!!!

Giới hạn nhẫn nhịn của cô đã bị phá tan.

“ĐỒ MỜ, THẮNG *BEEP* KIA, BỘ MÀY CÓ VẤN ĐỀ VỀ NÃO BỘ RỒI HẢ??? TAO ĐÃ BẢO LÀ CÚT ĐI ĐỪNG CÓ LÀM PHIỀN TAO RỒI SAO MÀY VẪN TIẾP TỤC THẾ HẢ? MÀY MUỐN VỀ CHÀU ÔNG VẢI SÓM VẬY À?@*^!\$@%#&*%” - Ngư quay lại hằn học, gầm lên như thú dữ bị bỏ đói lâu ngày.

“Sao bạn lại như vậy? Cho mình cơ hội đi!!!!”

“ĐƯỢC, NẾU MUỐN HẸN HÒ VỚI TAO THÌ PHẢI ĐÁNH BẠI ĐƯỢC TAO ĐÃ!” - Ngư tức lắm rồi đấy, nay mượn cớ này cho tên ý bằm mình luôn

“Ấy, sao tớ đánh bạn được?” - Thiên Trường trở mặt trước điều kiện của Ngư.

“Tao muốn thế, giờ mày chết đi!!!!” - Vừa nói Ngư vừa tung ngay một cước về phía tên đó. May mắn là Thiên Trường tránh kịp, cú sút của Ngư trúng vào cái cây ở gần đó.

RẮC RẮC...RẦM!!!

Chiếc cây gãy làm đôi, đổ rạp xuống đường. Người qua đường phát hoảng, còn tưởng đang đóng phim.

Không đợi tên đó mở miệng, cô phi như tên lửa rèo một cái, tặng tên đó một đám bay hàm.

Nhưng tên Thiên Trường này cũng chẳng phải tay vừa, hấn không đơn giản như cô tưởng. Tên đó nhanh chóng đỡ được cú đâm đó.

“Chắc, đừng coi thường tớ vậy chứ!! Tớ trông thế thôi cũng giỏi lắm đấy” - Thiên Trường đắc ý. Hấn bắt đầu đánh trả.

Tên này thực sự không đơn giản, hấn ra đòn khá nhanh và mạnh, nhưng vẫn kém hơn một người. Tên này vẫn chưa đủ tiêu chuẩn làm người yêu cô đâu, tính đến nay mới có một người duy nhất, mỗi tội cô lại rất ghét cậu ta. À mà ghét thì cũng hấn, chính xác thì dạo này cô lại có vẻ thích thích cậu ta. Aishh!!!! Tập trung vào!

BỐP

Ui da! Dính đòn rồi!!! Ngư ngã lăn quay ra đất.

Mãi nghĩ, Ngư dính ngay một đám của tên đó. Cô xoa xoa cái mông bị đập ê ẩm.

“Vậy là tớ thắng rồi nhé!!!” - Thiên Trường cười tít mắt, đắc ý nhìn Ngư đang ngồi dưới đất. “Hẹn hò với tớ nào!!”

“Khinh địch quá cũng có ngày chết đấy chú em ạ!!!!” - Ngư cười gian xảo nói. Ngay lập tức cô vung chân lên.

BINH

Tên Thiên Trường nằm bẹp dúm dưới đất, tay ôm..., gào thét inh ỏi.

“Cậu ăn gian, tớ đã thắng cậu rồi!!” - Thiên Trường gào lên.

“Tui đã hô thua đâu, mới dính có một đòn, sao thua ngay được?! Nhưng anh dính đòn này xong thì chắc mất hết khả năng luôn nhỉ? Hay để tui bồi thêm cú nữa?” - Ngư cười nửa miệng khó ưa, bẻ tay rằng rắc.

“Với cả nói nốt cho cậu đỡ hi vọng, tui có bạn trai rồi!!” Rồi cô đứng dậy, đi thẳng một mạch về KTX.

Gần đó, Sư Tử chứng kiến tất cả. Anh vừa vui vì Ngư đã đánh thắng tên Thiên Trường đó, nhưng cũng bị dội ngay gáo nước lạnh vì biết rằng cô đã có bạn trai. Sư Tử tự hỏi kẻ chết tiệt nào đã cướp mất cô trước anh??

Quá buồn chán, anh liền đến BlueSky, chơi cho thoải mái nỗi buồn.

Ma Kết thì dạo này thân với Thảo Ngọc. Hai người thực sự rất hợp nhau, cùng có thái độ nghiêm túc, lại thích nói chuyện về kinh tế, học lực cùng ngang nhau, đại loại là y như cặp trời sinh.

Thiên Bình thực sự cảm thấy lo lắng, cô có cảm giác Kết đang dần xa cô. Bởi hai người chẳng có chút điểm chung nào cả.

Cô học không giỏi, cũng không hứng thú với những chuyện kinh tế, sở thích cũng quá khác biệt. Và trên hết là anh chưa bao giờ nói yêu cô cả!

Mặc dù lúc ở bệnh viện anh đã hôn cô, nhưng hai người vẫn chẳng có tiến triển gì sau đấy, Ma Kết vẫn lao đầu vào công việc, hai người chẳng có cuộc nói chuyện nào thực sự đặc biệt cả.

Bình nhi đã rất muốn khóc, nhưng cô luôn nuốt nước mắt vào trong lòng. Cô sẽ không để anh phải chê trách mình.

Thiên Bình đau đớn, luôn tìm cách tiến tới Ma Kết, nhưng dường như mọi nỗ lực của cô đều là vô ích chẳng?

11. [Chap 9:] Ngày Thì Tay Ba (2)

Hôm nay là ngày trọng đại trong đời của Xử Nữ, là ngày cô và Song Tử sẽ đi chơi.

Xử phải lên kế hoạch suốt 3 ngày 3 đêm để bắt đầu công cuộc “cưa cẩm” Song Tử.

Tối hôm trước đó, Xử lén gõ cửa phòng Song. Không đời nào cô để mấy đứa lố nhố trong lớp biết đâu, nếu không thì còn cơm cháo thể nào được nữa. Cứ thế cô thấp thỏm tiến lại phòng Song, đáng điệu nhìn trước nhìn sau như tên trộm.

Flash back

Cộc...cộc...cộc

“Chờ chút!!” - Trong phòng có tiếng trả lời, Xử nhà ta hí hửng.

“Ủa, chị hai?! Chị qua phòng em làm chi vậy???” - Đập vào mặt cô là tên Bảo Bình vừa tắm xong, khăn tắm cuốn trên đầu, đang trở mặt ra nhìn cô.

Xử Nữ giật mình. Cô lắp bắp:” Sao em lại ở đây? Chị tưởng...”

“Chị bị đãng trí à? Em chuyển qua ở với Song Tử và Sư từ tuần trước rồi mà!! Lớp mình có học sinh mới! Nhớ chứ?” - Bảo Bình giải thích.

Xử Nữ hoảng loạn: Sao mình ngu thế nhỉ? Quên xử mất chuyện ở chung phòng, cái thằng Bảo Bảo này thì mồm mép cũng chẳng thua gì mấy bà tám, chẳng bao giờ giữ bí mật được cả... Từ từ, phải bình tĩnh... Cô thầm trách mình bất cẩn.

“Ồ, vậy Song Tử có trong đó không?” - Xử hỏi dò.

“Sao? Gọi gì tớ à?” - Song Tử bắt ngờ xuất hiện thò lù sau lưng Bảo, cất tiếng hỏi.

Ha? Sao đột nhiên cậu ý đẹp trai dữ vậy? Bận đồ ngủ mà trông lãng tử kinh!!!

Bé Xử vừa nhìn thấy Song Tử đang bận bộ đồ màu trắng toát, khoe body chuẩn và dáng người cao to của cậu, thì mặt đỏ như mông khỉ. Chắc! Chẳng lẽ mình lại thú tính giống Song Ngư vậy á???

“À,...cậu ra ngoài này với tớ một chút được không?” - Xử cất tiếng hỏi, cẩn trọng không để Bảo Bình đoán ra. Dẫu sao thì thằng em cô nó cũng là thiên tài, lo chuyện người thì hay lắm nhưng chuyện mình thì toàn làm rối tung.

“Có gì quan trọng không? Tại tớ đang bận xúi!” - Song Tử hỏi lại

“A, nó cũng không có gì quan trọng lắm!!” - Xử lúng túng.

“Vậy nói luôn ở đây đi!”

“A, a...” - Chết rồi, nói ở đây để có mà mất công toi 3 ngày thức trắng của cô à? Dại gì, mà cô cũng chả biết làm gì bây giờ!!

“Xiiiiiiii”””!!! Chị cứ nói toạc móng heo ra là chị định rủ Song Tử đi chơi đi, gì mà phải ấp a ấp úng vậy? Cả lớp biết tổng chị đang thích tên này rồi!!” - Bảo Bảo vừa nói, tay vừa ngoáy mũi.

“Ai bảo thế,...đừng có ... mà...mà phát biểu lung tung!” - Sặc, sao nó tinh vậy?!!

“Mặt chị viết rõ ra là thế rồi còn nhiều chuyện!” - Bảo thở dài ngao ngán, quay vào phòng.“Hẹn hò gì mà còn thua cả con nít!”

“Grr, mày vừa nói gì cơ thằng kia? Được lắm, đã thế thì, mai cậu đi chơi với mình được không, Song Tử?” - Xử phát cáu lên vì cái thằng em chết dẫm, bét ra mày có biết cũng đừng có huych toẹt trước mặt cậu ý chứ!!!!

“OK, vậy mai hẹn ở đâu?” - Song Tử thản nhiên như không, thực ra lòng ảnh cũng sướng chết đi được.

“Mai 10h mình đợi ở trước quán cafe H&M nhé!!”

“OK!”

Thế là bạn Xử của chúng ta cứ thế bay bổng như thần điên, à thần tiên về phòng, không ngừng mỉm cười mãn nguyện

End Flash

Sáng nay cô nàng dậy thật sớm, thậm chí bỏ cả tập kịch là việc của lớp, một điều mà không bao giờ có trong tiêu chí của Xử. Cô nhanh chóng lao đến phòng tập gym, áp dụng các bài tập căng cơ, chạy bộ để giảm căng thẳng. Sau đó Xử đến spa làm đẹp từ đầu đến chân luôn, đến cái móng tay cũng không tha. Cuối cùng Xử đi shopping.

9h30, nàng đã có mặt tại chỗ hẹn.

Trông Xử chẳng khác gì một thiên thần giáng thế. Chiếc váy màu trắng bó sát vào toàn thân xòe ra ở phần cuối. Làn da trắng mịn. Cô nới tóc lại rồi làm xoăn nhẹ, trông khác hẳn với thường ngày. Vẻ nghiêm nghị biến mất hết. Chiếc giày của Xử Nữ khá đặc biệt, nó được làm bằng pha lê trong suốt, càng làm tôn thêm vẻ đẹp trời phú của cô.

Xử cứ đứng đó và hào hứng mong chờ tới giờ hẹn.

Song Tử đang ngồi trong phòng, anh phải đọc nốt lời thoại cho vở kịch. Chắc, sao đẹp trai ngồi ngồi như anh lại phải vào vai con thần lùn, người bạn thân của công chúa chứ nhỉ??

”As long as you love me

We could be starving, we could be homeless, we could be broke.

As long as you love me

I’ll be your platinum, I’ll be your silver, I’ll be your gold”

“A lô?!” - Song Tử bắt máy. “Sao cơ? Sư Tử bị đánh phải vào viện á? Đợi chút, tớ tới liền!”

Nhận được tin dữ, Song Tử vội vã thay quần áo. Anh lái xe như bay đến bệnh viện.

Ở đó Cự Giải đang ngồi đợi. Cô thoáng mừng khi thấy Song Tử.

“Sư Tử sao rồi?” - Song Tử chạy lại hỏi.

“Bác sĩ bảo cậu ấy chỉ bị trật khớp tay thôi, còn lại là các vết thương ngoài da không đáng lo. Nhưng lúc tớ đi ngang qua đó, tớ thấy cậu ấy chảy nhiều máu lắm, hức hức!!” - Giải thút thít nói.

“Không sao đâu, thằng đó khỏe như trâu ý mà, cậu thấy nhiều máu thế thôi. Nhầm nhò gì với nó!” - Song Tử trấn an Giải nhi. “Mà cậu có gọi cho ai nữa không? Tự cậu đưa thằng đấy đến đây à? Cũng khỏe nhỉ?!” - Song cười châm chọc Giải nhi.

“À, tớ dìu Sư Tử lên taxi, sau đó thì tớ gọi cho Bạch Dương, Bạch Dương bảo gọi cậu. Cậu ấy bảo cậu giải quyết mấy chuyện của Sư Tử lắm. Giờ cậu ấy đang đi hỏi quản lí BlueSky vì sao Sư Tử lại bị đánh.” - Giải nhi nhanh chóng giải thích.

“Ày, mệt chết đi được, cái thằng Sư này chuyên môn rước họa cho tớ!! Nhiều khi phiền chết đi được!” - Song Tử cười đáp lại, ngồi xuống cạnh Cự Giải.

Cự Giải nhìn chằm chằm vào Song Tử khiến anh mất tự nhiên.

“Cậu cười đẹp nhỉ? Khác hẳn với lúc cậu cười để tán gái, hèn gì mà Xử Nữ thích cậu!!” - Cua cười.

“Hehe, thế mê tớ rồi à?” - Song Tử cười vẽ đầy tự tin, vuốt tóc một cái.

“Thôi đề ông tướng!”

“Hahahahaha!”

Hai người cứ thế nói chuyện, quên cả thời gian.

Bạch Dương sau khi tra khảo được tên quản lí, hóa ra Sư Tử uống say quá, mà tên đó cũng lại đẹp trai, nên tán hết sạch sành sanh con gái trong bar, làm mấy tên phở bò ngứa mắt, sinh sự oánh nhau.

Mặc dù là tên Sư đó cũng bị đánh trọng thương, nhưng mấy tên kia cũng chả khác gì, còn bị đập nặng hơn.

Anh thở dài chán mấy cậu bạn trẻ con.

Anh trở lại bệnh viện.

Trong lúc Bành Bạch ta đang mải nghĩ mấy thứ thì bỗng có cái dáng người nhỏ bé, trông yếu yếu đâm sầm vào anh.

Tất nhiên là cái tên đặt dẹo ấy ngã lăn quay ra đất.

“Cô có sao không?” - Tiểu Bạch cúi xuống, ân cần hỏi cô gái.

“A, tôi không sao, cảm ơn anh. Ồ, bạn Bạch Dương?” - Cô gái xua tay, ngẩng đầu lên thì nhận ra đó là Bạch Dương.

“Ồ bạn là...???”

“Mình là Khương Mỹ, học sinh mới chuyển đến. Cứ gọi mình là Tiểu Mỹ cũng được.” - Cô gái cười thân thiện đáp.

“Ồ, vậy cậu tới đây chi vậy?” - Bạch Dương liền hỏi, sau khi đã nhận ra cô bạn.

“Mình tới khám sức khỏe định kỳ, mình vốn bệnh tật từ nhỏ, nên hay phải đi bệnh viện kiểm tra sức khỏe lắm!!” - Tiểu Mỹ cười đáp. “Vậy bạn đến đây làm gì vậy?”

“À, thằng bạn mình đánh nhau, nên mình vô đây coi nó thế nào!!” - Bạch Dương cười đáp, cô gái này y như Cự Giải vậy, mỗi tội yếu hơn Giải nhiều.

“Bạn ý có bị thương nặng không?” - Tiểu Mỹ tỏ vẻ lo lắng.

“Bình thường ấy mà! Cậu có qua xem không? Mình đang đến chỗ nó đây!”

“Thôi, mình phải về rồi, khi khác mình sẽ qua thăm!” - Tiểu Mỹ vừa nói, vừa cúi đầu chào ra về.

“Bạn bè đừng khách sáo vậy! BB nhé!” - Bạch Dương giơ tay hình chữ V, chào cô gái rồi đi đến phòng Sư Tử.

Đến nơi anh thấy Cự Giải và Song Tử đang ngồi nói chuyện vui vẻ với nhau. Như vậy thì chẳng sao đâu, nhưng Cự Giải đột nhiên đưa tay lên sờ vào má Song Tử. Không rõ Song Tử nói gì, nhưng thấy Giải rụt tay lại, đỏ mặt bối rối.

Anh chẳng muốn nghi ngờ thằng bạn thân, nhưng nhìn cảnh đó thì lòng anh cứ nhoi nhói đau, như bị kim đâm vào.

Anh tiến lại gần, cất tiếng chào:

“Sư Tử sao rồi?”

“Giải bảo cậu ấy bị trật khớp tay chút thôi, chả sao đâu, chắc tối nay về được rồi!” - Song Tử cười tít mắt đáp.

“Vậy à? Thế thì tốt!”

“Cậu sao vậy Bạch Dương? Nhìn cậu không khỏe lắm!” - Giải nghi cất tiếng hỏi.

“A, không sao. Không có gì đâu! Mình ổn!” - Bạch Dương vội giấu ngay vẻ mặt đó.

“Vậy mình về nhé!!” - Song Tử đứng dậy, chào tạm biệt. Anh thừa biết hai tên đó thích nhau, để khoảng không cho các anh chị ấy trò chuyện mới phải chứ nhỉ!!

“Ừm, đi cẩn thận!!” - Giải vỗ vào vai Song Tử, nhắc nhở anh rồi chào tạm biệt.

Bạch Dương đứng hình trước hành động đó.

Cự Giải vốn rất nhút nhát, đời nào cô dám chạm vào một thằng con trai, lại còn là Song Tử nữa chứ. Anh có thể dám chắc anh là thằng con trai thân nhất với cô, nhưng chưa bao giờ cô chạm vào anh tự nhiên như vậy cả.

Bạch Dương cứ chờ người ra suy nghĩ.

Xử Nữ vẫn tiếp tục đợi mãi, nhưng Song Tử vẫn chưa đến. Cô đành bấm máy gọi.

“A lô??” - Đầu dây kia bắt máy.

“Song Tử à, mình Xử Nữ đây! Cậu đang ở đâu vậy?” - Xử cất tiếng hỏi.

“Ở KTX, sao?” - Song Tử đáp.

“Vậy à? Thế thôi!” - Xử Nữ nghe xong thì thất vọng hết sức. Cô nghĩ dẫu anh có quên thì khi biết là cô gọi thì anh cũng sẽ nói gì đó như “Xin lỗi, tớ quên mất, đợi tớ chút!” hay “Tớ có chút việc đến muộn, cậu chờ chút nhé! Sr!”, đằng này anh nói dừng dừng, hoàn toàn không nhớ gì đến cái hẹn. Cô cụp máy, bước đi thất thểu trên đường.

Song Tử lúc này như thằng ngơ ngẩn, ngồi trên giường tự hỏi, bộ Xử có hâm không, gọi mỗi thế đã cúp máy.

Cũng ngày hôm đó, trời đổ mưa tầm tã. Nhân Mã ngồi thiếu não bên cửa sổ.

Đột nhiên cô thấy nhớ Bảo Bảo quá, dạo này không gặp tên đó một chút là cô không chịu được. Cô tự hỏi liệu có phải mình thích tên ấy rồi không? Haizz, đã vậy dạo này Ngư lại bị bám đuôi, nên 2 người chẳng nói chuyện với nhau mấy, không tâm sự giải bày thắc mắc được. Nhớ Ngư quá cơ!!!

“Bạn Nhân Mã, mình nói chuyện với bạn chút được không?” - Tiểu Thu cất tiếng hỏi, vẫn với vẻ thân thiện.

“Ừm, chuyện gì?” - Mã sực tỉnh, quay lại đáp.

“Hi hi, bạn có vẻ thân vs Song Ngư, liệu bạn cho mình hỏi, Ngư có thích Sư Tử không?” - Tiểu Thu cất tiếng hỏi, giọng ngọt như vừa húp cả bịch mật ong.

“HAHAHAHA, cậu nghĩ gì mà lại bảo Ngư thích Sư Tử??!! Cậu ấy ghét tên ấy đến tận xương tận tủy luôn” - Mã cười phá lên, như thể điều Tiểu Thu vừa hỏi là một điều siêu ngớ ngẩn. Nó làm cô liên tưởng đến mấy thứ như kiểu: Người ngoài hành tinh hay thiên thạch đâm vào Zodiac.

Tiểu Thu khựng lại trước phản ứng của Nhân Mã, nhưng vẫn dò hỏi tiếp: “Mình thấy Sư Tử có vẻ quan tâm đến Ngư lắm!!”

“À, cái đó thì tớ không rõ, tên đó hình như còn hôn Ngư rồi hay sao ý!??” - Mã dăm chiêu.

“Sao cậu biết?” - Tiểu Thu nhú mày.

“Thì hôm khai giảng, trường có mở tiệc, hai người ấy không biết làm gì, nhưng hôm sau đều thấy môi bị rách, không phải hôn thì là cắn nhau à??? Nhưng Ngư thì không thích tên Sư đâu, tên ấy toàn chọc cậu ấy khùng thôi, chắc cái hôn ấy cũng để chọc cậu ấy đấy!!”

“Vậy à? Cảm ơn nhé!” - Tiểu Thu quay đi, cắn móng tay cái, vẻ mặt lộ rõ sự toan tính, khác hẳn với vẻ nhí nhảnh ban nãy.

“Mã ơi, tớ mua pizza về này, ăn không?” - Chợt, Bảo Bình từ ngoài cửa đi vào, tay xách theo Pizza Hut và coca.

“Ăn liền, tới đây!!” - Mã hào hứng chạy ra, nhảy bổ vào ôm Bảo Bình, quên hẳn luôn cuộc trò chuyện vừa rồi.

12. [Chap 10:] Nham Hiểm

(Sau cả một quá trình dày công ngồi nghĩ, cuối cùng mình cũng đã vắt được các mối quan hệ của các couple từ cặp này sang cặp khác, giờ nghĩ lại thấy mình cũng tài ghê! Nếu bạn nào thấy khó hiểu, lằng nhằng quá thì cứ inbox nhé, mình tóm tắt cho)

Tối hôm đó, 17 học sinh lớp Z ngồi tụ tập tại phòng sinh hoạt chung.

Xử Nữ tay cầm một tập giấy, nghiêm mặt nhìn các sao, rồi nói:

“Đây là bản kế hoạch cho Noel năm nay, vì thầy hiệu trưởng muốn chúng ta có sự đột phá riêng, nên giao toàn bộ trọng trách tổ chức chương trình cho chúng ta. Các cậu xem qua rồi có muốn đóng góp tiết mục gì thì nói, chúng ta sẽ cùng duyệt!!”

“Xử Nữ à, chị bị làm sao vậy? Từ lúc về tới giờ cứ hằm hằm hề hề, bộ hèn hò không suôn sẻ à?” - Bảo Bình nhìn bộ mặt tối sầm của Xử Nữ, cất tiếng hỏi trêu. Ngay lập tức anh nhận được cái lườm sắc như dao của Xử Nữ.

Lúc này Song Tử của chúng ta ngồi trên ghế mới giặt hết cả nãy.

Thôi toi anh rồi, chỉ tại chuyện Sư Tử bị đánh mà anh quên phéng luôn cái hẹn với Xử Nữ. Lúc cô gọi, anh lại còn tưởng cô bị điên. Phen này khỏi sống rồi má ơi. Xử Nữ chắc cách mặt anh quá, còn Bảo Bình, trông thể thôi chứ thẳng đó yêu chị nó kinh lắm chắc chỉ sau Mã Mã, khéo không nó cho vài lọ axit đậm đặc thì... Ôi còn gì là đời anh nữa!!!!

“A, Xử Nữ à...?!!” - Song Tử thận trọng cất tiếng gọi Xử Nữ.

“Cái gì?” - Xử Nữ quay lại, lườm anh đến rách cả mắt, sát khí tỏa ra ngàn ngút, còn ghê hơn cả Thiên Yết.

“A thôi, tạo tố nói!” - Song Tử sợ suýt tè ra quần.

“Vậy thì lớp mình vẫn sẽ đóng kịch như trước thôi! Rồi thêm vài tiết mục nữa!!” - Thiên Bình lên tiếng, mắt vẫn không rời khỏi Ma Kết.

“Nếu thế thì lớp mình có: Song Tử - thần lùn, Sư Tử - ngựa chiến, Nhân Mã - công chúa, Song Ngự - bà phù thủy, Bảo Bình - vua, Kim Ngưu - hoàng hậu, và Thiên Trường - hoàng tử.” - Thảo Ngọc đọc to danh sách diễn kịch.

“Thêm vài tiết mục ca nhạc nữa, bạn nào có khả năng ca hát nhảy múa thì xung phong đi! Ai tham gia kịch rồi thì tham gia lần nữa cũng được, bảo cô Châu cộng điểm thưởng.” - Nhân Mã nêu ý kiến. “Riêng tớ thì tớ muốn đổi lại chút, Xử Nữ đóng công chúa thay tớ đi!! Tớ không hợp đóng mấy vai đó lắm, mà với lại cậu cũng không thể tham gia các tiết mục khác, mấy cái hát hò nhảy nhót cậu vốn kém mà! Tớ sẽ song ca bài Telephone với Ngự, và Ngự thì cũng có thể hát rap nữa, cho nó thêm mấy bài rap của G.Dragon ý. Tớ sẽ nhảy phụ họa cùng với mấy người nữa cho!!!”

“Áy, sao lại chơi nhau vậy!! Song ca với cậu thì được chứ rap mấy bài G.D thì tớ ngại lắm!!!” - Ngự vội vàng xua tay. Híc! Cô mà rap thì chắc cả cái sân khấu vỡ mất, mà lại còn rap bài G.D nữa, nhờ không kiểm soát đc máu ham mê thần tượng thì toi!! Bởi lẽ cứ nhắc đến G.D là cô đã đủ phiêu mà không cần bất cứ chất gây nghiện nào.

“Thì cứ rap đi, có chết được đâu mà! Không phải giả vờ ngại!” - Sư Tử lên tiếng. Về mặt anh lộ rõ sự lạnh lùng, bất cần đời.

Mọi người cũng phải phát hoảng vì cái tên Sư này, không lẽ hẳn định nổi nghiệp Thiên Yết à? Hay một con trai giờ là phải lạnh lùng mới cool.

“Vậy cũng được, để Ngự biểu diễn vậy đi, còn Xử thay Mã đóng công chúa” - Tiểu Thu cười tươi roi rói. “Phải làm vì lớp đúng hem? Các bạn không được từ chối đâu!”.

Tiểu Thu khẽ liếc Song Ngự một cái, tất nhiên Ngự không nhìn thấy, trong lòng lẩm bẫm: “Buổi biểu diễn này ta sẽ cho người biết tay, Sư Tử phải là của ta!!”

“Và tớ cũng có tiết mục muốn đóng góp nữa! Hồi trước tớ có sống bên Ấn Độ 2 năm, tớ sẽ đóng góp một điệu múa của Ấn Độ, được không?” - Tiểu Thu nói xong. Mọi người cũng đồng ý tán thành. Sau đó cô nàng chạy lại ngồi cạnh Sư Tử, ra sức hỏi han mặc cho anh chẳng nói câu nào.

“Vậy còn Thiên Yết, Ma Kết, Thiên Bình, Bạch Xà, Cự Giải, Bạch Dương, Khương Mỹ và Thảo Ngọc chưa đóng góp gì!” - Xử Nữ nói, quay ra nhìn mấy sao đó.

“Vậy thì chắc chỉ có hát hò được thôi chứ bọn tớ biểu diễn được gì khác nữa, thêm mấy cái trang trí sân khấu nữa!” - Ma Kết đành thở dài nói.

“Khoan khoan, vở kịch vẫn còn thiếu vai mấy anh lính nữa, để 4 tên con zai kia đóng đi, chứ để Kết ca hát, chắc chúng ta phải đem toàn bộ học sinh đi cấp cứu mắt!!” - Song Ngự vội vàng can. Để Ma Kết hát thì có mà cô bị liệt não 10 năm chưa khỏi mắt. Nhớ lại hồi còn nhỏ nghe ông hát mà suýt phải vào bệnh viện vá lại màng nhĩ. Còn Kết thì đổ mắt tía tai, quay ra bẹo má Song Ngự.

“Mà tớ thấy Song Tử hát cũng được đó, nhất là cái bài Boyfriend với As long as you love me của JB ý!! Biểu diễn đi!!” - Kim Ngưu và Cự Giải giơ cả hai tay lên ủng hộ. Tất nhiên Ngưu thì vẫn né mặt Yết, cô vẫn chưa thực sự thoát khỏi chuyện sáng nay.

Bạch Dương nghe Cự Giải nói vậy thì lòng không thoải mái lắm.

Buổi họp kết thúc tại đó.

Khi các sao đã đi ngủ hết, có một người lén lút rời khỏi KTX.

Đó là Tiểu Thu. Cô ả đi thẳng tới KTX của các lớp thường. Đến phòng 312, cô gõ cửa.

Một cô gái khác ra mở cửa.

“Thế nào? Kế hoạch sẽ tiến hành ra sao?” - Một đứa con gái khác nói, tóc thì nhuộm xanh lè.

“Con nhỏ Song Ngự đó sẽ biểu diễn One of a kind và Crayon của G.D, chúng ta sẽ cắt phẳng luôn phần biểu diễn đó. Trong đoạn cuối của vở kịch có cảnh nó bị ngã từ trên cái tháp xuống. Cái tháp không cao nhưng

ngã xuống bết ra cũng bị què. Chúng mày chỉ cần giấu cái đem đờ đi là ok.” - Tiểu Thu nói, giọng thì thào, đề phòng xem nhỡ có ai nghe được.

“Nhưng nhỡ họ truy ra được chúng ta thì sao?” - Một đứa con gái khác nói.

“Đồ ngu!” - Tiểu Thu dấm mạnh vào đầu nhỏ đó. “Tất nhiên là chúng mày tự lo mà xử lý cái đem đi thôi, lúc đóng kịch chả ai qua chỗ đó đâu, đến cảnh cuối khi mà họ lột tẩm đem ra thì chúng mày đem giấu luôn, quẳng lên xe rác ý. Ngu như dog vậy!!”

“Chúng ta chỉ cần loại bỏ Song Ngư là sẽ có được Sư Tử ngay!!” - Mấy đứa con gái kia cười khúc khích, ra vẻ đắc ý lắm.

Tiểu Thu tát mạnh mỗi con một phát.

“Sư Tử là của tao!!! Chúng chỉ có việc giúp tao thôi, xong việc tao sẽ trả tiền và cho chúng mày chữ kí của Sư Tử. Loại rác rưởi như chúng mày thì chỉ vậy thôi, đòi hỏi nhiều thì đừng trách!!” - Tiểu Thu gằn giọng nói.

Tất nhiên đám con gái ghét cô ả lắm, nhưng không dám làm gì, vì gia thế của Tiểu Thu. Chỉ cần nó hô một cái là cả lũ bị bán đi ngay. Nên chúng nó đành ngậm mồm, đánh lén sau lưng cho bỏ ghét!

Tối đó Song Tử cũng lên ra khỏi phòng, dò dẫm đến phòng Xử Nữ.

“Xử Nữ ơi, ngủ chưa? Ra ngoài nói chuyện với tớ chút!!” - Song Tử khẽ nhắn tin.

“KHÔNG!!!” - Xử Nữ hồi âm.

“Cho tớ xin lỗi mà, tại Sư Tử bị đánh nên tớ mới chạy đến bệnh viện, do đó quên hẹn với cậu!”

“Nếu cậu thực sự nhớ thì lúc tôi gọi cậu cũng đã phải nhận ra rồi!”

“Cho tớ xin lỗi mà, hẹn cậu hôm khác được không?”

“Biến đi, không tôi cho cậu vài cước đó!”

“Trời ơi, tớ phải làm thế nào thì cậu mới tha thứ cho tớ đây!!”

“Không gì cả, tốt nhất là anh nên rút đi trước khi tôi cáu thêm!”

Song Tử đành đợi thời cơ khác để xin lỗi vậy. Trong phòng, Xử Nữ nước mắt rơi ướt đầm cả gối. Nhưng làm gì được, Song Tử vốn đâu có để ý đến cô. Cậu ấy làm vậy chỉ để chuộc lỗi thôi.

Phòng Mã - Ngư - Thiên thì rõ buồn cười

“Ôi trời ơi, hồi này Kết không khi nào chịu để ý đến tớ, buồn quá cơ!!!!” - Thiên Bình ôm gối hét lên.

“Thì cậu cứ hỏi thẳng xem ảnh thế nào? Tớ nghĩ anh ý cũng thích cậu mà, lúc cậu bị bắt cóc chả lo sốt vó lên còn gì!!!” - Ngư đứng trong nhà vệ sinh, vừa đánh răng vừa thò mặt ra ngoài nói.

“Chắc, ai lại làm thế, với cả nhỡ anh ấy từ chối thì sao?”

“Thì tiếp tục tán tỉnh và tỏ tình ý!! Lo quái gì! Tớ thấy với Ma Kết, Thảo Ngọc chỉ như người bạn có cùng sở thích thôi!” - Mã Mã tay nhắn tin liên hồi cho Bảo Bảo, ngóc đầu dậy nói.

“Mà từ khi nào cậu với Bảo Bình hẹn hò vậy? Sao không kể cho tớ?” - Ngư cất tiếng hỏi, tay vịn vò nước, vò khăn rửa mặt

“Từ lúc ở bệnh viện, cậu ấy bảo hình như cậu ấy thích tớ, nên chúng tớ hẹn hò với nhau xem thế nào! Bọn tớ cũng làm chuyện ấy rồi!!!” - Mã Mã nói, hai má đỏ ửng, còn bắn cả trái tim tứ phía.

“CÁI GÌ CỜ?????!!!!!!!!!!!!!!” - Bình nhi và Cá ngó đồng thanh tập 1, mắt trố lồi như ốc bươu, rơi cả cằm ra ngoài.

“Ừm, tớ thấy nó cũng bình thường mà!” - Mã ngạc nhiên.

“Vậy cảm giác nó thế nào?” Đồng thanh tập 2, nhưng với quả giọng e dè dò hỏi.

“Cool!! Thích lắm!!” - Mã đáp

“Híc, tớ không nghĩ cậu lại nhón nhanh đến vậy, rốt cuộc có mình tớ bị tụt hậu thôi à?!!” - Ngự nước mắt dàn dụa, đặt tay lên vai Mã. “Nhưng không sao, tớ vẫn sẽ chúc cậu và Bảo Bảo được hạnh phúc, nếu tên đó có làm gì cậu thì hãy nói với tớ, tớ sẽ cho hắn đi Tây Thiên lấy kinh luôn!! Hức, hức”

“Ồ, chẳng phải cậu với Sư Tử cũng làm rồi còn gì? Sao lại tụt hậu được!!!”

“Ui trời, Ngự à, gì mà lại giấu như mèo giấu **** vậy?!!” - Chị Thiên cười gian xảo.

“Đâu có đâu, tớ với tên đó mới chỉ hun nhau thôi, đừng có mà chém gió vậy chứ!!!!” - Ngự hét lên, chối đây đây. Ở đâu ra cái thông tin sai lệch trầm trọng ấy vậy? Cô mà biết được thì cô sẽ cho cái đứa phao tin đó sống cũng không bằng chết mà chết cũng không bằng sống.

“Thì đó, cái tớ đang nói đến là nó đó!!” - Mã thần nhiên đáp.

“Ui giời ơi, thế mà cứ tưởng.....!!!!” - 2 người kia lại tiếp tục đồng thanh, nhưng chị Thiên thì cụt hứng, còn Cá thì phào nhẹ nhõm.

“Tưởng gì?” - Mã đưa tay dứt miếng snack vô miệng.

Ngự kéo tai Mã, nghiêng răng nói: “Tưởng cậu ABC XYZ với tên đó rồi chứ gì!!!”

“OA, what the *beep*!!!!!!” - Mã nhảy dựng lên.

“Nói tóm lại là Thiên Bình, cậu hãy thử đổi sờ-tai đi, biết đâu có hiệu quả! Thử phong cách nghiêm túc giống Thảo Ngọc ấy!!” - Ngự thở dài, quay ra nói với Thiên Bình.

“Ừm, cũng có khả năng, để tớ thử coi!!”

“Cậu làm sao đấy?” - Cự Giải đói quá, xuống bếp nấu gì đó ăn thì bắt gặp Song Tử đang ngồi thở dài trên ghế. Cô tiến lại gần.

“Hôm nay tớ đã làm tổn thương một người rồi, chắc người đó sẽ không bao giờ tha thứ cho tớ mất!!” - Song Tử thở dài đáp.

“Sao mà nghiêm trọng vậy?? Cậu có chắc là người đó không bao giờ tha thứ cho cậu không, cậu đã thử nói chuyện chưa?” - Cự Giải lo lắng hỏi. Đây là lần đầu tiên cô thấy Song Tử như vậy. Cô luôn thấy anh vui vẻ cùng các cô gái khác, hoặc là đi với Sư Tử, Bảo Bình, chưa bao giờ cô thấy anh như thế này cả.

“Tớ thử rồi, nhưng người ta không muốn nói chuyện với tớ!!” - Song Tử thở dài thườn thượt. Giá như giờ có một bờ vai cho anh tựa.

Bất ngờ, Cự Giải vòng tay qua ôm lấy Song Tử, để đầu anh gục lên vai mình. Cô vỗ nhẹ đầu Song Tử.

“Khi nào tớ buồn, mẹ tớ luôn làm như thế này. Mẹ bảo lúc con người ta yếu đuối, sẽ luôn cần một cái ôm an ủi. Và cứ thế nỗi buồn của tớ trôi đi rất nhanh. Giờ tớ cũng sẽ làm như thế với cậu!” - Giải cười triu mến.

“Ừm, hãy cứ để như vậy, chỉ cần 10p, không, 5p thôi cũng được!” - Song Tử thì thầm với Giải.

“Bao lâu cũng được, miễn là cậu lấy lại tinh thần là tốt rồi!”

Cuộc nói chuyện của họ cứ diễn ra như vậy. Rất nhỏ, rất chân thành.

Ở trên tầng, có hai bóng người cùng nhìn xuống.

Xử Nữ thấy vậy thì siết chặt tay, bỏ vào phòng. Còn Bạch Dương thì trèo cửa sổ, lao ra khỏi KTX. Anh chạy suốt cả khuôn viên trường. Ngoài ra còn nhân vật thứ 3 nữa, cô chỉ dõi theo bóng Bạch Dương. Rồi nhìn xuống phía Cự Giải, cuối cùng bỏ vào phòng.

Sư Tử thì nằm thao thức suốt. Anh không nghĩ Ngư đã có bạn trai rồi. Nhưng dầu có thế nào anh cũng sẽ vẫn bảo vệ cô.

Còn Ma Kết vs Thiên Yết thì chẳng nói chuyện với nhau là mấy, nên căn phòng của hai anh này lúc nào cũng im ắng. Vào trong thì sẽ luôn thấy khung cảnh quen thuộc: Ma Kết ngồi học bài và xử lý mấy giấy tờ của lớp, công ty và của hội học sinh (Làm hội trưởng hội học sinh mà!), Thiên Yết ngồi trên giường đọc sách, không thì cũng đi ngủ.

“Ê, sao dạo này hay đi với Thảo Ngọc vậy? Không sợ Thiên Bình ghen à?” - Chợt, Yết lên tiếng bắt chuyện.

“Hử? Tớ với Thảo Ngọc thì liên quan gì đến nhau? Chỉ đơn giản là tớ và cô ấy nói chuyện khá hợp nhau, nên tớ nói cùng thôi. Cô ấy chỉ là bạn thôi. Thiên Bình thì không hứng thú với những thứ tớ nói lắm, nhưng tớ vẫn thích cô ấy. Sao vậy?” - Kết ngạc nhiên. Anh không ngờ Yết cũng để ý đến mọi thứ xung quanh.

“Xì, cậu toàn nói mấy chuyện về kinh tế với cả khoa học, mà nào nói được mấy thứ ấy! Ít nhất thích người ta cậu cũng phải quan tâm chút ít đến người ta chứ!!” - Thiên Yết nhăn mặt, sao thằng này bình thường thông minh mà chuyện tình cảm thì cứ như thằng ngơ vậy. “Với cả con gái cũng phức tạp lắm, cậu không nghĩ Thiên Bình sẽ ghen hoặc là thấy cô đơn sao?”

“Ừm, tớ không nghĩ nhiều về cái này lắm, tớ nghĩ Thiên Bình cũng đủ chín chắn để hiểu mà!” - Kết thần nhiên đáp.

Yết bó tay luôn: “Ờ rồi, tùy cậu, nhưng hãy để ý đến Thiên Bình một chút, tìm cách nói chuyện với cô ấy và stop cái mớ kinh tế khoa học ấy đi là vừa! Nói nhiều quá người ta tưởng thần kinh có vấn đề đấy!”

Xong anh nằm thõ dài thườn thượt, nghĩ về Ngư-chan.

13. [Chap 11:] Võ Kịch Trường

Cuối cùng ngày diễn kịch cũng đã đến. Cả hội trường chật ních các đàn vịt giới và một đồng “nhát” gái!!! Học sinh trường nổi tiếng khác cũng tới tham dự.

Sau cánh gà của chúng ta là một đám lỗ nhỏ.

“Oài, sao đông quá vậy? Làm sao tớ dám hát!!!” - Song Ngư bám tay vào màn sân khấu, khẽ lấp ló thò đầu ra ngoài.

“Cứ hát thôi, sợ gì!!” - Nhân Mã ra vẻ bình tĩnh, thực ra sau gáy cũng toát hết cả mồ hôi lạnh.

“Ờ, đông thật!!! Nhỡ tớ diễn không hay thì sao?” - Kim Ngư cũng lo lắng, luống cuống không biết làm gì.

“Trời đất!!! Tại sao đông người đến tham dự như vậy, mà ta lại phải đóng vai một con ngựa chiến chứ!!! Gì mà như đùa! Đáng lẽ ta phải trong vai Hoàng tử hoặc vua chúa chứ??!!” - Sư Tử liên tục ca cẩm vì anh phải mặc bộ đồ con ngựa chiến vừa to đùng, thô kệch, lại còn nóng đến như cái lò thiêu nữa chứ. Anh lột cái đầu con ngựa ra, đưa tay lên vuốt tóc ra đằng sau.

“Sặc! Sao nhìn đẹp trai dữ vậy???@@" - Song Ngư trố mắt ra nhìn vẻ quyến rũ của chàng Sư, thiếu mỗi chỗ phụt hết máu mũi ra.

“Sao? Thích tôi rồi hử?” - Sư Tử dương dương tự đắc quay ra châm chọc Cá ngố.

“Đừng có mơ!!!! Lêu lêu!!” - Ngư lè lưỡi. Nhưng đúng là tên đó đẹp trai thật, làm tim cô đập loạn lên mất mấy nhịp!!

“Phải rồi! Tôi làm sao xấu số bằng bạn trai cô được!!” - Sư vừa nói, vừa quay đầu bước đi đến chỗ Xử Nữ và Ma Kết.

Hả? Cái tên đó lấy đâu ra cái thông tin sai lệch 100% đó ở đâu vậy? Không lẽ cái thằng Thiên Trường kia đi xằng bậy lung tung gì à? Hay là.....!!! ẤU NÔÔÔ!!!!!! Ngự cuống cuống lên, định chạy theo giải thích, cô không muốn tên đó hiểu nhầm cái thông tin con vịt đó, thì bất ngờ Tiểu Thu xuất hiện, đứng chắn thù lù trước mặt cô

“Song Ngự à, mãi mình mới có cơ hội nói chuyện với bạn!!” - Tiểu Thu cười tươi roi rói.

“Ha! Chào, nhưng tớ đang có việc khẩn cấp, lát nữa nói nhé!” - Ngự vội vàng cười trừ cho qua. Cái tên Sư Tử đó đâu rồi!?!?

“Á, Song Ngự, sao bạn nở đẩy mình như vậy?” - Tiểu Thu kêu toáng lên, không biết từ khi nào đã lăn bò ra đất.

“Hả? Tui đẩy cậu khi nào vậy?” - Ngự tròn mắt, mình còn chưa chạm vào cô ta.

“Sư Tử, Song Ngự đột nhiên đẩy mình, mình biết là cậu ấy có việc bận, nhưng không ngờ cậu ấy lại nóng tính như vậy, lát nữa mình còn phải biểu diễn!!!” - Tiểu Thu nước mắt ngấn nước mắt dài, ngược lên nhìn Sư Tử, đang đứng sau lưng Ngự từ lúc nào không hay.

“Hả?? Đùa!!! Tui còn chưa chạm vào người cô ta!!” - Ngự quay ra giải thích với Sư Tử.

“Đúng rồi! Làm sao mà bạn Ngự lại đẩy cậu được!!” - Thiên Trường không biết hóng chuyện từ khi nào, chạy tới chỗ mồm vô.

“Oe! Thôi đi cha nội!! Tui hỏng cần ông bệnh vực!!” - Ngự nhìn tên đó mà xem ói hết cả đĩa mỳ mới ăn sáng nay.

“Nhanh lên, sắp ra sân khấu rồi, không có thời gian ở đó ông ọ ọ đâu! Nhanh lên, qua đây Ngươi!!!” - Ma Kết vội vàng chạy qua, túm lấy Song Ngự lôi ra ngoài.

Nhân Mã sốt sáng: “Toi rồi, trang phục biểu diễn của bọn mình bị ai đó cắt nát rồi! Nhất là bộ váy công chúa và trang phục rap của Song Ngự!!”

Mọi người đổ dồn về phía Mã, chả ai để ý đến Tiểu Thu nữa.

“Trời, trang phục của công chúa sao lại bị rách tả tơi thế này thì diễn thế nào?” - Bảo Bảo cầm cái váy lên, sầm soi kĩ vết cắt.

“Sư Tử, tháo giúp tôi cái đầu con thần lằn ra cái!!” - Song Tử ra sức rút cái đầu thần lằn, đầu anh thì to mà cái mũ thì nhỏ.

“Rõ ràng có người chơi khăm chúng ta!!!” - Thiên Yết kết luận một câu chắc nịch.

“Chơi khăm thì tìm ra sau cũng được, bao giờ phải lo về buổi diễn đã!!” - Thảo Ngọc nói.

“A, tớ có cách rồi!” - Thiên Bình nói to tướng, mắt sáng quắc lên. “Nhưng ở đây có ai biết khâu không?”

“Có tớ!!” - Giải giờ tay.

“Tớ nữa!” - Kim Ngưu cũng giờ tay.

“Tốt, vậy chúng ta sẽ sửa lại cái váy. Trước hết lo cho vở kịch trước đã. Song Ngự, bây giờ cậu có nhớ, hay nghĩ ra mẫu thiết kế nào gần với cái váy nhất mà đơn giản dễ làm không?” - Thiên Bình quay ra hỏi Ngự.

“Có thì có đấy, nhưng nếu xé hết chỗ rách ra thì chúng ta lại thiếu vải!” - Ngự phân vân không biết kiếm vải ở đâu thì...

“Chỗ này đủ chưa?” - Bạch Dương nói, vớt xuống cả một tấm vải to. Hóa ra anh chàng đã nhanh trí chạy tới CLB thuê chùa, túm ở đó về một tấm vải to oạch.

“Cái đó cũng được, nhưng vẫn thiếu, kiếm thêm vải màu được không?” - Song Ngự nhanh chóng cầm lấy tấm vải, cuốn vào ma nơ canh. Ngưu và Giải tay sẵn sàng kim chỉ. Thiên Bình ra sức xé hết chỗ vải rách.

Xử Nữ thúc Bảo Bình ra ngoài làm tạm trò ảo thuật để có thêm thời gian, Song Tử cũng theo chân ra ngoài biểu diễn trước.

“Vây lấy rèm cửa được không?” - Thiên Yết trở tay vào tấm rèm cửa được thêu hình rồng phượng rất tinh xảo, quay ra hỏi.

Ngư gật đầu cái rụp, miễn có vải thì cô sẽ làm được.

Yết kéo mạnh tấm rèm rơi xuống, bay phấp phới. Nếu như mà có thêm vài cánh hoa rơi nữa thì trông còn tuyệt hơn.

6 sao nữ của chúng ta làm việc như máy, chẳng mấy chốc chiếc váy cũng sắp được sửa xong.

6 sao nam nhìn người trong mộng của mình mà lấy làm tự hào, yêu mến.

Tiểu Thu tức không chịu được, không ngờ đám con gái này khá quá, cứ vờn được cả vở kịch chỉ trong chớp mắt. Còn khước cô mới chịu để chuyện này xảy ra.

Tiểu Thu liền dẫm mạnh vào tấm vải. Lúc Nhân Mã kéo tấm vải thì.

TOẠC....

“Ôi, mình xin lỗi, mình không cố ý làm rách!!” - Tiểu Thu đưa tay lên che miệng, mắt tròn xoe vô “số” tội, phải công nhận là cô ả đóng kịch rất khéo.

“KHÔNG GIÚP ĐƯỢC ÍCH GÌ THÌ CŨNG ĐỪNG CÓ LÀM VƯỚNG ĐƯỜNG NGƯỜI KHÁC!!!” - Sư Tử quát ầm lên, cả hội trường im phăng phắc, nín thở nhìn anh.

Tiểu Thu bị quát cho sợ mất mật, cô ả xoay người bỏ chạy, lúc chạy qua còn xô ngã cả Khương Mỹ. May mà Bạch Dương đỡ kịp.

“A ha, xong rồi!” - Nhân Mã reo lên, cầm chiếc váy đưa cho Xử Nữ. Xử Nữ thay quần áo với tốc độ ánh sáng.

Thiên Trường ra hiệu cho hai chàng MC Bảo Bình và Song Tử.

Song Tử vội vàng chạy vào phía sau sân khấu, cố ních người vào bộ đồ con thần lùn để ra diễn

“Và bây giờ xin mời quý vị đến với tiết mục đặc sắc nhất và dày công nhất của lớp Z: Vở Kịch “Nàng công chúa bị thất lạc.” - Bảo Bình hít một hơi, nói rõ to để khuấy động không khí. Anh còn nhanh tay làm động tác cúi gập mình xuống, ném một lọ thuốc xuống, làm sân khấu mang làn khói kì ảo màu tím.

Giọng Cự Giải lúc bay vút lên, lúc lại trầm xuống, đưa người nghe đến Thế giới Cổ tích.

Do Bảo Bình bận làm MC, nên vai đức vua đành để Bạch Xà tạm thế chỗ, khổ nỗi chàng ta không biết gì về lời thoại, lại loay ha loay hoay, làm mất đi cả sự tôn kính của vị vua. Thiên Yết không mấy vui vẻ lắm vì Kim Ngưu cũng làm hoàng hậu, nhưng anh đâu thể xông vào phá mất buổi kịch được.

Song Ngư run quá, đọc rồi lời thoại lung tung beng. Còn Song Tử do bộ đồ con thần lùn quá nhỏ, làm anh đứng ngồi không yên. Sư Tử thì chui đầu ở trong bộ đồ con ngựa, nóng không thở được, kết quả xiêu bên này vẹo sang bên kia.

Đến cảnh nàng công chúa Xử Nữ xuất hiện với mái tóc dài thướt, thì cả hội trường ồ lên một tiếng.

“Ê, sao trông cái váy nhìn giống cái rèm cửa vậy?” - Một nam sinh nói.

“Hình như lấy vải của CLB thêu thì phải?!! Giống quá!!” - Một nữ sinh khác nói chen vào.

Đám fan dưới trướng Tiểu Thu thì sợ phát khóc, bởi họ chính là kẻ cắt phá cái váy, vậy mà giờ lại có cái váy khác.

Tiếng Xử Nữ hát khiến cả hội trường phải kinh ngạc, bởi không ai nghĩ cô có giọng hát tuyệt mĩ như vậy. Tên Mã Mã cười đắc ý. Cô thừa biết Xử có chất giọng hay, nhưng ngại không dám thể hiện, nên cô nhường lại khả năng tỏa sáng cho cô bạn.

Vở kịch diễn ra khá suôn sẻ cho đến đoạn cuối.

Mụ phù thủy Song Ngư sẽ bị ngã từ trên tòa tháp xuống, và trước lúc chết mụ đã trù ám nàng công chúa.

Lũ con gái sau khi đã giấu tấm đệm lên xe rác, chúng quay lại và chờ xem Song Ngư ngã.

“Hehe, con nhỏ Song Ngư đó sắp toi đời rồi, từ nay sẽ không còn ai cản trở chúng ta nữa!” - Đứa con gái tóc xanh cười gian xảo.

“Mà không hiểu sao anh Sư Tử với anh Thiên Trường mê nó như điên rồi! Nhìn thì vừa yếu đuối, lại vừa dặt dẹo! Con khốn đó!” - Một đứa con gái tóc vàng nói, giọng điệu chua ngoa, nghe không khác gì cái máy mài nhôm.

“Nó sắp tàn phế đến nơi rồi, giờ này thì có trời cũng không cứu được nó. HAAAAAAAAAAAAHA!!!” - Một đứa con gái xúm lại, cười sung sướng.

Nhưng bất hạnh cho chúng, Sư Tử đi ngang qua đó, nghe được câu chuyện không mấy vui vẻ này.

“Á Á!! Tha cho tôi!!!” - Đứa đầu sỏ bị Sư Tử túm tóc.

Anh nhìn bọn chúng bằng nửa con mắt, giọng nói lạnh đến thấu xương, nghe như anh đến từ địa ngục.

“Mày vừa nói gì cơ? Ai sai chúng mày làm việc này? Khai ra mau! Đừng tưởng là con gái thì tao không dám đánh. Muốn bị róc xương rồi treo lên toàn trường không? Hay muốn phơi thây ngoài biển cho cá mập? Nói mau!!”

“Dạ, dạ, ... Là Tiểu Thu sai chúng em ... làm!!!”

“HỪ!” - Sư Tử hất mạnh con nhỏ đó xuống.

Đúng lúc này, sân khấu vang lên tiếng nói.

“Dẫu có chết ta cũng phải giết được người!! Nhận lấy câu nguyên rửa của ta!! Hãy đi vào...bla bla!!”

Sư Tử nghe xong thì chạy như bay đến chỗ Ngư sẽ ngã. Anh chạy với toàn bộ sức lực lúc đó, phi như con mãnh thú đói lâu ngày. Dẫu có chết anh cũng phải cứu được Song Ngư.

Ngư sau khi đọc xong lời thoại thì trèo lên cửa sổ tháp. Nhảy vèo xuống. Lúc chân cô vừa rời khỏi cái bệ cửa sổ thì...

“OMG!!!! Đứa nào cắt mất đệm đi thế này? Chết tôi rồi!! Á á á á á!!!!!!” - Song Ngư gào thét om tỏi.

Thôi xong rồi, phen này nằm viện ít nhất cũng 2 tháng chứ đùa đâu. Ôi không!!! Cô sắp ôm hôn đất mẹ đến nơi rồi!! Đây là lần đầu tiên trong đời Ngư thấy tình yêu của đất mẹ “dặt dào” đến vậy.

Song Ngư nhắm tịt mắt lại, chờ đến cái cảnh mình nằm trong bệnh viện, chân tay bó bột kín mít, và ba mẹ cô sẽ cấm túc cô cả năm cho tôi quây.

BỊCH

Hơ! Sao hạ cánh êm vậy? Không thấy đau, tay chân vẫn ổn. Không lẽ mình lên thiên đàng luôn rồi!?! Ngư vẫn chưa dám mở mắt, đưa tay lên cấu mạnh vào má.

“Oái! Đau quá!” - Ngư xuýt xoa, không phải mơ rồi.

“Tôi không có ý định phản đối việc cô đang làm, nhưng cô nặng quá đấy! Không định xuống và cảm ơn ân nhân đi à?!” - Có tiếng nói trầm trầm vang trên đầu Ngư, nghe thật quen thuộc, ấm áp.

Cô mở mắt, và thấy cảnh tượng “kinh hoàng” : Cô đang nằm trọn trong vòng tay của Sư Tử, còn anh thì nhắm mắt nhìn cô như vật thể lạ.

Song Ngư nhảy xuống, mặt đỏ lừ lự như trái cà chua.

“Cám ơn!!” - Ngư lí nhí trả lời.

“Không có gì!” - Sư Tử cười một nụ cười đẹp mê li, trông không khác gì thiên thần giáng thế. Anh nhẹ nhàng xoa đầu cô, rồi quay lưng bỏ đi.

Nụ cười đó đã làm Ngư nhà ta chết điếng. Cô đứng đó, nhìn theo bóng anh. A! Còn chuyện hiểu lầm!

“Tối nay tui có chuyện muốn nói với anh!!” – Ngự hét tướng lên, rồi vội vàng chạy đi tìm quần áo cho màn biểu diễn sau.

Sư Tử mặt đỏ ửng như thiếu nữ mới biết yêu.

Quay lại với dàn diễn viên chính.

Thần lằn Song Tử nhìn cảnh hoàng tử Thiên Trường chuẩn bị hôn công chúa Xử Nữ thì không chịu được. Sao anh lại có thể đứng yên nhìn người con gái mình yêu hôn người khác được.

“Dừng lại ngay cái việc người đang làm!!” – Song Tử rút kiếm, chĩa về phía Thiên Trường.

“Cái gì đấy? Thần lằn thì yên vị thần lằn đi!!!” – Thiên Trường nhăn mặt khó hiểu, bộ cái lớp này có vấn đề cả lũ rồi à!!

“Người chỉ là kẻ mới gặp công chúa có vài ba lần, ta đã ở cùng công chúa suốt 18 năm, bao nhiêu thăng trầm của nàng, ta đều chứng kiến hết, người sao hiểu nàng bằng ta!” – Song Tử cao giọng nói.

Thiên Trường thấy Song Tử quá nghiêm túc, anh đành rút kiếm ra. “Lùi lại! Không ta cho người chết, dẫu người có là bạn thân của công chúa!”

“Đấu với ta đi rồi hãy nói!!” – Song Tử vừa nói, vừa lao đến.

KENG...BUP...BỐP...BINH...CHÁT...RẦM...HUỠCH

Khán giả 1: “Ồ ồ!”

Khán giả 2: “Á à!”

Khán giả 3: “Cool man!!!”

“Go go Song Tử!!! Đập chết tên đó đi!!!” – Nhân Mã hào hứng cổ vũ.

“Tiến lên với Xử Nữ diiiii!!!!” – Cự Giải cũng gào rú om tỏi.

“Song Tử, fighting baby!!” – Chị Thiên Thiên nhà ta cũng nhập hội

Đám con trai là fan của 3 chị này thấy thế cũng gào lên ủng hộ người đẹp.

Lúc này các sao nam của chúng ta mới rút ra kết luận:

“Hot girl mà có lí người cũng nghe rầm rầm”

Tất nhiên là fan boy là một chuyện, vậy các fan girl thì sao? Họ chia thành hai bè, một bên cổ vũ cho Song Tử, một bên cổ vũ cho Thiên Trường. Các thầy cô không sao can nổi.

Bất ngờ...

Thiên Trường đưa kiếm vụt một phát vào cán tay cầm của Song Tử.

Thanh kiếm rơi khỏi tay chàng thần lằn.

Các fan thì mỗi bên một biểu hiện. Bên Song Tử thì ồ lên tiếc nuối. Bên Thiên Trường thì hò reo ầm ĩ.

Chàng Song Tử thua cuộc đành ngậm đắng nuốt cay vào lòng.

“Không, không, không, không, không, không thể như vậy được!!!” – Song Ngự siết chặt hai tay, nước mắt tuôn ra như thác. Cô bé chạy vèo ra sân khấu, giơ hai tay về phía Thiên Trường đang cúi xuống gần mặt Xử Nữ.

BINH

Một chàng trai bị hất tung ra.

Toàn bộ khán giả mắt chữ A, mồm chữ O cả lượt.

“Xử Nữ à, nàng phải tỉnh dậy đi chứ!! Tên hoàng tử đó đâu phải tình yêu đích thực của nàng!!! Dậy đi, ta hóa giải lời nguyền cho nàng, oaoaoaoaoa!!!!” – Song Ngự túm lấy Xử Nữ, lắc lắc lắc để. Nước mắt dài thườn thượt.

Song Tử cũng hướng về phía Xử Nữ, anh chờ đợi cô sẽ tới chỗ anh.

Xử Nữ mở mắt. Cô ngồi dậy, vẻ mặt không chút cảm xúc. Cô khẽ đưa mắt lần lượt nhìn Thiên Trường, Song Tử.

Quyết định của nàng công chúa sẽ như thế nào đây?

Hoàng tử Thiên Trường – người nàng mới gặp qua...

Hay...

Chàng thần lẩn Song Tử - người bạn thân thiết với nàng suốt 18 năm trời bị thất lạc?

Cả hội trường nín thở, không khí nóng rực đến cả trăm độ.

Nàng Xử nhắm mắt, hàng lông mi dài uốn cong. Nàng hít một hơi thật sâu.

100 độ + 100 độ = 200 độ. Hội trường sôi sùng sục.

Và...

BÙM

Nàng công chúa Xử Nữ tóm mạnh tên “may mắn”, và hôn tên đó.

“Em biết như thế này thật không đúng!! Nhưng thật sự không thể cưỡng lại được tình yêu với chàng. Mong chàng hãy vứt bỏ ranh giới, đưa em tới tận trời xanh cùng chàng.” – Xử Nữ nói với nỗi lòng đắm thắm của một người thiếu nữ.

Và tại sao chúng ta không chiêm ngưỡng dung mạo kẻ “may mắn” đó nhỉ? Kẻ mà khiến hàng loạt con mắt đổ dồn vào, khiến cả hội trường đang nóng 200 độ nay thành 700 độ nhỉ? Kẻ khiến hai chàng trai của chúng ta á khẩu, khiến cả lớp Z rớt hàm vì kinh ngạc.

Vâng, đó chính là Song Ngự của chúng ta. Và lúc này cô nàng đang ngất sùi bọt mép vì shock!

Vở kịch trường kết thúc với màn cứu nguy của Thiên Bình.

“Vậy các bạn hãy đoán xem số phận của nàng công chúa này sẽ đi về đâu? Hãy tự mình tìm ra phần kết của câu chuyện nhé! Xin chào và hẹn gặp lại!

“Chết rồi! Không có trang phục biểu diễn! Làm sao bây giờ??!!” - Ngự và Mã chạy loạn xì ngầu cả lên, la hét như mây bà bán cá ngoài chợ.

“Không thì biểu diễn bài khác, có ai bắt phải giống Lady Gaga đâu mà lo!” - Thiên Yết nói, vẻ hờ hững.

“NO, ai làm vậy được!!” - 2 bé đồng thanh hét lên.

“Vậy phải làm sao?” - Yết cau mày, lườm hai con nhóc.

“Hay là kể chuyện cười đi!” - Ma Kết góp ý.

Vừa nghe ý kiến của Kết ca ca xong, bé Ngự và bé Mã như bị dội cho gáo nước lạnh. Kể chuyện cười đúng là thảm họa của những thảm họa.

Kim Ngưu như nảy ra ý tưởng gì rất chi là hay ho, cô vỗ tay bốp cái.

10 phút sau, Song Ngự và Nhân Mã xuất hiện trên sân khấu trong bộ đồ hai con gà, vừa hát vừa múa bài một con vịt. Đây đúng là thảm họa âm nhạc năm 2013

Lớp Z còn chuẩn bị sẵn camera quay lại hai con gà đang tái xám mặt. (Đáng đời tội thường ngày trêu chọc mọi người).

Vở kịch trường cuối cùng cũng kết thúc suôn sẻ, chỉ riêng tiết mục của Tiểu Thu không thực hiện được vì sau khi bị Sư Tử vạch tội, cô nàng trốn chui lủi ở chỗ nào, không chịu quay lại, cuối cùng các sao đành cắt phéng tiết mục đó.

14. [Chap 12:] Cuộc Chiến Tay Ba Căng Thẳng

Tại phòng sinh hoạt chung của lớp Z, 17 bạn học sinh của chúng ta đang ngồi tụ họp dưới ánh đèn chập chờn, và ánh chớp giập đùng đùng ngoài cửa sổ. (Thông cảm, bão to, mất điện).

BỊCH

Sư Tử hất mạnh Tiểu Thu, nhỏ ngã quay ra sàn.

“Cái con này chính là đứa chủ mưu giấu tẩm đem đi, tính xử lí nó như thế này đây?” - Anh lạnh lùng nói.

Tiểu Thu nhắm tịt mắt, nhỏ chờ đợi những màn tra tấn đến với mình.

“Hêê, quảng vô vạc dầu, nấu chín lên là xong!” - Ma Kết nói, không dời mắt khỏi laptop.

“Không, không, làm thế lại nhạt quá, thêm ít mắm muối thì mới đúng kiểu cách của chúng ta chứ! Đào hố đổ nước sôi cho chết nhăn răng, xong thái nhỏ đem làm tương giống như Tẩm Cám ế!” - Thiên Bình lắc lắc ngón tay, miệng mỉm cười hệt như ác quỷ.

“Cổ tích như vậy không cool lắm, theo kiểu Trung Quốc xem. Phơi xác dưới ánh nắng gay gắt, mỗi giờ lại xéo một miếng thịt, đem quảng cho chó ăn.” - Kim Ngưu có vẻ đắc ý với ý kiến của mình hơn.

Tiểu Thu nghe xong mặt tái xanh như tàu lá chuối, run lấy bầy, không nói được câu gì.

“Nếu là tui, tui sẽ buộc xác vào ngựa, rồi cho kéo đi khắp nơi!” - Sư Tử chống cằm suy nghĩ, ra vẻ ông cụ non.

“Hay ngâm nó trong vạc axit đậm đặc, phục vụ cho việc nghiên cứu khoa học??” - Bảo Bình có vẻ hào hứng.

“No, no, phải lịch thiệp hơn với một quý cô chứ!!” - Song Tử tiến lại gần, vẻ mặt cảm thông với Tiểu Thu.

“Nếu cậu muốn phục vụ khoa học thì nên cắt cô ta thành từng lát mỏng, rửa qua với dung dịch làm sạch chứ nhỉ?”

Tiểu Thu nghe xong thì suýt chết sùi bọt mép.

“Treo lên thành bao cát, hằng ngày luyện đâm bocc cho nhanh!!” - Bạch Dương có vẻ không quan trọng chuyện này lắm.

“Ê, sử dụng máy cầu, ném tung cô ta lên trời, rồi cho hạ cánh trên đá than nóng thì sao?!” - Phát ngôn của Cự Giải khiến 11 sao kia phải quay lại tròn mắt nhìn. Không ai nghĩ Giải nhi đáng yêu của chúng ta lại có thể nghĩ ra màn tra tấn ghê rợn vậy.

“Cho khóa thân rồi treo ngược lên ở ngoài trời rét 0 độ kia cũng được!!” - Xử Nữ thở dài.

“Dám đụng vào Ngư Ngư thì đầu thể xử nhẹ vậy được. Dùng mấy hình phạt kiểu Hi Lạp, La Mã cho oách. Buộc người vào đàn voi rồi cho chạy sang hai phía, xé toạc người ra!! Ahahahahahaha!!!” - Mã cười kiểu man rợn, khiến nhỏ Thu sợ trắng bệch cả mặt, đến thở cũng khó khăn.

“Thiên Yết, cậu có ý kiến gì không?” - Kim Ngưu cất tiếng hỏi, người từ nãy tới giờ vẫn im lặng.

Lúc này anh Yết của chúng ta mới gặp quyền sách lại. Anh liếc Tiểu Thu đang co rúm trên sàn đất bằng nửa con mắt, rồi bình thản nói:

“Cái đó thì quá đơn giản!! Đóng đinh cô ta lên tường giống chúa Jesu, rồi hàng ngày cầm dao phi lên đó, hoặc lấy sắt nung nóng, dí mạnh vào người, lấy axit tạt vào, cần thì ngày xéo miếng thịt ném cho chó ăn. Làm cách đó không gây chết người, mà vẫn phải chịu đau đớn thảm khốc.”

Tiểu Thu nghe xong thì mặt xám ngoét, co rúm người lại, bò đến bên chân Song Ngự, ra sức cầu xin cô tha cho ả.

“Well, well, tôi thì tôi cũng không thích hành hạ người khác theo cách dã man đó. Nhưng nếu nói rủ lòng tha cho cô thì chắc tôi cũng không có đức từ bi đến vậy. Ngã từ trên cái tháp đó xuống, nếu như rơi vào tình huống xấu nhất là đầu tôi rơi xuống trước thì sao nhỉ?” - Song Ngự ngồi vắt chân, tay chống lên thành ghế, ngón tay trở vào thái dương, đôi môi anh đào cong lên tỏ vẻ tiếc nuối, khuôn mặt toát lên sự dễ thương mà đáng sợ, như thể sắp vút người ta xuống đại ngục.

“Tôi không biết vì lý do gì nhưng cô chọn cho tôi cái chết thê thảm như vậy thì tôi chắc cũng không cần phải nường tay đâu. Thôi thì cô cứ lãnh 2 phát súng này của tôi rồi chúng ta ok ngay ý mà!” - Ngự cười tít mắt, vẻ mặt như thể đó là điều hiển nhiên, tay xoay xoay khẩu súng.

“Nghe được đó, bắn đi!!” - 11 sao khác nhiệt liệt tán thành.

Song Ngự đứng dậy, tiến về phía Tiểu Thu.

“KHÔNG, KHÔNG, TÔI BIẾT TỘI RỒI, LÀM ƠN THA CHO TÔI, KHÔNG, HUUU, HỨC HỨC!!!” - Tiểu Thu gào thét thảm thiết, âm thanh nghe thật khiến người ta nổi gai ốc.

Nhưng Song Ngự chẳng làm gì cả. Cô lẳng lặng bước qua chỗ Tiểu Thu.

“Tha cho cô đó! Dẫu sao tôi cũng chẳng hề hấn gì!” - Nói rồi cô bước thẳng về phòng, không quay đầu lấy một lần.

11 sao cũng đứng dậy: “May cho cô đó!!”

Đêm hôm đó, Xử Nữ đi xuống bếp. Cô muốn tìm thứ gì đó ăn nhẹ.

“Tìm đồ ăn à?” - Có tiếng nói vang lên.

“Hừ, là cậu à Song Tử!!” - Xử Nữ nhăn mặt khó chịu. Cô không muốn đụng mặt Song Tử lúc này.

“Sao hôm nay cậu lại hôn Song Ngự?”

“Chẳng lẽ tôi lại hôn một trong hai cậu chắc?!” - Xử Nữ vẻ khó chịu.

“Vậy tại sao cậu cứ tránh mặt tớ, thậm chí lúc tập kịch cậu cũng cố gắng không thêm tập cùng tớ, lấy lý do là đoạn của cậu và tôi dễ, không cần tập!” - Song Tử tiến sát lại chỗ Xử Nữ.

“Đúng là nó dễ mà!” - Xử Nữ miễn cưỡng quay ra chỗ khác.

“Tớ đã nói là tớ xin lỗi rồi mà!”

“Tôi đâu có giận cậu đâu!!”

“Rõ ràng cậu giận!” - Song Tử càng lúc càng tiến sát mặt về phía mặt Xử Nữ.

“Tớ hết giận lâu rồi!!” - Xử Nữ miễn cưỡng cố đẩy Song Tử ra. Cô cố gắng giấu đi khuôn mặt đỏ ửng và cả nhịp tim đang đập loạn xạ ngẫu của mình.

“Thật chứ?” - Song Tử vẫn tiếp tục hỏi.

“Thật!”

“Vậy đi chơi với mình nhé?”

“HẢ?” - Xử Nữ giật mình, cô tưởng mình nghe nhầm.

“Mình muốn chuộc lỗi vì lần trước đã để cậu leo cây. Lần này mình sẽ đợi cậu, đợi cho tới khi nào cậu chịu tới thì thôi! Đồng ý không?” - Song Tử khẽ mỉm cười. Dưới ánh trăng, khuôn mặt cậu ấy hiện lên trông thật khôi ngô tuấn tú.

Xử Nữ càng lúc càng không kiểm soát được, cô đẩy mạnh Song Tử ra, rồi chạy một mạch lên phòng.

“Gọi tôi ra đây làm gì?” - Sư Tử ngái ngủ, ngáp dài ngáp ngắn.

“Tôi muốn nói vs anh là tôi chưa có bạn trai. Lần đó tôi nói vậy để tên Thiên Trường không bám theo tôi nữa thôi!!” - Song Ngư lúng túng giải thích.

“Nhưng sao lại nói với tôi chuyện này??! Chuyện cô có bạn trai hay không đâu liên quan gì tới tôi đâu!” - Sư Tử về mặt tỉnh bơ. (Khiếp! Trong lòng đang mừng như ăn Tết mà cứ giả ngầu!!)

“Đúng...là...là...không liên quan, nhưng tôi không muốn anh hiểu lầm lung...tung vào cái tin vịt đó!!” - Ngư đỏ mặt, ấp úng mãi mới nói được. Không hiểu sao tim cô cứ đập thình thịch như đi thiếu nữ đi tỏ tình vậy? (Thì chả đúng thể còn gì nữa!!)

“Đừng nói với tôi là cô thích tôi rồi nhé?!” - Sư Tử khê cười châm chọc Ngư ngố.

“Này nhá, đừng có m..ơ, OÁI!!” - Cá ngố định phản bác thì nào ngờ cô bước hụt chân, mất đà suýt ngã xuống cầu thang. (P/s: Hai người này đang nói chuyện ở hành lang thoát hiểm)

Sư Tử nhanh tay kéo cô lại.

Anh ôm chặt lấy cô. Tim của Ngư Ngư cứ đập thình thịch như thừa năng lượng, mặt cô đỏ ửng như vừa nốc 10 chai rượu.

“He, nghe nhịp tim em đập cứ như là đang quỵến rũ tôi vậy?” - Sư Tử khê cười.

Dưới ánh trăng, khuôn mặt Sư Tử hiện lên trông thật huyền bí, kì ảo. Từng đường nét lồi cuốn trên khuôn mặt lãng tử đó khiến Song Ngư không thể nào tự chủ được.

Và...

Khoảnh khắc môi bọn họ chạm nhau, điều duy nhất Ngư nghĩ được là: “Tên này thật sự là một tên cáo già!!!”

(P/s: Tất nhiên là Rồ man tịch như vậy, không kiss mới là chuyện lạ đó!!!)

Sáng hôm sau lớp Z trở lại đi học như bình thường sau 2 tuần nghỉ. Nhưng riêng cúp-pờ Mã - Bảo thì đc ta đặc cách tặng cho bất ngờ lớn. Đó là mắu muối cho cuộc tình dở khóc dở cười mà vốn dĩ từ đầu nó cũng đã dở khóc dở cười.

Đó là: LỚP Z CÓ GIÁO VIÊN DẠY THAY CÔ THIÊN CHÂU, PHỤ TRÁCH BỘ MÔN HÓA HỌC.

Phải nói là cô giáo mới này có thân hình bốc lửa thật. Khuôn mặt quỵến rũ, gợi tình chết người + bộ ngực cup G siêu hót đã khiến lớp Z ngày càng hội tụ đầy đủ các ngôi sao. Fan hâm mộ giờ ra chơi phá rào đứng ách tắc ngoài cửa lớp gào rú để thể hiện tình yêu nồng nàn với thần tượng.

Tất nhiên là cô giáo này mê Bảo Bảo của chúng ta ngay từ cái nhìn đầu tiên. Bởi bà cô đã nghe danh thiên tài Bảo Bình và muốn có được người chồng như ảnh, mặc dù bả hơn ảnh cả chục tuổi.

Bé Mã nhà ta cũng đặc biệt không kém.

Trong ngày hôm đó nàng đã nhận đc thư tỏ tình của bé học cấp 1.

Kết quả là hai tên đầu thì to mà não thì bằng quả nho này đã có một cuộc tình siêu đáng nhớ!!! Hẹn đón đọc chap sau!!

15. [Chap 13:] Bắt Cóc? Lại Bắt Cóc..

Lại một lần nữa bắt cóc xuất hiện, mỗi tội lần này có mình anh Song Tử đau thôi!

Nhưng mà trước tiên cứ ghé qua cái cặp quái quái đã, để ta có dịp đã mở bài thì thân bài phải thật hoành tráng.

Đó, đó, khi bà cô dạy hóa vừa vào lớp phát, tên cô ý là Bạch Tuyết . Điều lố bịch nhất là bà cô này thể hiện tình cảm với Bảo Bình nhà ta là siêu lố. Hãy flash back cùng tác giả để quay trở lại bữa trưa hôm đó.

Flash back

Như mọi bữa trưa khác, các sao nam của chúng ta vẫn ăn trưa trong tiếng ca tụng của các fan.

Bất ngờ, đập vào trước mặt của các chàng trai là một ... (Chắc tự biết quá! Viết ra thô bỉ lắm!!)

“Chua choa, Bảo Bảo, học trò cưng của cô đang ăn trưa à?” - Bà già Bạch Tuyết không biết từ khi nào đã đến và ngồi xuống cạnh Bảo Bình rất chi là tự nhiên, lại còn vòng tay qua người cậu.

Bảo Bảo nghe cái âm thanh “học trò yêu” mà đang uống nước cam thì phụt hết ra từ đằng mũi tới đằng mồm, ho sù sụ.

“OMG, cô làm em giật mình à? Cô xin lỗi!!!! Để cô lau cho!” - Bà cô vẫn tiếp tục diễn cảnh “để thương chẳng hề đúng tuổi của mình”, đưa khăn lên chùi mũi cho Bảo.

“Cô làm cái gì đấy? Cô là giáo viên, em là học sinh, cô phải biết giữ khoảng cách chút xíu chứ!!!” - Bảo Bảo giãy nảy lên.

“Ôi, tình yêu cần gì phân biệt tuổi tác hả em?? Giống như sự thông minh kiệt xuất của em vậy, phải hông?” - Cô giáo “trẻ tuổi” này vẫn tiếp tục, lại còn ngả đầu lên vai Bảo nữa chứ.

“Cô ơi, cái đó không liên quan, mà cô cũng ba chục rồi chứ ít gì, làm ơn đứng đắn chút đi!!!!” - Bảo Bình vẫn cố giữ phép lịch sự, chỉ dùng ngón tay đẩy đẩy đầu bà giáo ra.

“Bậy nào!!” - Cô Tuyết giãy đành đạch. “Cô mới 29 tuổi thôi, ba chục là thế nào??”

“Thì cũng làm ơn tránh xa em raaaaa!!!!” - Mất hết cả kiên nhẫn, cậu đành hét tướng lên.

Các fan hâm mộ của Bảo Bảo thì khỏi nói. Tất nhiên là ức chế vì bà cô Hóa học kia cứ xán vào người ảnh, nhưng một phần cũng mừng thầm vì ảnh không thích bà.

Vì cũng cùng một giuộc mà ra, nên hiển nhiên cô Tuyết sẽ nhận ra được ẩn ý cũng những ánh mắt kia là gì.

“Aidaaa, mà sao hôm nay nóng quá vậy?” - Vừa nói cô vừa khẽ cởi thêm một cúc áo, cho bọn nữ sinh kia tức ói máu luôn.

Dẫu thế nào thì cũng phải công nhận là bộ ngực G-cup kia thật khiến người ta sặc máu!!

“Mà Bảo Bảo à? Em có muốn biết vì sao cô lại tên là Bạch Tuyết hông?” - Cô tiếp tục dí sát người vào ảnh, đưa ngón tay lên cầm ảnh, giọng điệu ngọt ngào, lại pha chút nũng nịu.

“EM KHÔNG BIẾT VÀ EM CŨNG KHÔNG MUỐN BIẾT!! THA CHO EM!!!!” - Không thể chịu được nữa, Bảo Bình liền làm luôn một cú bay người trên không, nhảy ra khỏi bàn ăn, phóng như tên lửa chạy biến. Anh chỉ muốn thoát khỏi bà cô biến thái này thôi.

“Đừng đi mà Bảo Bảo để thương!!!!!!” - Cô Tuyết cũng đứng dậy, chạy đuổi theo.

Bất thành công, một cây nấm nhỏ đứng chắn giữa đường.

“BÀ THÔI NGAY ĐI CHO TÔI!!! BÀ LÀ GIÁO VIÊN MÀ LÀM VẬY COI ĐƯỢC À? ĐỪNG CÓ LÀM PHIỀN BẠN TRAI TUI NỮA!!!!” - Nhân Mã không biết từ đâu nhảy ra, lại còn buộc tóc hai bên, chỉ thẳng vô mặt bà giáo, nói chắc như đinh đóng cột.

Cô Tuyết phanh két lại như kiểu phim chưởng. Khói bụi mịt mù. Phen này Long Hồ tranh hùng rồi!!!

“Hứ!!” - Cô vênh mặt, hất tóc ra đằng sau. “Em là Nhân Mã, học cùng lớp, bạn thân với em Song Ngư phải không? Tưởng tôi không biết em à? Có cha mẹ là diễn viên Hollywood, nhưng học hành thì kém tệ hại. Điểm các môn đều dưới 40 điểm, lại thêm tội quậy phá, nghịch ngợm không khác gì bọn con trai. Chiều cao thì ”khiêm tốn“, cơ thể thì không khác gì đứa con nít chưa phát triển, em mong đợi rằng cậu ta thích em ư? So với tôi, một người phụ nữ trưởng thành, quyến rũ, lại có cùng sở thích nghiên cứu hóa học, em chẳng là gì cả!!! Cỡ em chỉ có học sinh tiểu học mới thích nổi!!! Đừng có mà tự tin thái quá trong khi mình chẳng có cái gì sất!!!”

Những câu nói của bà cô không khác gì những gáo nước lạnh dội xuống đầu Nhân Mã.

“CÔ TƯỜNG CÔ NGON ĂN LẮM HẢ?? TO ĐẦU MÀ ĐẾN PHÉP LỊCH SỰ TỐI THIỂU CŨNG KHÔNG CÓ, SÀM SỜ, QUYẾN RŨ HỌC SINH MỘT CÁCH VÔ LIÊM SỈ!! TÔI NHƯ THẾ THÌ LÀM SAO? ÍT RA NÀO TÔI VẪN NẪM Ở TRÊN ĐẦU, CÒN CỦA CÔ THÌ CHẮC NẪM HẾT TRONG CÁI BỘ NGỰC TO NHƯ BÒ SỮA KIA RỒI!!!” - Mã ta cũng hung hăng đáp trả, phát ngôn như búa nện vào đầu bà giáo nọ.

Hai người lườm nhau đến rách cả mắt, sầm sét bắn ra xoèn xoẹt. Học sinh xung quanh mà phải cách xa 3m, không thì giật chết tươi như con đười ươi. Cả hai cứ đứng đó, lời qua tiếng lại, không ai chịu thua ai!!!

Lúc này Bảo Bảo dễ xương của chúng ta đang ngồi bần thần dưới gốc cây, hoảng hốt như đứa trẻ sắp bị ăn thịt.

End Flash

“Chắc, ai gửi thư tỏ tình nè?” - Mã xoay xoay bức thư, quay ra nói với mấy sao nữ.

“Ồ ồ, kinh nhĩ? Mã nhà ta có thư tỏ tình cơ đấy!!!” - Ngư cười gian, trêu chọc Ngự.

“Hehe, thời buổi này cũng có người lãng mạn kiểu đấy cơ á?” - Xử Nữ cũng tham gia. Cô có vẻ hào hứng với mấy vụ này.

“Bóc ra đi, đọc xem tâm tình của cái tên hâm hấp ấy là ai?” - Thiên Bình cũng lao nhao vào coi.

“Ế, hâm hấp là sao? Cậu muốn chết không hử? Chờ chút!!” - Nhân Mã nhanh tay xé thư.

“Híc, thuở nào rồi mà còn viết chữ hoa kiểu này!!!” - Mã cầm tờ giấy, xoay lộn xoay xuôi.

“Thì cứ đọc đi xem nào!!!!” - 5 sao nữ thúc giục. Thật đáng ngạc nhiên là Nhân Mã - ngoại trừ Bảo Bình ra - cũng có người thích được.

“Nhưng mà lâu không viết chữ này, không biết đọc ra sao!!!!” - Mã gãi đầu gãi tai.

Xiu

~

“Đưa đây, tui đọc cho!! Khiếp! Chữ đẹp thế, có phải con trai không đây?!!” - Kim Ngưu giật lấy tờ giấy, tăng hoảng đọc.

”Gửi Nhân Mã xinh đẹp!!

Tôi đã để ý em từ lâu, bởi em lúc nào cũng hồn nhiên vui vẻ.

Em luôn khiến mọi người cười, và nụ cười của em cũng rực rỡ như ánh trăng sáng trên cao.

Nhưng lần đầu tiên chúng ta gặp mặt,

Mới là lần em để lại trong tôi ấn tượng sâu sắc nhất.

Đó là khi tôi bị ngã, khi đi cùng mẹ ra siêu thị.

Tất cả mọi người đều cười tôi, không ai chịu ra giúp đỡ.

Lúc đó em đã đến bên tôi, giúp nhặt tất cả đồ đánh rơi, rồi đỡ tôi dậy.

Lúc ấy trông em không khác gì thiên sứ giáng thế, độ lượng cứu vớt nhân gian.

Tôi mong em sẽ đáp lại tình cảm của tôi.

Hãy cho tôi biết câu trả lời lúc tan học, tại gốc cây hoa anh đào sau trường!!!”

“Hơ, tui đã giúp ai ở siêu thị bao giờ đâu nhỉ?” - Mã gã đầu gã tai.

“Chắc cậu quên thôi!! Mà viết thư gì sến vậy? Nổi hết cả da gà!” - Ngự vừa nói, vừa trở vào cánh tay đang nổi đầy da gà.

“Híc, cảm động quá! Như phim ý!!!” - Giải khê sục sục.

“Thôi thì chiều nay tan học ra đó xem mặt tên ý!! Dẫu sao cậu cùng từ chối mà, có Bảo Bảo rồi còn gì!! Phư phư phư!!” - Thiên Bình lấy tay che miệng cười, vẻ tiếc nuối cho kẻ viết viết thư.

Ok, ok, ok!!! Lướt tới chủ nhật đi, để tác giả thực hiện lời hứa với các bạn Song Tử - XN nào.

Hôm đó trời đẹp kinh khủng. Gió thổi lồng lộng, xuyên qua từng chân tóc của người đi bộ. Nắng vàng rực rỡ, trải đầy trên con đường, chiếu lên hàng cây trên vỉa hè, khiến chúng sáng lung linh như pháo bông. (Phép so sánh vô duyên quá!!@@”)

Song Tử đứng dưới tán cây cảnh cafe lần trước, mỉm cười hài lòng. Anh đang đợi Xử Nữ.

Nhưng đợi mãi, Xử Nữ vẫn không tới. Anh chỉ khê cười. Nếu cô ấy muốn trả thù lần trước thì cũng được thôi, anh vẫn sẽ đợi.

1h

2h

4h

Thời gian cứ lặng lẽ trôi qua. Song Tử vẫn đứng đó, mặc cho những cô gái đi qua đường liên tục mời anh đi chơi. Anh chỉ nhẹ nhàng từ chối.

”As long as you love me

We could be stuffing, we could be homeless, we could be broke.

As long as you love me

I’ll be your platinum, I’ll be your silver, I’ll be your gold”

Song Tử bắt máy, anh hi vọng đó là Xử Nữ.

“Song Tử ơi, nguy rồi!! Xử Nữ bị bắt cóc rồi!!!! Bọn bắt cóc bảo chúng muốn cậu đến nhà hoang ở đường Royall! Chúng dọa báo cảnh sát sẽ giết Xử!!” - Trong điện thoại chỉ vang lên tiếng la hoảng hốt của Cự Giải.

Flash Back

Xử Nữ đang phân vân không biết làm thế nào vì đã đến ngày hẹn với Song Tử. Cô vẫn còn giận Song Tử lắm chứ, nhưng nếu nói là không muốn đi thì nguyên si chám gió. Cuối cùng, sau một hồi đấu tranh nội tâm kịch liệt, nàng ta đành xách túi đi.

Vừa bước ra khỏi KTX, đi được một đoạn không xa thì có 4, 5 thằng du côn tiến lại gần.

“Cô biết Song Tử chứ?” - Một thằng đầu trọc, bấm cái khuyên ở mũi.

“Phải, tôi biết cậu ấy! Có chuyện gì?!” - Xử Nữ lùi lại mấy bước, chỉ nhìn qua thôi cũng biết mấy tên này tìm cậu ấy với mục đích không tốt đẹp gì rồi. Tuy cô có võ, nhưng lại không có kinh nghiệm thực chiến và sức khỏe, nên khi gặp tình huống như thế này, thật sự không thể manh động được.

“Hành động đi!!” - Tên đầu trọc vừa ra lệnh xong thì ngay lập tức 3 tên kia xông tới, trói chặt Xử Nữ lại, lấy khăn tẩm thuốc mê bịt mũi cô.

Xử không chống cự được, ngất lịm đi.

Chúng khuôn cô lên xe ô tô gần đó.

Cự Giải đi ngang qua đó, chứng kiến tất cả. Cô định la lên nhưng khu đó vắng tanh, có la cũng không ích gì. Cô liền dồn sức chạy về KTX, kêu giúp đỡ thì không may bị tên kia túm lại.

“Cô đem cái này về gửi cho Song Tử, nhấn hấn đến nhà hoang ở đường Royall gặp chúng tôi. Không được báo cảnh sát, nếu không con nhỏ kia sẽ chết, và hấn phải đi một mình. Chỉ một mình hấn thôi!!” - Hấn nói xong thì bỏ đi.

Cự Giải vội vàng chạy về KTX, kể cho mọi người nghe, rồi gọi điện cho Song Tử.

End Flash

“Alo, cậu nghe gì không đâu? Cậu đang ở đâu đấy?” - Mặc cho tiếng Cự Giải cứ vang lên. Song Tử chỉ cầm đầu chạy thẳng đến nhà hoang đó.

Anh chạy như điên, lúc này anh chỉ muốn được nhìn thấy Xử Nữ.

10p sau, anh đã đứng trước cửa nhà hoang.

“Cự Giải, đừng báo cảnh sát, cũng đừng báo lớp mình đến đây, tớ sẽ tự mình xử lý vụ này!” - Song Tử nói xong thì đập vỡ luôn mấy điện thoại.

Anh đẩy cửa bước vào. Cả căn nhà bốc lên mùi hôi tanh, ẩm mốc, khiến người ta buồn nôn.

“À, xin chào, mày đã đến rồi cơ à?” - Một thằng đầu mào gà, mình xăm xổ đủ thứ hình.

“Kính, vậy anh hùng đến một mình chứ!!” - Thằng đầu trọc tiến lại gần, vẻ mặt hấn rõ khả ố.

“Chúng mày muốn gì? Xử Nữ đâu?” - Song Tử lạnh lùng nhìn mấy thằng đó. Trông anh bây giờ còn đáng sợ hơn cả Thiên Yết.

“An tâm, người yêu mày vẫn ổn, đang ở đằng kia kìa” - Tên đầu trọc vừa nói, vừa chỉ về phía Xử Nữ đang bị trói.

“Đồ ngốc, đồ đần, đồ ngu!!! Cậu đến đây làm cái gì hả? Cậu có bị tâm thần không? Cút đi!!! Ai khiến cậu lo cho tôi chứ!! Sao lại lao đầu đến đây làm gì?!!” - Xử Nữ gào lên, nước mắt cô rơi đầm đìa trên khuôn mặt kiêu diễm.

“Yên nào, hấn tới đây để cứu cô đó!” - Tên đầu trọc tiến về phía Xử Nữ, rút ra một con dao.

“Nếu mày muốn cứu con nhỏ này, thì đứng yên đó! Hôm nay bọn tao sẽ xử mày vì tội xắc láo, dám cướp người yêu của bọn tao. Chỉ cần mày động thủ thôi, thì khuôn mặt con nhỏ này sẽ nát như tương luôn!” - Hấn dí con dao vào mặt Xử Nữ.

“Xi, có một vậy thôi mà cũng phải lên kế hoạch kì công vậy!!” - Song Tử phui tay, cười khẩy một cái. “Đến đi!!”

“XÔNG LÊN!” - Tên đầu trọc hét tướng lên.

Cả 4 thằng kia nhảy vào đám đá Song Tử.

Xử Nữ nghe nhưng tiếng đám cứ thùm thụp vào người Song Tử, thấy người cậu khẽ run lên. Hấn nó đau lắm.

“Không, dừng lại đi, đừng đánh nữa!!” - Xử Nữ gào lên thảm thiết, nước mắt tuôn rơi lã chã. Cô giãy giụa, cố gắng thoát khỏi tên kia, lao ra đỡ những cú đâm cho Song Tử.

“Thế nào?” - Tên đầu trọc cười, nhìn Song Tử đang chảy be bét máu.

“Khả năng của tụi mày chỉ có đến đây thôi sao, đâm nhẹ như hều, chẳng ăn nhằm gì!!” - Song Tử đứng dậy, lấy tay quệt máu ở miệng. Anh nhìn tên đầu xỏ băng nửa con mắt.

Nhưng ánh mắt anh nhìn Xử Nữ thì thật triu mến, như thể đang nói với cô anh sẽ không sao, cứ yên tâm.

Xử Nữ nhìn Song Tử như vậy thì trái tim cô đau quặn lại như có người bóp.

Song Tử lại bị đánh tiếp. Chúng đánh anh tàn bạo tới mức anh ngã khụy xuống. “Giờ thì sao hả?!” - Tên đầu sỏ cười khẩy.

“Mới có thể đã một phờ râu rồi thì không được ích gì đâu!!” - Song Tử cười khẩy.

Tên đầu trọc điên lên, hấn liền xô Xử Nữ qua một bên, chạy lại đánh Song Tử. Còn đá mạnh vào đầu anh nữa.

Rồi không rõ hấn lượm ở đâu được một cái gỗ to tướng, giơ lên định đánh Song Tử, mà anh thì không nhìn thấy hấn.

BÓP

Xử Nữ lao ra đỡ lấy Song Tử. Cả khúc gỗ giáng vào đầu cô như búa bổ.

Xử Nữ choáng váng sau cú đánh. Cả đầu cô sưng vù lên, đau buốt như có ai đó lấy hai thanh sắt gỗ vào nhau.

“Đủ chưa hả? Còn định làm gì nữa?” - Xử Nữ quay ra nhìn tên đầu xỏ, mắt sầm vành giận dữ.

Hấn nhìn chằm chằm vào Xử Nữ. Bất ngờ, hấn buông thanh gỗ ra, xoay người bỏ đi.

“Đi thôi chúng mày, nó chẳng đáng để đánh nữa đâu, còn phải để bạn gái bảo vệ!”

Cả bọn kéo nhau bỏ đi, để lại mình Xử Nữ và Song Tử.

“May cho mày đó!!”

“Cậu là đồ ngốc à? Sao lại đến đây làm gì?” - Xử Nữ khóc nức nở.

“Cậu mới là đồ ngốc, nếu không phải là tôi, thì ai sẽ là người cứu cậu!!” - Song Tử gắng gượng nói.

“Cậu đâu cần phải vì tôi chứ!!! Đồ ngốc, đồ ngu, đồ đàn....!!”

“Cậu có nhớ lời bài hát As long as you love me của Justin Beibber chứ! Tớ sẽ sửa lại lời bài hát đó, kể cả khi cậu không yêu tớ nữa, tớ vẫn sẽ làm mọi thứ vì cậu! Vậy nên đừng khóc!” - Song Tử đưa tay lên chạm nhẹ vào má Xử Nữ.

“Tớ sẽ luôn luôn yêu cậu mà! Đồ ngu!!” - Xử Nữ mỉm cười hạnh phúc.

Song Tử chỉ mỉm cười mãn nguyện, cánh tay buông thõng xuống.

“KHÔNG!! CẬU KHÔNG ĐƯỢC CHẾT, CẬU PHẢI SỐNG!!!! SONG TỬ!!!!!!” - Xử Nữ hét lên, lay mạnh Song Tử, nhưng anh vẫn cứ nằm đó.

(P/s: Phù, cuối cùng cũng xong!! Híc, thế này mà mấy bạn còn kêu chuyện tình XN - SoT nhạt nữa thì... tui viết cho hai đứa chúng nó chết vì tai nạn giao thông luôn!!!!><>

16. [Chap 14:] Tuyên Chiến

“Tạm biệt nó đi là vừa!” - Một tên đầu trọc cười độc ác, tay cầm khúc gỗ giáng mạnh vào đầu Song Tử.

BÓP

“AAAAAAA!! KHÔNG!!!!!!” - Máu văng vào mặt Xử Nữ, cô hét lên thảm thiết. Song Tử nằm đó, không bao h tỉnh dậy nữa.

“KHÔNG KHÔNG KHÔNG, TRẢ CẬU ẤY CHO TÔI!!!!!!” - Xử hét tướng lên, ngồi bật dậy, đập mạnh đầu vào một cái đầu khác.

“Tôi đang ở đâu đây?” - Xử thở hổn hển, cất tiếng hỏi.

“Ở trong bệnh viện!!!” - Song Ngư tay giữ mũi chảy máu ròng ròng, ngắc ngứ nói. “Aida, đau v~!!!”

“20 phút sau khi Song Tử cúp máy, bọn tớ đến căn nhà hoang đó. Đến nơi thì cả hai người đã bất tỉnh nhân sự rồi!!” - Thiên Bình giải thích luôn, trước khi Xử kịp hỏi.

“Thế Song Tử cậu ấy đâu rồi? Cậu ấy có sao không?” - Xử Nữ túm lấy tay Thiên Bình, lo lắng hỏi.

Đột nhiên cả gian phòng trầm xuống, không một tiếng động.

Thiên Bình khẽ nhíu mày, né tránh ánh mắt Xử Nữ.

“Cậu ấy mất nhiều máu quá,... bác sĩ nói cậu ấy không qua khỏi...!! Phải chi tụi tớ đến sớm hơn?!” - Cự Giải đau lòng, nước mắt rơm rớm trực rơi xuống.

Song Ngư và Nhân Mã chỉ quay lưng đi, hai người cứ khẽ run run. Kim Ngưu bước tới nhẹ nhàng vỗ vai dỗ dành.

“Không, đây không phải sự thật, cậu ấy ở đâu, tớ phải gặp cậu ấy!!” - Xử Nữ bật dậy ra khỏi giường.

“Phòng 210, ở cuối dãy!” - Thiên Bình đưa tay lên che mặt, có lẽ để giấu đi đau thương.

Xử Nữ chạy như bay tới phòng bệnh cuối dãy. Đến nơi, cô thấy Bảo Bình và Sư Tử đang đứng ngoài cửa.

Bảo Bình đưa tay lên trán, che nửa khuôn mặt, giọng nói ảm đạm:

“Chị hai à... cậu ấy ...!!”

“Vào thăm cậu ấy nốt lần cuối đi!” - Sư Tử xoa đầu Xử Nữ, ánh mắt lộ rõ vẻ đau buồn.

Cô không muốn tin đây là sự thật. Tại sao cậu ấy lại bỏ cô đi dễ dàng vậy?

Xử Nữ đẩy nhẹ cánh cửa. Căn phòng bệnh trắng toát, thoang thoang mùi thuốc tấy.

Trên giường bệnh, một chàng trai nằm đó, chiếc khăn phủ kín trên mặt.

Ma Kết khẽ nhìn Xử Nữ tiến vào. Rồi anh lại lảng lạng quay đầu nhìn ra phía ngoài cửa sổ.

“Cho đến tận phút cuối, nó vẫn cố gọi tên cậu, Xử Nữ ạ!!” - Thiên Yết ngồi trên chiếc ghế bên cạnh giường bệnh, cất tiếng nói.

Xử đến bên giường bệnh, cô quỳ xuống bên cạnh, khẽ kéo chiếc khăn che mặt ra.

Một chàng trai khôi ngô đang ngủ. Mắt anh nhắm im lìm, hàng lông mi dài cong vút.

“Cậu là đồ tồi thất hứa không đáng làm mặt quân tử!! Cậu nhìn tôi với cái ánh mắt là cậu sẽ ổn, vậy ra ổn là như thế này hả? Nếu biết trước sẽ như thế này thì cậu còn đến cứu tôi làm gì? Cậu nói kể cả khi tôi có ngừng yêu cậu, cậu vẫn sẽ làm mọi thứ vì tôi cơ mà, bây giờ cậu thành cái xác khô này rồi thì cậu làm được gì hả đồ chết tiệt hám gái!!!” - Xử vừa nói, nước mắt tuôn rơi lã chã. Cô gục xuống bên Song Tử, khóc lóc thảm thiết.

“Tôi xin cậu đấy! Làm ơn tỉnh lại đi!! Hức hức!!!” - Cô khẽ thì thầm trong tiếng khóc.

Cả căn phòng cứ im lặng cho đến khi...

“Híc, tui không thể chịu được nữa rồi!!! Hahahahahaha!!!!” - Thiên Yết giọng cứ run run, sau cùng thì phá lên cười.

“Ôi chết mất thôi, không thể tả được cái cảm xúc vừa rồi!!! Híc, kết thúc được rồi đấy mấy cu ơi!!” - Ma Kết đưa tay quệt nước mắt, nói vọng ra ngoài cửa.

9 sao còn lại đẩy cửa bước vào.

“Không thể tưởng tượng nổi!! Chúng ta thành diễn viên Hollywood được rồi đấy!!” - Nhân Mã phá lên cười.

“Xí!! Cậu với Ngư cứ cười suốt, tớ toàn phải ra cứu nguy!!!” - Kim Ngư lè lưỡi.

“Các cậu phải coi được vẻ mặt của Xử Nữ lúc đó ý ”Cậu đúng là đồ tồi...“, không thể đỡ được. Tui chào thua rồi!!” - Ma Kết cười lăn lộn, cố gắng miêu tả lại vẻ mặt của Xử Nữ.

10 sao bò lăn ra cười, còn Song Tử thì ngồi bật dậy, vẻ mặt rất ư là tự hào.

Nhanh chóng hiểu ra được sự việc, Xử Nữ mặt chuyển từ đỏ rực sang tím thẫm.

“CÁC CẬU COI TUI LÀ TRÒ ĐÙA THẾ HẢ??? DẬY NGAY CÁI ĐỒ NGU NÀY!!!!” - Xử gào ầm lên, nhảy bổ lên người Song Tử, bóp cổ tên đó.

“Tha cho tớ, là chúng nó bày trò chứ bộ!!” - Song Tử mặt tái xanh như tàu lá chuối, quay ra đổ tội cho 10 sao kia.

“NÀY THÌ BÀY TRÒ TRÊU TA NÈ!!” - Xử tiện tay cầm ngay cây chổi, xông ra phang cho mỗi đứa một phát. Mấy sao kia hốt hoảng bỏ chạy, vừa chạy vừa né chổi.

Cuối cùng phòng bệnh chỉ còn có 2 người.

“Sao im lặng vậy? Cho tớ xin lỗi mà!!” - Song Tử quay qua dỗ dành Xử Nữ.

“...” - Xử Nữ vẫn im lặng không nói gì.

“Nhưng lúc đó tui tưởng tui chết thật mà, tui gọi tên cậu thật chứ bộ!! Người bình thường mà bị tui nó đánh như vậy thì toi rồi chứ sống sao được!!! Tui sống được là quá giỏi!!”

“...”

“Ê, nói gì đi chứ!! Bộ cậu cần phải lỗi rồi à?” - Song Tử bắt đầu mất kiên nhẫn.

“Híc, tại tui mơ thấy cậu chết, nên tui ... tui sợ lắm... Lúc Giải bảo... cậu chết, tui... cứ tưởng thật. Nào ngờ lại bị đem ra làm trò đùa!! Híc!!” - Xử đưa tay lau nước mắt.

Song Tử trầm nghĩ: Hê, tên này cũng dễ thương ra phết nhỉ?!

“Thôi được rồi!! Đừng dụi nữa, không toét mắt ra đó! Nhìn khó coi lắm!!” - Song Tử khẽ mỉm cười nhắc nhở.

“Biết rồi, khỏi nhắc!!” - Xử cười đáp lại.

Giờ chúng ta sẽ tiếp tục phát triển cuộc tình của Bạch - Giải, Thiên - Kết và Yết - Ngư. 3 cpl cùng một lúc, sẽ một đây!!

Let's start with Yết - Ngư, cúp-pờ này tạm tịt mãi vẫn chưa được quay trở lại. Giờ sẽ là lúc đèn bù.

Đêm hôm đó, do mãi suy nghĩ, Yết không ngủ được liền ra ngoài đi dạo.

Buổi đêm tại khuôn viên trường khá lạnh. Gió thổi mạnh, kéo theo mấy chiếc lá kêu xào xạc. Mấy chiếc xích đu đong đưa, kêu cọt kẹt. (Mặc dù là rất sợ ma, nhưng tác giả quyết hi sinh vì độc giả, bám theo chàng Yết đến cùng)

Dáng vẻ lạnh lùng, cô độc của Yết thật sự rất hợp với khung cảnh khuôn viên trường lúc này. Diêm Vương thì phải hợp với địa ngục chứ nhỉ? Anh vừa đi, vừa nhớ lại lần chuyện lần trước. Từ lần đó đến nay Ngư vẫn không nói chuyện với anh. Cũng phải thôi, anh làm tổn thương cô ghê thế cơ mà!

Những giọt nước mắt của cô vẫn ám ảnh anh cho đến tận bây giờ.

Yết rào bước đi mãi.

SỘT SOẠT...SỘT SOẠT

Phát hiện thấy có tiếng động sau lưng, Thiên Yết trừng mắt quay lại theo phản xạ.

BỊCH

Một cái túi được ném vèo từ phía bên kia bức tường sang. Yết tiến lại gần. Anh muốn xác định xem đó là cái gì.

“Ui chao, tường gì cao vậy? Thế này làm thế quái nào ta trèo qua được!!” - Phía bên kia tường phát ra giọng nói quen thuộc.

“Kim Ngưu phải không?” - Yết có thể nhận ra ngay giọng nói đó.

“Hơ, ai...vậy?” - Phía bên kia vọng lại tiếng dò hỏi.

“Tớ, Thiên Yết đây! Cậu làm gì vậy?” - Thiên Yết đáp.

“A, Yết hả? Tớ đói quá, mà lại hết đồ ăn nên tớ lên ra ngoài đi mua, nhưng lúc quay lại thì lại đụng ông bảo vệ, đành chuồn lối này mà mãi không trèo qua được!! Cậu giúp tớ với được không?”

“Chuyện nhỏ ấy mà!” - Nhanh thoăn thoắt, Yết nhảy qua phía bên kia.

“OA, giỏi vậy!!” - Kim Ngưu thán phục.

“À, gia đình tớ là tổ chức Mafia mà, biết võ thì trèo qua đơn giản lắm. Lên lưng tớ công!” - Thiên Yết quỳ xuống, xoay lưng về phía Ngưu.

“Vậy được không? Nhỡ ngã thì sao?” - Ngưu có vẻ lo ngại.

“Lên đi, không sao đâu! Không nhanh lên là ông bảo vệ đến rồi kia kìa!” - Thiên Yết nói chắc nịch.

“Oái!” - Ngưu vội vàng trèo lên. Đằng sau thấp thoáng ánh đèn.

VỤT

Thiên Yết đã nhảy sang phía bên kia. Đúng lúc đó thì ánh đèn chiếu đến.

“Phù, may quá! Thoát rồi! Mà cậu làm gì ở đây vào giờ này?” - Ngưu thở phào nhẹ nhõm.

“Đi dạo ấy mà!” - Yết đáp. Cả lưng cậu vẫn còn cảm nhận hơi ấm của Ngưu ban nãy.

“Muốn ăn không? Tui tớ nấu ăn không ngon lắm, nhưng cũng không quá tệ đâu!” - Kim Ngưu hào hứng giơ túi đồ ra.

“Ừm! Rất hân hạnh được ăn thức ăn cậu nấu!!” - Yết vừa nói vừa khom lưng cúi người trông rất quý tộc.

“Hahahaha, cậu đùa hay thật!!!”

Hai người nói chuyện rôm rả trên con đường về KTX.

Đột nhiên thấy tội tội Cự Giải - Bạch Dương, bị ta lừa mãi vẫn vướng trong tình tay ba ==”

Cự Giải khê mừng thầm cho Song Tử và Xử Nữ, cuối cùng hai người ấy cũng đã đến được với nhau. Nhưng rồi cảm giác ấy cũng qua nhanh. Cô lại thấy tủi thân cho mình.

Xử Nữ, Nhân Mã, Thiên Bình, Kim Ngưu và Song Ngưu, ai cũng cố gắng vươn tới tình yêu của mình thì bản thân cô lại cứ tụt lại, chỉ mong chờ Bạch Dương sẽ thích mình, mà không làm gì để khiến cậu ấy chú ý tới mình. Giải cứ đi đi lại lại trong KTX, suy nghĩ xem mình nên làm gì. Bất chợt, cô nhìn thấy cánh cửa hành lang được mở ra. Theo bản tính tò mò, cô nấp ở đó xem chuyện gì.

Ở phía cầu thang thoát hiểm, có hai bóng người mập mờ, nhưng cô có thể dễ dàng nhận ra ngay một người. Cuộc nói chuyện của họ rất nhỏ, Giải cố gắng lắng mới nghe được mấy từ.

“Bạch Dương à, mình thích cậu!!” - Tiểu Mỹ nhẹ nhàng nói.

“Ồ, mình, mình...” - Bạch Dương ấp úng.

“Mình biết là cậu không thích mình đâu, nhưng mình vẫn muốn bày tỏ tình cảm này với cậu!!” - Cô gái vẫn tiếp tục nói.

“Mình thật sự không biết phải làm gì!!” - Bạch Dương lúng túng, anh chỉ biết cười trừ. Đây là lần đầu tiên trong đời có người con gái tỏ tình mà anh lại bối rối như thế này. Trước đây anh sẽ thẳng thắn từ chối luôn. Có lẽ tại anh cũng mến cô gái này. Nhưng bây giờ anh đang yêu người con gái khác, chỉ có điều cô ấy thích người khác rồi. Chắc vì anh đã từng làm tổn thương cô ấy.

“Mình thích người khác rồi, đó là Cự Giải. Tiểu Mỹ, mình rất xin lỗi và cảm ơn tình cảm chân thành của cậu.” - Bạch Dương nhẹ nhàng nói. Suy cho cùng thì anh cũng không muốn làm tổn thương cô gái này.

“Mình biết cậu sẽ nói như vậy mà! Nhưng cậu có thể ôm mình một lần duy nhất này được không? Mình biết đây là đòi hỏi quá đáng, nhưng mình vẫn muốn được đáp lại một thứ gì đó cho lần đầu tiên trong đời mình dũng cảm làm một việc. Dẫu sao cậu cũng là mối tình đầu tiên của tớ!” - Tiểu Mỹ chỉ mỉm cười nhẹ nhàng. Cô không muốn đòi hỏi gì hơn, kể cả khi anh có từ chối cô cũng không oán giận.

Bản tính dễ mềm lòng, Bạch Dương nhẹ nhàng ôm Tiểu Mỹ, như một món quà an ủi cô.

Hành động này của anh đã vô tình làm tan nát trái tim ai đó hiện đang nấp trong xó.

Cự Giải không thể nghe được cuộc nói chuyện của họ hoàn hảo, nhưng khi thấy Bạch Dương ôm Tiểu Mỹ, lòng cô đau như cắt.

Cô biết rằng cô mất Bạch Dương là vì cô quá yếu đuối, không dám nói lời yêu cậu ấy trước khi cậu ấy bị cướp mất. Giờ đây có muốn cô cũng không lấy lại anh được.

Cự Giải chỉ biết cầm đầu chạy vào phòng, và gục mặt xuống gối khóc. (Tác giả lực bất tòng tâm, đành nhìn Giải khóc, lòng ân hận không tả!!!!I’m so sorry baby!!)

Tối đó, Thảo Ngọc qua phòng Thiên Bình.

“Thiên Bình, mình có thể nói chuyện với cậu được không?” - Thảo Ngọc cười nói.

“A, ừm, cậu vào đi!” - Thiên Bình mở cửa, mời cô vào.

“Liệu có hai cậu ấy ở đây có tiện không?” - Thảo Ngọc nhìn Song Ngư và Nhân Mã, thẳng thắn nói.

“À, không sao đâu! Cậu có nói đi!” - Mã, Ngư cùng đồng thanh đáp.

“Mình sẽ vào thẳng chủ đề chính là: mình thích Ma Kết. Cậu ấy là mẫu người yêu lí tưởng của mình. Mình cũng biết là cậu thích cậu ấy, nhưng mình không muốn bỏ cuộc. Mình sẽ tuyên chiến với cậu với tư cách là tình địch! Mong cậu chiều cố!!!” - Thảo Ngọc mỉm cười thân thiện mà đầy nghiêm túc. Hiếm có cô gái nào lại cứng rắn như vậy. Cô đưa tay về phía Thiên Bình.

Thiên Bình nghe Thảo Ngọc nói, mặt tròn xoe ngạc nhiên. Ma Kết thích cô á? Thảo Ngọc nói thật chứ?!! OMG!!! Bình nhi muốn bay lên tận thiên đàng, nhưng Thảo Ngọc đã kéo cô trở lại thực tại.

“Woa, tớ không nghĩ lão Kết nhà tớ lại được nhiều người thích vậy đâu!! Tớ còn lo lão ế đến già cơ!!” - Ngư kinh ngạc không tin vào mắt mình.

“Được, mình chấp nhận!” - Thiên Bình cũng mỉm cười tự tin đáp lại.

“Tháng sau sẽ có Lễ hội Thể Thao, đó sẽ là lúc chúng ta tranh tài. Phần thi chính là tiết mục cổ vũ, đội ai được nhiều người bình chọn hơn thì sẽ thắng. Kẻ thua phải ngay lập tức rời khỏi Ma Kết, không được phép bén mảng lại gần cậu ấy nữa!” - Thảo Ngọc nói chắc như đinh đóng cột, bóp chặt tay Bình nhi.

“Được tớ chấp thuận!” - Bình nhi cũng nhìn thẳng vào mắt Thảo Ngọc, tự tin đáp lại.

Cuộc chiến giữa hai cô gái sẽ thế nào đây? Mời các bạn tiếp tục hóng nhé!!

17. [Chap 14:] Buổi Hẹn Hò Của Nhân Mã

Cuối cùng thì lớp Z cũng đi học bình thường trở lại, trừ Song Tử đang nằm viện. Do là có giáo viên mới, nên lớp tranh thủ đổi chỗ để tiện tám với nhau.

Ma Kết cầm tập giấy to ụcch, nói như oang oang, là kẻ duy nhất thừa năng lượng trong cả lớp học uể oải này.

“Như các bạn đã biết là sau kì nghỉ đông thì chúng ta sẽ có đại hội thể thao. Nhưng năm nay sẽ có sự đổi mới đó là không có tiết mục của đội cổ vũ nữa...” - Ma Kết chưa dứt câu thì cả lớp đã xôn xao.

“Không có tiết mục của đội cổ vũ nữa á? Nhưng cái này là theo lễ truyền thống mà!”

“Oài, thế thì oải lắm!! Suốt cả lễ hội mà toàn vất sức ra không có cổ vũ vớt lại buồn chết!!!”

“Ê, thế này sao mà Bình nhi đấu với Thảo Ngọc được? Không phải họ định thi cái cổ vũ này để xem ai là người của Ma Kết à?” - Nhân Mã thì thầm với Song Ngư.

“Chắc, nếu không được tham đấu cổ vũ thì đành đấu cái khác thôi!! Mà tớ không nghĩ có ngày anh hai nhà mình lại được gái giành giật kinh vậy đấy!!” - Ngư cười nhe răng, liếc đêu Kết.

“Cái gì cơ? Thiên Bình với Thảo Ngọc đấu nhau để giành Ma Kết á?” - Bất ngờ một hội sao xúm lại, lơ nhố cả lũ, trừ Thiên Yết, những người trong cuộc và học sinh không thuộc 12 chòm sao.

“Kinh nhi? Thiên Bình thì xinh khỏi biết, làm người mẫu cơ mà! Nhưng mà tui chưa bao giờ nghĩ mẫu người của cậu ấy lại là Ma Kết cả!” - Bạch Dương nói xen vào.

“Tớ nghĩ Thảo Ngọc có ưu thế hơn, vì cô ấy có cá tính giống Ma Kết, cứ như cặp trời sinh ý!!!” - Bảo Bình chen vào.

“Ê, không biết nam châm cùng cực thì sẽ đẩy nhau à?” - Kim Ngưu khẳng định.

“Nhưng mà giống nhau theo kiểu của họ thì dễ đồng cảm hơn chứ?” - Sư Tử cũng nhiệt tình tám chuyện.

“Ày, có nói thì cũng nói be bé thôi chứ! Ma Kết nghe được mất vui, mà hai bà chằn kia điên lên thì sao? Suyt suyt” - Ngư xì dài, mắt liếc qua Thiên Bình với Thảo Ngọc.

“Tớ vẫn thấy Thiên Bình hợp với Ma Kết hơn Thảo Ngọc, các cậu không thấy tình cảm giữa sếp và nhân viên rất lãng mạn hay sao? (Ma Kết là quản lí tập đoàn, còn Thiên Bình là người mẫu thuộc quyền quản lí)” - Cự Giải chấp tay, mơ màng nói.

“Nhưng xét theo cấp độ thực tế thì hai người cùng làm sếp sẽ tiến tới tương lai làm sếp hơn!!” - Cô Bạch Tuyết cũng hào hứng “buôn dưa lê, bán dưa chuột”, quên mất cả vị trí của mình.

“Ê, cô bỏ cái tay ra khỏi người Bảo Bảo của tôi giùm cái!! Đừng quên chức vụ giáo viên chứ!!!” - Nhân Mã hất tay bà cô ra khỏi người Bảo, nhăn nhó nói.

“CẢ LỚP NGHE TỚ PHỎ BIẾN XONG ĐÃ NÀO!!!” - Ma Kết hét lên, bực cả mình với cái bọn chuyên cầm đèn chạy trước ô tô.

Lớp Z lại nhanh chóng ổn định vị trí. Ai đấy cũng sợ Ma Kết như sợ chuột.

“Tuy tiết mục cổ vũ bị cắt đi, nhưng hội học sinh đã đưa ra ý kiến khác, để không làm mất lòng cái bạn nam, thiệt thòi cho các bạn nữ! Đó là nhà trường sẽ tổ chức cuộc thi Miss Zodiac, là cuộc thi khoe sắc đẹp, sự khéo léo và học vấn của các bạn nữ. Nếu bạn nào muốn tham gia thì hãy lên đây lấy phiếu đăng kí. Còn bạn nào muốn đóng góp giúp đỡ cho Đại hội và cuộc thi thì cứ nhiệt tình giơ tay, đóng góp nhiều sẽ được cộng điểm thành tích!” - Ma Kết nói liền một lèo không ngừng nghỉ. Anh vừa dứt lời, lớp học lại lao xao.

“Èo, thi Miss á? Thế thì khó cho Thiên Bình lắm.” - Xử Nữ lên tiếng, vẻ băn khoăn.

“Lo là lo thế nào? Thiên Bình chẳng phải quá đủ tiêu chuẩn sao?” - Bảo Bình chưa hiểu lắm.

“Nếu xét về nhan sắc và sự khéo léo thì Thiên Bình đạt rồi, nhưng lực học của cô ấy khá tệ, mà cuộc thi này đòi hỏi cả trình độ học vấn nữa. Ít ra Thiên Bình cũng phải đạt trên 75 điểm mỗi môn thì may ra còn trụ được!!” - Thiên Yết cuối cùng cũng không cưỡng lại được nữa, liền gia nhập hội “buôn” luôn.

“Ồ! Đã hiểu!! Nếu thế thì bất lợi thật!! Vì Thảo Ngọc học giỏi lắm, điểm số ngang ngửa Ma Kết cơ mà!!” - Sư Tử ồ lên một tiếng, chóng cằm suy nghĩ.

“Nếu thế thì để tui gia sư cho cô ấy, dẫu sao thì điểm số của tui cũng cao mà!!! Chỉ thấp hơn Ma Kết có xít!!” - Bảo Bình tự tin nói chắc nịch (Anh Bảo Bảo nhà ta là thiên tài, nhưng anh không chịu học, đi thi chuyên gia làm bài ẩu, không check kĩ, nên điểm số luôn đứng thứ 2 trong lớp).

“Phải rồi, Bảo Bảo của cô là thiên tài mà!!” - Cô Tuyết không biết từ đâu xông ra, ôm chặt lấy Bảo Bình, còn định “mì” cậu một cái.

“Hey, đừng có lợi dụng!!!!” - Nhân Mã lấy ngay tờ giấy, nhanh như cắt dán vào môi bà giáo.

“Ờ, khó nh? Hay là mình hối lộ BGK?” - Kim Ngưu cong môi lên, vẻ mặt trông rất đáng yêu, khiến chàng Yết nhà ta đỏ mặt quay đi.

“Không được, đây là cuộc thi quang minh chính đại, phải công bằng chứ!! Nếu không thì dẫu có chiếm được Kết ca, chị Thiên cũng không vui đâu!! Mà như vậy lại tui thân cho Thảo Ngọc, cậu ấy cũng rất thích Kết ca mà!!” - Song Ngư ngay lập tức phản bác.

“Phải đó, tình yêu không thể đạt được bằng cách giẫm đạp lên hạnh phúc của người khác!!!” - Cự Giải nắm chặt hai tay, quả quyết không ủng hộ.

“Vậy phải tính sao giờ?” - Bạch Dương thở dài hỏi.

“Thì chỉ còn cách hỗ trợ Bình nhi việc học thôi, còn lại phải tự cậu ấy thôi!” - Xử Nữ ngao ngán nói.

Cuộc bàn tán kết thúc tại đó.

Buổi chiều hôm đó, Thiên Bình đi đến thư viện.

Cô biết điểm yếu của mình là cô học không giỏi, nên giờ chỉ còn cách cố gắng mà học. Mà cái hội đó, có tám chuyện thì cũng phải be bé cái mồm thôi chứ? Nói to ùng trong lớp, kết quả là Kết cũng biết ý định của cô rồi!!! AAAAAA!!!!

Bình nhi vừa đi, vừa rửa hai cái con Cá ngó và Ngựa điên, làm lộ hết chuyện, không biết Thảo Ngọc sẽ nghĩ gì về cô nữa!!!

Vào đến thư viện, cô chọn cho mình một chỗ ở góc khuất cạnh cửa sổ cho yên tĩnh. Híc, tự học cũng khổ thật, gặp vấn đề khó thì phải tự cố mà hiểu, không có ai giảng giúp. Biết vậy cô đã đồng ý cho Bảo Bình dạy kèm.

Cô vò đầu bứt tai, không sao hiểu được!!

“Chỗ này phải làm như vậy nè! Thế x vào đây rồi giải...” - Bỗng nhiên có bàn tay thò vào quyển sách, chỉ cho cô.

“À há, đúng rồi! Cảm ơn nhé! Ế?!?” - Thiên Bình cười tươi như hoa, xong cô khựng lại mất 2s, cô ngẩng mặt lên.

“Anh Ma Kết!!!” - Thiên Bình ngạc nhiên.

“Haha, lần đầu tiên thấy em vào thư viện đó! Cần anh giảng bài cho không?” - Kết cười tươi, khiến tim cô đập như người thừa năng lượng.

“Vâng, nhờ anh chiếu cố!” - Bình nhi cúi gằm mặt xuống.

“Vậy cần giảng những chỗ nào?”

“Bài này, và bài kia nữa, toán thì chỗ đó em không hiểu, ngoài ra còn Lí, Hóa nữa!!!”

“Cứ bình tĩnh, anh sẽ giảng hết cho!!”

Hai người nói chuyện vui vẻ, đó là lần đầu tiên Thiên Bình nói chuyện được với Ma Kết. Cô cảm thấy hạnh phúc như đang ở trên chín tầng mây. Đúng là được người mình thích giảng bài tuyệt thật. Hiểu sạch sành sanh, không sót một chữ.

Học xong hai người còn rủ nhau đi ăn. Bình nhi phê đến tận tối luôn. Còn Ma Kết thì mấy lần tim đập loạn nhịp trước Thiên Bình. Đó cũng là buổi tối đáng nhớ nhất trong đời anh.

Cuối cùng thì tình yêu của họ cũng đã nảy nở rồi, ta hạnh phúc quá!!!

“Oải quá!! Mãi đi hẹn hò rồi, giờ đây mình ta cô đơn quá aaaaaa!!! Ai đến đây cứu rồi tâm hồn tôi với ới ới??!!!!” - Ngự ôm gối, nằm lăn lộn trên giường, giọng ê a như hát tuồng.

Cộc...cộc

“Ai đó?!!” - Ngự stop lăn lộn, ngóc đầu dậy hỏi.

“Song Ngự à? Cậu có rảnh không?” - Tiếng Cự Giải vang lên.

“Ồ, rảnh!! Đợi tớ chút!!” - Ngự nhảy từ trên giường tầng hai xuống.

“Sao vậy?” - Song Ngự mở cửa.

“Mình muốn mời cậu ra ngoài uống chút trà!!” - Giải nhi mắt đỏ hoe (Vừa khóc xong đây mà!)

“Có chuyện gì vậy? Đợi chút nhé, tớ thay áo đã!!” - Cá ngó thấy Cua khóc, liền vội vàng thay quần áo, rồi ra ngoài cũng Cua.

Tại quán Black&White...

“Sao cậu khóc vậy?” - Ngự lo lắng hỏi.

“Không có gì, chỉ là mình vừa thất tình thôi, mình không muốn ở một mình!!” - Cự Giải nhẹ nhàng nói.

“Thất tình mà không có gì!!! LÀ CÁ MỘT CÓ GÌ TO ĐÙNG LUÔN ĐÓ!!!” - Ngự tròn mắt.

“Thực ra nói thất tình cũng không hẳn, chỉ là...” - Giải ngập ngừng.

“Đứa nào làm cậu khóc? Tui sẽ cho nó đi bán muối!!!” - Ngự xắn tay áo lên, tức giận hăm hăm.

“A, không!! Không phải lỗi của Bạch Dương đâu!! Là do tớ quá yếu đuối thôi!!” - Giải cười gượng, xua xua tay.

Rồi cô bắt đầu kể mọi chuyện cho Ngự nghe. Về cái đêm mà cô nhìn thấy Khương Mỹ và Bạch Dương.

“Ồ, ra là thế!! Nhưng mà tớ thấy Bạch Dương với Khương Mỹ đâu có giống một cặp, vì thông thường một cặp thì sẽ phải trò chuyện, âu yếm với nhau rôm rả chứ!! Đằng này ở lớp học cũng không nói chuyện với nhau, về KTX cũng vậy. Thái độ cũng không giống người yêu, cậu có chắc là cậu ấy đồng ý không vậy?” - Ngự chống cằm suy nghĩ.

“Mình không rõ nữa, nhưng mình thấy họ ôm nhau mà!!” - Giải sục sục nói.

“Ồ ha, vậy rốt cục là thế nào nhỉ?” - Ngự nhăn mặt khó hiểu.

Lặng một lúc, để Cự Giải bình tĩnh lại.

“Nhưng nói tóm lại là cậu cứ tỏ tình với cậu ấy đi!! Yêu vốn dĩ không phải là một cái tội, cậu không thể ép bản thân mình kim nén cảm xúc được.” - Ngự cười nói.

“Mình đâu thể làm vậy được!! Như vậy mình sẽ thành kẻ thứ ba phá hoại cuộc tình của người khác mất!!” - Giải ngạc nhiên trước câu nói của Song Ngự.

“Nếu đơn giản là vì cậu tỏ tình với Bạch Dương mà cuộc tình của họ tan vỡ, thì đó là do Bạch Dương vốn dĩ cũng không yêu Tiểu Mỹ thật lòng, nên không phải là cậu thì cũng sẽ là người khác, sớm muộn gì họ cũng

sẽ chia tay. Người ta thường hay đổ tội cho người thứ ba là người khiến cuộc tình của họ tan vỡ, mà không hề nghĩ rằng đối phương vốn dĩ cũng không yêu mình như mình tưởng. Kẻ thứ ba xét cho cùng cũng chỉ là con người mà thôi. Nhưng tớ vẫn đang xét ở những người quang minh chính đại nhé, còn mấy bọn kiểu chơi xấu, dựng tin đồn,...v.v thì không nói làm gì nhé?! Mà cậu thì chắc không phải kẻ chơi xấu phải không?” - Ngự mỉm cười điềm đạm, nhâm nhi tách cà phê.

“Ha! Cậu nói phải!” - Cự Giải cũng mỉm cười thật tươi, nhắc tách trà lên uống.

Hai cô gái cùng nhau nói chuyện. Cuối cùng thì Song Ngự cũng đã làm được việc tốt trong cả ngày hôm đó, đó là giúp Cự Giải cười.

Chiều đó cặp đôi quái quái của chúng ta hẹn hò.

“Bảo Bảo!! Cậu đợi lâu chưa? Xin lỗi tớ đến muộn!!” - Nhân Mã chạy từ xa lại, vẫy tay rồi rít.

“Tớ cũng mới đến thôi!! Hôm nay trông cậu dễ thương lắm!!” - Bảo Bình hai tay đút túi quần, nghiêng đầu cười chào Nhân Mã.

“Vậy bữa nay mình đi đâu?” - Mã hào hứng hỏi.

“Ừm, đến công viên giải trí nhé?!” - Bảo Bình đáp.

“Yeah, hú hú!!!” - Mã giơ cả hai tay lên ủng hộ.

“Vậy đi!!” - Bảo Bảo chìa tay về phía Mã. Mã mỉm cười nắm lấy tay Bảo.

Người đi đường trầm trồ khen ngợi cặp đôi trai tài gái sắc mà lại vô cùng dễ thương này.

“Tiểu Mã, nàng đi đâu vậy?” - Bất ngờ có tiếng gọi Nhân Mã.

“HẢ?” - Mã giật mình quay lại. “Bảo Thất?!! Em tới đây làm gì?”

Một cậu bé chừng 7 tuổi, trông rất sáng sủa, đẹp trai, dễ thương, đang đứng lù lù đằng sau Mã, nhăn mặt giận dỗi.

“Tại sao Tiểu Mã lại đi chơi với tên lập dị này?” - Cậu bé tra hỏi.

“Cái gì cơ? Lập dị á? Thằng nhóc kia? Mà vừa nói cái gì đấy? Lại còn Tiểu Mã?!?” - Bảo Bình mắt chữ A, mồm chữ O, giọng chua ngoe ngoét.

“Ấy ấy ấy, dừng lại!! Để tớ giải thích sau!!” - Mã vội vàng ra can.

“Không chịu đâu!! Sao Tiểu Mã lại đi chơi với tên đó?!!” - Cậu nhóc nùng nịu.

“Aiya, Bảo Thất, đây là anh Bảo Bảo, bạn trai chị, chị phải đi chơi với anh ấy chứ!!” - Mã giải thích.

“Tên nhóc này là sao vậy?” - Bảo Bình cũng mắt kiên nhẫn, nhăn mặt hỏi.

“Bảo Thất à, chị đã bảo em rồi mà!! Chị không yêu em được đâu!! Giờ em về nhà đi kéo bố mẹ mắng nhé??” - Nhân Mã phớt lờ đi câu hỏi của Bảo Bình, lo đỡ ngọt thằng nhóc.

“Nhưng ba má em đi vắng rồi, ở nhà một mình buồn lắm!! Em phải mất công lắm mới tìm được Tiểu Mã, vậy mà Tiểu Mã lại đuổi em đi!! Huhuhuhuhu!!!” - Bảo Thất khóc nức nở, đưa tay dụi dụi mắt.

“Này, thôi ngay cái việc gọi Mã Mã là Tiểu Mã đi nhá!! Chỉ có mình ta mới được gọi vậy thôi!!!” - Bảo Bình nhảy chơi chơi như con châu chấu, quay ra bắt bẻ thằng bé.

“Yên nào!! Để tớ dỗ nó!! Cậu chẳng giúp được gì cả!!” - Mã quay ra nguýt dài, Bảo Bình đành im lặng.

10 phút sau...

“Bảo Bảo à, hôm nay bố mẹ Bảo Thất đi vắng, cậu chịu khó cho nó đi chơi cùng bọn mình nhé?” - Mã e dè nhìn Bảo Bình.

“Cậu đùa à? Hẹn hò lại thôi lòi ra thằng nhóc cấp 1, vậy còn hẹn hò gì?” - Bảo Bảo giãy nảy.

“Thôi mà! Một lần duy nhất này thôi, tớ không thể đuổi thằng bé về được!! Đi mà!! Đi mà!!!” - Mã ra sức năn nỉ, làm bộ mặt dễ thương.

Rõ ràng là chàng Bảo Bảo đo ván rồi!! Anh đành bất lực nói:

“Chỉ hôm nay thôi nhé!!!”

“Tớ hứa mà!!” - Mã cười tươi roi rói, giơ ngón tay út ra hứa.

“Lêu lêu, có thể mà cũng đỏ mặt, kém quá diiiii!!” - Tên nhóc Bảo Thất tóm được đúng cảnh Bảo Bình đang đỏ mặt, nhè ra châm chọc anh.

“Cái thằng chết tiệt này!!!” - Bảo Bảo sừng cổ lên.

“Oái oái, Bảo Thất không được hồn nghe chưa?” - Mã nhảy vào can thiệp. “Giờ em muốn đi đâu?”

“Đi ăn kem!!!” - Cậu nhóc thích thú.

“Hay, thế còn vụ công viên thì sao?” - Bảo Bình ngạc nhiên.

“Để hôm khác nhé?” - Nhân Mã cười nịnh nọt.

Thế là Bảo Bình đành cắn răng, nuốt hận vào trong lòng. Hai tên cấp 3 và một tên con nít cấp 1 lục tục kéo nhau vào tiệm kem.

“Hai người tới đâu rồi?” - Đột nhiên Bảo Thất “tấn công”.

“Chuyện người lớn, con nít biết làm gì??!!” - Bảo Bình đỏ mặt đáp cộc lốc.

“Đúng rồi đó, sau này lớn em mới biết được!!” - Mã Mã cũng đỏ mặt, quay qua nhắc nhở thằng bé.

“Có gì đâu mà phải đỏ mặt!! Tui hỏi để xem tình địch của tui thế nào thôi!! Tiểu Mã 16 tuổi, tui 7 tuổi, kém nhau 9 tuổi, chuyện bình thường!!” - Nhóc Bảo Thất cười nhe răng rất thản nhiên, lại còn giơ tay hình chữ V rất tự tin nữa chứ! (Trẻ con giờ ghê thiệt!!)

“Nhỏ cái con khỉ mốc, đừng có gọi Mã Mã của ta là Tiểu Mã nữa! Vất mũi còn chưa sạch, yêu đương gì ở đây!!!” - Bảo Bảo nổi sùng.

“Xiii, bắt nạt người ta!!! Sao Tiểu Mã lại đi hẹn hò với cái tên nóng nảy du côn này làm gì? Uống hết cả tuổi đời!!” - Thằng nhóc lè lưỡi.

“Nhóc nói gì cơ? Nhắc lại cho ông coi!!” - Bảo Bình tay dứ dứ nắm đấm.

“Tui bảo...” - Thằng bé gân cổ cãi lại.

“Thôi đi!! Bảo Thất không được hồn, còn Bảo Bình ăn thua với thằng nhóc làm gì?” - Nhân Mã hét lên.

“IM ĐI!! ĐÀN BÀ CON GÁI THÌ BIẾT GÌ MÀ NÓI HẢ??!!” - Cả hai quay ra đồng thanh quát.

Đây có lẽ sẽ được ghi danh là buổi hẹn hò tệ nhất lịch sử hẹn hò mất!!==”

“Giờ đi đâu đây?” - Nhân Mã hỏi.

“Tui muốn đi sở thú!!” - Bảo Thất giơ tay hí hửng nói.

“Ok, đi sở thú, lâu lắm rồi tui cũng chưa đến đó!! Đi nào!!” - Mã dắt tay Bảo Thất kéo đến sở thú.

“Đùa à?? Sở thú hơi lắm!!!” - Bảo Bình bất bình. Nhưng hai tên kia đã đi mất dạng từ hồi nào.

Anh đành lục tục theo sau.

Tối hôm đó...

“Cậu quá đáng vậy, tớ đã xin lỗi rồi mà!! Chẳng lẽ thằng bé mất công tới, tớ lại dăm đuổi nó về!!” - Nhân Mã gào lên.

“Vậy hóa ra cậu coi bạn trai cậu không bằng thằng nhóc hả?” - Bảo Bình không kém phần to tiếng.

15 người kia trở mặt nhìn, không nghĩ có ngày 2 tên đó cãi nhau.

“Cậu một vừa hai phải thôi nhé!! Tớ coi cậu không bằng thằng nhóc khi nào? Tớ có muốn đâu, sự cố thôi mà, với cả có đúng hôm nay thôi chứ bộ!!” - Nhân Mã ức chế.

“Đã biết thế sao còn lơ tớ đi cả buổi? Cậu còn chẳng thèm để ý xem tớ như thế nào, cả buổi chăm chăm lo thằng bé. Tớ đã có lòng tốt giúp nó rồi, nó tè như thế ai mà không thấy ghê!!!” - Bảo Bình như quả bom chờ nổ.

“CẬU ĐÚNG LÀ ĐỒ TỒI!!!” - Nhân Mã túm lấy cái gối, phi vèo vào mặt Bảo Bảo.

“CẬU THÌ KHÔNG KÉM GÌ QUỶ SỬ!!!” - Bảo Bình tiện tay túm lấy con gấu bông, phi vèo vào đầu Nhân Mã.

Kết quả hai tên ấy lời qua tiếng lại không được thì phi đồ vật, nhưng rốt cuộc kẻ hứng chịu lại là những thành viên còn lại của lớp Z

18. [Chap 16:] Tranh Giành

Một tuần nữa là đến ngày thi Miss, tất cả mọi người đều háo hức chờ đợi. À, tất nhiên là còn Đại hội Thể Thao, mỗi tội kém được ủng hộ. Có mỗi mình Ngư là ham cái đó, mọi người trong lớp đều chỉ chăm chăm tới cuộc chiến tranh giành Ma Kết của hai cô nàng siêu nóng bỏng.

Cặp Nhân Mã Bảo Bình vẫn chưa chịu nói chuyện với nhau câu nào, điểm chung duy nhất là họ là cả hai đều cố gắng tìm đồng minh để chứng minh mình đúng.

Lớp Z cũng bó tay với chúng nó luôn. Bỏ thì thương mà vương thì chết. Nói chung là mệt mỏi!!!

Thiên Bình thì vẫn hừng hực khí thế, buộc khăn vào đầu, chăm chăm lo học. Ma Kết thì nhiệt tình giảng bài + ngấm nghĩa Thiên Bình (sắc súa ảnh!!!). Song Tử và Xử Nữ thì sến kinh khủng khiếp!!!

“Mắt cậu đẹp nhỉ?” - Song Tử trầm trồ khen ngợi.

“Úi giời, câu đấy dùng cho bao nhiêu em rồi?” - Xử bĩu môi.

“Ừm, xem nào ... 1,2,3,4,5,6,... Mới có đúng một em đặc biệt!!” - Song Tử nhú mày, ra vẻ ông cụ non.

“Ai vậy?” - Xử Nữ nhìn Song Tử với ánh mắt dò hỏi

“Thì em Xử Nữ chứ còn ai nữa!! Thế mà cũng phải hỏi!” - Song Tử quay ra, làm vẻ đáng yêu. “Mắt em ý còn sáng hơn cả vì sao trời cao ý!!!”

“Thôi đi!!” - Xử đỏ mặt bối rối.

Bất thành linh, Song Tử hôn nhẹ lên má Xử Nữ.

Tình hình rất là tình hình!!! Các sao nhìn cái cpl kia bằng ánh mắt hình viên đạn, chỉ muốn đâm cho tụi nó nhất chết tươi như con đười ươi. Ai bảo đã sến lại còn thích show hàng cơ!!

Kim Ngưu đang hì hụi chiêu đãi mọi người món lẩu vịt om sấu.

“Cần tớ giúp gì không?”- Có tiếng người vang lên phía sau.

“A, không cần đâu!!” - Ngưu quay lại cảm kích người vừa nói.

Thiên Yết muốn giúp Ngưu nấu, nhưng anh cũng không muốn trở thành kẻ ngu dốt + nhiệt tình = phá hoại (Vì Yết không biết nấu ăn và cũng không muốn lanh chanh làm hỏng công việc của Ngưu.) Anh chỉ lặng lẽ đứng đó nhìn cô làm, với vẻ mặt thích thú

“Oái, đau quá!!” - Ngưu giãy nảy, vung vẩy tay tứ tung.

“Sao vậy?” - Yết thoáng chút hốt hoảng, lại gần hỏi Ngưu.

“A, bị bỏng xịu!! Đau quá diiii~” - Ngưu rơm rớm nước mắt, chìa tay ra như đứa trẻ.

Anh đưa ngón tay bị bỏng của Ngưu cho lên miệng mút. Trâu vàng đực mặt ra trước hành động đó.

“Cẩn thận đừng để bị thương nhé!!!” - Anh khề nhắc nhở.

“A, ừm!!” - Cô bối rối đáp.

Kim Ngưu tự hỏi sao hồi nãy tim mình đập mạnh vậy? Ngưu đưa tay lên giữ tim. Trời ơi, đừng có đập nữa, đau chết mất!!!

“Cậu thích tên đó à?” - Chợt có tiếng trầm trầm vang lên.

“HẢ?” - Ngưu giật mình quay lại.

“Cậu thích Thiên Yết phải không?” - Bạch Xà nhìn thẳng như xoáy vào tâm can người đối diện.

“Không, cậu... n...nói gì kì vậy?! Mình với Yết là bạn mà!!” - Ngưu lúng túng, kéo mái tóc vắt vào bên tai.

“Cậu có chắc là bạn không? Vậy tình cảm của hần thì thế nào?” - Bạch Xà vẫn tiếp tục hỏi.

Kim Ngưu bối rối không biết trả lời ra sao. Tình cảm của Yết thì cô cũng ngờ ngợ đoán ra. Nhưng cô thì không rõ tình cảm của cô với anh như thế nào, dù nhiều khi anh cũng làm trái tim cô rộn ràng.

“Tớ sẽ không bỏ cuộc đâu!!” - Bạch Xà quả quyết nói.

“Ồ, ơ, ý cậu là sao?” - Ngưu mở to mắt, không tin được câu nói của Bạch Xà.

“Tôi thích cậu!” - Bạch Xà áp sát vào người Kim Ngưu, khiến cô khó thở.

“Tớ...Tớ...” - Ngưu hoảng sợ. Cô không biết mình nên làm gì lúc này. Cô có cảm giác như mình đang bị buộc vào quả pháo, chờ được châm lửa nổ doanh phát là the end.

“Cậu nghĩ mình đang làm gì vậy?” - Có tiếng nói lạnh lùng phát ra phía sau Bạch Xà.

Thiên Yết đứng đó, cau mày nhìn Bạch Xà.

Anh tiến lại gần, kéo mạnh Ngưu về phía mình.

“Cô ấy là của tôi!!” - Thiên Yết chùng mắt, nói rõ ràng từng chữ một, như khẳng định điều ấy là hiển nhiên.

“Tôi thích cô ấy! Tôi sẽ giành lại cô ấy từ tay cậu!” - Bạch Xà cũng không hề chùn bước, nhìn thẳng Yết đáp.

“Giỏi thì cứ thử đi!!!” - Yết nhấn mạnh từng chữ.

10 sao kia đứng ngoài thò đầu vào coi phim Hàn Xẻng miễn phí.

“Ầu mai gòtttt!!!” - Ngưu há hốc mồm.

“Không ngờ trào lưu của hai cô gái kia cũng ảnh hưởng phết nhỉ?!!” - Sư Tử gật gù.

“Chuẩn !!!” - 9 sao kia đồng thanh.

Đây mới đúng là Long hổ tranh hùng tái thế. Khí thế còn rực lửa hơn cả của Thiên Bình và Thảo Ngọc. Không biết hồi kết sẽ đi về đâu?!!

Chỉ có mình Kim Ngưu, đứng đó, chôn chân mình. Cô không biết mình có thực sự yêu Yết không, còn tình cảm của Bạch Xà thì...

“Aidaaa, không ngờ lớp mình cũng thú vị phết đấy chứ nhỉ?! Hàn Lâm Hàn Xẻng đủ cả, không thiếu thứ gì!!” - Song Ngưu vươn vai. Cô vừa ghé qua nhà sách để đọc truyện sến. “Chắc thiếu mấy cái bệnh hiểm nghèo là đủ bộ!”

Ngư sải bước trên con đường Looyard, con đường yêu thích của cô. Nơi đây mọi thứ đều rất thanh bình, không khí trong lành, nhịp sống như chậm lại, thanh thản hơn. Con đường không có ô tô hay bất cứ phương tiện khác, chỉ có những con người tản bộ, yêu thích thiên nhiên. Đây cũng là nơi tập trung nhiều nhà văn, nhà thơ.

Bất ngờ, cô va phải một tên con trai cao to, làm cô ngã quay ra đất.

“Đi đứng kiễ gì vậy hả? Mù à? O, Song Ngư?!” - Tên cao to đen hôi đó lăm nhăm gì đó trên đầu cô.

Ngư ngẩng mặt nhìn lên. Trời đánh thánh vật!! Thiên Trường!!!

“Ồ, là tui!! Có vấn đề gì không?” - Ngư mặt ngầu như sắt thủ đầu mừng mủ.

“Hehe, lâu lắm mới gặp bạn!!” - Thiên Trường cười híp mí như đứa trẻ.

“Ờ, tui đi đây!! Bái bai!” - Ngư xoay người bỏ đi.

“Đợi đã!!” - Ngư bị giữ lại. “Sao cậu tránh mặt tớ vậy?”

“Hả? Điên à? Sao tui phải tránh? Ăn dưa bỏ vừa thiiii!!” - Cá ngó tròn tròn mắt.

“Vậy tại sao cậu cứ bỏ chạy mỗi khi thấy tớ vậy?!” - Thiên Trường nhìn thẳng vào mắt Song Ngư.

Hờ! Đúng là cô hay bỏ chạy khi thấy tên này thật, bởi cứ ở gần hần là cô lại buồn nôn. Cảm giác không dễ chịu chút nào! Khác hẳn với lúc ở cạnh Sư Tử. Mà oái, sao cô lại nhớ đến tên Sư đấy nhỉ?

“Cậu tưởng tượng thôi, tui đâu có như vậy!” - Song Ngư cười trừ.

“Tớ thực sự rất thích cậu mà!!!” - Thiên Trường đỏ mặt nói.

“Ờ, nhưng tui không có thích cậu, vậy được chưa?” - Ngư thở dài. Sao lịch sự không thích mà cứ thích lỗ mãng vậy nhỉ?

Thiên Trường cau mày, anh đẩy mạnh cô vào cái ngõ gần đó.

“Vậy cậu thích Sư Tử sao? Cái tên đó thì có gì tốt?!” - Thiên Trường quát tướng lên.

“Ai nói tôi thích Sư Tử hả? Đừng có vớ vẩn!!!” - Ngư gào lên đáp trả.

“Vậy tại sao tối đó hai người lại hôn nhau?!!!” - Thiên Trường hét lên.

Tối hôm đó là tối hôm Ngư gọi Sư ra để giải thích vụ người yêu. Không may lúc hai anh chị môi kề môi thì ảnh Trường ảnh lại bắt được. Số đen!!

“Ồ, đó là...” - Song Ngư nhớ lại tối hôm đó. Mặt cô đỏ bừng như *** khi, không biết phải ăn nói ra sao!!

ĐỪNG ĐOÀNG

Sét đánh ngang tai Ngư.

Thiên Trường kéo mạnh Ngư, rồi dùng hết sức ôm chặt cô lại và hôn cô.

Nụ hôn này thật khủng khiếp!! Ngư thấy ghê tởm nó. Cô vùng vẫy, giãy giụa, nhưng không hiểu hôm nay tên Trường ăn gì mà khỏe vậy, cô không tài nào thoát ra được!!

Mãi lúc sau, khi tên đó nới lỏng tay, Ngư liền đẩy mạnh hần, đồng thời tặng luôn cho tên đó một đấm vào giữa mặt.

Cô chạy như điên trên con đường Looyard. Thật kinh khủng!! Cô chưa từng bao giờ ghi hôn lại đáng sợ đến vậy?!! Nó khác hoàn toàn so với lúc Sư Tử hôn cô. Cảm giác ghê sợ đó vẫn còn ám ảnh cô, khiến cô nổi hết cả da gà. Nước mắt Ngư tuôn trào như suối, cô thấy hình ảnh của Sư Tử hiện lên trong đầu mình. Rốt cuộc anh là gì với cô?

“Cậu sao vậy? Sao lại khóc?” - Bất ngờ có người giữ tay Ngư lại. Giọng nói ấm áp quen thuộc vang lên.

Ngư quay lại.

Sư Tử thở hổn hển. Anh cũng đang đảo bước tản bộ thì thấy Ngư vừa khóc vừa chạy. Anh đuổi theo luôn, không kịp suy nghĩ. (Khổ thân!! Ngư chạy nhanh quá!!)

“Cậu ổn chứ?” - Sư Tử ân cần hỏi.

“OAOAOAOAOAOA!!!!” - Không hiểu sao khi nghe anh hỏi vậy, Ngư lại càng thấy sống mũi cay cay. Cuối cùng, cô lại òa lên khóc, nước mắt như mưa rơi.

“A, nín đi!! Nín đi!!” - Sư Tử hoảng hốt.

Người đi đường nhìn hai người chầm chầm, một số còn xì xầm chê Sư Tử. “Đàn ông con trai lại đi chọc cho con gái khóc, chán chưa kìa?”. Tất nhiên là mấy tên đó bị Sư Tử lườm cho rách mắt rồi!

Ngư ôm chầm lấy Sư Tử, vẫn tiếp tục khóc.

Sư Tử đỏ mặt bối rối, nhưng rồi anh cũng nhẹ nhàng ôm lấy cô. Anh xoa đầu, vỗ về cô.

“Được rồi, ổn rồi! Mình đang ở ngay đây mà!”

Tối hôm đó, KTX lại một lần nữa ăn phải bom!!

Thiên Trường lại gần Song Ngư, cô hoảng hốt lùi lại.

“Không ngờ ngay sau khi tố hôn cậu, cậu lại có thể ôm hân ngay giữa chốn đông người như vậy, không ngờ cậu là kiểu con gái đó!!” - Thiên Trường tỏ vẻ khó chịu.

Ngư im lặng không nói gì.

“Biến đi! Mày lại định làm Ngư hoảng sợ lần nữa hả?” - Sư Tử trừng mắt, bông tai kim cương bên tai trái cậu lóe sáng.

“Nói cho mày biết, tao và Ngư đã hôn nhau rồi!”

Mọi người trợn tròn mắt. Ngư lúng túng không biết làm gì!

“Chuyện đó không cần mày nói tao cũng biết! Lần này tao bỏ qua, nhưng lần sau mày còn đụng đến cô ấy nữa thì TAO SẼ GIẾT MÀY!!” - Sư Tử gầm gừ. Chưa bao giờ anh nổi giận và đáng sợ như thế này (Con nhà nòi Mafia có khác!!). Mọi người hoảng sợ im lặng không dám nói câu gì.

“Tại sao tao lại không được đụng vào chứ?” - Thiên Trường nghiêng đầu, vẻ khinh khỉnh. “Những thứ tao làm với Ngư cũng giống như mày thôi! Đừng có ở đó mà phách lối!”

Phản ứng của Sư Tử thật ngoài dự đoán của tất cả mọi người trong lớp. Ai cũng nghĩ anh sẽ lao vào đập cho tên kia một trận. Nhưng anh chỉ cười khẩy một cái.

“Sai rồi, việc tao làm hoàn toàn khác những gì mày làm với Ngư! Tao không bao giờ làm những thứ cô ấy không thích!” - Sư Tử quả quyết nói.

Bảo Bảo:“Ầu mà góttttt!! Phải quay video lại mới được!!”

Ma Kết:“Hú hú, nhất Ngư rồi nhá!!”

Song Tử:“Xời, hay gần bằng mình!!”

Nói xong, anh kéo Ngư ra khỏi KTX, để lại mọi người với ánh mắt khâm phục... Còn Thiên Trường chỉ đứng đó, nhìn theo Song Ngư đang lảo đảo đi sau Sư Tử.

19. [Chap 17:] Nơi Tình Yêu Bùng Nổ (1)

Sáng hôm trước ngày Đại hội Thể Thao, cả lớp Z sôi động hẳn lên.

“Chết chết, hai anh em nhà chúng bay giấu người yêu như giấu sít ế!! Giờ thì khai ra cho anh nghe cái nào!!”
- Song Tử làm mặt gian, khoác tay lên vai Sư Tử và Thiên Yết.

“Có gì đâu mà kể!!” - Thiên Yết cười nói. Lần đầu tiên anh cười với người khác ngoài Sư Tử và Kim Ngưu.

“Mà bọn anh chưa tra khảo chú về vụ Xử Nữ thì thôi, chú còn tính thế nào nữa?” - Sư Tử cũng làm bộ mặt đều giả không kém, nhìn Song Tử.

“E hèm! Đây là chuyện phình phồng!! Ít ra thì anh cũng đã cho các chú coi hết rồi còn gì!! Có các chú toàn làm mấy trò ấy ấy dầm dúi sau lưng anh, mãi về sau mới vỡ ra hết!” - Song Tử tăng hăng giọng chữa cháy.

“Ờ, các chú còn may chán! Xem anh Kết nhà ta đang bị gái giành kia kìa!!” - Bảo Bình cười nhăn nhở, trở tay vào Ma Kết đang thở dài thều thào.

“Sao vậy? Không phải được gái giành thích lắm sao?” - Ba sao nam stop, quay ra đồng loạt hỏi.

“Haiz, đành là thế! Nhưng các chú tưởng được gái giành chỉ toàn niềm vui thôi chắc, cái gì cũng có hai mặt hết!” - Kết uể oải nói.

“Chú toàn về chuyện! Chú đang lo không biết làm thế nào để không làm tổn thương tình cảm của Thảo Ngọc chứ gì!! Không sao đâu! Cổ cũng biết chú không có thích cổ! Chú thích Thiên Bình thôi!!” - Bạch Dương gặm bịch Pocky, quay ra vỗ vai Kết nói.

“Ể? Sao cô ấy biết?!” - Kết ngạc nhiên. Anh chưa bao giờ nói thích Thiên Bình trước mặt Thảo Ngọc.

“Xì, tuy tần suất chú nói chuyện với cô ấy nhiều, nhưng mà Thiên Bình thì lại xuất hiện trong hầu hết các cuộc nói chuyện. Rõ ràng rành rành như ban ngày thế thì ai chả biết!!” - Bạch Dương thần nhiên nói.

“Ồ! Thế hóa ra ngay từ đầu anh cũng thích Thiên Bình rồi à?” - Ngự đột nhiên chen vào.

“Vậy là không tốt chút nào đâu nha mà chả bao giờ chịu thể hiện ra, hại Tiểu Cân suốt ngày khóc lóc lo lắng vì không biết làm thế nào để anh Ma Kết thích nàng!!” - Mã cũng tham gia chỉ trích!!

“Chuyện đàn ông con trai, con gái xen vào làm gì?” - Bảo Bình cạnh khéo Nhân Mã. Hai tên này vẫn chưa khá hơn.

“Thì sao?!” - Nhân Mã trợn mắt đáp trả.

“Stop, vỡ lớp bây giờ!!!” - Xử Nữ nhảy vào giữa cuộc chiến thế giới thứ ba chuẩn bị bùng nổ, như thánh mẫu Maria.

“Tiểu Mã!!!” - Một âm thanh rất ư là quen thuộc với Bảo Bình và Nhân Mã, tất nhiên là khiến Bảo Bình khó chịu kinh khủng.

“Ồ, Bảo Thất đến đây làm gì?” - Nhân Mã ngạc nhiên khi thấy Bảo Thất.

10 sao tư tưởng lớn bùng nổ:“***! Hóa ra đây là tình địch của Bảo Bình!”

“Em tới đưa cơm cho mẹ, em cũng làm luôn cho Tiểu Mã và bạn của Tiểu Mã đó!!” - Bảo Thất giờ gói cơm ra.

“Woa, kute vậy!!!” - Kim Ngưu nhảy xổ ra trước mặt thằng bé, xoa xoa đầu thằng nhóc (Tham ăn thì đúng hơn). 5 sao nữ kia cũng hòa theo, xúm lại về phía thằng bé. 6 sao nam nheo mày nhìn.

“Giờ các chú đã hiểu nỗi khổ của anh chưa?” - Bảo Bình thở dài.

“Ờ, bé tẹo bằng cái lỗ mũi mà cũng gớm phết nhỉ?” - Bạch Dương chống cằm.

“Chuẩn không cần chỉnh rồi!!” - 5 sao gật lấy gật để tán thành.

“Ồ! Tiểu Thất, con đến đây làm gì vậy?” - Cô Tuyết không biết từ đâu xuất hiện, thấy đám con gái xúm lại một chỗ thì đi ra coi.

“A, mẹ, con mang cơm cho mẹ!!” - Bảo Thất reo lên.

12 sao đồng loạt há hốc mồm:“Mẹ á?!!!!”

“A, giới thiệu với các em đây là con trai cô! Nó mới 7 tuổi thôi!” - Cô Bạch Tuyết trước mặt con trai mình thì khác hẳn mọi khi, hiền lành và dịu dàng hơn, có cảm giác ấm áp.

“Mẹ ơi, đây là cái người con kể với mẹ đó! Con thích cô ấy lắm!” - Tiểu Thất vừa nói, vừa chỉ vào Nhân Mã.

“Anh không ngờ tình địch của chú lại là con trai của người hâm mộ chú đó!!” - Song Tử ghé tai Bảo Bảo thì thầm.

“Ờ! Há miệng mắc quai mà!!” - Bảo Bình thở dài đáp.

Còn cô Tuyết và Nhân Mã thì há hốc mồm nhìn nhau. Ta tự hỏi bao giờ thì ruồi bay vào mồm họ? Liệu có phải sao chổi quét qua trái đất rồi không?? Haizz~.

Đại hội Thể Thao nào!!!

Có một điều kì lạ là năm nay từ trai tới gái đều tham dự đông đủ. Lí do thì cực đơn giản: Đó là vì lớp Z toàn ngôi sao siêu nóng bỏng tham gia. Đặc biệt, đây là ý tưởng của Song Tử, người đứng nhất đại hội sẽ được thưởng một “kiss” từ Sư Tử, nếu là con gái. Còn nếu là con trai, được thưởng một kiss từ Cự Giải, tất nhiên là Bạch Dương cầu lắm đấy, nhưng anh vẫn phải ngậm đắng nuốt cay vì cái lưỡi của Song Tử.

“Grrrr, thằng Song Tử chết bầm, dám treo Sư Tử của ta ra để làm giải thưởng!!! Sau Đại hội này, thằng đó còn sống thì ta không phải là Song Ngư!!!” - Cá ngó nghiêng răng ken két, lòng thầm rửa Song Tử.

“Không chỉ mình cậu thôi đâu!! Hắn còn đem Giải nhi ra làm phần thưởng nữa!! Không thể dung thứ!!!” - Bạch Dương cũng nổi giận đùng đùng, máu nóng bốc lên đầu anh như dung nham trong núi lửa, chỉ trực trào ra.

Hờ, ta lại tự hỏi Song Tử giờ có đang bị hắt xì hơi không nhỉ?

“Hề? Ngư giận nghe còn có lí, thế sao Bạch Dương lại giận? Cậu với Cự Giải có liên quan gì đâu?” - Xử Nữ cười gian, quay ra xỏ đùa Cừu trắng.

“Chết chết, không lẽ có gì mờ ám?!?” - Thiên Bình tham gia hội đồng Bạch.

Thế là cả lũ con gái xông vào tra khảo anh, làm anh đỡ không nổi.

“Thì tui... thích Giải nhi được chưa?” - Bạch Dương mới nhận ra chân lí của câu: Sai một li, đi một dặm. Anh đành đỏ mặt lí nhí thú nhận.

“Gì cơ? Tui chẳng nghe thấy gì cả!!?” - Nhân Mã đưa tay lên tai, ra vẻ không nghe gì hết.

“Đàn ông con trai phải ăn to nói lớn chứ?! Nói ra coi nào!!” - Kim Ngưu cười đều giả, đứng sau đặt tay lên vai Bạch Dương.

“Tui bảo tui thích Cự Giải!!!” - Bạch Dương tức lắm rồi đó, nhưng vẫn cố nhịn.

“Chả nghe thấy gì hết!!” - 5 sao nữ đồng thanh, là lưỡi. “Nói to lên!!! You’re a man, right?!”

Không thể chịu được nữa, anh hét to: “TUI BẢO TUI THÍCH CỰ GIẢI, VẬY ĐÃ ĐƯỢC CHƯA?????!!!”

“Nhất Giải rồi nhé!! Hehehe, thôi tui nè té đây!!” - 5 sao nữ đẩy Cự Giải về phía Bạch Dương, cười tùm tùm rồi lên chuồn đi, tiện thể xua đuổi bớt quần chúng gần đó, cho hai tên kia được tự nhiên!

Hóa ra 5 con hâm kia cố tình chọc cho anh nói to, rồi đẩy Cự Giải ra cho Giải nghe. Bé Cua của chúng ta đỏ mặt không biết làm gì. Hai đứa cứ đứng như trời trồng, mặt đỏ như *** khi, không nói với nhau câu nào.

Cuối cùng, Bạch Dương cũng chịu lên tiếng:

“Thật ra tớ rất thích Giải nhi, nhưng mà... cậu lại thích Song Tử!! Nhưng kể cả có như thế, tớ cũng sẽ bảo vệ và ủng hộ cậu hết mình!! Nên đừng nản lòng khi Song Tử thích Xử Nữ nhé!! Cứ cố gắng hết mình!!!” - Anh vừa nói vừa thở gấp, tim đập loạn xạ ngấu hết cả lên.

“Tớ chưa bao giờ thích Song Tử cả!!” - Giải ngạc nhiên khi thấy Bạch Dương nói cô thích Song Tử.

“Nhưng mà tớ thấy cậu có vẻ thân với tên ấy!!” – Tiểu Bạch cũng ngạc nhiên, nhưng đồng thời anh cũng như trút được gánh nặng là Cua không thích Song.

“Tớ với Song Tử chỉ là bạn thôi!!” – Cự Giải lúng túng giải thích. “Tớ đã thích người khác rồi!!”

Bạch Dương hơi thất vọng, nhưng không sao, anh sẽ luôn ủng hộ Cự Giải, kể cả khi cô không yêu anh.

“Tớ có thể biết đó là ai được không?” – Bạch Dương hỏi.

“ĐỒ ĐÀN!!! CÁI ĐÓ MÀ CŨNG PHẢI HỎI À?? LÀ CẬU CHỨ CÒN AI NỮA!!!!” – Song Ngư đứng trốn sau gốc cây cùng 4 sao nữ kia, nghe Bạch Dương hỏi vậy thì tức quá, hét vống lên.

“Im nào!! Cậu có bị khủng không?” – 4 sao nữ hội đồng con dỏ hơi Ngư. “Cứ tiếp tục đi nhé!!!!” – 4 sao đồng thanh chữa cháy.

Bạch Dương nghe xong thì đỏ mặt, hồi hộp chờ xem Giải nói gì. Cự Giải chưa kịp nói thì bị Ngư phá đám, hại cô đã ngượng lại còn ngượng hơn.

“Ngư nói có đúng không?” – Bạch Dương hồi hộp hỏi.

Cố lên Cự Giải, nói thích cậu ấy đi!!! Can đảm lên!! – Cự Giải tự nhủ.

Tiểu Bạch vẫn tiếp tục đợi.

Cuối cùng..... Giải siết chặt hai bàn tay lại, hít một hơi thật sâu.

“Phải!!! Người tớ thích là cậu đó BẠCH DƯƠNG!!!” – Cự Giải dồn hết can đảm lại, cô hét lên, mắt nhắm tịt.

Tất nhiên là chuyện sau đó thì khỏi bàn nhé. Chàng Bành Bạch của chúng ta tất nhiên là sướng đến tận chín tầng mây luôn. Họ kết thúc với một nụ hôn “oanh liệt” và 5 con “hóng hót” kia được chứng kiến thước phim tình cảm siêu trực tiếp.

Kim Ngư thì đúng là như Việt Nam ngày xưa, một cổ mà tận hai tròng.

Cô thở dài thườn thượt. Thiên Yết thích cô... Cô chưa từng bao giờ nghĩ nó lại là thật! Nhưng cô biết đáp lại anh thế nào đây?!

Đang đi thì Ngư đụng phải Bạch Xà.

Chết tiệt thật, vừa nghĩ tòi tào tháo, thì tào tháo lại xuất hiện.

“Cậu đăng kí thi những môn nào vậy?” – Bạch Xà cất tiếng hỏi.

“A, bóng chuyền và chạy 100m!” – Ngư đáp hơi bối rối.

“Ừm, vậy hả?” – Bạch Xà định hỏi thêm điều khác, nhưng anh lại thôi.

“Thi tốt nhé!!” – Nói xong anh quay đầu bỏ đi.

Ồi zời ơi!!! Sao các người cứ dồn Ngư vào thế bí thế này!!! Ngư ôm đầu lẩn lộn. Chúa có nhất thiết phải cho cô vướng vào tình tay ba như vậy không hả?!!

Trong lúc Ngư đang quay cuồng cùng trời đất thì Yết từ lúc nào đã đi đến sau lưng Ngư, nhìn cô lẩn lộn mà anh phải phì cười.

“Cậu đang làm gì vậy?” – Yết nén cười, hỏi.

“Hơ?!” – Ngư đứng hình. Cô chầm chậm quay đầu lại.

Tại sao né vỏ dưa lại gặp vỏ dừa vậy? Ngư đỏ mặt, cười như con ngó chữa ngượng.

Thiên Yết không nén được nữa, bỏ lẩn ra cười.

“Cậu cười cái gì hả???!!” – Ngư tức xì khói, bĩu môi nhìn Yết đang cười như thằng điên.

“Hahaha, tại cậu dễ thương quá ý mà!!” – Yết đưa tay lau nước mắt, tay còn lại khẽ xoa đầu cô.

Ngưu ngần ngơ trước nụ cười của Yết! Đúng là quá đẹp!! Trông anh lúc này như một thiên sứ giáng thế độ lượng cho nhân gian vậy! Cô cứ nhìn chăm chăm vào nụ cười quyến rũ đó, quên hết tất cả những phiền toái mà cô đang gặp phải.

“Vậy tớ đi nhé!! Thi tốt!!” – Thiên Yết quay người đi về phía đội của mình. Ngưu vẫn đứng đó nhìn theo anh khuất dần vào đám đông, cô không sao quên được nụ cười vừa rồi.

20. [Chap 17:] Nơi Tình Yêu Bùng Nổ (2)

Game 1: Thi chạy 3 chân.

“Thi chạy 3 chân à? Tớ chơi trò này cũng được, nhưng không hiểu sao không ai muốn cùng đội với tớ hết trơn a~!!” – Ngưu ngồi chống hai tay lên cằm, thở dài.

Nhân Mã với Thiên Bình nghe xong thì tái mặt. Hai cô nhớ lại những Đại hội Thể Thao hồi cấp 2, cố lảng đi chỗ khác.

“Sao lại thế? Hay để tớ chạy với Ngưu nhé!!” – Cự Giải lên tiếng an ủi.

“NÔ! Nê-vờ!! Cự Giải tuyệt đối không được chạy cùng Song Ngưu!!” – Thiên Bình giãy nảy, giờ hai tay hình chữ X, Nhân Mã vội vàng kéo bé Cua đi.

“Sao lại thế? Giải đi với tớ thì có sao đâu?” – Ngưu kêu lên.

“Không bao giờ nhé!! Cậu nghỉ đi!! Tốt nhất là đừng chơi trò này!!” – Thiên Bình làm mặt bà chằn, quyết không cho Cá ngố đi với Cua.

“Vậy sao được? Chắc tại Ngưu chạy hơi nhanh chứ gì!! Vậy để tớ cặp cùng Ngưu cho!!” – Kim Ngưu sau khi tỉnh mộng, tiến lại gần Ngưu.

“Kimm Nguuuuu!!!!” – Song Ngưu cảm động rút nước mắt, lao ra định ôm lấy bé Trâu.

“Kim Ngưu cũng không được!! Ngưu cặp với ta rồi!!” – Thiên Bình kéo mạnh Ngưu, làm Ngưu bị vồ phải cái cột, mặt tẹt dí như quả cà chua.

“Sao các cậu ác vậy!! Sao không cho tớ cặp với ai hết trơn? Thế này làm sao tớ thi được!” – Song Ngưu giả chiêu khóc bù lu bù loa lên, đập chân, giãy đành đạch.

“Thôi được rồi, để tớ đi với Ngưu cho!!” – Xử Nữ lên tiếng. Cô lấy sợi dây buộc chân hai người lại.

“Không! Xử Nữ...” – Mã Mã thốt lên. “Đừng đi với Ngưu!!! Tớ xin cậu đấy!! I’m begging you!!!”

“Không sao, cứ để tớ!! Tớ chơi trò nè cũng khá lắm!!!” – Xử cười tự tin, mà đâu có biết vì trò chơi này mà cô bị bầm dập suýt phải vào viện.

“Yêu Xử nhiều lắm lắm lắm lắm!!!!” – Ngưu reo lên.

Thiên Bình với Nhân Mã chấp tay cầu nguyện cho Xử bình an vô sự.

Tất cả các cặp thi đấu đứng vô hàng. 6 sao nam của chúng ta cũng tới xem người trong mộng thi đấu.

“Chuẩn bị!!!!” – Thầy thể dục hô cao giọng.

Bình nhi và Tiểu Mã e dè nhìn cặp Ngưu-Xử. Ngưu vẫy Sư Tử rồi rít. Thiên Yết mỉm cười nhìn Ngưu.

“BẮT ĐẦU!!!!” – Tiếng thầy thể dục hô lớn. Các thí sinh bắt đầu chạy.

“Chạy nào Xử Nữ!!” – Ngưu quay ra nhìn Xử Nữ, ánh mắt thể hiện quyết tâm chiến thắng.

“Ừm!!” – Xử cũng mỉm cười đáp lại.

Hai cô gái bắt đầu chạy...

BANG

Âm thanh kì lạ vang lên. Thiên Bình và Nhân Mã ôm mặt không dám nhìn tiếp. Các sao nam há hốc mồm, còn Cự Giải với Kim Ngưu thậm cảm ơn Thiên và Mã đã ngăn cho họ không đi cùng Ngự,

Ngay khi vừa đặt bước chân đầu tiên, Song Ngự lỡ chạy hăng quá, đập cả khuỷu tay vào mặt Xử, làm Xử ngất xỉu tại chỗ, còn con Cá diên thì vẫn chạy phăng phăng, kéo lê cô gái đáng thương suốt cả chặng đường.

Kết quả là: Song Ngự chiến thắng cuộc thi chạy ba chân, cùng với người thừa Xử Nữ...(potay.com)

Song Tử gào khóc thảm thiết, bé Xử chạy như bay đến bệnh viện.

Ngự bị cả lũ hội đồng cho một trận thập tử nhất sinh.

Game 2: Bóng chuyền!!

“Ê ê ê!!! Song Ngự!! Tớ cần cậu giúp!!!” – Nhân Mã hốt hải chạy lại gọi Ngự.

“Sao vậy?” – Ngự cầm chai nước tăng lực hiệu Con Bò Tốt. (Hèn gì khỏe như bò tốt!!)

“Đội bóng chuyền đang bị thiếu người!! Cậu vào thế giùm đi!!” – Mã giục rối rít.

“Nhưng mà nhờ tớ lại cho người ta vào viện thì sao?” – Ngự đắn đo hỏi lại.

“Không sao, không sao!! Cho vài đứa vào viện cũng không quan trọng bằng việc lấy vé đi Disney Land được!!!” – Ngựa diên hào hứng, cô luôn thích được vào Disney Land, nhưng chỉ khi đi bằng vé giải thưởng, chứ cô thì thừa tiền mua. (Lạ đời nhỉ?!)

“Ok ok ok ok, tới liền!!!” – Ngự nốc sạch chai Bò Tốt, phi như bay tới sân bóng chuyền.

BINH BỐP BANG BÙM BÌNH

“Thật! Là! Một mình con bé ấy ghi hết 15 điểm!! Con trai cũng không khỏe bằng!!” – Đám con gái đội bên bò lăn ra đất, uất ức không chịu nổi.

Mấy sao nam trở mặt, miệng há to đến mức độ có thể nhét vừa cả ổ trứng gà.

“Thôi!! Chúc mừng chú đã vớ được siu hơn làm vợ!!” – Bạch Dương đập vai Sư Tử.

“Ờ, sau này khỏi thuê vệ sĩ luôn nhé!!” – Bảo Bình cười nhăn nhở, liếc đều Sư Tử.

“Chậc!! Người yêu của chú độc nhất vô nhị rồi, cố mà giữ lấy nhé!! Hehe!!” – Thiên Yết cũng cười nham nhữ, đưa tay lên vẫy Ngự.

Chàng Sư lúc này mặt cứ dần ra, vẫn chưa hết kinh ngạc. 5 sao nam kia lắc qua lắc lại, anh vẫn cứ bất động.

“Ê!! Mất hồn rồi à ku? Em gái tui trông thế thôi, chứ cũng không đến nỗi là khủng long đâu!!” – Ma Kết cười, lên tiếng an ủi.

“Ê ê ê... Chết rồi à!!”

“Sư Tử??”

“Tên ấy đứng giữa đám con gái, cứ như một nữ thần!!” – Sau khi “chết đứng” hồi lâu, anh Sư mới chột thốt lên.

5 sao nam ngất xỉu...

“Bộ trong mắt ông chỉ có Song Ngự thôi hả? Bộ mọi người đều là khoai tây hết à?” – Song Tử lồm cồm bò dậy.

“Nếu thế thì tên ấy sẽ là Thiên sứ Khoai tây!!” – Sư Tử không để ý đến bất kì ai khác, chỉ chăm chăm nhìn Ngự ngố.

Xỉu tập 2...

Còn Song Ngư thì sau trận bóng vừa rồi, học sinh từ mọi CLB trong trường đều đổ đến khuôn cô tới chơi cho CLB của họ. Xem ra Ngư sẽ có một Đại hội Thể Thao siêu mệt đây...!!!

Game 3: “Xem cú sút giận dữ của ta đây!!” (Bóng đá)

Game 4: “Đỡ lấy cú đánh cuồng phong!!!” (Bóng chày)

Game 5: “Cú tăng tốc điên kinh giận dữ!!” (Điên kinh)

...

Kết quả các cô nàng bị vắt hết sức lực, nằm bẹp dí trên đất như con giun...

Nhân Mã sau khi lấy được vé đi Disney Land thì hí hửng, nhảy múa tứ tung, xoay tròn đủ kiểu vì sung sướng.

BINH

“Ui da!! Đi đứng cũng ngốc nữa!!” – Cái âm thanh đáng ghét phát ra từ trên đỉnh đầu Mã. Cô ngẩng đầu lên.

“Thì sao? Cậu muốn gì?” – Mã nổi giận đùng đùng.

“Tớ có chuyện muốn nói!!” – Bảo Bình nói rõ ràng từng chữ một.

Nói xong anh kéo tay Nhân Mã đi về phía sau trường.

“Muốn gì thì nói nhanh đi!” – Mã tỏ vẻ giận dữ, không thèm nhìn Bảo Bình.

“Hừm! Tớ muốn chúng ta làm lành!!” – Bảo đáp.

“Ồ!... Hả?” – Mã tròn mắt hỏi lại. Thẻ có Đức mẹ Đồng trinh, cô không bao giờ nghĩ Bảo Bình sẽ nói như vậy.

“Tớ xin lỗi vì đã nổi cáu với cậu!!” – Bảo cúi đầu, vẻ biết lỗi.

“A, a, ơ!! Tớ cũng xin lỗi vì đã phá hỏng buổi hẹn hôm đó!!” – Nhân Mã lúng túng, cô gãi đầu.

“Xin lỗi vì đã quá ích kỉ!!” – Đột nhiên Bảo quỳ xuống.

“Ồ!! Xin lỗi vì đã quá vô tâm với cậu!!” – Mã cũng quỳ xuống theo.

Hai người nhìn nhau chừng 6 giây, rồi cúi đầu xuống lạy, như kiểu chào của Nhật Bản.

“Và trên hết, xin lỗi vì không phải là người yêu tốt!!” – Cả hai đồng thanh.

1s

2s

3s

“Hahahahaha!!! Nhìn mặt cậu ngốc quá!!” – Mã phá lên cười.

“Cậu như con ngốc ý!!” – Bảo cũng chỉ chỉ tay vào Ngựa con, lặn ra mà cười.

“Cái gì cơ? Ai ngốc? Nói lại xem nào!!!” – Nhân Mã giơ nắm đấm lên dọa đánh.

“Nhân Mã là đồ ngốc!!!” – Bảo kéo dài giọng.

“Đi chết đi!! A, oái!!” – Mã vừa nhảy bổ vào Bảo Bình thì bị mất đà, thế là ngã đè vào người anh.

Hai con người nhìn nhau chằm chằm, chỉ cách có 2 cm...

Chăm chămchăm chăm.....chăm chăm.....chăm chăm.....chăm
chăm.....chăm chăm.....

Hai đôi môi xinh đẹp chạm vào nhau...

3 giây sau...

“Vây xí xóa vụ này nhé?!” – Bảo Bình hỏi, mặt đỏ ửng.

“Ừm!!” – Nhân Mã đáp, mặt đỏ cũng không kém.

Tác giả “xung xướng” rót nước mắt, cảm động quá má ơi!!! Sụt sịt!!! Híc!!!

Lại quay qua Song Ngư.

Buổi chiều hôm đó, Ngư thất thểu bước đến khu tập trung. Cả người cô mỏi nhừ vì phải tham gia 13/20 CLB.

Tiếng MC Song Tử vang dội cả sân trường.

“Bây giờ xin mời các bạn hãy đến với phần thi đặc sắc nhất của ngày hôm nay. Thay vì chọn ra người có thành tích cao nhất trong Đại hội ngày hôm nay, chúng tôi sẽ sửa lại phần thi cuối. Đó là phần thi chạy tiếp sức để lấy được nụ hôn của Sư Tử. Phần thi này được mở ra nhằm mục đích giúp các bạn nữ dễ dàng với tới thần tượng của mình hơn, và tăng tính thử thách. Ai muốn tham gia xin nhiệt liệt đăng kí!!”

Cả sân trường vang lên tiếng hét lần thứ n+1. Ai ai cũng đều hưởng ứng phong trào của Song Tử. Song Tử khề liếc đều Song Ngư. Cho cô chết!! Ai bảo hại Xử Nữ của ta!! Giờ thì cô chịu khó nhìn cảnh Sư Tử hôn người khác đi, cô không còn sức để thắng đâu!!

Ngư tròn mắt, không tin nổi vào mắt mình. Tại sao cái thằng cha này quá đáng quá vậy!!! Nhưng cô đành ngậm đắng nuốt cay, tham gia thi đấu để bảo vệ Sư Tử.

Cũng may Ngư chạy chặng cuối cùng Tiểu Thu (nhân vật này bây giờ mới xuất hiện lại) cũng tham gia để được hôn Sư Tử.

Đến chặng thứ sáu, hai tay đua chạy vòng này ngang ngửa với nhau, ai đưa được giải băng cho người kia trước sẽ thắng.

Tên đội kia nhanh chóng đưa giải băng cho Tiểu Thu.

“Oái!! Sao không gỡ được thế này!!! Óa, Ngư ơi!!” – Tên con trai nỏ thốt lên.

“Cái gì cơ!!!” – Ngư giãy nảy.

Song Tử cười gian. Anh đã lén bôi keo tự chế của Bảo Bảo vào áo tên kia, khiến nó tự động dính chặt lấy áo của tên đó, không sao gỡ được.

“Có vẻ như đội Ngư đang gặp trục trặc kĩ thuật! Đội Tiểu Thu cầm chắc phần thắng rồi!!” – Song Tử hét vống lên.

“Grừ!!” – Ngư nghiêng răng, bằng chết cũng không để chúng nó hôn Sư Tử.

Cả hội trường sôi lên đến cả nghìn độ, ai nấy cũng há hốc mồm như phát hiện có người ngoài hành tinh đến trái đất.

“OMG!!!! Thí sinh Song Ngư vác luôn cả thí sinh số 6 cùng dải băng chạy như bay!!! Thật không thể tin được!! Super man is return!!” – Song Tử kinh ngạc đến phồng lỗ mũi.

Không thể chấp nhận thua cuộc, Ngư vác luôn tên kia chạy đuổi theo Tiểu Thu.

“Óa óa óa óa!!!” – Tiểu Thu vừa chạy vừa la hét như bị chó đuổi. Hai đội sắp cán đích, mà Tiểu Thu lại có vẻ nhỉnh hơn.

“Song Ngư!!! Cô thua rồi!!!” – Tiểu Thu cười khiêu khích.

“Có vẻ như Ngư đã thua!!” – Tiếng Song Tử hồi hộp.

“Muốn thắng hả?? Đùng hòng!!!” – Ngư hét lên.

KA MÊ JÔ KÔÔÔ!!

Song Ngư quăng mạnh tên con trai xấu số kia về vạch đích.

BÙM

Sợi dây ruy-băng đứt tung.

“Yeah!!!!” – Ngư nhảy căng lên ăn mừng.

Cả hội trường như rút mắt ra khỏi tròng.

“Đội cán đích trước là đội của Song Ngư, Ngư đang ăn mừng...” – Song Tử sau khi tỉnh khỏi cơn mê, tăng hăng nói. “Nhưng đội chiến thắng là đội của Tiểu Thu. Không có luật nào trong chạy tiếp sức được phép quăng đồng đội cả!! Quá vô nhân đạo!!!”

“Yeah!!” – Tiểu Thu hét lên, đi về phía Sư Tử.

Song Ngư chết đứng... Hồn lìa khỏi xác... Song Tử nhăn nhó.

“Hôn đi, hôn đi, hôn đi!!!!” – Học sinh toàn trường nhiệt liệt ủng hộ.

NỖ!!!!

Chụt!!

“HẢ???” – Cả hội trường đặt dấu chấm hỏi to đùng, rút hết cả cảm xúc.

Trong lúc Tiểu Thu nhắm mắt chờ đợi, Sư Tử đi về Song Ngư, kéo mạnh và hôn cô một phát.

“Phư phư phư!!! Rất tiếc!! Đây là bạn gái tôi! Ngoài cô ấy ra, tôi không hôn ai khác!!” – Chàng Sư quả quyết nói, khẽ vuốt tóc một cái, kiêu ngạo hất đầu.

Song Ngư vừa ngượng vừa sướng. Cả hội trường vang lên không biết bao nhiêu tiếng khóc than. Buổi Đại hội đã kết thúc như vậy đấy!!!

21. [Chap 18:] Thi Miss..thi Miss

Ngày thi Miss Xinh tươi (Nghe buồn ói!!!) của trường Zodiac cũng đã đến. Người người đến xem đông nghẹt thử, chỉ cần chậm chân chút thôi, các bạn sẽ bị đè bẹp dẹp lép như cái bánh tráng!!!! Nhiệt độ ngoài trời là 29.5 độ C, nhưng trong trường lại là 299.99 độ. Một sự chênh lệch quá khủng khiếp!!!!

Trong phòng thay đồ của Thiên Bình...

“Đeo cái này vào, nhìn nó mới nổi bật!!!” – Nhân Mã lanh tranh.

“Không!!! Đeo cái đó để có mà thành cây kẹo à?! Đeo cái này thì mới hợp và quý phái!!” – Xử Nữ gặt phất đi.

“Nhưng mà cái này tở với Ngư phải thi gặm kẹo mãi ở Disney Land mới được chứ bộ!! Quà tặng Thiên Bình mà!!! Đeo đi, đeo đi, đeo đi!!!” – Nhân Mã phụng phịu.

“Không!! Đeo cái này mới hợp thời trang!!” – Xử Nữ cãi.

“Không, cái này!!!”

“Cái này mới chuẩn!!!!”

Kim Ngưu, Cự Giải đang làm tóc cho Bình nhi chỉ biết trố mắt ra nhìn, không sao ngăn được.

“STOPPP!!!!” – Song Ngư nhảy vào giữa, giơ hai tay về phía hai người, như quân cấm tử hi sinh can oánh nhau.

“Với con mắt thời trang chuyên nghiệp của tui, tuyệt đối không cho phép người mẫu đeo một trong hai cái vòng đó...” – Song Ngư mặt rất nghiêm túc nói.

Xử Nữ và Nhân Mã im re...

Kim Ngưu, Cự Giải và Thiên Bình chỉ biết im lặng...

“Mà phải đeo cả hai cái mới hợp!!!!” – Ngư nhả răng ra cười, tay còn ra dấu ok.

Ngất xỉu!!!

“Đừng có đùa!!! Con mắt thời trang gì mà!!!!” – Xử nguyệt dài.

“Hahaha, nghe được đấy chứ!!!” – Cự Giải bật cười.

“Đeo thử vào đi!!!” – Kim Ngưu thúc giục Bình nhi.

Thiên Bình nhận lấy hai cái vòng, đeo vào cổ.

“Được đấy chứ!! Không tệ chút nào, mà hợp với quần áo!!” – Trâu vàng reo lên.

“Thế thì đeo cả hai đi!!!” – Nhân Mã thích thú.

Cả phòng thay đồ cứ rộn ra tiếng cười của mấy cô gái.

Xem nào, về phần các chàng trai...

“Các chú tính vote thế nào đây?” – Song Tử khoác vai Nhân Mã.

“Tùy!! Chắc Thiên Bình?!” – Thiên Yết hai tay đút túi quần nói.

“Song Ngư không thi, tui không hứng thú !!!” – Sư Tử ngáp dài uể oải.

“Này!! Ông một vừa hai phải thôi nhá!!! Đụng tí là Ngư Ngư Ngư Ngư... Cả đời ông biết có Ngư thôi à?!!” – Bạch Dương bất bình.

“Hôhồ, thế không phải chú cũng thế còn gì?!! Suốt ngày Giải nhi Giải nhi, bla bla bla... Anh đây còn chưa tung clip chú cosplay để chiến thắng nụ hôn của Cự Giải thì thôi!!!!” – Sư Tử nhếch mép cười đều giả, chọc xoáy vào “một phút huy hoàng” của Bạch Dương.

Tiểu Bạch nín thín thít.

“Bạch Dương cosplay á? Lúc nào vậy?” – Bảo Bình như bắt được người ngoài hành tinh, nhảy chơi chơi ra hóng hớt.

“Ầu mai gót!!! Tin hót rồi đây!!” – Đã nói đến nhiệt tình tám chuyện thì không thể không nói đến Song Tử.

Bành Bạch giận lắm rồi đấy, nhưng anh không dám phản bác câu gì. Thằng Sư Tử nó mà tung clip thì cả đời này anh không dám nhìn mặt ai hết trơn!!!

“Yên đi!! Ma Kết đang lo sốt vó mà các chú cứ lan tranh vậy!!!” – Thiên Yết như đàn anh, ném cho ba thằng nhố nhăng kia một cái lườm, rồi hất mặt chỉ về phía Ma Kết.

Chàng Kết lúc này mặt cứ đơ ra, nhìn về khoảng xa xăm.

“Thôi để ảnh tự kỉ một mình đi!!!” – Sư Tử, Song Tử và Bảo Bình đồng thanh.

“OK!! Ladies and gentlemen, bây giờ chúng ta sẽ bắt đầu Cuộc thi Miss Xinh Tươi Zodiac lần đầu tiên trong lịch sử Zodiac !!!!!” – Giọng MC vống lên như muốn xé vải cả hội trường.

Đám học sinh ban nãy còn đang lục tục xếp chỗ ngồi, ồn ào nói chuyện nay đã nín bật.

“Bây giờ tôi sẽ đọc tên các thí sinh tham gia: Tiểu Thu lớp 10Z, Hà Tuyết Nguyệt lớp 11A,... bla bla bla” – MC bắt đầu đọc.

Khi các thí sinh lần lượt bước lên, phái dưới hội trường xôn xao.

“Con nhỏ này cũng thi á? Rót chắc rồi!!! Lần này mọi người chỉ chú ý đến hai điểm nóng là Thảo Ngọc – Tiểu thư bệnh viện Zslooc nổi tiếng nhất cả nước, thi học sinh giỏi đứng đầu toàn thành phố và Thiên Bình – Cô siêu mẫu xinh đẹp được mệnh danh là nữ thần sắc đẹp của ngành thời trang thời.” – Một học sinh nói.

“Chắc!! Ai chẳng biết thế, các thí sinh khác chỉ làm nền phụ họa thôi!! Nhất là con nhỏ Tiểu Thu kia kìa, nhà nó là chủ tập đoàn dầu khí, nhưng học ngu kinh khủng, chỉ biết ăn chơi thôi!! Cấp 2 nhiều tin đồn không hay về nó...” – Một học sinh khác nhận xét khi thấy Tiểu Thu.

“Thảo Ngọc lớp 10Z!!” – MC vừa xưng tên Thảo Ngọc, toàn bộ hội trường hoan hô rầm rộ.

Thảo Ngọc hôm nay chút bỏ vẻ ngoài mọi khi, đẹp lộng lẫy như nàng công chúa. Một đóa hồng gai kiêu sa. 6 sao nam của chúng ta cũng phải kinh ngạc. Song Tử còn đỏ mặt. May cho ảnh Xử Nữ không có ở đây, không thì anh chết không còn một mống.

“Thiên Bình lớp 10Z!!!”

Cái tên này cũng nhận được những hưởng ứng nhiệt liệt, có thể nói là còn nhỉnh hơn Thảo Ngọc, bởi có 11 sao còn lại phụ trợ.

Nhưng dừng vì thế mà nghĩ Thiên Bình chỉ dựa hơi người khác. Cô phá bỏ toàn bộ phong cách mọi khi, không phải sexy quyến rũ hay đẹp như thiên nga giáng thế mà là một cô gái rất giản dị bình thường, nhưng vẫn rất nổi bật.

“Oa!! Bữa nay Thiên Bình giản dị vậy!!!” – Bảo Bình ngạc nhiên.

“Những thứ đơn giản nhất thì tạo nên phong cách tao nhã nhất!!!” – Kim Ngưu cười tươi roi rói, đi về phía Yết và ngồi xuống ở đó.

Kéo theo sau là 4 sao nữ còn lại, lần lượt ngồi theo cpl.

“Sao lâu quá vậy?” – Bạch Dương hỏi.

“Bọn mình vào muộn để khỏi bị bắm đuôi!!” – Cự Giải đáp.

“Vâng, đây là 10 thí sinh sáng giá của chúng ta. Cuộc thi sẽ có ba vòng thi. Vòng đầu tiên là biểu diễn năng khiếu, tức ai có tài ca hát, nhảy múa, vẽ tranh gì thì cứ xin mời thể hiện. Vòng 2 sẽ là phần thi vấn đáp, mỗi thí sinh tự chọn cho mình một người mà bạn tin tưởng nhất, người đó sẽ phải đồng hành cùng bạn cho đến hết vòng hai này và tuyệt đối nghiêm túc. Nếu partner mà không nhiệt tình tham gia, hay cố tình trả lời sai sẽ bị loại ngay lập tức và chiến thắng nghiêng thiên về người bị hại. Vòng 3 sẽ là phần thi present về một chủ đề.” – MC đọc liền thoáng như sắp hết hơi về thể lệ ba vòng thi.

Mọi người cũng phải căng tai ra nghe.

“Vậy bây giờ hãy đến với vòng thi đầu tiên!!!” – MC nói hết cả ga.

Phần thi này thì gần như các thí sinh bị loại hết. Chỉ còn sót lại 3 người, 2 người thì biết rồi khỏi bàn, chiến sĩ còn lại thì Unknown name

Vòng 1 kết thúc với người dẫn đầu là Thảo Ngọc bởi tiếng đàn violin tuyệt hảo của cô, như đưa người nghe vào thế giới ảo mộng, không ai muốn thoát ra khỏi giấc mộng đó.

P/s: Nếu phần này có hơi nhanh các bạn cũng bỏ qua cho mình nhé, vì với ý tượng hạn hẹp của mình thì vòng 1 này không hay cho lắm!!!

Round 2: Fight!!

Vì là người dẫn đầu vòng 1, cho nên Thảo Ngọc được đặc cách cho chọn partner đầu tiên. Tất nhiên cô chọn Ma Kết rồi, vì gần như cái gì anh cũng biết.

Ma Kết dù không muốn cặp với Thảo Ngọc, nhưng anh vẫn phải lên và trợ giúp cô hết sức.

Xui xẻo cho Thiên Bình, cô là người có số điểm thấp nhất trong vòng 1, nên cơ hội cứu nguy của cô là Bảo Bình cũng không vớt được!! Đúng là đã xui còn xui thêm.

Đáng lẽ ra không vớt được Bảo Bảo thì cô phải vớt Xử Nữ, nhưng không hiểu vì ma xui quỷ khiến thế nào cô lại thốt lên: “Partner của tôi là... SONG NGƯ!!!”

Mọi người đều trở mắt ngạc nhiên, Thiên Bình hô xong thì cũng chợt dạ biết mình nói hớ.

12 chòm sao của chúng ta đành chấp tay cầu nguyện...

“Vậy bây giờ chúng ta sẽ bắt đầu vòng thi thứ hai nào!!!” – Tiếng MC cứ như súng lục lên cò, bắn xa xả vào đầu Ngư.

“Bố mẹ có sáu người con trai, mỗi người con trai có một em gái, hỏi cả nhà có bao nhiêu người tất cả?” – MC đọc câu hỏi đầu tiên.

Nhoảng một phút, đội Thảo Ngọc đã đưa ra câu trả lời: “Chín người!!”

“Chắc!! Tính gì nhanh vậy?” – Song Ngư kêu toáng lên.

Tình hình rất là tình hình.

“Cái gì người mua biết, bán biết, xài không bao giờ biết?”

“Quan tài!!” – Bảo Bình nhanh tay ấn chuông.

“Trong Toán học định lý nào bình phương cạnh huyền bằng tổng hai cạnh góc vuông trong tam giác vuông?”

“Định lý Py-ta-go!!” – Ma Kết đáp.

“Người đàn ông duy nhất có sữa là ai?”

“Ông Thọ!!” – Lần này lại là Bảo Bình.

“A gọi B bằng bác, B gọi C bằng ông nội, C kêu D là cậu, D kêu E là dì, E kêu F là chú, F gọi Z bằng con, hỏi A kêu Z bằng gì?”

“Bằng mồm!!!”

...

Hai đội Bảo Bình Ma Kết liên tục ăn miếng trả miếng nhua, không ai nhường ai.

Chỉ có Song Ngư và Thiên Bình thì dờ người ra, không chen được vào giữa. Ngư nhìn lão Kết mà hận, chẳng lẽ lão không im được à?!! Bét ra cũng phải để Thiên nói chứ, thế này mà bảo thích!!!

Khán giả nhìn hai con nhỏ mà thấy thương...

Số phận của Bình nhi Kết ca đến đây là kết thúc sao???

Cho đến khi...

“Cái đĩa này biết bay?” – MC sau khi đọc xong đến câu hỏi thứ 49 thì thở hổn hển. Mấy đứa này thông minh ghê, hỏi đâu trả lời vèo vèo đến đó.

“Hả? Câu hỏi kiểu gì kì vậy?” – Ma Kết ngó người ra, mồm méo xẹo.

“Đĩa gì mà lại biết bay? Phân tích từng chữ xem có gợi ý gì không?” – Bảo Bình chống cằm suy nghĩ.

Mọi người cũng dờ người ra, bàn tán xôn xao tìm đáp án...

“À há!! Tôi biết rồi!!” – Bất ngờ đội Thiên Bình reo chuông.

“Cái đĩa mà biết bay là... đĩa bay phải không?” – Song Ngư e dè trả lời.

“Hả?” – Trên mặt mọi người một dấu hỏi chấm to đùng.

“Xin bạn đọc to đáp án được không?” – MC hỏi lại.

“Cái đĩa mà bay được là đĩa bay phải không?” – Song Ngư nhắc lại, cố nói rành rọt từng chữ.

Mọi người đến im lặng, mắt trở lờ lờ ra như sắp rớt khỏi tròng. Phen này Ngư – Thiên toi rồi!!!

“XIN CHÚC MỪNG ĐỘI CỦA THIÊN BÌNH – SONG NGƯ ĐÃ GHI ĐƯỢC 10 ĐIỂM ĐẦU TIÊN!!!!” – MC đột nhiên hét tướng lên, giọng như cái máy mài nhôm.

1s

2s

3s

“YEAH!!!! ĐƯỢC 10 ĐIỂM RỒI!!!!” – Cá ngố và tiểu Cân nhảy căng lên sung sướng. (Suy nghĩ đơn giản nên nó thế!!!)

Tất cả mọi người đều ngớ người ra trước cái đáp án, nhưng rồi cũng vỗ tay hoan hô nhiệt liệt!!!!

“Vậy chúng ta bắt đầu với câu hỏi tiếp theo được không?” – MC nhìn Ma Kết và Bảo Bình vẫn chưa hết shock, hỏi nhỏ hai tên. Ai mà ngờ được trên đời lại có câu hỏi ngớ ngẩn như vậy: Cái đĩa mà biết bay thì là đĩa bay...

“Cục thịt dút vào lỗ thịt, tay bệ ***, tay đỡ đầu, ngâm một lúc rõ lâu, rút ra nhìn nhau cười!! Hỏi hành động gì?” – MC xướng to câu hỏi thứ 50.

Tất cả mọi người mắt lác ngược lên trời, nhiều anh con trai thì nguyền sáo đầy ắp ý, còn mấy chị con gái thì mặt đỏ không kém bàn tọa khi.

Hai đội thi Kết – Bảo nhìn nhau không dám nói câu gì.

Chết chết, đầu óc đen tối quá!!!!

“Tôi biết đáp án: Là cho con **!!!” – Thiên Bình nói rất quả quyết.

Mọi người đều đổ dồn con mắt về phía Thiên – Ngư.

“Lại một câu trả lời đúng nữa!! Thêm 10 điểm cho các bạn!!!”

“Yeaaaaa!!!!” – Hai con hâm nhảy lên sung sướng tập 2.

Mọi người mặt ỉu xiu như bánh bao thiu.

Nhưng cũng từ đây, cục diện trận đấu đã đảo ngược. Nhờ sự “trong sáng” của Song Ngư và Thiên Bình (Thực ra vì chúng nó toàn đổ nhau cái này, nên thuộc lòng đáp án rồi), hai cô gái đã đưa điểm số từ 0 lên bắt kịp đội Ma Kết, vượt qua cả Bảo Bình.

“Câu hỏi số 99 là một câu hỏi cực khó!! Dài khoảng 20 cm, có lông, chọc ra chọc vào vài lần, chảy ra nước trắng!!!” – MC thở hổn hển. Vừa dẫn chương trình vừa đọc câu hỏi, mà bọn nó lại còn trả lời nhanh hơn tốc độ ánh sáng, bảo sao không mệt!!!!

“Câu này ai mà dám trả lời chứ!!!!” – Xử Nữ nhăn mặt.

“Ờ!!! Đầu óc tui có siêu trong sáng cũng chả đoán ra!!” – Bạch Dương tiếp lời.

“Chắc!!! Hỏi kiểu này thì chịu đi!!!” – Sư Tử tặc lưỡi.

Cự Giải no comment. Kim Ngưu còn chẳng nghe câu hỏi, vì có việc khác khiến cô nàng chẳng còn tâm trí để mà để ý. Thiên Yết im lặng, chả rõ ảnh làm gì, nhưng ảnh là nguyên nhân mà Ngưu-chan thế kia đó. Song Tử thì bận ngắm Xử Nữ (Bảo sao muốn đánh!!)

Trên sân khấu, tình hình còn căng thẳng hơn. Phải công nhận là Cá ngốc và tiểu Cân câu này cũng không dám ho he. Hai đội kia thì khỏi nói rồi.

Nhưng, lú húi sau sân khấu, là một nhân vật mà chưa được nhắc tới. Tên này có ý định gian lận đây mà!!!

22. [Chap 18:] Thi Miss, Thi Miss!!! (2)

Không biết từ lúc nào, Nhân Mã đã trèo ra sau sân khấu, nấp sau tấm màn gần chỗ Song Ngư.

“Pshh... Pshh... Ngư ơi!!!” – Nhân Mã ra hiệu.

Song Ngư nhăn mặt, hình như có ai gọi cô thì phải, hay ảo giác nhỉ? Sau một hồi tự hỏi, Ngư lại vận dụng toàn bộ sự trong sáng, rặn ra câu trả lời.

“Pshh, pshh, Ngư, Ngư...!!” – Nhân Mã kiên trì gọi tiếp.

Ngư vẫn nghĩ mình bị ảo giác, không đáp gì hết.

“Grr... Con hâm này điếc à?!” – Mã bực lắm rồi đấy. Cô rút trong túi ra một viên bi ve, ném mạnh vào đầu Cá ngố.

CÓP

“AO!! What the...?!!” – Ngư hét lên.

Mọi người đồ dồn ánh mắt về phía Ngư, như phát hiện con dở hơi.

“Hề hề, không có gì đâu!!” – Ngư gãi đầu, cười như con ngố chữa ngứa.

Ngay khi thoát ra khỏi ánh mắt của mọi người, cô cúi xuống nhặt viên bi lên, quay ra lườm thủ phạm vừa ném.

Đoạn này là hai người nói chuyện với nhau bằng ngôn ngữ kịch câm, nhưng mình vẫn viết lời thoại nhé!!

“What??” – Ngư hỏi.

“Tớ biết đáp án!!” – Mã đáp.

“Ờ, nhưng không lẽ mình chơi ăn gian?!?”

“Thì chả lẽ lại chịu thua à???”

“Nhưng chơi ăn gian bản lĩnh, thắng thế không quang minh chính đại!!!”

“Kệ đi!! Với cả tớ giúp một câu thôi mà!! Vòng sau thắng thua là tùy Bình nhi chứ!!”

“Ờ!! Vậy đáp án là gì???”

“Cái bàn chải!!!”

“Thật không? Chắc không đấy!!!”

“Chuẩn không phải chính!!! Google sensei mà!!!”

“Ồ! Ok! Về chỗ đi!!”

Và đây là màn diễn kịch của Ngư.

Cô vò đầu bứt tai một hồi, mặt nhăn nhúm như khi đột. Sau đó, mặt Ngư sáng bừng lên (Ờ!! Đóng giải quá!!!)

“À há!! Tôi đã có câu trả lời!!! Đáp án là cái bàn chải!!” – Ngư đọc đáp án rất hùng hồn.

Mọi người trong toàn khán đài nín thở chờ quyết định, trừ một người.

5s im lặng trôi qua...

“XIN CHÚC MỪNG SONG NGƯ VÀ THIÊN BÌNH, HAI NGƯỜI ĐÃ TRẢ LỜI ĐÚNG CÂU HỎI NÀY!!!” – MC hét vổng lên, giọng cao và trong veo như con gái. Mà nghĩ lại thì, con gái thật mà!!!

“YAH!!! HAHAHAHA!!!” – Ngư và Thiên cũng thi hét cùng MC.

Mọi người vỗ tay hoan hô như cái chợ vỡ. Ma Kết cười thầm trong lòng. Thực ra anh cũng biết đáp án mà, nhưng im lặng chờ đợi.

“Câu hỏi số 100: Bộ truyện nói về 12 chòm sao, mang tên Đồi học sinh đang được đăng trên forum của Mật ngữ 12 chòm sao là của tác giả nào??” (Tác giả nào? Tác giả nào?)

“Hả? Truyện gì nghe kì vậy? Viết về chúng ta á??” – Bảo Bảo nhăn mặt.

“Ờ!! Ghép ba chữ cái đầu tiên lại thành một câu chữ đấy, DHS mà!!” – Thiên Bình cười thích thú.

Cả hội trường xôn xao...

“Ai vậy ta??”

“Truyện lạ quá!! Chưa nghe bao giờ!!”

“Câu hỏi này dường như là quá khó với các thí sinh. Vậy có vị khán giả nào trả lời được không ạ? Nếu vị khán giả nào đưa ra câu trả lời đúng thì điểm sẽ được cộng cho đội mà vị đó ủng hộ” – MC thất vọng.

“Tôi biết!! Có phải là của KaiLuBoBoo không ạ?” – Một cánh tay giơ lên. Đó chính là Cự Giải, vị cứu tinh của toàn nhân loại!!!

“Xin chúc mừng bạn!! Bạn đã đoán đúng!! Xin hãy nhận lấy một phần quà của chương trình!! Và trước khi ngồi xuống, bạn hãy cho biết bạn cổ vũ cho đội nào ạ?”

“A, tôi cổ vũ cho Thiên Bình!!”

“Vậy số điểm cho câu trả lời này sẽ thuộc về Thiên Bình, và cô ấy cũng chính là người chiến thắng trong vòng thi này. Đội Unknown, rất xin lỗi nhưng các bạn đã bị loại!!”

“Yahh, thắng rồi!!” – Thiên Bình nhảy cẫng lên sung sướng.

Mọi người im lặng chẳng nói gì, vì chiến thắng lẫm liệt!!!

Nhưng dấu vậy vẫn có 12 con người vui...

Vòng thi cuối cùng quả là một khổ ải.

Đây là vòng thi present, chủ đề là về những gì quý giá nhất với bạn.

Thảo Ngọc làm bài này thì perfect rồi... Bài present của cô khiến người ta không chê vào đâu được.

11 sao ngồi dưới mà cũng nghĩ Thiên Bình phen này đứt rồi...

Tiểu Cân bước lên sân khấu, hàng vạn ánh mắt đổ dồn về phía cô. Chân Bình nhi run lấy bầy, nhưng cô vẫn cố tỏ ra bình tĩnh, tiến về phía cái mic.

“Như các bạn đã biết, tôi là Thiên Bình, học lớp 10Z, hiện đang làm người mẫu cho công ty thời trang BerryLoyird. Tôi học hành cũng chẳng giỏi giang gì, nói năng cũng không tốt. Thông thường, đối với một đứa trẻ, cha mẹ là những gì quý giá nhất, nhưng với tôi, một con nhỏ thậm chí còn không biết mặt bố mẹ mình như thế nào, thì cái gì là quý nhất? Tôi đã phải sống trong cô nhi viện suốt bảy năm trời, cho đến khi được gia đình Song Ngư và anh Ma Kết cứu mang. Đối với tôi, những gì quý giá nhất, là những gì tôi có được bây giờ. Đó là những người bạn lớp Z, họ đã luôn giúp đỡ, ủng hộ tôi mỗi khi tôi cần. Thậm chí lao cả vào nguy hiểm. Lúc tôi cảm thấy cô đơn, tuyệt vọng nhất, họ là người đến và nắm lấy tay tôi. Tôi sẽ làm tất cả những gì có thể, để bảo vệ những người thân yêu này...”

Thiên Bình còn chưa kịp nói lời kết thúc, thì khán giả ở dưới đã vỗ tay nhiệt liệt. Đặc biệt 11 chòm sao còn đứng dậy, chạy thẳng lên sân khấu, không ai cản nổi.

Bài present của Bình nhi đã khiến không ít người rơi nước mắt, nhất là mấy sao nữ.

Và bây giờ là lúc tuyên bố kết quả. Ai ai cũng hồi hộp chờ đợi.

Bất ngờ...

“PHÒNG SÂN KHẤU SẮP ĐỔ XUỐNG RỒI!! CHẠY MAU!!!!” – Một nam sinh hét tướng lên, chỉ vào sân khấu.

“Á Á Á Á!!!”

“Chạy mau!!!”

Đám học sinh đứng trên sân khấu nhốn nháo chạy loạn cả lên, chen lấn xô đẩy, cứ kiểu này thì nhất định cả lũ cùng chết mất.

“TẤT CẢ DỪNG LẠI!! HÃY TỪ TỪ ĐI XUỐNG SÂN KHẤU THEO LỐI THOÁT HIỂM!!! NHANH LÊN!! TUYỆT ĐỐI KHÔNG CHEN LẤN XÔ ĐẨY!!” – Thiên Bình quát lớn, ra lệnh cho đám học sinh.

Dù vẫn rất hoảng sợ, nhưng đám học sinh vẫn nghe theo.

Cái phong sân khấu sắp đổ ập xuống rồi, Thiên Bình vẫn đứng đó chỉ huy đám học sinh. Mặc dù cô sợ gần chết, nhưng vẫn cố gắng sơ tán nốt.

Đúng lúc toàn bộ học sinh xuống hết, thì cái phong sân khấu đổ vèo xuống. Ôi không!! Không lẽ Thiên Bình ta sẽ chết lẳng xệt như thế này, bị đè chết dưới phong sân khấu, dẹp lép như bánh trắng. Cô run tới mức không chạy nổi, chỉ còn nước nhắm chặt mắt chờ chết.

“Bình nhi!!!” – Song Ngư hét lên, định lao ra cứu nhưng bị Sư Tử ngăn lại.

RẦM

Khói bụi mịt mù toàn bộ hội trường.

“Oa!! Ma Kết dững cảm quá!! Lao vào cứu Thiên Bình thoát chết trong gang tấc!!”

“Nhanh quá, cừ thật!!!”

Thiên Bình mắt vẫn nhắm chặt, nhưng cô không cảm thấy đau, mà thay vào đó là cảm giác rất ấm áp.

Mãi tới khi nghe tiếng đám học sinh, cô mới hé hé mở mắt.

Cả người cô đang được ôm trọn trong vòng tay Ma Kết.

Cô muốn tận hưởng cảm giác này thêm một lúc nữa, nhưng nhận ra mình đám học sinh đang ở đó. Cô vùng vẫy đẩy anh ra.

“Bỏ em ra, Ma Kết!!” – Bình nhi giãy giụa.

Ma Kết không buông, mà trái lại còn ôm cô chặt hơn. Anh khẽ thì thầm

“Em đúng là đồ ngốc mà, chỉ biết lo cho người khác, mà chẳng bao giờ chịu nghĩ cho mình. Nhưng không sao, anh sẽ luôn bảo vệ em!!”

Thấp thoáng phía sau Ma Kết, là Thảo Ngọc đang đứng đó, khuôn mặt thoáng sự tức giận, nhưng không thể nào nhìn ra.

Sau đó là 10 sao kia chạy xô tới, hỏi thăm tới tấp. Song Ngư còn khóc nhè khi nhìn thấy Bình nhi, làm Sư Tử nhà ta lại được buổi galăng đồ dành cô nhóc.

Sau nửa tiếng chỉnh tề lại sân khấu, BGK đọc kết quả.

“Trước tiên thầy xin thay mặt cho ban tổ chức nói lời xin lỗi với các em về lỗi kĩ thuật vừa rồi, rất may là không có ai bị thương cả. Đồng thời biểu dương em Ma Kết đã dững cảm cứu Thiên Bình thoát chết trong gang tấc. Và bây giờ thầy xin công bố kết quả cuộc thi. Qua ba phần thi thì thầy thấy năm nay nữ sinh nào cũng tài năng duyên dáng, nhưng người nổi trội hơn tất cả, và đã trở thành Miss Xinh Tươi đầu tiên của Zodiac chính là...”

Mọi người đều nín thở.

“Em THIÊN BÌNH lớp 10Z!!!!!!” – Thầy xướng to tên Bình nhi.

“WOAAAAA!!!! Bình nhi thắng rồi!!!” – Lớp Z reo hò sung sướng như mở hội.

Mọi người cũng vỗ tay nhiệt tình, không ai phản đối.

Thiên Bình cảm động rớt nước mắt.

Thảo Ngọc tiến lại gần, đôi mắt đượm buồn như sắp khóc. Cô chìa tay về phía tiểu Côn. Thiên Bình nắm lấy tay Thảo Ngọc.

“Tôi đã thua rồi! Thua cuộc thi này và cả tình cảm Ma Kết dành cho cậu! Ngay khi nhìn thấy cậu ấy lao vào cứu cậu, tôi biết mình đã thua. Tôi sẽ giữ đúng lời hứa!!!”

Bình nhi lúc này cảm xúc pha tạp lẫn lộn. Một phần vì đã chiến thắng, một phần thấy thanh thản vì không mất Ma Kết, một phần vì lại thấy buồn, có lẽ là do Thảo Ngọc.

Nhưng biết sao được!! Cô không nhường Kết đâu!!!

Đang lúc vui vẻ thì Bạch Xà từ đâu xuất hiện, đứng ngay trước mặt Kim Ngưu

” Mình có chuyện muốn nói”

” Ở thế cậu nói đi” Ngưu khẽ đánh mắt về phía Thiên Yết, đúng như cô nghĩ, mặt Yết đen xì.

” Ở đây không tiện, ra đây đi.” Bạch Xà kéo tay Ngưu, ngay lập tức Thiên Yết hất tay cậu ra, gần từng chữ:

” Tránh xa cậu ấy ra!”

” Cậu là cái gì của cậu ấy mà lại nói thế, cậu không có cái quyền đó đâu” Bạch Xà cũng nhấn mạnh

” Có hay không là chuyện của tôi”

” Làm gì cũng là chuyện của tôi, không liên quan đến cậu”

2 Sát thủ gây chiến, giữa sân trường có 2 chàng trai đẹp như tượng tỏa sát khí ngùn ngụt, tranh giành 1 cô gái vô cùng xinh đẹp và đáng yêu. Tạo nên 1 bức tranh tuyệt mỹ, cả đám trách xa ra, không ai dám đến gần. Và đúng thế, 2 chàng đã lao vào đánh nhau.

” Dừng lại đi, dừng lại đi mà.” Kim Ngưu hét lên cô biết làm sao đây?

” Giúp Ngưu can 2 người đó ra đi chứ? ” Nhân Mã huyết vai Bảo Bảo.

” Không được đâu, Yết mà đánh nhau thì cả ba cậu ấy cũng không ngăn được”

” Cố lên, cố lên,” Song Ngư cổ vũ.

” Đánh nhau lỡ bị thương thì sao?” Cự Giải không dám nhìn

” Có bị thương thì cũng là tên kia thôi, anh mình là ai cơ chứ?” Sư Tử nghênh mặt đầy tự tin.

” Bốp ... Bốp... Bình... Bình ”

Đúng là Bạch Xà không đánh lại Thiên Yết, vừa mới ăn 2 đấm của Yết ca, lại bị quật ngã xuống đất, máu chảy ra cả mặt.

Nhưng Bạch Xà cũng không vừa, anh cũng đã cho Thiên Yết mấy đấm chảy cả máu miệng.

” Dừng lại ... Đi mà ” Nước mắt Kim Ngưu đã rơi lã chã.

Thiên Yết quơ lấy chiếc ghế gần đó, định đập vào Bạch Xà đang ngồi dưới đất. Bất ngờ Kim Ngưu lao ra ôm lấy, lưng Bạch Xà, che chắn cho anh. Thiên Yết thấy Ngưu thì dừng tay lại, ánh mắt đau lòng nhìn 2 người ôm nhau. Anh quăng chiếc ghế rồi xoay người bỏ đi. Vậy là hết, Kim Ngưu không yêu anh...

Ngưu nhắm tịt mắt, không dám động đậy, có 2 điều thúc đẩy cô làm thế, cô sợ Bạch Xà bị thương, cô càng sợ Thiên Yết gây họa.

Mở mắt ra bóng Yết đã đi xa, cô đứng dậy đuổi theo, nhưng không thấy Yết đâu, tim nhói nhói. Bạch Xà đứng dậy, quệt máu trên miệng

” Kim Ngưu...”

” Huhuhuhu...” Kim Ngưu bật khóc nức nở, cô ngã xuống đất

” Minh xin lỗi... Bạch Xà... Minh xin lỗi!”

” Sao lại xin lỗi”

” Minh thích Thiên Yết...”

Bạch Xà nhìn Kim Ngưu đau lòng, anh đứng dậy bỏ đi, trước khi đi anh thì thăm với Ngưu:

” Chúc 2 người... Hạnh phúc”

23. [Chap 19:] Sợi Dây Chuyện Hạnh Phúc..

Cuối cùng thì Thảo Ngọc đã từ bỏ ý định với Ma Kết, Kết và Bình nhi cũng đã thành cặp, các sao hết sức là mừng cho chị Thiên. Trên đường cùng về KTX. Song Ngư cứ lo nhoi suốt buổi, Sư Tử đi bên cạnh mà chỉ sợ cô lao vào cột đèn hay phi thẳng xuống hố chỉ vì cái tội lo nói mà không nhìn đường.

Nhân Mã với Bảo Bảo đi song song nhau, cùng nhau cười cười nói nói. Bạch Dương lợi dụng lúc dẫn Cự Giải qua đường đã nắm chặt tay cô làm cô nằng đỏ mặt. Thiên Yết đi mất tăm không thấy đâu. Còn Kim Ngưu thất thểu đi về, không có Yết cảm giác trống trải, bây giờ thì cô mới hiểu, Yết quan trọng với cô thế nào. Song Tử chùn đi vào viện chăm sóc Xử Nữ.

—+-+—

Couple 1®

Tại bệnh viện—

” Tiểu Xử có sao không?” Song Tử vừa vào cửa đã chạy ào tới chỗ Xử Nữ đang nằm, ngồi xuống bên cạnh cô.

” Không... không sao..” Xử Nữ thấy Song Tử đến thì mỉm cười

” Cậu mau khỏe lại nhá, mình có cái này muốn cho cậu xem ” Song Tử ra vẻ bí mật nhìn Xử Nữ.

” Gì vậy?” Xử Nữ tò mò.

” Nhắm mắt lại và đếm đến 10 thì hãy mở mắt ra” Song Tử ra lệnh

Xử Nữ tuy có hơi tò mò nhưng vẫn làm theo Song Tử.

1...2...6...7...9...10...

Xử Nữ mở mắt ra, trước mắt cô là khoảng không trống rỗng, không thấy Song Tử đâu, cô thấy vọng định quay đi tìm thì bất ngờ, trước mặt cô xuất hiện 1 sợi dây chuyền dài rất đẹp, trong sợi dây có lồng 1 chiếc nhẫn. Thì ra là Song Tử đang ngồi ở ngay sau lưng cô.

” Thích không?” * gật gật*

” Mình đeo vào cho cậu nhá” * gật gật*

Song Tử choàng tay đeo vào cổ Xử Nữ, sợi dây chuyền lấp lánh lung linh... cô cẩn thận cầm lên ngắm nghía. Trên chiếc nhẫn có khắc dòng chữ: Song Tử. Xử Nữ mỉm cười

” Sao lại là Song Tử?”

Song Tử nhảy ra phía trước mặt Xử Nữ, vừa cười vừa nâng sợi dây chuyền trên cổ lên anh. Giống hệt sợi dây của cô, cũng có chiếc nhẫn lồng vào, trên nhẫn còn khắc chữ:. Xử Nữ

Xử Nữ tựa vào vai Song Tử mỉm cười hạnh phúc

” Khi nào cậu khỏe chúng ta cùng đi chơi đi, mấy lần trước lại không đi được.”

” Ừm...”

” Cậu rất đáng yêu...”

” Ừm...”

” Nói chưa nhỉ? Mình thích cậu....”

” Mình cũng thế...”

Cả 2 lại tựa vai nhau, nhẹ nhàng nhưng thật hạnh phúc.

Couple 2®

Trong KTX

Nhân Mã đang ngồi vắt vẻo trên ghế đọc sách, Bảo Bình từ đâu lù lù xuất hiện làm cô mém xiu té ghế may mà có Bảo Bảo giữ lại.

” Cậu định hù chết người à”

” Làm ơn mắc oán à? Còn không thèm cảm ơn nữa chứ?” Bảo Bình nói

” Gì hả? Ai bảo giúp chi, tại cậu cả đấy thôi?” Nhân Mã nhìn thẳng vào mặt Bảo Bình hét lên

” Cậu nói nữa mình mi cho bây giờ” Bảo Bảo kề sát mặt Mã cười gian.

” Cậu làm cái gì th...* Chụt*

” Gì vậy hả đồ điê...* Chụt*

” Cậu..thôi ngay đi cái đồ biến t...t...* Chụt*..

” Cậu...Cậu..” Mã ấp úng, mặt đỏ như quả cà chua nhìn Bảo Bình.

” Có muốn mình mi cho 1 cái nữa không?”

* Lắc lắc*

Bảo Bình nhìn Nhân Mã, trong ánh mắt có chút hồi hộp, chút lo lắng, chút vui mừng và chút hạnh phúc.

” Mình thật sự thích cậu, làm bạn gái mình nha!”

Mã nhìn Bảo Bình, không phải trước giờ đều là bạn gái sao? Như nhìn thấu suy nghĩ của Mã, Bảo Bình nói

” Là bạn gái thực sự..”

Im lặng... Sự im lặng kéo dài... Kéo theo niềm hi vọng của Bảo Bảo, nét mặt thoáng thất vọng, anh định không ép Nhân Mã nữa, chắc Mã không thích anh vì trước giờ anh toàn bắt nạt cô.

” Đồng ý” Nhân Mã cười toe toét.

Bảo Bình nhìn Mã như người ngoài hành tinh.

” Cậu mới nói..?”

” Mình đồng ý làm bạn gái thực sự của cậu” Nhân Mã nhắc lại.

Bảo Bình ôm chặt lấy Mã Mã xoay vòng, thật hạnh phúc làm sao. Anh lấy trong túi ra 2 sợi dây chuyền đưa trước mặt cô. Trong đó cũng có lồng 2 chiếc nhẫn, 1 Bảo Bình, 1 Nhân Mã. Bảo Bảo đeo sợi dây Nhân Mã vào rồi vòng tay đeo cho cô.

Đôi dây chuyền lấp lánh trên cổ 2 người, dây chuyền đôi- biểu tượng của hạnh phúc.

” Không được tháo ra..” Bảo Bình dặn dò

” Biết rồi, bạn trai...Hihi”

...

—Couple 3

Tại khu vườn sau KTX

2 Con người xinh đẹp xuất chúng đang đi dạo cùng nhau

” Này, Ma Kết, anh chưa nói thích em đây...”

” Sao lại phải nói...” Ma Kết hỏi ngược lại Thiên Bình

” Tại sao lại không nói...” Thiên Bình nhìn Ma Kết, rõ ràng anh có tình cảm với cô nhưng sao lại không chịu nói

” Chẳng lẽ anh không thích em sao? ” Thiên Bình rưng rưng nhìn Ma Kết cô chỉ muốn anh trả lời thôi.

” Đúng, anh không thích em...” Ma Kết nói thản nhiên

Thiên Bình như bị sét đánh ngang tai, lúc này cô không còn nghe được gì hết, chỉ có câu nói của Kết. Anh không thích cô sao ??Nước mắt Thiên Bình rơi lã chã, cô hét lớn vào mặt Ma Kết:

” Anh không thích em thì tại sao anh lại quan tâm tới em làm gì, anh không thích em sao lại đi cứu em hết lần này đến lần khác, để em luôn hi vọng về anh, lúc nào cũng nghĩ tới anh, cũng làm vì anh, anh có bao giờ nghĩ tới em không hả? Anh có biết em làm tất cả vì anh không? Nhưng sao anh vẫn không thích em? ”

Bất ngờ Ma Kết kéo Thiên Bình vào lòng và ôm cô thật chặt, cảm giác ấm áp len lõi đầu óc. Ma Kết lau nước mắt cho Bình nhi, anh nhẹ nhàng đặt lên trán cô 1 nụ hôn.

” Anh...”

” Anh không thích em, nhưng anh yêu em! ”

Thiên Bình tròn mắt nhìn anh, lúc này cô mới phát hiện trên cổ mình có đeo sợi dây chuyền lồng vào 1 chiếc nhẫn: Ma Kết, và cô khẽ mỉm cười khi nhìn thấy anh cũng đeo 1 sợi dây chuyền giống cô: Thiên Bình.

24. [Chap 19:] Sợi Dây Chuyền Hạnh Phúc (2)

Couple 4®

Tại KTX, phòng Giải- Ngưu- Xử

” Cốc...Cốc ...Cốc”

” Ai thế? Vào đi cửa không khóa?”

Cự Giải nói vọng ra. Bạch Dương hí hửng đi vào. Anh đã canh chừng mãi đến lúc Ngưu- chan ra ngoài mới dám vào. Bạch Dương bước vào phòng, nhìn Cự Giải âu yếm.

” Cậu... Cậu... Tìm mình có việc gì à?” Cự Giải đỏ mặt khi thấy Bạch Dương.

” Không có việc gì đến thăm bạn gái không được à?”Bạch Dương trèo lên giường ngồi vắt vẻo.

” Đâu.. Có ” Cự Giải mỉm cười.

” Mai cậu có rảnh không, Giải nhi?” Bạch Dương nói

” Để làm gì?” Cự Giải khó hiểu hỏi lại.

” Hẹn hò chứ làm gì Giải ngọc.. ” Bạch Dương lon ton chạy đến bên Cự Giải, cốc yêu vào đầu cô rồi cười hề hề.

” Nhưng mai mình có hẹn với Ngưu và Ngư rồi. ” Cự Giải tiếc nuối.

Từ bên ngoài cửa, 3 cái đầu chen chúc nhau xem, 2 cái miệng hoạt động hết cỡ.

” Giải nhi cứ đi chơi đi, mai tội mình bận hết rồi.” Ngư và Ngư thò đầu vào hết lớn làm Cự Giải và Bạch Dương đỏ mặt. Sư Tử nhanh chóng kéo 2 cô nàng ra ngoài, trước khi đi còn nháy mắt với Bạch Dương rồi nói

” Chú cứ tiếp tục, coi như anh chưa thấy gì hết nhá. Anh đi trước đây....” Nói xong, Sư còn thuận tay đóng cửa lại, treo bảng KHÔNG PHẬN SỰ MIỄN VÀO.

” Hihihih... ” Giải và Dương cùng bật cười.

” Sao hả? Đi được rồi phải không?” Bạch nháy mắt.

” Ừm..” Cự Giải gật đầu.

” Vậy mới được chứ..” Bạch Dương cười hề hề. Nắm tay Cự Giải và ôm cô vào lòng, thì thầm:

” Xin lỗi vì đã làm cậu buồn, từ đây về sau sẽ không thế nữa..” Bạch Dương hôn lên đôi gò má ửng hồng của cô.

Anh choàng tay đeo vào cổ cô sợi dây chuyền có chiếc nhẫn khắc chữ Bạch Dương, rồi cùng chìa sợi dây Cự Giải của mình ra trước nắng. Cả 2 sợi dây lấp lánh, cả 2 người mỉm cười hạnh phúc.

Couple 5@

Sau khi kéo được 2 cô nàng ra ngoài, tay phải anh nắm tay Ngư, tay trái còn nắm tay Ngư, vừa đi vừa cười như 3 đứa trốn trại. Bất ngờ Thiên Yết xuất hiện, anh đứng lù lù trước mặt Sư Tử, nhìn chăm chăm vào bàn tay phải của anh:

” Vui quá nhỉ ?”

Sư Tử rất biết điều mà buông tay Ngư ra, đẩy Ngư về phía Yết, sau đó kéo Ngư chạy đi, ở lại cho lão Yết bầm anh ra à, ai bảo Ngư Ngư lại là chị dâu của anh làm chi.

” Từ từ đã nào... Làm gì mà chạy... Hơ hơ.. ” Song Ngư đang nói thì đột nhiên Sư Tử dừng lại làm cô đâm sầm vào lưng anh

” Diên à?” Song Ngư cau gắt, cái mũi đáng tự hào của cô...

” Ngư này..” Giọng điệu nghiêm túc của Sư Tử làm cô buồn cười nhưng vẫn cố nhịn.

” Cậu muốn nói gì, định tỏ tình với tôi à? ” Song Ngư gian tà nói.

Sư Tử không nói gì, chỉ nhẹ nhàng đặt lên môi cô 1 nụ hôn, như cơn gió thoảng qua. Anh chìa trước mặt cô 1 sợi dây chuyền. Dòng chữ trên chiếc nhẫn lấp lánh: Sư Tử. Sư Tử cũng đeo sợi dây như cô nhưng là Song Ngư.

” Ừm... Tặng cậu đây! ” Sư Tử quay đầu sang chỗ khác nói, tránh cho Song Ngư thấy gương mặt đỏ hồng của cậu. Song Ngư cũng bất ngờ, cô cầm sợi dây lên ngắm nghía rồi mỉm cười, sau đó lại làm bộ mặt gian tà kẻ sát Sư Tử

” Thích mình thật rồi ...”

” Ai... Ai nói chứ, chỉ là không có ai nên mới tặng cậu...” Sư Tử chữa ngược

” Đỏ mặt rồi còn nói, con trai gì mà..”

Sư Tử sờ sờ lên mặt mình, mỉm cười quay sang Ngư

” Không phải cậu thích mình trước sao? ” Chơi anh à, anh cho chết.

” Ai... Ai nói thế?” Song Ngư áp úng chẳng kém Sư Tử.

” Không phải sao..?” Sư Tử nhướn mày.

Song Ngư quay đầu định bỏ chạy, tay lại bị ai kia nắm chặt lại. Sư Tử kéo Ngư vào lòng rồi thì thầm

” Tôi thích cậu..”

Song Ngư dơ người mất mấy giây, cô đẩy Sư Tử ra rồi cười toe toét.

” Thế mà dám chọc bổn cô nương, cho cậu chết này, chết này...” Ở hành lang có 2 ” đứa trẻ” rượt đuổi nhau. Tiếng cười nói vui vẻ, Song Ngư trèo lên lưng Sư Tử, anh công cô đi đến hết hành lang..

” Thích không?”

” Thích....”

” Thích cái gì?”

” Thích chơi, thích cười, thích dây chuyền cậu tặng, thích được cậu công, và ... Thích cậu”

Sư Tử bước đi, mỗi bước chân chậm rãi nhưng chắc nịch. Song Ngư trên lưng anh vu vơ hát. Cả 2 đều mỉm cười, 1 chút hạnh phúc len lõi đầu đó...

Couple 6@

Kim Ngư và Thiên Yết đứng nhìn nhau trân trân. Anh nhìn cô rất lâu, ánh mắt phức tạp mở cảm xúc, có vui mừng nhớ nhung chút giận hờn và yêu thương.

” Yết, mình xin lỗi..” Kim Ngư lấy hết can đảm nói.

” Xin lỗi chuyện gì” Yết lạnh lùng nói. Y như lần đầu cô gặp anh.

” Nghe mình giải thích được không?” Ngư cúi đầu, nước mắt rưng rưng. Yết cảm thấy khó chịu, anh không muốn cô phải khóc.

” Mình... Mình... Chỉ không muốn cậu đánh người khác... Mình chỉ muốn quan tâm cậu... Mình nhận ra là mình..” Thiên Yết kéo Kim Ngư vào lòng, 1 cái ôm thật chặt. Anh hôn lên môi cô, không thô lỗ mà chỉ nhẹ nhàng,

” Mình biết, mình thích cậu”

Thiên Yết kéo Ngư chạy về phía phòng mình, anh đẩy ghế cho cô sau đó trèo lên giường cầm lấy cây đàn và bắt đầu hát

”

Thời gian luôn trôi nhẹ nhàng đi xa.

Mùa xuân đến mùa thu mùa hạ rồi mùa đông qua.

Anh lang thang tìm em.

Lạc lõng giữa dòng người thật tấp nập.

Trái tim anh luôn luôn hướng về nơi em.

Mặc cho cơn mưa lạnh buốt đang rơi.

Anh vẫn bước theo hi vọng cùng lời yêu thương.

Giấc mơ xưa còn đâu một mình anh lặng thầm trong nỗi nhớ

Trái tim anh luôn luôn yêu em không thôi.

Cầm cây bút và anh viết lên lời ca,từ trong sâu thẳm lòng anh mang.

Anh sống với những kí ức nhạt nhòa ấm áp.

Chẳng thể nào quên đi những lúc cùng em đùa vui hay lúc giận hờn nhau.

Đừng rời xa nơi đây, đừng buông tay anh xin em.....!!!!!!

.....

Anh sẽ mãi đợi chờ.

Mặc kệ cho cơn mưa nặng hạt.

Xua tan đi giọt nước mắt vẫn vương trên mi ghen ngào.

Vì anh đã quá yêu em mất rồi.

Anh không thể sống nếu như thiếu vắng em.

Cả cuộc đời anh mãi yêu mình em thôi.....”

Giọng hát ấm áp len lỏi vào tim Ngưu. Yết bước tới vòng tay ôm cô từ phía sau

” Không được khóc, mình sẽ bảo vệ cậu.” Yết đeo vào cổ Ngưu sợi dây chuyền, anh mỉm cười, cô cũng cười. Hai chiếc nhẫn lấp lánh ánh vào nhau, hiện rõ hàng chữ tuyệt đẹp:

- Thiên Yết

- Kim Ngưu

..... End

25. Ngoại Truyện 1: Trò Chơi Nguy Hiểm

Câu chuyện bắt đầu vào một buổi tối cuối tuần trăng thanh gió mát, mọi người gần như đã về nhà hết, KTX chỉ còn có 12 chòm sao. Tại phòng Ngưu-Mã (vì chuyển về nhà hết, cho nên 12 sao gần đều phòng như cũ), Song Ngưu nhà ta đang ngồi lướt web thì nhận được một link được share từ một người bạn của Ngưu.

Ngưu click vào xem...

“Ủầy... Á!! Hay ***!!! Mã ơi, lại Ngưu cho xem cái này hay cực!!!” – Song Ngưu hí hửng, vội gọi Nhân Mã đang vắt vẻo trên giường đọc truyện.

“Cái gì cơ?? Đợi tí!!” – Mã ngóc đầu dậy, nhảy từ trên giường xuống, lóc cóc lại gần máy tính.

“WOA!! Hay vậy!! Thích thế?!” – Mã cũng thích thú, mắt dán chặt vào màn hình.

“Hay mà!! Không hay cho xem làm gì?!”

“Nhưng mà có chắc là được như thế này không?!” – Mã ngờ vực.

“Hay mình làm thử cho biết cảm giác!!” – Ngưu xoay xoay cái ghế.

“Được đấy!! Nhưng mình cần cái đó, mà tớ không dám mua nó đâu, sợ lắm!! Rủ thêm ai làm cùng nữa đi” – Mã ái ngại.

“Thiên Bình nhé?!” – Ngưu hỏi.

“Nô nô, bả ý giờ đang hẹn hò cùng Kết ca, nhờ có mà bị luộc sống à?!! Nhờ Giải nhi đi!!!”

“Khùng lắm mới nhờ Cự Giải, với cả tớ hãi Bạch Dương lắm!!!” – Ngưu lắc đầu.

“Hay Xử Nữ đi, trông bả ý giống người nhơn nhớt, nhờ thì chắc ok đấy!!!”

“Ồ ha, nghe được đấy!!!”

Thế là hai con bắt đầu mò mẫm sang từng phòng Xử Nữ.

Round 1: Xử Nữ!!!

“Xử ới ới!! Xử xinh đẹp ới!!! Xử có rảnh không??” – Mã bắt đầu giở giọng í ới nịnh nọt.

“Hửm?? Sao??!” – Xử Nữ xoay ghế lại hỏi.

“Tớ có cái này hay lắm, cậu muốn tham gia cùng không??!” – Ngựa con hí hửng, tay ôm chiếc laptop.

“Cái gì hay??”

“Đây nè!!!! Xem đi!!!”

Sau khi Xử xem xong...

“Kính quá!!! Sao cậu bóí đâu ra cái này mà gớm vậy!!” – Xử nhăn mặt, nhìn y chang đười ươi.

“Ờ!!! Giúp bọn mình đi!!! Chỉ cần cậu mua giùm cái “bờ-cờ-sờ” thôi mà!!!”

“Không!!! Ghê chết!!! Ai dám chứ!!!!” – Xử giãy nảy. “Nhờ người khác đi!!! Tớ bận rồi!!!”

Nói xong Xử cầm chổi xua Tiểu Mã ra ngoài. (Phũ thế Xử!!!)

Round 1: THẤT BẠI!!!

“Xử Nữ không chịu giúp!! Làm thế nào giờ??” – Nhân Mã xoa xoa cái mông bị Xử Nữ quật.

“Hay là liều, nhờ thử Cự Giải đi!!!!” – Song Ngự cắn môi.

“Okay!!!”

Round 2: Cự Giải!!!!

“Giải ới!!! Cậu có trong phòng không??” – Song Ngự gõ cửa.

“Ờ!!! Có!! Cút vào phòng đi!!!” – Tiếng Cự Giải ở trong.

Song Ngự hí hửng, mở cửa.

Nhưng vừa mở cánh cửa ra, cô như bị ném xuống mười tám tầng địa ngục. Cô nàng miệng há hốc, không sao đóng cửa vào được.

Cứ định ninh sẽ nhờ được Cự Giải, ai dè vừa mở cửa đã thấy Bạch Dương ở đấy, được Cự Giải kèm học. Hai người đang ngồi học rất ư là tình cảm.

“Có chuyện gì thế? Vào đi, không sao đâu!!” – Bạch Dương thấy Ngự cứ há hốc mồm, liền lên tiếng, vì anh nghĩ cô ngại.

“Hơ hơ!! Thôi ạ!!! Tớ chợt nhớ mình có việc khác!! Để sau đi!!” – Song Ngự cười hời hợt cho qua.

RẦM

Cô đóng cửa chuồn thẳng...

Round 2: THẤT BẠI, nhưng còn thảm hơn round 1!!!==”

“OMG!!! Vừa ló đầu vào đã thấy Bạch Dương, bảo sao tớ dám nhờ!!!!” – Song Ngự ôm mặt, rú lên.

“Ờ!!! Số đen!! Còn nhờ ai được không nhĩ?? Kim Ngưu chẳng??” – Mã lè lưỡi.

“Tớ sợ Thiên Yết lắm!!! Lúc nào cùng lừ đừ như giết người ý!! Chả hiểu sao Sư Tử rạng ngồi ngồi như thế mà lại là em trai tên này. Chết mất thôi!!!!” – Ngự đáp.

“Hả?? Tôi làm sao cơ??” – Có tiếng nói vang lên trên đỉnh đầu Ngự.

“Á!!!! Thiên Yết!!!!” – Song Ngự, Nhân Mã hét tướng lên vì giật mình.

“Hai cậu làm gì đấy???” – Kim Ngưu thò mặt ra từ phía sau lưng Yết. đầu quấn băng trắng toát.

“Ờ!! Đầu cậu...?!” – Mã, Ngự ngạc nhiên, tay chỉ chỉ vào đầu Ngưu.

“À!! Bị ngã ấy mà!!! Không sao đâu!!!!” – Bé Trâu xua tay cười đáp.

“Chắc!! Đau lắm không?? Phải cẩn thận chứ!!!” – Nhân Mã chép miệng.

Thiên Yết chả hiểu sao lại đỏ mặt, lĩnh luôn vào phòng. (Đáng nghi quá!!><>>

“À!! Bọn tớ có cái này hay cực, muốn tham gia thử cùng không??!!” – Song Ngư hào hứng.

“Cái gì vậy???”

“Đây này!! Coi đi!!!”

“Ầu mai gót!!! Kinh quá, vừa kinh mà lại vừa hay!! Làm thử đi!!!” – Kim Ngưu reo lên vẻ thích thú.

“Hôhồhồ, nhưng mà làm thế nào để mua được cái “bờ-cờ-sò” đấy??!!” – Ngư nhả mặt, chu môi.

“Ồ ha, tớ cũng chưa bao giờ mua cái đấy!!! Hay là...” – Ngưu bỏ lửng câu nói.

“Là...???” – Mã tò mò.

“Xin Song Tử xem!!! Có lần tớ mở nhầm tủ của tên ấy, thấy trong đấy có nhiều lắm!!!” – Ngưu đỏ mặt nói.

“UẦY!!! SONG TỬ Á???!?” – Cá ngó và Ngựa điên hét tướng lên.

“Suyt!!!!” – Kim Ngưu nhanh tay bịt mồm hai con.

“Hử?? Tớ có vấn đề gì à??” – Lại một lần nữa, Song Tử thò mặt vô.

“Không, không có!!! Chỉ là đang bình bầu xem ai đẹp trai nhất trong lớp mình thôi!!!” – Trâu vàng nhanh trí chối bay.

“Chắc!!! Cái đó mà cũng phải bầu, rõ ràng là tớ rồi!!!” – Song Tử nhe nhớn, vuốt tóc một cái, xoay người bỏ đi, tay còn cầm lon coca.

“Xin đi!!! Còn mỗi cách đó thôi!!! Chả lẽ lại ra shop mua!!!!” – Ngưu cắn môi.

“Nhưng mà ngại lắm!!!!” – Ngư kéo dài giọng.

“Hay oản tù tì cho nó công bằng??! Thua thì đi xin!!!” – Nhân Mã ý kiến.

“OK!!!” – Ngưu với Ngư gật gù đồng ý.

“1,2,3... Oản tù tì... Kéo bao búa!!!!”

Ngưu, Mã: búa; Ngư: kéo.

“Ầu nô!!!” – Song Ngư bần thần.

“Đi đi!!! Thua thì đi đi!!!!” – Kim Ngưu và Nhân Mã cười tớn hớn, đẩy Song Ngư về phía phòng Song Tử.
Aidaaaa!!!! May mà Sư Tử bữa nay đi vắng... Không thì cô treo cổ mà chết...

CỘC CỘC

“Ai vậy??!” – Có tiếng Song Tử vang lên.

“Tớ, Song Ngư nè, cậu có rảnh không, tớ nhờ tí!!!” – Song Ngư nuốt nước bọt, cố gắng không để giọng nói bị run như hai cái cẳng gà của cô lúc này.

“Vào đi, cửa không khóa...”

“Ồ!!” – Nói rồi Ngư khê đẩy cửa vào.

“Có việc gì vậy?” – Song Tử ngồi trên giường, nhìn Ngư, vẻ mong đợi.

Song Ngư nhìn Song Tử được ba giây thì đập đầu vào tường.

BINH

“Oái!!! Cậu làm sao đấy?? Hâm à!!” – Song Tử giật mình, vội kéo Song Ngư đang lảo đảo lại.

“Không, không sao!!!” – Ngư chóng mặt, máu lên não chậm, chỉ biết xua tay chữa ngượng.

Giờ là đấu tranh nội tâm của Song Ngư...

Thiên thần: “Cậu không thể làm thế được!!! Con gái ai lại xin con trai “bờ-cờ-sờ”!!!!!!”

Ác quỷ (gào to): “Ăn chơi sợ gì mưa rơi!!! Cứ xin đi!!!!”

Thiên thần: “Làm vậy nhờ bị hiểu nhầm thì sao??!!!!”

Ác quỷ: “Sợ đêch gì!!! Có làm gì bất lương đâu!!!!!!”

“Không được!!!”

“Được!!!”

“Không!!”

“Có!!!”

...

Cuối cùng, ác quỷ thắng.

Song Ngư chấp tay, ngửa mặt lên trần nhà.

Sorry Sư Tử nha, không phải mình định làm gì bậy bạ đâu, nhưng bây giờ tớ thực sự cần nó!!!

Nghĩ đoạn, cô quay phắt ra phía Song Tử, ánh mắt tóe lửa.

Song Tử bị cái nhìn đó làm cho giật mình.

“Song Tử!!! Tớ cần cậu giúp một việc!!! Nhớ là tuyệt đối không được nói với ai, nghe chưa???!!!!!” – Cô túm chặt vào vai chàng Song.

“Ồ, ờ...” – Song Tử bị ánh mắt của Ngư như chọc thủng sự bình tĩnh, anh đáp gượng.

“Cho tớ xin một cái “bờ-cờ-sờ”!!!!” – Song Ngư nói rành rọt từng chữ một.

“Ồ...Ồ...Ồ, cậu cần BCS để làm gì???” – Song Tử ngạc nhiên.

“Bí mật quân sự!!!! Cấm tiết lộ!!!!” – Song Ngư bắt giác đỏ mặt, nhưng cô vẫn cố giữ vẻ bình tĩnh.

“Đợi chút!!!” – Song Tử bước về phía tử mình. “Mà sao cậu biết tớ có???”

“Đoán thế!!!” – Song Ngư tăng lời. Chẳng lẽ lại khai là Kim Ngư bảo thế...

Chợt chàng Song nhà ta như hiểu ra điều gì đó, anh mừng thầm cho Sư Tử, chứ như Xử Nữ thì còn lâu...

Vậy là chiến dịch cao su thành công.

“Vậy bao giờ làm đây??!” – Kim Ngư hỏi.

“Chiều mai lúc tan học ra căng tin trường, lúc đấy vắng lắm, chả có ai đâu, vì cuối tuần về nhà hết mà!!!” – Nhân Mã đáp.

Lúc này con Cá chết trôi vẫn cứ chờ người ra, không nói năng gì.

“Ê, Ngư ơi, làm sao đấy? Xin được BCS rồi thì phải vui chứ!!!” – Nhân Mã nói.

“Không phải là không vui, chỉ có điều là...” – Giọng Ngư rầu rầu đáp.

“Đừng nói với tớ là cậu đang cảm thấy có lỗi nhé?! Có làm sao đâu!!” – Kim Ngư vỗ vai Ngư.

“Không... Chỉ có điều là...” – Ngư bỏ lửng câu nói.

Hai người kia đợi Ngư nói nốt...

“Đây là lần đầu tiên tớ sờ vào cái BCS!” – Ngư đáp.

Cả hội ngất xỉu.

“Ờ!! Mà cũng đúng, hay là mình bóc thử ra xem đi??!” – Mã hào hứng.

“Chuẩn chuẩn, bóc đi!!” – Ngưu cũng ủng hộ.

“Đợi tí!!!”

Ba con ngổ hì hụi bóc.

“Sao nó trơn quá vậy má!!!!”

“Lại còn dai dai nữa, không hiểu xài kiểu gì?!”

“Đến lúc đó khắc biết!!! Tháo lẹ đi!!!”

“Đang làm đây? Nhưng mà chả biết làm thế nào!!!”

“Đưa đây làm cho!!! Dốt thế!!!”

“Để yên người ta, táy máy lung tung hỏng hết giờ!!!”

“Được rồi kìa, sờ thử cái!!!!”

“Bình tĩnh!!!!”

Thế là từ hí hụi bóc, chúng nó chuyển thành đánh nhau và tranh giành.

Một chuyện cực kì ngoài dự đoán đã xảy ra...

Cái “bờ-cờ-sờ” đó quá trơn, mà ba con cứ thi nhau giằng...

Trong một phút giây trượt tay, chiếc BCS đã bay vèo vèo vào đúng cốc cà phê ở trên bàn gần đó.

BỒM

Âm thanh của tử thần vang lên.

“Ầu mai gót!!! Chết rồi!!!!” – Song Ngư trợn tròn mắt.

“Mau vớt ra, mau vớt ra!!!!” – Nhân Mã bắng nháng thúc giục.

“Kiếm cái thìa, kiếm cái thìa lẹ lên!!!!” – Kim Ngưu nhảy chơi chơi như bộ ngựa.

“Thìa đâu? Thìa đâu?” – Ba đứa cùng luống cuống chạy đi tìm thìa.

Cốc cà phê từ từ bị nhấc lên, ba đứa vẫn lúi húi, không ai để ý.

“À há!!! Đây rồi!!!!” – Kim Ngưu giơ cao chiếc thìa, như Đấng Vạn năng giải cứu những người nô lệ.

Song Ngư với Nhân Mã rút nước mắt hạnh phúc.

Nhưng chớ trêu thay, cả ba vừa quay lại thì cốc cà phê biến mất.

“Đâu rồi??!! Trời ơi!!!! Cái cốc cà phê!!!!!!”

“Ầu mai gót, chết mất thôi!!!!”

Ba đứa hoảng hồn tìm cái cốc cà phê, mong cứu rỗi kịp cho nạn nhân xui xẻo nào là chủ nhân chiếc cốc.

“AAAA!!!! Là Bạch Dương, cậu ta đang cầm chiếc cốc!!!!!!” – Song Ngư chột hét tướng lên.

“Khoan đã!!! Bạch Dương, đừng uống vội!!!!” – Kim Ngưu hét lên.

“HẢ??!!” – Tiểu Bạch giật mình khi tiếng ba con ngốc.

“Đâu rồi???!?” – Nhân Mã phóng như điên tới chỗ chiếc cốc, cầm thìa khều khều cái BCS.

“Á!!! Không phải cốc này, đây là cốc trà, không phải cà phê!!!!” – Ngựa điên hét vống lên.

“Thế thì nó đâu rồi???!?” – Ngưu và Ngư đã hoảng giờ lại còn hoảng hơn.

Bạch Dương tội nghiệp cứ nghệt mặt ra, chẳng hiểu cái quái gì đang diễn ra.

Chợt...

Chợt...

“AAAAAAAAA!!!! Ai đã làm gì với cái cốc cà phê của tôi thế này!!!!!!” -

Có tiếng hét của một cô gái, mà chỉ cần nghe qua thôi, Cá ngố, Trâu vàng và Ngựa điên đã sồn gáy ốc.

Nạn nhân xui xẻo dính phải nó không ai khác chính là Xử Nữ đại tỷ.

“Chạy mau!!!” – Nhân Mã vắt giò lên cổ hô hoán.

“Nhảy ra ngoài cửa sổ!!!!!!” – Song Ngư lấy đà nhảy vọt ra ngoài cửa sổ.

Ba con ngốc phen này bị treo cổ rồi!!!!!!

26. Ngoại Truyện 1: (2) Ghen

Sau khi đào tẩu tạm thời khỏi KTX, ba con ngốc chui tạm vào tiệm cà phê Bumboxy bàn cách kiểm lại cái BCS mới.

“Phen này chắc khỏi sống với Xử Nữ quá!!!!” – Nhân Mã thở dài, nằm bò ra bàn.

“Ờ!! Đây là chuyện của tối nay, giờ làm thế nào kiểm lại cái BCS đã!!!!” – Kim Ngư chán nản.

“Kem ngon quá!!! Ngon không tả được!!!!” – Song Ngư comt một câu mà chả liên quan gì cả.

“Đừng có ăn nữa!!! 12 li rồi đó!!!!” – Ngư nhăn nhó.

“Từ từ đã nào, cậu cũng chơi đến 9 li còn bảo gì tở!!!! Bây giờ thì chỉ còn cách đi mua lại thôi, chứ biết làm thế nào!!! Tở không xin Song Tử đâu!” – Ngư mồm dính đầy kem, cầm cái thìa vung vẩy nói.

“Thì mua ở đâu bây giờ??!!” – Nhân Mã bĩu môi hỏi.

“Ra mấy shop người nhón!!!!” – Ngư đáp.

“Thì shop người nhón ở đâu??!!” – Ngư nhăn nhó.

“Ask Google sensei ý!!!!” – Cá ngố vênh mặt.

“Ờ ờ, đợi xịu!!!!” – Mã hí hoáy bấm điện thoại.

Trong lúc đó Ngư và Ngư đã làm thêm ba bốn cốc kem nữa.

“Ra rồi!!! Có một shop!!!!” – Mã reo lên.

“Ầy dà!! Hay mình về KTX trước đi, có gì mai mua vậy, chứ ban đêm đi vào mấy shop đó thấy... rùng rợn lắm!!!!” – Kim Ngư nhăn mày bĩu môi.

“Ờ, tở cũng nghĩ thế!!!!” – Nhân Mã đáp.

“Chắc!!! Tùy hai người vậy!!! Nhưng chả lẽ ban ngày ban mặt lại dắt nhau chui vô shop người nhón, thấy kì kì!!!!” – Song Ngư khoanh tay nói.

“Thì đi vào buổi tối vậy!!!! Lúc đó cũng đông vui, chả ai để ý đâu!!!!” – Nhân Mã giơ tay làm dấu OK.

“Thế cũng được!! Vậy giờ về KTX chịu ăn đòn của Xử Nữ nào!!!!”

Hội những kẻ dở hơi gồm ba con ngốc kéo nhau về KTX.

Lúc bước vào KTX, cả một không khí đen xì, nặng nề cô đặc lại.

“Ờ!!! Hình như nghiêm trọng hơn tở tưởng đấy!!!!” – Cá khùng thì thâm to nhỏ với Trâu điên và Ngựa đồ.

“Cứ bình tĩnh, ra về như không có gì đã!!! Nếu Xử Nữ biết là mình thì hăng nhận tội!!!” – Kim Ngưu nói.

Trên trán ba con ngốc lúc này lấm tấm những giọt mồ hôi lạnh.

“Cua xinh à, có chuyện gì xảy ra vậy?? Sao không khí lạ ảm đạm vậy??” – Mã làm vẻ vô tội, cười nói hỏi Cự Giải.

“Ban này không biết có ai chơi khăm Xử Nữ, thả một cái BCS vào cốc cà phê của cậu ấy. Cậu ấy nuốt phải cái đó, nhờ Bạch Dương bế thốc lên, với cả uống thuốc của Bảo Bình mới nôn ra được!!” – Cự Giải làm dấu trật tự, kể lại câu chuyện.

“Khủng khiếp vậy, giờ cậu ấy ổn chưa??” – Nhân Mã cười gượng. Kim Ngưu và Song Ngư đứng đằng sau toát mồ hôi hột, nắm chặt lấy tay nhau để giữ bình tĩnh.

“Ổn thì ổn rồi, nhưng mà đang giận ghê gớm lắm!! Cậu ấy bảo: “Bà mà truy ra được đứa nào thì bà sẽ treo cổ nó, bẻ giò nó rồi quăng cho chó gặm, xé xác nó, phơi thây trên giàn thiêu cho nó phải chết một cách đau đớn và chậm rãi nhất!!!!”. Cậu ấy cứ lảm bảm như thế từ nãy suốt, không biết giờ đã xuôi chưa!!” – Cự Giải rầu rầu nói.

“Pshhh, hội ý!!!” – Kim Ngưu lên tiếng.

“Phen này chắc chết mất!! Cũng may là chưa ai phát hiện ra nên cứ giả vờ như không biết nhé!!!” – Ngưu nói.

“Nhưng mà tớ sợ lắm, tớ đâu có biết đóng kịch đâu!!!!” – Mã sợ sệt.

“Cố mà đóng!!! Mà theo tớ hay mình mua cái gì đó, coi như giả vờ thăm hỏi cậu ấy, tiện nịnh cho cậu ấy quen!” – Ngư nảy ý tưởng.

“Bỏ đi!!! Giờ vào mà nhờ run quá thì chết đấy!! Xử Nữ soi kĩ lắm, không ai qua mắt được nó đâu. Hôm trước tớ đi mua đồ cùng nó, chỉ có mỗi mẫu sợi chỉ may xong người ta chưa cắt hết thôi mà nó mắng cho cả cửa hàng đầy suýt vô bệnh viện hết, huống hồ là nói dối nó!!” – Ngưu gạt phắt ý kiến của Ngư đi.

“Vậy thì ai lên phòng nấy đi!! Ở đây càng lâu càng nguy hiểm!!!!” – Mã đáp, rồi co giò chạy luôn.

Nói xong, ba đứa té khói lên phòng.

“Phen này chắc không sống nổi mất, Xử Nữ giận dai lắm!!!!” – Nhân Mã vờn vai, đuổi hết chân tay ra.

“Chắc, thì đành chịu vậy!!!! AAAA~... Mỗi quá đi!!!!” – Ngư lẩn lẩn trên giường.

“Mai đi mua rồi thực hành luôn à??” – Mã hỏi.

“Ừ!! Bà Thiên với lão Kết đi hẹn hò gì mà lâu thế nhỉ? Từ sáng tới giờ!!!!”

“Kệ người ta!! Đi ngủ đi!!!!”

Sáng sớm hôm sau, ba con ngố thân chinh đi mua BCS.

Lúc đó, xui thay là cái mồm của Song Tử lại bô bô như đàn bà, chàng ta đã nhanh chóng tóm lấy Sư Tử để bla bla...

“Hehe, tối qua anh không thấy chú về phòng, tối qua đi đâu đấy??” – Song Tử cười gian.

“Ông già gọi về nhà có việc!! Sao?!!” – Sư Tử thản nhiên đáp.

“Thôi đề, đừng có chối!!! Tối qua ở cùng Ngư phải không???”

“Chối làm ầu ề!!!! Tối qua về nhà thật chứ đùa à?!!!!” – Sư nhăn mặt.

“Đúng rồi!!!! Tối qua tụi này về nhà ông già gọi!!” – Thiên Yết chưa tỉnh ngủ, gãi gãi quả đầu xù như tổ chim.

“Hả?? Thế hôm qua chú không gặp Ngư à?!!!!” – Song Tử ngạc nhiên.

“Hôm qua định xong việc rủ Ngư đi chơi, nhưng mà cô ấy bảo bận rồi, nên thôi vậy!!!”

“Nguyên ngày hôm qua thấy cô nàng rảnh lắm mà!!!”

“Thế chắc là mệt không muốn đi!!!”

“Đâu có!! Hôm qua khỏe như vâm ý!!!”

“Sao chú cứ phải hỏi về Ngư vậy???!! Đột nhiên quan tâm đến bạn gái người ta!!!” – Sư Tử nhăn mặt khó hiểu.

“Xi!!! Tại hôm qua Ngư nhà chú xin anh cái BCS nên anh tưởng cô nàng sẽ...!!!” – Song Tử bỏ lửng câu nói.

“Phụt!!!!!!!” – Sư Tử phun nguyên cả cốc nước ra ngoài. “Cái gì cơ!!!!”

“Thì đó,...” – Song Tử bắt đầu nhiệt tình tám chuyện, kể lể từ đầu đến cuối, tất nhiên là thêm thắt vài nút nữa, rồi thề thốt là nói thật 100% nhưng thực tế là phải thêm vào đến 70% chém gió và nói quá.

Tất nhiên là chúng ta có thể dự đoán được phản ứng của chàng Sư Tử sẽ như thế nào rồi!!! Ảnh lồng lộn lên, nửa muốn tin mà nửa còn lại lại không muốn tin. (Bản tính hay ghen quá cố hữu!!!==)

“Ê, có ai thấy Mã Mã của tui đâu không?? Từ tối qua tới giờ chả thấy đâu cả!!!! Dạo này lại còn hay thậm thụt giấu giếm làm mấy việc bí mật với Song Ngư nữa, chả quan tâm gì đến người ta!!!!” – Bảo Bình hốt hải lục tung KTX lên tìm Nhân Mã, nhưng chẳng thấy đâu, anh la toáng lên, y như mấy mụ hàng cá.

“Ồn ào quá!!! Gọi cho nó một cuộc là biết ngay chứ gì đâu!!!!” – Thiên Yết nhăn nhó.

“Hờ hờ, chuyện của chú, chú tự giải quyết nhé!!!!” – Song Tử đập vai Sư Tử, xong chuồn lẹ.

Sư Tử ngồi phịch xuống ghế sofa cạnh đó, thở dài, ngẩn ngơ ra như tượng.

“May mà tui gần thiết bị định vị lên điện thoại của Mã, để tui truy lùng!!!!” – Bảo Bình nói như sắp khóc, giọng anh the the như thuở chưa vỡ giọng.

“Kim Ngưu đâu rồi nhỉ??!” – Thiên Yết cất tiếng hỏi.

“Sáng nay thấy đi cùng Song Ngư!!!!” – Bạch Dương đầu tóc dựng ngược lên như bàn chông, hai mắt nhắm tịt lại, y chang mắt lươn, anh uể oải nói.

“Sao biết??!” – Yết hỏi.

“Thấy hai cô nàng dậy đi đâu từ sáng sớm, thấy thậm thụt bảo nhau là muốn thử cảm giác!! Còn Nhân Mã thì cũng đi cùng nốt rồi!!! Khỏi tìm nữa, ồn chết đi được!!!!” – Bạch Dương gãi gãi cổ.

ĐÙNG ĐOÀNG

Ba con người với ba tư tưởng lớn gặp nhau.

“Tui search ra rồi!!!!” – Bảo Bình lạnh lùng nói.

“Tui lấy áo khoác!!!!” – Thiên Yết cũng vậy, đứng dậy đi vào phòng.

“Tui lấy xe!!!!” – Sư Tử cũng đáp cụt lủn.

Ba bóng ma lững thững ba ngã, để lại mình Bạch Dương một lần nữa chẳng hiểu chuyện gì đang xảy ra. Nhưng anh cũng nhanh chóng quên phết nó mất, vì anh còn đang háo hức chờ món thịt đậu hầm nhừ của Cự Giải.

Chiếc xe Lamborghini màu đen bóng lướt đi vùn vụt trên đường. Trong xe là ba chàng trai siêu đẹp trai nhưng lạnh lùng. Không khí trong xe ngọt ngọt, khiến người ta sồn gáy ốc.

Thiên Yết ngồi ghế chân lên ở ghế sau, mặc nguyên một cây đen: áo sơ mi đen, quần đen, giày đen (Có cần phải nói nốt là tất cũng đen không??). Bảo Bình cũng chả kém, anh mặc cái áo phông màu đen, quần đen, giày đen, được cái da không đen nếu không thì thành dân bán than mất. Sư Tử ngồi ghế trước, lái xe. Anh này thì không đen lắm. Đại loại là áo phông trắng, khoác áo vest ở ngoài màu đen, quần đen, giày đen

và... kính đen, nhưng nói chung là vẫn đen. (Tác giả trốn sau thùng xe tự hỏi vì sao thùng xe màu đen!!!! Liên quan không??)

KẾT

Chiếc xe làm một quả phanh y như vua tốc độ, xoay xoay vài vòng, khói bụi mịt mù. Ba thằng đen bước xuống xe. Người đi đường phải ngoái lại nhìn ba chàng “đen”.

Đứng trước một shop người nhón là ba con ngõ, đang đùn đẩy nhau. Ba chàng trai khẽ đứng nép vào một bên, lặng lẽ quan sát.

“Chết tiệt, đã đến tận đây rồi mà còn không dám vào!!!!” – Song Ngư quát um lên.

“Thế cậu vào đi, đứng đấy mà nói!!!” – Nhân Mã ăn miếng trả miếng.

“Đã bảo cùng vào rồi mà, vừa vừa thôi chứ!!!!” – Kim Ngưu cũng đang bốc hỏa.

“Vào thì vào!!! Sợ quái gì!!!!” – Ngư đáp, hùng hổ đi đến chỗ cái cửa. “Vào cùng đi chứ!!! Đứng đấy làm gì?!”.

“Cậu có gan sao không vào một mình đi!!!!” – Mã lè lưỡi.

“Im đi!!! Bảo cả ba cùng vào giờ lại kêu không vào??!!!!” – Ngư xì dài.

“Vào!!! Vào đi!! Vào luôn!!” – Kim Ngưu siết chặt hai tay, đẩy Mã cùng vào.

Cuối cùng thì sau khi đùn đẩy nhau một hồi, ba con dở hơi cũng vượt qua được cánh cửa shop.

RUỖNH UỖNH RẦM BANG BỘP

Một loạt các âm thanh kì lạ phát ra từ cái shop đó. Người đi đường thì phát khiếp, người lại tò mò, mọi loại cung bậc cảm xúc trên đời đều có. Chỉ có mỗi ba chàng trai siêu đẹp trai (nhưng không “chai” mặt) kia là vô cảm, chẳng hề có biểu lộ gì.

Lát sau, Song Ngư cùng Kim Ngưu và Nhân Mã đi ra, hai tay xách nguyên hai bao tải toàn đựng “kẹo cao su”, vẻ mặt hớn hờ.

Sư Tử, Bảo Bình và Thiên Yết lặng lẽ tò tò theo sau.

27. Ngoại Truyện 1: (3) Người Yêu Khủng Long

Sư Tử cùng Thiên Yết và Bảo Bình lặng lẽ bám theo ba cô gái. Họ đi tới tiệm tạp hóa rồi cùng nhau đến một căn nhà kho nhỏ màu trắng.

Song Ngư đẩy cửa bước vào. Cái nhà kho bé tí, nhưng lại sạch sẽ, gọn gàng chứ không bừa bộn bẩn thỉu. Ba chàng trai đứng ở phía ngoài cửa, lén lút theo dõi.

“Hehe, hồi bé tớ hay chui vào trong kho chơi, giờ lớn rồi thấy nhớ mấy kỉ niệm đấy quá!!!!” – Song Ngư cười, hồi tưởng lại chuyện lúc nhỏ.

“Ồ, hồi ấy vui thật!! Tớ với cậu toàn chui vào trong này trốn, đến nỗi người nhà còn phải gọi cảnh sát đi tìm. Giờ muốn làm thế cũng không được!!!!” – Nhân Mã cười.

“Híc!! Tuổi thơ các cậu đẹp ghê!! Hồi bé tớ chẳng có ai chơi cùng cả. Người ta bảo tớ nhà giàu nên kênh kiệu lắm, đừng bao giờ chơi cùng. Tớ đau lòng lắm!! Mãi tới cấp hai tớ mới có bạn chơi cùng!! Híc!!” – Kim Ngưu nhớ lại tuổi thơ dữ dội của mình mà bật khóc.

Nhân Mã và Song Ngư chỉ lặng lẽ vỗ vai an ủi cô.

“Thôi, bắt tay vào làm luôn đi!!!! Tớ muốn thử lắm rồi!! ” – Cá ngó chuyển chủ đề.

Lượn qua ba thằng hâm ngoài cửa chút.

“Chết tiệt!! Không hiểu rốt cuộc mấy cậu ấy định làm gì thế nhỉ??” – Bảo Bình hậm hực nói.

“Biết thế quái nào được!!! Ít nhất cho đến bây giờ thì chúng ta chỉ xác định được là họ không có bắt cá hai tay thôi!!” – Thiên Yết đáp.

“Trời ơi!! Tớ không muốn người yêu tớ lại là kẻ bệnh hoạn đâu!!!” – Sư Tử nói như khóc. Y chang đứa trẻ con bị lạc mẹ.

“Cứ bình tĩnh đã!! Đâu sẽ có đó!!” – Thiên Yết an ủi.

“Ủa? Mà từ từ, tại sao anh đi cùng làm gì?? Anh với Kim Ngưu thành người yêu khi nào mà anh lo cô ấy bắt cá hai tay??!!” – Sư tử như sực nhớ ra điều gì đó.

“À, cái này thì...” – Thiên Yết bất giác đỏ mặt, như bị ai đó bóp trúng tim đen.

“Hôhồ!!” – Bảo Bình nở nụ cười rõ khả ố. “Chết chết, chú lúc nào cũng hóng hớt đủ các loại chuyện của anh em mà đến lượt chú thì chú lại giấu nhem đi như mèo giấu “cờ” thế!!! Khai đi không anh cho chết!!!”

Chàng Bảo Bảo bắt đầu đe dọa. Sư Tử cũng tạo áp lực đè nén Thiên Yết không kém. Yết ca toát hết cả mồ hôi lạnh. Anh không ngờ cũng có ngày mình bị như thế này. Thông thường chỉ có anh là dọa người khác. Cuối cùng, Yết ca chống chế:

“Rồi, anh sẽ khai...nhưng...chuyện dài lắm!! Xong vụ này rồi anh sẽ kể!!!”

“Nhớ cái mồm đấy!!!” – Sư Tử cười gian.

“WOA!!! NÓ PHỒNG RỒI!! PHỒNG RỒI KÌA!!!” – Bên trong vang lên tiếng reo của Nhân Mã.

“Phặc!!! Sau cái BCS nó dai vậy!!!” – Song Ngư thốt lên.

“Né né không nó nổ!! To quá rồi kìa!!!” – Kim Ngưu hô hoán nhắc nhở.

“Chết tiệt!!! Cái gì vậy?? Chả nhìn được!!!!” – Sư Tử xồn xồn lên.

“Bỏ cái đầu đỏ lôm của chú ra, anh cũng muốn coi!!!” – Bảo Bình ấn đầu Sư Tử xuống.

“Hai cái đầu màu mè của các chú làm anh chả thấy gì cả!! Lui hết ra!!” – Thiên Yết cũng nóng ruột, chen vào, mong kiếm được tí hình ảnh.

“Đừng có chen!!!”

“Lùi ra thì mới coi được chứ!!!”

“Đệch!!!”

“OÁI”

RẦM

Do ba tên điệp viên “dỏm” kia cãi nhau um tổi để được nhìn, kết quả là cả ba ngã xô vào cái cánh cửa nhà kho, đổ ụp nh một cái.

“Oái!! Ba người làm gì ở đây vậy?!!” – Kim Ngưu tròn mắt ngạc nhiên.

“Hơơ, không có chi!! Các cậu đang làm gì vậy?” – Bảo Bình cười như chẳng ngó ngàng.

“Bọn tớ đang làm thí nghiệm!!! Sao các cậu biết tớ ở đây???” – Nhân Mã chỉ tay vào cái đồng hồ để gần đó.

“Thí nghiệm gì vậy?” – Thiên Yết hỏi, xoa xoa cái đầu bị ư.

“À, thí nghiệm trên mạng, nhưng hay cực!!! Đổ kẹo mentos vào coca!!! Bọn tớ muốn kiểm chứng xem cái BCS nó có dai như vậy không!!!” – Song Ngư giải thích.

“Ồ!! Thì ra là vậy!!!” – Ba chàng đồng thanh.

“Nhưng mà khoan đã, các cậu làm gì ở đây???” – Song Ngư nghiêm giọng hỏi.

“Sao lại theo dõi bọn tớ???!! Với cả ăn mặc kiểu gì thế này???!!” – Nhân Mã tuy bé nhưng mà có võ, trừng mắt lên tra hỏi, khiến ba anh con trai kia tuy cao to, nhưng lúng túng như gà mắc tóc.

Kim Ngưu cầm cây gậy, gõ đập đập vào tay kia, lăm le đe dọa.

Kết quả là, ba chàng trai thua đo ván trước uy lực của ba cô gái, đành khai ra hết sự thật.

“Cái thằng Song Tử chết bầm kia!!! Ta có nói thế đâu sao mi lại thêm nêm vào thế hả???!! Phen này bà sẽ giết chết cha mày!!!!!!” – Song Ngự gào lên.

“Thằng khỉ gió!! Mồm mép như cái thớt ý, cái loại nói điêu không biết chớp mắt!!!” – Kim Ngưu cũng ức hết cả chế, nghiêng chặt hai tay.

“Grrr....!!! Muốn giết nó quá!!!!!!” – Nhân Mã đập bàn.

Thiên Yết, Sư Tử, Bảo Bình như cùng ý tưởng lớn gặp nhau với tác giả. Cả bốn đều tự hỏi liệu Song Tử bây giờ có đang hất xì không.

“Hất xì hơi!!!”

“Chết! Cầm à?!” - Xử Nữ hỏi.

“Không biết!! Chắc em fan nào nhắc đến chẳng???” – Song Tử quệt quệt mũi. (Chết đến nơi rồi còn mong fan phot!!@@”)

“Grừ! Càng lúc càng ức ghê!!!” – Ngưu vẫn cần nhần.

Ba chàng trai lại một lần nữa ý tưởng lớn gặp nhau: “Song Tử à, mặc dù chúng ta là đồng chí chiến hữu lâu năm nhưng phen này anh cũng không cứu nổi chú rồi!!!”

“Nhưng mà, tớ có thắc mắc này, các cậu làm gì trong cái shop người lớn mà lại rầm rầm uỳnh uỳnh vậy?” – Bảo Bảo chống cằm hỏi.

“À!! Cái này thì để tớ flash back cho!!” – Mã lạnh chanh nói.

Flash Back

Ba cô gái siêu xinh đẹp nóng bỏng bước vào cửa tiệm. Bên trong là vô khối các thứ đồ chơi mà cả đời một con người cũng chẳng bao giờ biết hết được.

“Híc!! Cái cửa hàng này ghê ghê thế nào ý?!” – Mã núp sau lưng Ngưu.

“Nhìn mặt thằng chủ shop cũng dê thấy má luôn!!!” – Song Ngự nhe răng nhíu mày.

“Tập trung vào việc chính rồi té lệ đi!!!!” – Kim Ngưu thúc giục.

Ba người tiến tới chỗ quầy bán. Ở đó là một tên thanh niên gầy rộc như que củi, lại toát lên vẻ bệnh hoạn, nghiện ngập.

“Ba người đẹp cần gì vậy?!” – Chủ shop cất tiếng hỏi. Giọng nói hần chua lèm, sắc mùi thuốc lá và rượu bia. Ngự chỉ muốn bịt chặt mũi lại. Mã không chịu được phải quay mặt đi.

Kim Ngưu cười gượng. Cô nói:

“Anh có thể lấy giùm tôi một cái BCS được không???!!”

“Haha, người đẹp muốn mua BCS sao? Thằng nào may mắn được chơi ba người đẹp vậy???” – Hần nói giọng đầy khả ố, bồn chột và thô lỗ.

“Hahaha, anh vui tính thật!!!” – Ngưu cười gượng. Thực lòng cô tức lắm đó.

“Tớ muốn đập cho thằng này một trận quá!!!” – Ngự thì thâm với Mã.

“Nhịn đi!! Mua xong rồi đi cho lệ!!” – Mã phẩy tay.

“Vậy các em thích loại gì? Thường hay có gai???” – Hần hỏi tiếp.

“Loại gì?? Có cả loại có gai sao???” – Kim Ngưu hoảng quá, quay ra hỏi.

“Bọn tớ biết quái đâu!!! Cứ lấy loại thường thôi!!!” – Mã bối rồi đáp.

“Loại thường đi ạ!!!” – Ngưu lại cười tươi như hoa.

“Thường thôi à?? Sao không lấy loại có gai cho nó có cảm giác??!!” – Hắc cười khẩy.

Chết tiệt!! Máu nóng trong người Song Ngưu, Nhân Mã và Kim Ngưu cứ hừng hực lên. Sắp mua xong rồi là ra ngoài ngay. Thế là thoát!! Phải nhấn nhịn!!!

“Của mấy em đây!!! Có muốn thử hàng trước không??!!” – Hắc nhìn Kim Ngưu với ánh mắt thêm thường.

“Không cần đâu!! Cám ơn!!” – Kim Ngưu đưa tay cầm lấy cái túi.

Nào ngờ, tên đó trở mặt, giật cái túi lại. Hắc túm lấy tay Ngưu.

“Thật sự không muốn thử sao?? Anh đây rất sẵn lòng!! Anh sẽ làm cho các em sướng hơn nhiều so với mấy thằng khác!!” – Hắc giữ chặt tay Ngưu, lăm le tiến tới.

BÓP

Một cú đá thẳng như kẻ chỉ vào giữa mặt tên chủ shop khốn nạn.

“Thằng *beep* kia!! Tao nhin đủ mày rồi đấy!!! Thích sướng hả??? Tao chiều mày tới bến luôn!!! Lâu lắm rồi chưa có dịp giãn cơ!!” – Song Ngưu bẻ tay răng rắc, cả người toát lên sát khí đen xì.

BINH BÓP CHẤT RẪM HUỠCH UỠCH

Kim Ngưu cùng Nhân Mã cũng tham gia vào đập cho tên ấy một trận. Cả hai lấy giày cao gót ra gõ vào đầu tên ý.

“Lấy nốt mấy thứ trên giá xuống!!!” – Song Ngưu ra lệnh.

“Chết tiệt!! Cái máy gì đây?? Dây rợ dài loằng ngoằng!!!” – Nhân Mã tóm lấy một cái máy.

“Không cần biết!!! Nhét vào mũi nó cho tót!!!” – Song Ngưu tay cầm cuộn dây thừng, gô cổ trói tên chủ shop bệnh hoạn lại.

“Lấy nển, với mấy cái thiết đoạn côn ra choảng dê!!!” – Kim Ngưu bê một đồng đồ xuống.

Sau 30 phút đánh đập, tra tấn dã man tên chủ hàng, ba cô nàng tay xách một bịch toàn “kẹo cao su” làm chiến lợi phẩm đi ra ngoài. Bên trong tiệm đồ đạc bị đập cho nát bét, không còn một mống. Còn cảnh tượng kinh dị hơn nữa là tên chủ shop bị treo ngược lên, bị đánh đập, nhét giẻ và các loại tạp nham khác vào mồm, mũi, tai...v.v

End Flash

Sư Tử, Bảo Bình, Thiên Yết nghe xong thì im re. Vậy mới biết các cậu toàn yêu phải khủng long với yêu quái chứ chả phải người thường.

“Thôi!! Đi về nào, muộn rồi!!” – Ngưu ngổ kéo tay Sư Tử. “Tớ còn phải xử tên Song Tử nữa!!!”

“Ừ!! Về nào!!!”

Ba couple trai tài gái sắc đi cạnh nhau, khiến bao con mắt thăm thẳm ngưỡng mộ ngoái lại nhìn.

Còn khỏi nói chắc cũng biết số phận của Song Tử. Ta sẽ thấp cho tên này ba nén hương và một đĩa xôi nóng!!!!

28. Ngoại Truyện 2: Món Quà Của Hạnh Phúc.

KTX tại phòng của Kết- Yết

” Cốc... Cốc... Cốc”

” Vào đi!” Thấy Thiên Yết không định lên tiếng, Ma Kết thở dài cất tiếng nói.

" Anh." Sư Tử lên tiếng, lúc này Yết mới ngẩng đầu lên nhìn em trai. Phía sau cậu còn có Bạch Dương, Bảo Bình, Song Tử.

" Sao lại kéo đến đây hết vậy?" Thiên Yết đang ngồi trên giường đọc sách lên tiếng.

" Chơi ấy mà" Bảo Bình trèo lên giường ngồi cạnh Yết.

" Đi mà tìm Nhân Mã của cậu chơi đi, tôi không có hứng với cậu." Thiên Yết xua đuổi Bảo Bình.

" Gì mà xua đuổi ghê vậy?" Song Tử bước đến.

" Cả 1 bầy được rửa vào cùng 1 phòng thì làm quái gì.?" Ma Kết lên tiếng.

" Làm gì nên làm thôi!" Bạch Dương tiếng đến gần Ma Kết. Tay cầm điện thoại quẹt quẹt.

" Vào chủ đề đi, muốn làm gì" Yết ca cau có nói.

" Chả qua là sắp tới ngày thi Đại Hội Thể Thao nên tụi này định rủ các chú mua quà tặng các nàng thôi!" Song Tử cười nham nhở

" Đúng đó, nhưng mua cái gì?" Sư Tử gãi đầu

" Phải tặng món quà hết sức ý nghĩa mới được." Bảo Bình nói

" Là gì mới được chứ?" Sư Tử hỏi

" Ai biết" Bảo Bình nhún vai, anh lập tức ăn gối của mọi người.

" Có rồi.." Bạch Dương hét lên. Tay chỉ chỉ vào cái điện thoại

" Có gì chứ?" Song Tử quay sang lờm nguy hiểm, anh sẵn sàng bay sang bóp chết Bạch Bạch nếu cậu nói không đâu vào đâu.

" Dây chuyền đôi- Biểu tượng của hạnh phúc" Ma Kết chồm qua xem điện thoại của Bạch Dương rồi nói.

" Cũng được đấy" Bảo Bình kêu lên. Cái lũ quỷ này đánh anh gần chết á.

" Xem với xem với" cả đám loi nhoi.

" Đặt cái này đi, có nhãn khắc tên nữa đấy!" Sư Tử cho ý kiến

" Anh đặt đấy, các chú ai đặt nữa nào?" Bạch Dương lên tiếng.

" Anh cũng muốn đặt cho Mã Mã"

" Tôi cũng thế" Song Tử cười toe toét, Xử Nữ mà đeo nó chắc là đẹp lắm.

" Kết không mua cho Bình nhi à" Bảo Bình hỏi Ma Kết.

" Ừ thì mua" Ma Kết vẫn dán vào màn hình máy tính.

" Anh cũng muốn mua" Sư Tử bon chen.

" Chú mua cho ai chứ? " Bạch Dương nhăn nhó, đừng nói là Cự Giải nha.

" Cả đám con gái ai cũng có, không mua cho con Cá ngó ấy có mà leo neho theo tôi khóc lóc điếc tai lắm." Sư Tử cười hề hề

" Có mà chú muốn tặng em tôi ấy chứ đừng có diện lí do.." Ma Kết điềm tĩnh nói.Mắt Sư Tử đỏ rần rần.

" Nói đại ra đi chứ lí với chả do bây giờ bị lật tẩy, chú thấy chú què chưa?" Bảo Bình đá đá Sư Tử.

Không biết chữa cháy thế nào, Sư Tử đánh trống lảng sang Thiên Yết.

" Anh...."

" Chuyện của chú thì liên quan gì đến anh." Yết lạnh lùng từ chối

" Thế anh không mua à?"

” Anh....”

” Nói đại ra đi, anh anh em em gì, ở đây ai cũng biết cả rồi.”

” Sao cũng được” Thực ra tìm Yết ca đang nhảy tưng tưng khi nghĩ đến Ngưu Ngưu, vậy mà ngoài mặt cứ giả bộ.

” Mua ở đâu? Shop ấy ở đâu?” Song Tử đưa ra câu hỏi hết sức quan trọng.

Và câu trả lời hết sức quan trọng của Bạch Dương làm mặt 6 sao nam đen thui...

” Shop nữ sinh...”

” Vác cái mặt này đi vào shop nữ sinh, cậu tưởng bọn anh điên à” Sư Tử gào lên.

” Hay là nhờ người khác mua?” Bảo Bình cho ý kiến.

” No no theo anh thì các chú cứ đi theo anh vào ấy, con trai mua quà cho bạn gái thì vào shop nữ sinh cũng không sao, đó gọi là galăng.”

Cả đám nhất nhất đồng ý với Song Tử vì lịch sử tình trường dài dằng dặc của anh.

————++++————

Sáng ngày hôm sau, trên con đường rợp bóng cây, có 6 chàng trai đẹp trai ngồi ngời ngời, tất cả ánh mắt các bạn gái đều dán chặt vào thân hình tuyệt mỹ, gương mặt tuấn tú phi phàm của các chàng. 6 chàng trai ấy đã dừng bước và ghé vào.... Shop nữ sinh.

Các nàng trong shop thấy trai đẹp thì ra sức vuốt tóc, soi gương, thoa son, tréc phấn. Các nàng phục vụ chết ngất vì nụ cười của chàng Song Tử.

” Các anh muốn mua gì à?”

” Xin lỗi, bọn anh muốn đặt dây chuyền cặp... Cho bạn gái bọn anh.”

Đoàng...

Bạn gái bọn anh, các anh ấy có bạn gái rồi sao? Lại còn vì bạn gái mà đến shop nữ sinh đặt biểu tượng của tình yêu. Đúng là vừa đẹp trai vừa galăng mà. Tuy các anh ấy đã có bạn gái, nhưng các cô đây vẫn nhiệt tình giúp đỡ.

Các cô dẫn mấy cu cậu đi hết quầy này đến quầy kia, nào là mấy phụ kiện xinh xắn, mấy chiếc váy dễ thương, giày búp bê, giày cao gót, mũ nón có đủ cả. Đi đến quầy xanh xanh đỏ đỏ đủ loại màu sắc, đủ thể loại. Cô bạn hướng dẫn vẫn tiếp tục thao thao bất tuyệt, chỉ chỉ chỗ chỗ...

” Sao chúng ta lại phải đi xem mấy thứ này.” Ma Kết lè nhèo leo, đã nói là đi mua dây chuyền, thế mà lại đi tới đây và xem mấy thứ này.

” Thú vị đấy chứ, đủ loại màu sắc, đủ chủng loại, hôm nào mình sẽ làm vài cái thí nghiệm xem, mà tại sao con gái lại thích màu mè dữ vậy....” Bảo Bảo loi nhoi.

” Đúng đúng” Sư Tử phụ họa.

” 2 chú nói ai chứ? Sao nhìn không nhìn mình xem, không chừng 2 cậu cũng đang mặc màu hường đấy”

” Gì chứ, hôm nay anh đây màu xanh chứ bộ” Bảo Bảo chu mỏ cãi

” Anh đây thì màu cam đấy nhá, đâu có ai lại mặc màu hường con gái thế kia..” Sư Tử vút tóc nói. (Thế mà bảo con gái thích màu mè)

Bạch Dương tay che miệng cười, quay sang hỏi Thiên Yết:

” Thế hôm nay chú mặc màu gì?”

Và Bành Bạch đã vinh hạnh nhận được 1 cái cốc siêu đẳng nhãn hiệu Yết ca ca! Ai bảo anh nói nhiều làm chi.

” Em gái xinh đẹp ời, tui anh không mua mấy thứ này đâu... Bọn anh muốn đặt dây chuyền.”

” Dạ.... Vậy mời đi theo em..” Cô gái e thẹn bước đi dẫn đường.

Cô đưa cho Song Tử mẫu, cả bọn chọn xong mẫu nhẫn, mẫu dây và mẫu chữ thì ngồi đợi. Một lúc sau, cô bạn quay lại với chiếc hộp lớn trên tay, trong đó là 12 sợi dây chuyền rất đẹp theo đúng yêu cầu của 6 chàng.

Song Tử - Xử Nữ, Bảo Bình - Nhân Mã, Ma Kết - Thiên Bình, Bạch Dương - Cự Giải, Sư Tử - Song Ngư, Thiên Yết - Kim Ngưu.

Nụ cười mãn nguyện hiện rõ trên khuôn mặt 6 chàng trai, họ tay cầm 2 sợi dây chuyền lấp lánh, trong tim len lõi hình ảnh người trong lòng..

Đọc và tải ebook truyện tại: <http://truyenclub.com/doi-hoc-sinh-cua-12-chom-sao>